

Được khai thị bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân Dada Bhagwan

THỊ LỰC TRỌN LÀNH

**Được khai thị bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân Dada
Bhagwan**

THỊ LỰC TRỌN LÀNH

(Flawless Vision)

Nguyên tác bằng tiếng Gujarati do Đức Bà

Bác Sĩ Niruben Amin biên tập

Viết Dịch từ bản tiếng Anh bởi

Nhà Xuất Bản: Mr. Ajit C. Patel

Dada Bhagwan Vignan Foundation

1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,

Opp. Navrangpura Police Station,

Navrangpura, Ahmedabad: 380009.

Gujarat, India.

Tel.: +91 79 35002100, +91 9328661166-77

© Bản Quyền: Dada Bhagwan Foundation

5, Mamta Park Society, B/h. Navgujarat College,

Usmanpura, Ahmedabad-380014. Gujarat, India.

Email: info@dadabhagwan.org Tel.: +91 9328661166-77

Đã đăng ký bản quyền. Không phần nào của quyền sách này được chia sẻ, sao chép, dịch hay in lại với bất cứ hình thức nào (kể cả sách lưu trữ qua điện tử hay ghi âm) nếu không được sự cho phép bằng văn bản của người giữ bản quyền.

Phiên Bản Web [Tháng 8 năm 2022]

Giá: Lòng tuyệt đối khiêm cung với tâm niệm “Tôi không biết gì cả”

Nhà In: Amba Multiprint

B -99, Electronics GIDC, K-6 Road

Sector -25, Gandhinagar - 382044.

Gujarat, India.

Tel. : +91 79 35002142, +91 9328660055

***Lưu ý người đọc:** Đây là bản thảo của người dịch, nếu có bất cứ thắc mắc nào liên quan đến ý nghĩa của những gì được dịch, xin vui lòng tham dự những buổi pháp hội vấn đáp học đạo (satsang), nơi đây mọi vấn đề sẽ được giải thích bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân.

Trimantra
(Tam Vô Thượng Chú)

Namo Vitaraagaya
Chí tâm đánh lễ các đấng Tự Tại giải thoát

Namo Arihantanam
Chí tâm đánh lễ các đấng hoàn toàn giải thoát tại thế cứu độ chúng sanh

Namo Siddhanam
Chí tâm đánh lễ các đấng hoàn toàn giải thoát trần cảnh

Namo Aayariyanam
Chí tâm đánh lễ các đấng Đạo Tổ đã truyền đạt sự tu hành giải thoát cho chúng sinh

Namo Uvazzayanam
Chí tâm đánh lễ các vị Đạo Sư trưởng

Namo Loye Savva Sahunam
Chí tâm đánh lễ các vị Đạo Sư xuất thế tu hành giải thoát

Eso Pancha Namukkaro
Năm đánh lễ quy mệnh này

Savva Pavappanasano
Tiêu trừ mọi tội nghiệp, mọi khổ nạn

Mangalanam Cha Savvesim
Đây là tinh hoa của mọi thần chú

Padhamam Havai Mangalam
Đây là vô thượng chú

Om Namo Bhagavate Vasudevaya
Chí tâm đánh lễ đấng đại hùng đại trí Chí Tôn

Om Namah Shivaya
Chí tâm đánh lễ đấng Chí Tôn Shiva

Jai Sat Chit Anand
Chứng Thật Cảnh Giới Thanh Tịnh Của Linh Hồn Là Chân Hạnh phúc

Dada Bhagwan là ai?

Vào một buổi chiều khoảng 6 giờ tháng 6 năm 1958, ngài nghỉ trên một ghế dài nơi trạm dừng xe lửa náo nhiệt của thành phố Surat, 'Dada Bhagwan' đã hốt nhiên hiện lộ trọn vẹn nơi pháp thân của Ngài Ambalal Muljibhai Patel. Thiên nhiên đã tiết lộ một hiện tượng đáng chú ý của tâm linh! Chân Cảnh Giới Đại Giác Quang Minh Toàn Tri trong Ngài đã được tiết lộ trong vòng một giờ đồng hồ!

Chúng ta là ai? Thượng Đế là gì? Ai điều hành thế gian? Nghiệp là gì? Giải thoát là chi? v.v... Tất cả mọi vấn nạn về Linh Hồn và Đạo Sống đều được trả lời trong khoảng thời gian xảy ra hiện tượng này.

Tất cả những gì Ngài được chứng thực buổi chiều hôm ấy, Ngài đã truyền đạt cho người thọ lễ bằng nền tảng Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (*Gnan Vidhi*), chỉ trong vòng 2 giờ đồng hồ! Đây được coi là con đường của *Akram*. *Kram* có nghĩa là tiệm tiến leo thang tuần tự, từ bước một trên đường tu thân sống đạo, trong khi *Akram* là không qua bậc thang nào, là con đường tắt, đi thang máy ! *Akram* bây giờ được công nhận là cách ngắn nhất để thành tựu Chân Lạc Cảnh của Linh Hồn.

Khi Ngài giải thích cho người khác nghe “Đấng Dada Chí Tôn là ai”, Ngài thường nói: “Người mà các con nhìn thấy này không phải là Đấng Dada Chí Tôn. Người mà các con nhìn thấy là ông A.M.Patel. Thầy là một Bậc Đại Giác Chân Nhân (*Gnani Purush*), và Ngài, Đấng Hiện Hiện trong Thầy là Đấng Dada Chí Tôn của mười bốn cõi giới. Ngài đang hiện diện bên trong các con cũng như bên trong mọi người khác. Ngài chưa hiện hiện nơi các con, nhưng nơi Thầy Ngài hoàn toàn hiện

hiện. Chính Thầy không phải là Đấng Chí Tôn (*Bhagwan*).
Chính Thầy cũng đánh lễ Đấng Dada Chí Tôn trong Thầy.
Ngài là Chân Cảnh Linh Hồn của Thầy.”

Mối liên lạc để tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng

Chân Cảnh Linh Hồn (Atma Gnan)

Sau khi được tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn vào năm 1958, Đức Thầy Đáng Tôn Kính (Dadashri) thường đi đến nhiều nơi trong và ngoài nước, để mở Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo và ban Lễ Truyền Thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn cho những người thành tâm cầu đạo.

Suốt cuộc đời Ngài Dadashri đã ban Phước Lành và truyền Năng Lực Thiêng Liêng cho Đức Bà Bác sĩ Niruben Amin (Niruma) để tiếp nối dòng truyền thừa của Ngài. Sau khi Đức Thầy Dadashri viên tịch, Đức Bà Niruma vẫn tiếp tục đảm nhận sứ mạng mở Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo (*Satsang*) và ban Lễ Truyền Thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn cho người thành tâm cầu đạo. Đức Bà là bảo khí truyền bá đại diện cho “Chân Trí Khoa Học Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn”. Ngài Dadashri cũng đã ban Phước Lành và truyền Năng Lực Thiêng Liêng cho Đức Thầy Tôn Kính Deepakbhai Desai, người cũng đã được Đức Thầy Tôn Kính Dadashri trực tiếp ban Phước Lành và Năng Lực thiêng liêng để tiếp tục dòng truyền thừa mở Pháp Hội Vấn Đáp (*Satsang*). Hiện nay, Ngài Deepakbhai cũng đã được Mẹ Hiền Niruma đào luyện và ban Ân Thiêng thêm để ngược xuôi đó đây trên khắp địa cầu khai mở và hướng dẫn người thành tâm cầu đạo truyền thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn.

Sau khi thành tựu Chân Trí Khoa Học Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, hàng ngàn người đã thực chứng được cảnh giới giải thoát, tự do tự tại an vui giữa những trách nhiệm bộn bề của cuộc sống thế gian.

LỜI GHI CHÚ VỀ BẢN DỊCH NÀY

Bậc Đại Giác Chân Nhân Ambalal M. Patel, được mọi người biết với tên "Dadashri" hay "Dada" đã ban những buổi giảng pháp dưới hình thức vấn đáp, trả lời những câu hỏi từ những người thành tâm cầu đạo. Những buổi Pháp Hội này đã được ghi lại và biên soạn thành sách bởi Đức Bà Bác Sĩ Niruben Amin bằng tiếng Gujarati.

Ngài Dadashri nói rằng không thể nào dịch từng chữ một những buổi Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo (Satsang) và Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Akram Science) sang những ngôn ngữ khác được, vì ý nghĩa thậm thâm vi diệu của lời dạy sẽ mất đi qua quá trình dịch thuật. Do đó, để thấu hiểu chính xác Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Akram Science), Ngài nhấn mạnh sự quan trọng của học chữ Gujarati.

Tuy nhiên, Dadashri ban ân thiêng của Ngài để dịch lời dạy của Ngài thành tiếng Anh và những ngôn ngữ khác để những người thật tâm cầu đạo được tiếp nhận lợi ích một mức độ nào đó và sau này sẽ tinh tiến hơn qua nỗ lực tu thân sống Đạo của họ. Đây không phải là bản dịch theo nghĩa thông thường từng chữ, nhưng với trân trọng bảo tồn lời dạy đầy sáng tạo theo nguyên nghĩa sống động thậm thâm vi diệu của Ngài.

Những bài giảng pháp đã và đang được tiếp tục dịch từ ngôn ngữ Gujarati. Đối với một số chữ Gujarati, cần phải dùng vài chữ Anh hay chữ Việt khác nhau, đôi khi cần cả một câu để chuyên chở chính xác lời dạy. Do đó, âm dịch chữ

Gujarati được giữ nguyên với đồng văn chữ Anh để dòng lưu chuyển đầy sức sống của lời dạy thấm nhập vào lòng người đọc dễ dàng hơn. Chữ Gujarati đầu tiên mà đọc giả gặp trong lúc đọc sẽ được in dấu nghiêng giải thích bằng tiếng Anh trong dấu ngoặc. Sau đó sẽ được để nguyên âm Gurajati cho đọc giả làm quen dần với những ý nghĩa thâm sâu hơn theo đồng văn của những cách dịch khác nhau. Cách này sẽ giúp được 2 lợi ích. Đầu tiên là giúp dễ dàng cho dịch giả và đọc giả, thứ hai là giúp đọc giả quen dần với từ ngữ Gurajati rất quan trọng cho sự hiểu biết của Chân Trí Khoa Học Thực Chứng. Nội dung trong ngoặc kép vuông cắt nghĩa rõ hơn về vấn đề, không tìm thấy ở nội dung tiếng Gujarat của bản chánh.

Đây là lòng khiêm nhường mong cầu dâng hiến cho thế giới tinh hoa Chân Trí Thực Chứng của Ngài. Trong lúc đọc bản dịch này, nếu có bất kỳ mâu thuẫn hay sai lệch nào, thì đó là sai sót của người dịch và sự hiểu biết của vấn đề cần được làm sáng tỏ bởi Bậc Đại Giác Chân Nhân sống (Gnani) để tránh những hiểu lầm.

LỜI CỦA BAN BIÊN TẬP

Cái gì giữ một người trong cảnh đọa đày nơi thế gian này? Tại sao mà họ phải chịu nhiều phiền não? Làm sao mà họ có được đời sống yên lành? Làm sao họ đạt được cảnh sống Giải Thoát? Người ta bị đọa đày là do những lỗi lầm của chính họ, chứ không phải ai khác, kể cả những người trong chính gia đình của họ. Người đời cũng không bị trói buộc bởi tài sản vật chất của họ nữa. Vật duy nhất trói buộc họ là chính những lỗi lầm căn bản và những sai trái phát sinh từ đó. Vô Minh, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn là nguyên nhân căn bản của tất cả những lỗi lầm và từ đó khiến họ cứ tiếp tục phạm lỗi lầm bất tận hết lỗi lầm này đến lỗi lầm khác. Những lỗi lầm này bao gồm từ những lỗi lầm thô thiển dễ thấy nhất đến những lỗi lầm vi tế khó nhận ra nhất.

Chính những lỗi lầm này là những vết bản dính vào mắt khiến họ nhìn thấy những lỗi lầm nơi người khác và tạo ra mê chấp thương ghét. Và kết quả là cứ tiếp tục tạo thêm Nghiệp. Thị lực của một người trở thành trợn lờn khi họ tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, và cũng nhờ sự thay đổi thị lực này mà họ coi người khác là vô tội. Khi đạt được trình độ này người ta cảm thấy không còn mê chấp thương ghét nữa, họ thoát khỏi gông cùm của nghiệp lực và trở thành vô tâm mê chấp và vọng động đối với những gì xảy ra trong cuộc đời. Bản chất của những lỗi lầm là gì? Lỗi lầm căn bản, chủ yếu là Vô Minh, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn của chính mình. Do Vô Minh mà họ có lòng tin sai lầm là mình luôn luôn đúng, không có lỗi lầm, và người khác

là sai, là có lỗi. Họ cứ tiếp tục phạm lỗi làm như thế cho đến điểm họ tấn công cả người đến với giai trò giúp họ thoát khỏi nghiệp đoạ đày .

Mục tiêu nằm đằng sau biên tập quyển sách này trước hết là làm sáng tỏ lời giải thích của Đức Thầy Dada gửi đến đọc giả để họ có thể ngừng lại không nhìn thấy những lỗi làm nơi người khác nữa, và bắt đầu nhìn thấy những lỗi làm của chính họ. Đức Thầy đáng được tôn kính Dadashri lập đi lập lại nhiều lần rằng Đức Thầy đã thấy hàng ngàn bằng chứng rõ ràng khẳng định Chân Trí Thực Chứng của Đức Thầy về chân cảnh của thế giới là trong lành, vô tội. Với Chân Trí Thực Chứng của Đức Thầy, Đức Thầy nhìn thấy bằng chứng rõ ràng nào? Đọc giả sẽ tìm thấy bằng chứng này rải rác trên khắp quyển sách này. Nếu đọc giả tìm hiểu thấu đáo họ sẽ biết được mỗi và mọi mặt của tầm nhìn khiến họ thấy được Chân Cảnh Trong Lành của thế gian. Lời dạy của một Bậc đã Chứng Thật Chân Cảnh trong lành, vô tội của thế gian, sẽ có đủ năng lực giúp người đọc có được cùng một tầm nhìn về Chân Cảnh Thực Chứng này.

Vọng cảnh vô thường của thế gian vẫn còn tồn tại bao lâu mà người ta còn tiếp tục nhìn thấy những lỗi làm nơi người khác. Vọng cảnh này sẽ giảm đi, sẽ thu nhỏ lại nơi nào mà người ta không còn nhìn thấy những lỗi làm của người khác nữa. Và chính người này cũng trở thành trọn lành. Làm sao mà một người đạt được Chân Cảnh Trọn Lành này? Chân Cảnh này được thành tựu khi họ chỉ nhìn thấy lỗi làm của chính họ chứ không phải của người khác. Nơi đây họ được giải bày cận kề với sự hiểu biết thậm thâm vi diệu về bản

chất của những lỗi lầm. Năng khiếu khai thị của Đức Thầy đáng tôn kính đưa ra những chi tiết rất tế nhị về mọi mặt của thị lực bất toàn và thay thế nó với thị lực trọn lành vô giá để đọc giả kính yêu có thể áp dụng trong đời sống thường ngày.

Những người biên tập quyển sách này thỉnh cầu rằng, nếu có những lỗi lầm nào, kể cả những lỗi lầm làm người đọc nào đó cảm thấy bị tổn hại hay đau buồn từ những lời dạy trong quyển sách biên tập những lời dạy của Dadashri qua người đóng vai trò người hỏi cùng với khoảng thời không và chúng duyên hội hợp, thì những lỗi lầm như thế của họ sẽ được tha thứ, và thị lực của họ vẫn giữ được trọn lành. Làm như thế, đọc giả sẽ nỗ lực dần thân hướng về Sống Đạo Giải Thoát nhờ THỊ LỰC TRỌN LÀNH có được này.

Lời Mở Đầu

(Trong lành Vô tội nhờ nhận ra được lỗi lầm của chính mình)

Một người tạo ác nghiệp do nhìn thấy lỗi lầm của người khác và thoát nghiệp nhờ nhìn thấy được lỗi lầm của chính mình. Đó là quy luật của nghiệp.

“Tôi là một kho chứa vô số lỗi lầm, hỡi Đáng Từ bi!”

Shrimad Rajchandra

Một người đã tạo ra vô số lỗi lầm trong vô số kiếp, nguyên nhân căn bản của những lỗi lầm này chỉ là một lỗi lầm mà thôi. Chỉ có một lỗi lầm duy nhất chống đỡ và gây hệ lụy cho vô số lỗi lầm. Lỗi lầm này là gì vậy?

Đó là ‘Căn Bản Vô Minh’, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn”. Nó là lỗi lầm to lớn nhất của tất cả mọi lỗi lầm. Chỉ vì thiếu hiểu biết “Ta Là Ai” đã gây ra đủ loại tin tưởng sai lầm, và chính trong những lỗi lầm này mà họ bị bảy nỗi ba chìm, lặn ngụp trong biển khổ với vô số kiếp sinh tử luân hồi. Ngay khi họ gặp được một Bậc Đại Giác Chân Nhân, lỗi lầm này bị tiêu trừ và nhờ thế mà tất cả những lỗi lầm khác bắt đầu tiêu tan. Chính vì ‘Người Quán Sát’ được thức tỉnh cho nên những lỗi lầm hiện ra rõ ràng. Ngay khi chúng trở thành hiển nhiên, rõ ràng, chúng sẽ bị tiêu trừ không có gì nghi ngờ cả. Đó là lý do tại sao Bậc Đại Giác Krupadu Dev cũng đã nói: “Nếu những lỗi lầm của tôi không được nhận ra, còn có giải pháp nào khác nữa không?”

Nếu một người không có khả năng nhìn thấy được lỗi lầm của chính họ, thì làm sao họ tiến bộ cho được? Tiến bộ chỉ có

thể xảy ra nếu ‘Người Quán Sát’ được thức tỉnh mà thôi.

Người đời không có hiểu biết về thực tướng của thế giới này, và vì thế họ bị vướng mắc vào mạng lưới rối rắm của những tin tưởng sai lầm mà chính trong bản chất của chúng là mâu thuẫn, xung đột nhau. Đối với người cảm thấy gánh nặng của đời sống thế gian triền miên, không thích hệ lụy của nó, và mong muốn được giải thoát, thì, biết được chân tướng của thế gian này là điều rất quan trọng cho họ, như ai điều hành thế gian, thế gian vận hành như thế nào, đọa đày là gì, giải thoát là chi, nghiệp là gì?...

Trong thế gian này, không có ai là đáng nể trị bên trên các con cả. Con, chính mỗi người các con, là Đấng Chí Tôn vô thượng (Parmatma, the Supreme) thì còn ai khác có thể cao hơn thế nữa. Căn do của mọi khốn khổ trong cuộc đời này mà các con phải chịu là những lỗi lầm cốt yếu và những sai trái phát sinh từ đó của chính các con. Không biết được Chân Cảnh Linh Hồn của các con, và tin rằng các con là *Nguyễn Văn X.* (người đọc thế tên mình vào), chỉ vì người khác nói như thế, các con đã phạm một lỗi lầm cốt yếu, căn bản từ đó hàng loạt những sai lầm khác tiếp tục xảy ra.

Không có ai là ‘người làm’ tự chủ hay độc lập (independent doer) trên thế gian này. Mọi người đều là công cụ (naimitic – instrument) đóng vai trò của họ trong tuồng đời mà họ không biết đạo diễn là ai. Công cụ hay vai trò này là duyên. Khi chúng duyên hợp nhau thì một chuyện gì đó xảy ra. Người đời trái lại, chỉ kết án công cụ thừa hành mà họ nhìn thấy qua cặp mắt kính mê chấp thương ghét của họ, và kết quả là thị độ mờ mịt từ cặp mắt kiếng mê chấp của họ cũng càng ngày càng tăng lên.

Không ai có thể hại hay làm khổ người khác trên thế gian này. Những người hành hạ các con mà các con trải nghiệm

trong cuộc đời là quả báo của chính các con đã tạo ra từ tiền kiếp. Khi, căn do của mọi chuyện xảy ra là do lầm lỗi của chính các con tạo ra thì toàn thể thế giới không trở thành vô tội hay sao? Ai có thể làm phiền các con nếu các con tiêu trừ tội lỗi của chính các con?

Những người làm khổ các con này là những vị khách mà các con đã tự mời họ tới. Họ đến với cùng một sức mạnh mà các con đã gây ra cho họ trước kia.

Những người không có tội lỗi nào có thể đi xuyên qua một khu phố đầy kẻ cướp giết và không ai sẽ làm hại hay gây khó khăn cho họ. Quyền năng của một người đạo đức thanh cao là như thế đó.

Nếu các con làm đau buồn hay tổn thương ai thì các con là người có tội. Bậc Đại Giác Chân Nhân không bao giờ có thể làm tổn thương ai, trái lại các Ngài còn làm cho mọi người vui sống nữa.

Những Bậc Đại Giác Chân Nhân đã tiêu trừ tất cả lỗi lầm của chính các Ngài. Một người có thể tiêu trừ chỉ một lỗi lầm của chính họ, có thể trở thành Đáng Chí Tôn (Parmatma).

Dựa trên nền tảng nào mà những lỗi lầm này tiếp tục tồn tại? Vì các con chống đỡ chúng, ủng hộ chúng và bảo vệ chúng. Các con có thể kéo dài tuổi thọ của cơn nóng giận hai mươi năm khi các con nói những lời như ‘nó sẽ không sửa đổi nếu tôi không nóng giận với nó’. Lỗi lầm của các con sẽ bỏ đi nếu các con không ủng hộ nó. Tuy nhiên nếu các con nuôi dưỡng nó thì nó sẽ ở lại và không bao giờ bỏ đi.

Các con có thể tiêu trừ lỗi lầm của các con bằng cách nào? Các con có thể làm như thế bằng cách sám hối (xin lỗi cùng với ăn năn, hối tiếc về những lỗi lầm đã phạm phải và quyết

tâm không tái phạm).

Bóng tối của vọng động tâm (như tức giận, tự tôn, mê chấp và tham lam) không để cho các con nhìn thấy lỗi lầm của các con.

Thế gian mê man trong giấc ngủ của Linh Hồn bị che lấp bởi vọng tâm điên đảo của mê chấp thương ghét mà không biết gì đến những tai hại do chúng gây ra. Khi Chứng Thật Chân Cảnh Linh Hồn, cơ mê ngủ biến mất và họ thức tỉnh với ánh sáng của bản giác nhiệm mầu.

Ai bảo vệ những lỗi lầm vậy? Năng lực biện trí của vọng ngã (buddhi). Giống như một luật sư dùng tài hùng biện để có lợi cho lỗi lầm và không chế linh hồn của các con. Đó là cách biện trí của vọng ngã lên ngôi, nhưng khi một người nhận ra và chấp nhận lỗi lầm của chính họ, thì không còn ai ủng hộ lỗi lầm nữa và nó sẽ bỏ đi.

Những ai chỉ cho chúng ta thấy được lỗi lầm của chúng ta là họ làm điều rất ơn ích cho chúng ta. Được người khác chỉ cho các con thấy biết lỗi lầm của các con, nếu không, các con sẽ phải tự cố sức tìm kiếm, suy xét mới thấy được, có gì tốt hơn thế hay không?

Bậc Đại Giác Chân Nhân rộng mở như bầu trời. Ngài giống như một đứa trẻ. Dầu một đứa trẻ cũng có thể chỉ cho Ngài biết lỗi lầm của Ngài, và Ngài sẽ chấp nhận không chút lưỡng lự nào.

Làm sao mà một người có thể tiêu trừ những thói xấu của họ? Bằng cách liên tục nghĩ rằng thói quen của họ là tồi tệ, và công khai nói ra như thế. Họ phải ăn năn, thật tình hối tiếc về thói xấu của họ và không bao giờ bảo vệ hay biện hộ cho chúng. Nhờ thế mà họ sẽ thoát khỏi chúng. Đó là điều do Ngài

Dadashri tự thân khám phá ra cách làm thế nào để tiêu trừ những thói quen xấu.

Khi một người thành tâm thú nhận lầm lỗi của mình trước mặt một bậc vô tâm mê chấp vọng động (Vitraag), thì tội lỗi đó lập tức bị tiêu trừ.

Thật đáng học hỏi những Phương Châm Sống Đạo của Đức Thầy Tuyệt Đối Đáng Tôn Kính (Param Pujya) Dadashri, như:

“Hiểu biết sâu rộng sẽ tăng trưởng khi lỗi lầm bị tiêu trừ”.

“Người hay than phiền là người có lỗi. Tại sao họ hay thấy lỗi lầm của người khác? Tại sao họ phải than phiền?”

Chỉ trích phê bình một người nào đó là hoang phí tài sản quý báu của mình. Năng lực tinh thần của con bị phân tán và các con phải gánh chịu mất mát. Khi các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác đó là chứng tỏ tư cách của các con không đáng được kính trọng. Bất cứ lỗi lầm nào các con thấy nơi người khác là lầm lỗi đang có trong chính các con. Chỉ có ý xấu mới khiến các con thấy lỗi nơi người khác mà thôi. Ai làm cho các con thành quan toà phê phán kẻ khác? Mọi người đều hành động theo tập tính cố hữu của họ (prakruti, inherent nature, personality). Cả Đức Thầy Dadashri cũng có lần nói: chính Thầy cũng hành động theo tập tính của Thầy. Nhưng Thầy bảo tập tính của Thầy rằng, Thầy có thể thấy lỗi lầm của nó và nó phải chấp nhận lỗi lầm đó nếu nó muốn, nếu không thì bỏ nó qua một bên. “Khi các con nhìn thấy ai cũng vô tội cả, trước hết là những người trong gia đình, sau đó là những người ngoài, thì các con có thể chắc chắn rằng các con đang ở bậc cao của thang tiến hóa về Chân Cảnh Giải Thoát.

Khi các con bắt đầu chỉ thấy biết lỗi làm của các con và không phải của ai khác, hãy biết rằng các con đã thực sự có Chân Phước được Chứng Thật Chân Cảnh Linh Hồn với Tâm An Nhiên Tự Tại. Bất cứ lỗi làm nào của các con được các con thấy thì nó sẽ mãi mãi không còn nữa.

Các con không cần phải thấy biết cả tính tốt lẫn tính xấu của ai, vì rốt cục chúng đều là những đặc điểm của tập tính và chúng sẽ mất đi, không tồn tại mãi. Các con chỉ cần phải thấy biết Chân Cảnh Linh Hồn trong mọi người mà thôi.

Đức Thầy Tuyệt Đối Đáng Tôn Kính Param Pujya Dadashri nói: “Dầu một người là kẻ móc túi hay người vô đạo đức, Thầy đều nhìn thấy họ là người vô tội. Thầy chỉ nhìn vào Thực Thể Vĩnh Hằng, tức Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh mà thôi (Sat – eternal Pure Soul) và đó là năng lực thấy biết trong lành (pure vision). Thầy không để ý đến bao bì bên ngoài. Nhận biết chân tướng vô tội của thế giới là chìa khóa vạn năng để khai mở mọi cửa, để giải quyết mọi khó khăn, để khai mở mọi bế tắc trong cuộc đời.

Khi nào các con có thể nhận ra những lầm lỗi của chính các con? Khi Bạc Đại Giác chỉ cho các con thấy. Nếu các con không theo sự chỉ dẫn của một Bạc Đại Giác thì tất cả những gì các con làm được coi như độc đoán, tự ý quyết định (Svachhand – tự tu tự học, tự phán đoán theo sự hiểu biết vô thường, hay thay đổi của mình mà không chấp nhận sự chỉ dẫn của những Bạc Giác Ngộ).

Các con có thể tìm ra giải pháp cho những lầm lỗi dễ thấy, hay hiển hiện của các con (Dadashri đề cập đến chúng như là lỗi lầm phơi bày trong ánh sáng) nhưng những lỗi lầm nằm trong bóng tối không bao giờ có thể bị tiêu trừ. Những lỗi lầm

trong bóng tối là những lỗi lầm mà các con hay nói: “tôi biết, tôi nhận ra điều đó mà”.

Sau khi tiếp nhận Chân Trí nhờ Chân Trí Khoa Học Thực Chức Chân Cảnh Linh Hồn (Akram Gnan) và khi người tiếp nhận chỉ nhìn vào nội tâm, tức quán tâm liên tục, thì điều này được coi như đã bước vào cảnh giới Toàn Tri (Keval Gnan, Absolute perfect knowledge). Họ có thể biết được một phần nào của cảnh giới toàn tri, chứ không phải tuyệt đối toàn tri. Tất cả những gì mà họ cần phải làm là quán tâm ý, biện trí, niệm tưởng và vọng ngã. Chỉ quán sát xem những biến thái chuyển đổi của chúng vận hành như thế nào mà thôi, chúng nằm bên ngoài sự kiểm soát của họ.

Khi một vật bất trụ tính (pramat) tức không còn giữ được những đức tính cố hữu của mình, thì nó là một vật bị suy hoại. Khi nó vẫn giữ được những đức tính cố hữu của nó thì gọi là trụ tính (apramat).

Các con sẽ thành tựu giải thoát khi khả năng thấy biết của các con trở thành hoàn hảo, trọn lành (không lỗi lầm, không tì vết, không tật bệnh). Lỗi lầm là chướng ngại cho sự hiểu biết. Không cần công phu khổ hạnh gì cả. Các con cần phải thoát khỏi mọi lỗi lầm. Lỗi lầm tối trọng yếu là gì? Là Căn Bản Vô Minh, tức không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn. Linh Hồn là Chân Tính, là Thực Thể của các con. Ai có khả năng tiêu trừ lỗi lầm này? Chính là Bạc Đại Giác Chân Nhân.

Làm sao các con tiêu trừ được lỗi lầm? Khi biết được làm thế nào mà nó sinh ra, các con sẽ tìm được cách tiêu trừ nó.

Niềm tin (faith) và lòng tin chắc (conviction) làm cho lỗi lầm nổi lên, niềm tin và lòng tin chắc cũng sẽ tiêu trừ chúng. Khi các con tin chắc rằng chính các con chịu trách nhiệm một

trăm phần trăm đối với lỗi lầm và không bảo vệ lỗi lầm đó
dầu chỉ tí xíu thôi, thì lỗi lầm đó sẽ tiêu tan.

Những vị đã trở thành Đấng Chí Tôn, chỉ nhờ tiêu trừ
được những lỗi lầm của các Ngài mà thôi. Dadashri thường
hỏi: “Ai có thể thấy được những lỗi lầm của chính họ?” Là
người có Thị Lực tuyệt đối hoàn hảo và Hạnh Đức tuyệt đối
trọn lành. Một người như vậy được coi như đã giải thoát.
Thầy có khả năng thấy biết những lỗi lầm vi tế và cực vi tế
của Thầy.

Các con sẽ không bị trừng phạt đối với những lỗi lầm của
các con, nhưng các con sẽ được tưởng thưởng nhờ nhận ra
được lỗi lầm của các con. Phần thưởng của các con là sự ra đi
của lỗi lầm mà các con nhận ra được. Một người sau khi Thực
Chứng được Chân Cảnh Linh Hồn, thành vô tư, tức không
thiên vị đối với chính họ, và nhờ thế mà họ mới có khả năng
nhìn thấy tất cả những lầm lỗi của họ.

Không có lỗi lầm nào chạm được người luôn luôn thức
tỉnh trong Chánh Niệm thuần chân thành tịnh của Chân Cảnh
Linh Hồn.

Biện trí luôn luôn tìm kiếm giải pháp ôn hòa. Nó muốn
được yên lành . Khi nào các con có thể trấn tĩnh biện trí? Các
con có thể làm như thế bằng cách nhìn vào những lỗi lầm của
chính biện trí hay nhìn thấy lỗi lầm trong người khác.

Khi một người không có được Thực Chứng Chân Cảnh
Linh Hồn, họ luôn nhìn thấy lỗi lầm của người khác và không
bao giờ có thể thấy được lỗi lầm của chính họ. Biện trí trở
thành bồn chồn bất an và sẽ dẫn đến cảnh xáo trộn sinh hoạt
hài hòa của những thành phần cấu tạo tâm hồn như tâm ý, cái
tôi, niệm tưởng. Nó gây nên phản kháng. Biện trí liền sẽ chỉ ra

những lỗi lầm của người khác để đổ lỗi cho họ và tự cho mình là đúng, nhờ thế mà nó cảm thấy được yên lòng. Sự xáo động do đó được ổn định. Nếu không như vậy thì ý tưởng lại nổi lên hết ý này đến yếu khác không ngừng Đó là cách mà hỗn loạn, xáo trộn cứ sinh sôi nảy nở mãi trên thế giới.

Nơi nào trong kinh điển các con sẽ tìm thấy những sự kiện được giải thích chi tiết và thậm thâm vi diệu như thế? Không có kinh sách nào ban cho các con sự hiểu biết thật sự về thế gian này. Chỉ có Bạc Đại Giác mới có thể soi sáng tình trạng này mà thôi.

Cả thế giới bị lún sâu trong vũng lầy tìm kiếm lỗi lầm và đổ lỗi cho người khác. Đó là sinh hoạt chủ yếu, cơ bản của thế gian này. Người tu thân sống đạo theo đường giải thoát sẽ chỉ thấy biết lỗi lầm của chính mình mà thôi và những ai thấy biết lỗi lầm nơi người khác sẽ bị đọa đầy trong cảnh lang thang, lẫn lộn không lối thoát hết kiếp này đến kiếp khác trong dòng sinh tử luân hồi bất tận của cuộc đời.

Nuôi dưỡng những ý nghĩ phê phán, thị lực, tức khả năng thấy biết của các con, sẽ bị suy yếu, lu mờ, tổn thương. Các con phải phá vỡ vòng lẩn quẩn của ý kiến phê phán với thành tâm sám hối ngay khi nó xảy ra trong tâm của các con và nhờ thế mà dòng sinh sôi nảy nở hết ý kiến này đến ý kiến khác không còn nữa.

Sau khi Tiếp Thọ Chân Trí Thực Chứng Chân

Cảnh Linh Hồn

Ngay khi Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn Bản Lai Diện Mục của các con, các con không còn coi xác thân thật sự là

chính các con nữa, các con sẽ có khả năng chỉ thấy biết lỗi lầm của các con mà thôi, không phải của bất cứ ai khác. Toàn thể giới sẽ hiện ra chân cảnh giới vô tội, hoàn hảo đối với các con.

Nhiều lỗi lầm kết thành cứng mạnh như nước đá, làm sao mà các con tiêu trừ chúng nhanh cho được? Chúng có nhiều lớp, nhiều tầng và những tầng lớp này sẽ từ từ bị lột bỏ. Khi các con bắt đầu nhìn thấy được những lỗi lầm của các con, những tầng lớp này sẽ bị lột bỏ. Chúng giống như một củ hành có nhiều lớp, do đó những lỗi lầm dính chặt này sẽ đòi hỏi nhiều công phu sám hối hơn.

Khi Nguyễn Văn X phạm lỗi lầm và các con không thích nó, điều này được gọi là thấy biết được lỗi lầm của chính các con.

Đời sống của các con là hậu quả của nghiệp báo (phước báo và ác báo) do các con tạo ra từ kiếp trước. Khi các con nhận được lời ca tụng, đó là nhờ phước báu của các con và khi các con các con nhận sỉ nhục thì đó là ác báo của các con. Điều quan trọng là khả năng của các con giữ được bình thản, không thiên chấp, vọng động, không mừng, không ghét trong lúc tiếp thọ chúng cả hai.

Hầu hết lỗi lầm to do lời nói, hay khẩu nghiệp tạo ra. Các con có thể giải quyết nhiều lỗi lầm này bằng giữ im lặng với tâm Tỉnh Thức và Chánh Niệm. Luôn luôn giữ giác tâm thanh tịnh (samyak drashti) ‘ta là Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh’, các con sẽ không tạo thêm lỗi lầm nào nữa và những lỗi lầm đang có sẽ bị tiêu trừ. Cả sau khi Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con vẫn còn có tâm mê chấp thương ghét và tâm vọng động (như nóng giận, tự tôn, lừa dối, tham lam) nhưng các con sẽ tức khắc nhận ra chúng ngay và giữ chúng

cách biệt, không gây ảnh hưởng đến các con.

Bậc Đại Giác Truyền Thọ Chân Trí Khoa Học Thực Chứng (Akram Vignani) tiêu trừ tất cả 25 mê vọng điên đảo bảo khi ban cho các con Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Với lời xác định rằng tất cả thói quen tập nhiễm tốt và xấu đều là mê vọng, Ngài giúp chúng ta thoát khỏi mọi vọng cảnh do chúng gây ra.

Khi nào các con có thể chỉ ra cho người khác thấy biết được lỗi lầm của họ? Khi họ không có khả năng tự biết được chúng và khi họ chân thành cảm thấy tri ơn các con khi các con làm như thế. Các con không thể nổi lên vọng động tâm làm việc khó khăn đó nếu không được yêu cầu.

Sám hối chân thành chỉ có hiệu lực khi các con thấy biết được lỗi lầm của chính các con và nhìn thấy mọi người khác trong gia đình là vô tội (*nirdosh: không có lỗi lầm, trong lành, vô tội*).

Các con phải tiếp tục sám hối trong bao lâu? Bao lâu mà các con vẫn còn có những cảm nghĩ tiêu cực về họ hay bao lâu mà các con còn nhớ đến họ. Bao lâu tính hay công kích của các con vẫn còn, các con sẽ vẫn còn tiếp tục đau khổ.

Dẫu người khác có làm gì với các con đi nữa, các con phải tránh xung đột và giữ khoảng cách với họ.

Khi các con biết rằng các con không phải là người chủ động đối với hành vi của các con, nhưng các con vẫn còn thấy người khác là người chủ động trong hành vi của họ, thì không khác nào các con đã trở thành người chủ động mà thôi. Các con tự động trở thành người chủ động khi các con nhìn thấy người khác là chủ động trong hành vi của họ dẫu chỉ một chút xíu nào thôi. Dẫu thấy tập tính (*prakruti*) có đánh nhau đi nữa đừng coi họ như người chủ động, vì thật ra là chính Năng Lực

của Luật Khoa Học Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn (Vyavasthit shakti-scientific circumstantial vidences đã khiến cho nghiệp báo xảy ra như thế mà thôi) mới thật sự là người chủ động, chứ không phải họ.

Chính cái tôi (ego) phạm lỗi lầm và cũng chính cái tôi thấy lỗi lầm. Chính cái tôi là người luôn luôn thấy những lỗi lầm.

Hãy tiếp tục xin tha thứ suốt ngày. Hãy tạo cho mình thói quen thực hành công phu sám hối này. Chỉ nhờ Ân Phước của Bậc Đại Giác mà nghĩa sống của các con được hoàn thành tốt đẹp mà thôi ban. Các con không cần phải đi lung tung để làm bất cứ chuyện gì một cách cuống cuồng. Ân Phước của Bậc Đại Giác ban cho các con khi các con sống theo Năm Phương Châm Hướng Dẫn của Ngài. Nhờ thật tâm sống theo Năm Phương Châm này của Ngài mà các con có được niềm vui an nhiên tự tại không có gì làm dao động được.

Linh Hồn vô tâm mê chấp, vọng động và tập tính cũng vậy. Nhưng nếu các con đổ lỗi cho tập tính thì sẽ có hậu quả phản lại ngay. Chính các con có lỗi lầm khi các con nhìn thấy lỗi nơi người khác.

Các con không bao giờ nên rời bỏ pháp hội vấn đáp học đạo (satsang) của Dada, dầu các con bị lạnh nhạt hay coi rẻ nơi đó. Tham dự pháp hội cho đến lúc các con qua đời, chẳng có giá trị gì để đi đến bất cứ nơi nào khác. Hơn nữa, đừng thấy lỗi lầm của bất cứ ai trong pháp hội cả, không như vậy các con sẽ tạo nghiệp báo không cách nào phá vỡ được. Nếu, các con phạm lỗi hãy xóa lỗi bằng cách tức khắc thành tâm sám hối, nếu không như vậy, nghiệp báo sẽ trở thành bất khả tiêu trừ. Đừng bao giờ thấy lỗi lầm nơi một Bậc Đại Giác Chân Nhân. Người dùng biện trí ngã chấp để đo lường, đánh

giá Bạc Đại Giác sẽ sa đọa không tránh khỏi, và sẽ sống một đời trong địa ngục. Chỉ có một vài người đặc biệt ngoại lệ nào đó mới được thân cận với Ngài mà không tìm thấy lỗi lầm nào của Ngài. Chỉ có những người như thế có thể phục vụ Ngài mà thôi.

Do nhìn thấy lỗi lầm của người khác, các con làm suy yếu năng lực nhận ra lỗi lầm nơi chính các con. Không ai có lỗi cả, nhưng nếu các con muốn kết tội hay đổ lỗi cho ai thì hãy kết tội Luật Khoa Học Chính Xác Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn. Luật Nhân Duyên Sinh Thành có nghĩa là nghiệp của các con tạo ra trở lại với các con thành quả báo. Hậu quả từ lỗi lầm của chính các con tạo ra được mang lại cho các con qua quá trình tự nhiên sinh thành khi có đầy đủ duyên hợp lại với nhau.

Mỗi nghiệp của Bạc Đại Giác đều có bản chất thánh thiện. Nghiệp báo bên ngoài của Ngài là giống như mọi người khác, nhưng ý nghĩa của nó chỉ thấy được với quan sát cẩn thận chân cảnh giới đối cảnh vô tâm của một người hiện diện ngay trước mặt các con, các con cũng có thể trở thành người đối cảnh vô tâm và vô tâm mê chấp vọng động (vitraag).

Những đức tính của người mong cầu giải thoát là gì? Họ rộng mở ra như bầu trời cao rộng và công khai nói lên những lỗi lầm của mình.

Các con không thấy được lỗi lầm của các con vì các con trở thành một với chúng. Vì các con không biết gì đến chúng nên chúng cột chặt các con. Loại lỗi lầm đó sẽ bị diệt trừ nếu nó được nhận ra. Giờ thì các con đã trở thành Linh Hồn Thanh Tịnh, do đó các con cũng phải làm cho thân thể của các con được thanh tịnh nữa. Và nó sẽ trở thành thanh tịnh chỉ bằng quán sát nó mà thôi.

Một người hành động do vọng tưởng thương chấp, ghét chống sinh ra (anti Kraman) phải sám hối (pratikraman). Linh Hồn Thanh Tịnh không thương chấp ghét chống ai, cho nên nó không phải sám hối. Các con phải giữ nguyên tắc này luôn luôn thức tỉnh trong chính niệm của các con.

Dadashri nói rằng sám hối của Ngài tự động khởi phát cả trước khi làm lỗi xảy ra. Đó là phần thưởng của giác tâm thanh tịnh.

Giác tâm trong chân cảnh giới tuyệt đối không thấy cả lỗi lầm như là lỗi lầm, mà là khách trần (gneya) tức đối tượng được quán sát mà thôi (object to be observed), và Giác tâm chính là người quán sát, hay quán chủ. Khách trần (khách thể) là căn bản cho tác động quán sát.

Đừng nhìn ai như là có tội hay vô tội, chỉ biết rằng họ trong lành mà thôi.

Hãy quán sát chính tập tính (prakruti) của các con. Quan sát xem Nguyễn Văn X (người đọc thế tên mình vào) đang làm gì được coi là giác tâm thanh tịnh (upyog, pure awareness). Tại sao các con không thể quán sát tập tính của các con? Tại vì nghiệp chướng mê vọng (avarans – bức màn che làm cho kha năng thấy biết bị tối tăm). Làm thế nào các con có thể phá bỏ những bức màn nghiệp chướng này cho được? Nhờ lễ tịnh nghiệp chướng mà Bạc Đại Giác giúp các con thực hiện.

Bạc Đại Giác cũng có những lỗi lầm vi tế và cực vi tế, chúng có thể được rửa sạch nhờ sám hối.

Ai là người nhìn vào lỗi lầm của tập tính? Tập tính nhìn thấy tập tính, người nhìn thấy là cái tôi và biện trí. Linh Hồn vẫn không bị ảnh hưởng gì cả bởi nó. Đối với Linh Hồn

không có chuyện phải hay trái. Chính tập tính cao thượng giúp các con nhìn thấy những lỗi lầm nơi tập tính của chính các con, tập tính cao thượng này sẽ giúp các con nhận ra cảnh giới của Linh Hồn.

Người nhìn thấy tập tính vô tội là Linh Hồn tối thượng (Parmatma). Niềm vui thanh thoát có thể cảm thấy được trong lúc giác tâm quán chiếu. Nhưng Linh Hồn không quan tâm cả đến niềm vui này. Nó chỉ quan tâm đến quán sát mọi sự vật trong cảnh giới như thật của chúng mà thôi.

Những vết lằn lỗi của các con trở thành chướng ngại, không cho các con cảm nghiệm được niềm vui thanh thoát này.

Dada kính yêu thường hay diễn tả tâm cảnh của Ngài ‘những lỗi lầm tinh vi cách mấy cũng không thoát khỏi giác tâm của Thầy’. Loại diễn trình cân nhắc nào đang xảy ra trong tâm? Loại phán đoán nào được đưa ra nơi đó? Thầy không có xung đột, bất hòa với bất cứ ai. Dầu người mà Thầy quán sát có lỗi đi nữa, lỗi của họ là bên ngoài mà thôi, Linh Hồn của họ là thanh tịnh.

Đó là lý do tại sao Dadashri trở thành tuyệt đối vô tội và nhìn thấy toàn thể thế giới là vô tội nữa.

Bậc Đại Giác không có bất cứ lỗi lầm thô thiển (dễ nhận ra) hay vi tế (khó nhận ra) nào. Tuy nhiên Ngài vẫn có những lỗi lầm vi tế hơn và vi tế nhất (subtler and subtle most-sookshamatarm-sookshmatam) mà giác tâm vô thượng của Ngài vẫn thấy biết. Những loại lỗi lầm này chẳng làm hại ai, nhưng chúng gây chướng ngại cho Bậc Đại Giác, khiến Ngài không chứng ngộ được Chân Trí Tuyệt Đối Đại Giác Toàn Tri (keval Gnan-Absolute Gnan).

Giác tâm rốt ráo là gì? Là không còn nhìn thấy ai trong

thế gian là người lỗi lầm cả.

Một người đã diệt tận mọi lỗi lầm của chính họ thì chẳng còn có ai cao hơn họ. Vì thế, cho nên Bạc Đại Giác Toàn Tri được coi như hiện thân của Đấng Chí Tôn hay Thượng Đế.

Dadashri thường hay nói: “Chúng tôi (Linh Hồn) và A. Palel tách rời nhau. Người hiện hiện bên trong là Dada Chí Tôn. Ngài hiện hiện trọn vẹn trong Thầy như ánh sáng ngời chiếu khắp hướng. Chính ánh sáng thiêng liêng này cho Thầy nhìn thấy những vết lỗi lầm của chính Thầy. Đó chính là Đấng Chí Tôn của toàn thể mười bốn cõi thế giới. Đó là Dada Bhagwan. Đấng Chí Tôn Toàn Tri với tầm nhìn 360° khắp hướng.

Cả thế gian vô tội

Làm sao mà các con có thể nhìn thấy toàn thế gian là vô tội được? Nhờ Thị Lực của Linh Hồn (Thiên Nhãn) chứ không phải mắt trần của thân thể. Nhờ thị lực của chân cảnh nguyên tuyền thường trụ bất biến (tatva drashti-elemental vision) mà nhìn thấy toàn cảnh giới biến chuyển vô thường của thế gian như thật (avastha drashti).

Các con không nên có bất cứ ý nghĩ tiêu cực nào dẫu đối với kẻ thù của các con, nếu các con có nó, các con có thể lập tức sám hối để rửa sạch thị lực của các con, chỉ như thế các con mới tinh tiến và trở thành bậc thánh thiện được (Seelevan).

Từ lúc đầu, biện trí chấp ngã của các con không cho các con thấy được Linh Hồn Thanh Tịnh nơi người khác. Nhưng khi bắt đầu tập nhìn thấy như thế thì cảm nghiệm sẽ tăng trưởng và biện trí chấp ngã của các con sẽ giảm đi.

Nếu các con có được câu trả lời và giữ nó nơi bối cảnh

trong tâm của các con, thì các con đôi khi, có thể biết được phương trình ban cho các con giải đáp đa diện hơn. Cũng giống như vậy, Dadashri dạy bảo chúng ta, hãy giữ nơi giác tâm của chúng ta chỉ một điều này mà thôi: “Không ai trên thế gian này là người lỗi lầm cả. Cả thế gian là vô tội”. Các con cuối cùng sẽ tìm ra giải đáp chân thật cho lời dạy bảo thiêng liêng này.

Các con là những gì các con nhìn thấy. Với một thị lực bị vết bản lỗi làm mờ đi mọi người sẽ hiện ra với vết bản lỗi làm, và nơi thị lực trong lành, không có vết bản lỗi làm nào, mọi người sẽ hiện ra trong lành, vô tội.

Cả sau khi Thực chứng Chân cảnh Linh Hồn các con vẫn chưa được thể nghiệm về chân cảnh thế gian vô tội. Giờ đây, Dadashri đã bảo các con hãy quyết tâm chấp nhận một cách tuyệt đối rằng không ai trên thế gian là người có tội cả. Dầu điều này không được giải quyết định trong vài trường hợp ngoại lệ vì thị lực của các con chưa được hoàn hảo, thì các con phải chấp nhận rằng cả thế gian là vô tội. Khi các con đã có câu trả lời rồi thì các con sẽ dễ dàng tìm ra cách giải quyết vấn đề. Các con phải tin chắc một trăm phần trăm rằng thế gian này vô tội. Con người có vẻ có tội vì vọng tưởng điên đảo đã khiến nhìn thấy như thế mà thôi, và cũng chính vì thế mà đời sống thế gian còn duy trì mãi. Các con chỉ được coi là có hiểu biết thật sự khi các con sẽ không còn vấp té nữa. Chính tâm vọng động điên đảo (kashay) như sân hận, tự tôn, mê chấp, tham lam là những chướng ngại vật làm cho các con bị vấp ngã. Tâm vọng động hiển hiện như tiếng vang, như hình ảnh phản chiếu khiến cho các con nhìn thấy những lỗi lầm nơi người khác. Tâm vọng động điên đảo có thể bị tiêu trừ nhờ thành tâm sám hối.

Các con không phải thực hành bất cứ tư thế công phu hay khổ hạnh nào để được Giải Thoát, các con chỉ cần Chứng Thực Chân Cảnh Linh Hồn và nhìn thấy thế gian là trong lành, vô tội, không tỳ vết mà thôi. Tuy nhiên, người đời có thể làm gì thích hợp với họ. Không cần phải phê bình chỉ trích ai, nếu không như vậy, các con sẽ kết nghiệp với những người mà các con chỉ trích, phê bình.

Biện trí chấp ngã tạo ra chia cách vì nó chỉ ra cho các con những lỗi lầm nơi người khác. Ngài Shrimad Rajchandra đã nói và Ngài Dadashri đã diễn nghĩa như sau: “Những gì Thầy nói bây giờ là những gì đã được ghi lại từ tiền kiếp. Đó là ký lục ghi lại những lỗi lầm trong tiền kiếp của Thầy. Đó là lý do tại sao Thầy ngày nay Thầy chỉ ra những lỗi lầm trong một vài tôn giáo nào đó. Và bất cứ những gì Thầy nói Thầy lập tức rửa sạch ngay với sám hối”.

Đức Thầy Dadashri đã xuất hiện như là Bạc Đại Giác Tối Cao của Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Akram Vignan) trong kỷ nguyên hiện tại. Đó là một Hiện Tượng lạ lùng quá sức tưởng tượng của con người. Đó là quà tặng tự nhiên cho thế giới. Trước hết là Thị Lực Trọn Lành Ngời Sáng của Đức Thầy (nirdosh drashti), kể đó Đức Thầy trở thành Hiện Thân của Tình Thương Yêu Thuần Chân Thanh Tịnh, và với Tình Thương Yêu thiêng liêng này Ngài đã đưa không biết bao nhiêu người từ cuộc sống thế gian hướng về Đạo Sống giải thoát. Với lòng thành kính vô biên của chúng con, chúng con quy mệnh đánh lễ Tình Thương Yêu thường trụ bất biến của Đức Thầy!

Chỉ khi nào các con nhìn thấy thế giới hoàn toàn trong lành vô tội thì gương mặt của các con sẽ ngời sáng với Chân Lạc Cảnh Tự Tại Giải Thoát (muktahasya). Không biết bao

nhieu bệnh tật của người đời được chữa lành chỉ một lần nhìn vào gương mặt như thế của Đức Thầy mà thôi! Quyền Năng từ Thánh Đức của Bậc Đại Giác có thể giữ toàn thể thế giới trên đầu ngón tay của Ngài. Làm sao mà một Thánh Đức như thế hiển hiện được? Chính là nhờ Thị Lực Ngời Sáng Trọn Lành.

Jai Sat Chit Anand

MỤC LỤC

TRIMANTRA (Tam Vô Thượng Chú)	7
LỜI CHÚ VỀ BẢN DỊCH TIẾNG ANH NÀY	9
Giới thiệu Bạc Đại Giác	11
Ai là Đấng Dada Chí Tôn ?	13
Sau khi Tiếp Thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn	29
Cả thế gian vô tội	35
THỊ LỰC TRỌN LÀNH	39
Thực Tướng của Vũ Trụ này	39
Ai là Chủ Nhân Ông của các con?	39
Làm lẫn căn bản là gì?	40
Người khác chỉ là duyên (công cụ) mà thôi	44
Tấn công “người thừa hành”	46
Được hoàn hảo nhờ kèm chế trả thù	48
Do Vô Minh mà Một trở thành Nhiều vô tận	49
Trên thế gian này chỉ có hai sự vật	50
Mời gọi tất tai với tiền thù lao	51
Dầu kẻ cướp cũng không thể hại người đạo đức thanh cao	52
Bạc Đại Giác không có đau khổ	54
Người đời hỗ trợ lỗi lầm của họ bằng cách đứng vào phe của chúng	56
Giải pháp tiêu trừ lỗi lầm của các con	56
Chấm dứt nuôi dưỡng những kẻ nội thù	58
Bóng tối sẽ che khuất không để chúng ta nhìn thấy những lỗi lầm của chúng ta	59
Khi biện trí chấp ngã làm luật sư, lỗi lầm chiến thắng	60
Bạc Đại Giác thú nhận những lỗi lầm của chính Ngài	61
Chấp nhận lỗi lầm không chống trả	63
Các con là Người Làm Sai	65
Hãy tiếp nhận một bài học từ Thầy	66
Phương pháp Tiêu Trừ lỗi lầm	67
Thú tội với một Bạc Đại Giác	70
Trí năng Thực Giải phát triển bằng cách này	71
Làm sao các con mất thanh danh khi các con chẳng có thanh danh nào	72
Từ mười chỉ còn lại một	73
Còn là Nguyên nhân của mọi khổ đau	74
Không ai có lỗi trên thế gian này cả	75
Lỗi lầm tiêu mất khi các con nhận ra sự tồn tại của chúng	76
Rốt cuộc những Lỗi lầm là của Tập tính	77
Lỗi lầm Nghiêm trọng nhất: Không biết Chân Cảnh Linh Hồn	79
Khi một người không nhìn thấy lỗi lầm của họ	81
Các con không nên nhìn vào lỗi lầm của bất cứ ai	82
Đó là bước đầu Sống Đạo theo Đấng Chí Tôn Mahavir	86
Các con không bao giờ thấy được những lỗi lầm của các con	87
Những Đức tính của một Tín đồ Đạo Kỳ Na chân thật	91
Có bao nhiêu lỗi lầm là cần bấy nhiêu Sám Hối	91
Linh Hồn là Nhiệt kế	93
Cái này chính là Bản chất của Lỗi lầm	94
Thị lực Tối cao của Bạc Đại Giác	95
Chỉ có Đấng vượt qua được Biển Sinh Tử Luân Hồi mới có thể giúp người khác vượt qua mà thôi	96
Chỉ lúc đó các con mới có thể cho là lỗi lầm của các con bị tiêu trừ	98

Ai xóa bỏ những lỗi lầm của các con	99
Lỗi lầm Đen tối	100
Các con không có chủ	101
Thị Lực nhìn vào Những Lỗi lầm nội tại của chính mình	103
Quên mất Linh Hồn, Lầm Lỗi nổi lên	104
Những Bạc Đại Giác khai thị để giúp người nghe giải thoát	104
Biết vô tư và Hiểu vô tư là cần thiết	105
Năng Lực Thấy Biết không có lỗi lầm nào	109
Tin chắc vào một tập tính lỗi lầm là đủ	110
Người tiêu trừ lỗi lầm của họ là Thượng đế	112
Công phu tiến tu cao nhất Tỉnh Thức Nội Quán (samayik)	115
Chân Trí Khoa Học bị chướng ngại bởi kết án	117
Biện Trí: Chuyên gia tìm kiếm lỗi lầm	118
Luôn luôn nhìn vào lỗi lầm của chính các con	119
Để đạt được Chân Cảnh Giải Thoát các con phải nhìn vào lỗi lầm của chính các con	123
Nào, Hãy chấp nhận một nguyên lý này	124
Lỗi lầm luôn luôn tồn tại bên trong	124
Cổng rãnh của các con hội thú và các con đi rửa cổng rãnh của người khác	125
Thị lực không thành kiến Thị Lực Trọn Lành	127
Như vậy... cuối cùng giải pháp là đây	129
Nơi nào Quyền Sở Hữu Hoàn toàn không có	130
PHẦN II	132
Rắn chạy trong khi Đại Bàng tới	132
Thị Lực Vô Tư	132
Và Đây Chân Cảnh Ngời Sáng của Linh Hồn	134
Chân Trí Khoa Học Cực Thâm Thâm Vi Diệu	135
Lỗi lầm có nhiều tầng lớp	137
Sau khi Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn	141
Do đó Các con đã trở thành một Bạc Đại Giác	143
Nhìn thấy Lỗi lầm như Thác đổ	144
Lỗi lầm nào trong Gia đình có thể bị phê phán	145
Đây là cách Tịnh Nghiệp	147
Hãy nhìn người khác không phải là người làm	148
Rốt cuộc nó là Cái Tôi	150
Sự quan trọng của Nhận ra lỗi lầm nơi chính mình	152
Tự gắng sức hay nhờ Ân Thiêng (Grace)	153
Đề dãi và Nghiêm khắc nhưng vẫn vô tâm	155
Cảnh giới sau khi tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng	156
Đó là khi lỗi lầm giải thể mãi mãi	161
Đừng bao giờ rời bỏ Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo	164
Tránh thói quen nhìn thấy lỗi lầm	165
Ai có lỗi khi Luật Nhân Duyên Sinh Thành chủ động điều hành	165
Lỗi lầm không thể tiêu diệt được	166
Người nhìn thấy lỗi lầm nơi Bạc Đại Giác	168
Ân thiêng vô tận của Bạc Đại Giác đối với người có tâm chất phác	172
Những Đức Hạnh các con nhìn thấy nơi Người khác sẽ hiển hiện nơi các con	173
Chính nghiệp là lỗi lầm	173
Giác Cảnh Thanh Tịnh của Linh Hồn	174
Dada, Bác sĩ giải phẫu những lỗi lầm	179
Trường Cao Đẳng Tiêu trừ lỗi lầm	179
Lỗi lầm phân tán khi màn vô minh tan biến	182
Thị Lực Trọn Lành của Đấng Vô Tâm	185
Hãy là Người Biết đối với thị lực nhìn thấy lỗi lầm	186
Không làm gì cả: Quán sát mọi sự việc	188
Lựa sạch gạo của chính các con	190

Nhìn Thấy qua trung gian của giác quan	191
Nhìn thấy qua trung gian của Linh Hồn	193
Khi Lỗi lầm làm các con sợ hãi	194
Đó là khi các con đã giải quyết ổn thỏa	195
Tâm Từ Ái của Bạc Đại Giác	196
Đấng Chí Tôn nội tại là Đấng Chân Chủ	198
Biết rõ sự khác biệt và sống với niềm vui trọn vẹn	199
Điều này tạo ra chướng ngại...!	201
Chân Cảnh Trọn Lành của Dada	201
Năng Lực Thấy Biết của Bạc Đại Giác	203
Đó là Lý do Thầy không có Đấng cao hơn Ngự trị Thầy	204
Bạc Đại Giác là Hiện Thân của Linh Hồn Tối Thượng với Xác Thân Người	204
Đấng Chí Tôn nội tại chỉ ra cho các con thấy những lỗi lầm	205
PHẦN III	207
Đấng Chí Tôn nhìn thấy thế gian vô tội	207
Thế gian Vô tội qua Thị Lực của Bản Giác Chân Nguyên	209
Thế gian trọn lành: với nhiều bằng chứng	211
Hai Đức Tính Chính Yếu của Cảnh Giới Tuyệt Đối Thanh Tịnh	212
Đây là Nhiệt kế của Chân Trí Thực Chứng	213
Đưa Đến Giải Đáp Duy nhất	214
Thế Gian hiện ra theo khả năng cảm nhận của các con	215
Thực Chứng Thế Giới Trọn Lành	217
Định Nghĩa của Chân Cảnh Thấy Biết	222
Những kẻ Nội Thủ khiến các con nhìn thấy Lỗi lầm	223
Các con Khiến Trách ai?	224
Rắn và bờ cạp tất cả đều vô tội	226
Đấng Chí Tôn Mahavir chỉ nhìn thấy Lỗi lầm của chính Ngài mà thôi	228
Một người trở thành Đấng Vô Tâm (Vitarag) khi Họ nhìn thấy chính Họ nơi Người khác	230
Trí tưởng tượng của vô số ý kiến	230
Năng lực Thấy Biết ngày nay và Lời nói ghi lại Từ Kiếp Trước	232
Thật Tuyệt Diệu vô song Bạc Đại Giác của Chân Trí Khoa Học Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn	235
Dada không nhìn thấy Lỗi lầm của Bất Cứ Ai	237
Đó là vẻ Mặt Hiện ra Ánh Sáng Giải Thoát Rạng Rỡ	238
Lời Vàng của Dada	240

THỊ LỰC TRỌN LÀNH

Thực Tướng của Vũ Trụ này

Người hỏi: Kính thưa Thầy, xin Thầy nói cho chúng con biết về thực tướng của thế gian này.

Dadashri: Người đời có thể hiểu thế giới này theo hai cách, một cách thế gian và một cách không phải của thế gian này.

Quan điểm thế gian là Thượng đế cư ngụ trên trời và Ngài làm tất cả mọi chuyện nhưng đồng thời họ cũng tin là họ cũng là người làm. Họ không nhận ra sự mâu thuẫn này. Tin vào Thượng Đế Quyền Uy Tối Cao ở trên họ, họ sống trong lo sợ Thượng đế trừng phạt họ vì những hành vi bất thiện của họ.

Đối với những nhà tư tưởng của thế giới này, đối với những người không muốn gánh nặng thuộc quyền uy của bất cứ ai ở trên họ, không cần phải có một thực thể bên ngoài tầm nhìn của người bình thường sao? Thật ra không có một quyền hành toàn năng duy nhất.

Trên thế gian này chỉ có làm lẫn căn bản và những làm lạc phát sinh từ đó là quyền năng ngự trị bên trên các con mà thôi. Không có bất cứ quyền năng nào khác.

Ai là Chủ Nhân Ông của các con?

Ai dám phát biểu lời dũng cảm như vậy? Một người phải có tâm tuyệt đối không sợ hãi mới nói lên được lời phát biểu như thế. Tại sao các con phải sợ bất cứ ai? Thầy đã tìm kiếm

khắp cõi bao la xa thẳm của toàn thể vũ trụ và đã khám phá ra rằng trên thế gian này không có một ai ở bên trên các con có thể ban cho các con câu trả lời. Thực thể mà các con coi như Thượng đế ở trên các con chính là Linh Hồn của các con. Và Thượng đế không bao giờ có thể là bất cứ ai bên trên các con. Như vậy thì ai là người ngự trị ở trên các con? Chính những lỗi lầm căn bản và những sai trái phát sinh từ lỗi lầm căn bản của các con là đáng trên cao ngự trị các con. Thầy không có ai làm chủ Thầy vì tất cả những lầm lạc và tội lỗi của Thầy đã hết sạch rồi. Các con cũng có thể an nhiên tự do tự tại giống như Thầy vậy.

Trên đường đến tham dự pháp hội vấn đáp học Đạo này các con bị liên hệ đến một vụ đụng xe sơ sài và các con không dừng lại khi cảnh sát ra lệnh cho con. Nếu có một vị cảnh sát đến đây, các con lập tức nhận ra rằng vị ấy đến để tìm các con. Các con sẽ nhận ra lỗi lầm mà các con đã phạm phải. Giờ thì các con phải điều chỉnh lại lỗi lầm của các con. Từ xưa tới giờ các con luôn nhìn thấy lỗi lầm của người khác và kết tội họ. Các con không thể nhìn ra lỗi lầm của các con. Khi các con thấy được lỗi lầm của chính các con và các con tiêu trừ chúng, các con sẽ trở thành Đáng Chí Tôn.

Lầm lẫn căn bản là gì?

Những vị xuất gian tu hành khổ hạnh và những người thật tâm cầu Đạo ức chế và gạt bỏ dục vọng, nhưng trái với ý muốn của họ, dục vọng của họ cứ tăng lên. Dục vọng không dễ gì bị gạt bỏ được. Người đời không biết căn do của những dục vọng như thế. Ham muốn (dục vọng) không phải là một lỗi lầm. Căn

do của lòng ham muốn cần phải được quan tâm và giải quyết. Các con không thể làm ngừng cánh quạt đang quay bằng cách lấy que chặn nó lại. Các con cần phải bấm nút tắt điện của quạt.

Các con trước hết phải xóa sạch lỗi lầm căn bản: tin các con là Nguyễn Văn X (*người đọc thế tên mình vào*). Một lòng tin như thế là một lòng tin do tưởng tượng tạo ra. Nó không thật sự tồn tại.

Nếu các con ngụy trang các con thành Thủ tướng Indra Gandhi, lợi dụng tình thế để làm một việc gì đó. Điều đó không phải là một tội lỗi ngu xuẩn hay sao? Các con không chịu trách nhiệm về chuyện đó hay sao? Cũng giống như vậy, nếu các con lợi dụng tên Nguyễn Văn X gán lên người, sống ngụy trang với cái tên như vậy, các con không phạm lỗi lầm căn bản hay sao? Qua đội lốt giả danh mà lỗi lầm xảy ra.

Chỉ có hai đấng bên trên ngự trị các con mà thôi. Đó là lỗi lầm căn bản và những sai trái phát sinh từ đó. Xác nhận các con là Nguyễn Văn X. là lỗi lầm căn bản. Sau đó, những sự xác định khác của các con như ‘Tôi là chồng của nàng’, ‘Tôi là con trai của ông ấy’, ‘Tôi là bác sĩ’... là những sai trái của các con phát sinh từ đó. Có bao nhiêu những sai trái như thế đó.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có vô số không đếm hết.

Dadashri: Chính các con sẽ không có khả năng tiêu trừ lỗi lầm căn bản. Thầy sẽ tiêu trừ lỗi lầm căn bản của các con và sau đó các con có thể tự lo liệu xử trí những sai trái phát sinh. Không có Chủ nhân ông nào khác bên trên ngự trị các con, ngoại trừ lâm lẫn căn bản và những sai trái phát sinh từ đó. Người đời có những âu lo không cần thiết về một quyền năng nào đó trên cao ngự trị họ.

Khi nào các con mới có thể nhận ra được

những lỗi lầm của các con?

Người đời tin rằng Thượng đế là Đấng trên cao ngự trị họ, và nếu họ cầu nguyện Ngài, Ngài sẽ cứu giúp họ thoát khỏi mọi khổ nạn, nhưng không có ai trên cao ngự trị họ cả. Chính các con là đấng ngự trị trên cao của các con. Chính các con là đấng trên cao ngự trị các con. Chính các con là đấng bảo hộ của các con và là đấng tiêu diệt của các con. Các con là người duy nhất và hoàn toàn chịu trách nhiệm cho chính các con. Các con là chủ nhân ông duy nhất. Tuyệt đối không ai có thể can thiệp vào chuyện này. Lý do các con có một đấng trên cao khác ngự trị các con là vì những lầm lỗi của các con. Các con sẽ phải tiêu trừ những lỗi lầm này, các con sẽ không phải làm như vậy sao?

Nếu các con muốn được hoàn toàn độc lập, tự do tự tại thì các con phải tiêu trừ tất cả những lỗi lầm của các con. Các con chỉ có thể nhận ra và thấy biết rõ những lỗi lầm của các con khi khám phá ra các con thật sự là ai mà mà thôi. Điều này xảy ra khi các con Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn.

Ai là sở hữu chủ của thế gian này

Mọi sinh vật trong vũ trụ này là Đấng Chí Tôn của vũ trụ này. Vì không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn của các con, các con sống giống như một sinh vật tranh đấu để sống còn. Người không cảm thấy có quyền sở hữu xác thân là người làm chủ vũ trụ. Toàn thể vũ trụ này là thuộc về các con. Hiểu rõ được điều này là giải thoát. Vậy tại sao các con lại vẫn chưa

hiểu rõ được điều này. Vì các con vẫn còn bị ràng buộc bởi chính lầm lỗi của các con.

Thầy không có người bên trên trên ngự trị Thầy. Tuyệt đối không có ai ở trên các con cả, chỉ các con mà thôi. Không có ai trừng phạt các con, cũng không có ai ban cho các con sự sống. Chính các con chịu trách nhiệm cho sự sinh ra của các con và cho chu kỳ sinh tử luân hồi của các con. Tất cả những hợp đồng và thỏa thuận là của các con.

Nếu các con hỏi Thầy có ai có thể can thiệp vào đời sống của các con không, Thầy sẽ tuyệt đối khẳng định không, không, không. Nếu các con hỏi Thầy có ai ngự trị trên Thầy hay không, Thầy cũng sẽ khẳng định một cách tuyệt đối không, không, không. Đáng trên cao ngự trị các con là lầm lẫn căn bản và những sai trái phát sinh từ đó. Làm sao các con có thể diệt trừ chúng? Các con phải đến với Thầy. Thầy sẽ diệt trừ lầm lẫn căn bản và chỉ cho các con cách tiêu trừ những sai trái phát sinh.

Hiểu lầm tạo ra phiền não

Tất cả những phiền não và đau khổ trên thế gian này là hậu quả của thiếu hiểu biết rõ ràng. Tất cả mọi đau khổ đều là do tự chính mình gây đau thương cho chính mình mà thôi vì các con không có khả năng nhận biết được thật tướng (reality) của Linh Hồn cũng của thế gian. Nếu các con hỏi một người tự làm họ bị phỏng tại sao họ đã làm như thế, họ sẽ nói cho con biết rằng nó xảy ra vì lỗi lầm của chính họ và họ không cố ý làm như vậy. Cũng giống như vậy, tất cả mọi khổ đau là hậu quả từ những sai lầm của chính các con. Ngay khi những lỗi lầm không còn nữa, công nghiệp sống người của các con

thành tựu viên mãn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải chúng con đau khổ vì nghiệp báo?

Dadashri: Tất cả những đau khổ là nghiệp báo của chúng ta và do chúng ta tạo ra, không phải bất cứ ai khác. Trong thế gian này, không một ai khác có lỗi lầm. Họ đều là những công cụ làm, là một trong nhiều duyên hợp lại đưa hậu quả của nghiệp mà các con đã tạo ra thành quả báo đến cho các con. Sự đau khổ là của các con nhưng nó nhờ người khác đem đến. Làm sao các con có thể kết tội người phát thơ đưa đến cho các con tin tức về sự qua đời của người con trai của các con.

Người khác chỉ là duyên (công cụ) mà thôi

Nếu các con không có nơi cư trú và một người nào đó cho con chỗ ở, các con sẽ cảm thấy tri ân và quyến luyến với họ. Nếu họ bảo các con đi nơi khác, các con cảm thấy oán ghét họ. Không cần phải có mê chấp thương ghét. Họ chỉ là công cụ trong quá trình để một chuyện xảy ra mà thôi. Khi phước báo của các con thành thực các con sẽ gặp người giúp đỡ các con và khi ác báo của các con thành thực, các con sẽ gặp người thù ghét các con. Trong bất cứ trường hợp nào, họ tất cả đều chỉ là công cụ (nimits, instruments); họ không có lỗi lầm gì cả. Mọi sự, mọi vật xảy ra đều tùy thuộc vào nghiệp báo của các con và thời điểm thành thực. Đó là những gì mà Chân Trí Khoa Học về nghiệp cảnh của chúng ta dạy. Nó kỳ diệu và giản dị biết bao.

Một người không có Chân Trí về Chân Cảnh Linh Hồn sẽ

bị mê luyến với người ca ngợi họ và mê chống với người sỉ nhục họ. Bất cứ khi nào có người ca ngợi các con đó là dấu hiệu chỉ ra cho biết phước báo hiện hành và khi nào có người sỉ nhục các con đó là dấu hiệu chỉ ra cho biết ác báo thành thực. Sự kiện trọng yếu trong cả hai trường hợp là đối phương không có lỗi phải gì cả. Các con nhận sự ca ngợi từ công cụ phát lời ca ngợi các con và sự sỉ nhục từ công cụ phát lời kết án các con. Họ không có lỗi hay phải gì cả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải mọi người đều là công cụ, tức là duyên để hình thành quả báo hay không?

Dadashri: Trên thế gian này không có gì khác ngoài công cụ cả.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, công cụ nào đã đưa con từ khu mua sắm tới đây để dự Pháp hội vấn đáp học Đạo Sống này?

Dadashri: Đó thật ra là phước báo của các con thành thực. Nó không liên quan gì đến công cụ. Nghiệp báo dùng thời gian mua sắm chấm dứt và phước báo được tham dự pháp hội bắt đầu, do đó các con tự động có ý nghĩ đến đây. Một công cụ chỉ xảy ra, ví như khi các con đang trên đường đi dự pháp hội và các con gặp một người nặng nề đòi các con đi theo họ để giúp họ giải quyết một chuyện gì đó rất quan trọng và khẩn cấp. Người đó là công cụ. Nói một cách khác, mọi chuyện xảy ra đều là nghiệp báo hiện hành theo luật quả mà thôi.

Nơi nào không có lỗi lầm, nơi đó không có đau khổ

Người hỏi: Kính thưa Thầy, một người có thể được coi là

công cụ hay không nếu họ đến làm nhục con, mặc dầu con không có lỗi làm gì cả?

Dadashri: Trên thế gian, không ai, tuyệt đối không ai có quyền nói bất cứ điều gì với các con nếu các con không có lỗi làm. Do đó, bất cứ khi nào có người nói gì với các con thì đó là vì lỗi của chính các con, các con phải nhận lại những gì mà các con trước đây đã cho ra mà thôi. Lỗi làm mà các con đã làm từ trước giờ trở lại với các con. Họ chỉ là công cụ trong quá trình hình thành nghiệp báo mà thôi. Các con là người có lỗi và do đó họ xử sự với các con cách đó.

Họ xử sự với các con cách đó vì lỗi làm của chính các con. Làm như vậy là để giải nghiệp làm lỗi mà các con đã tạo ra từ tiền kiếp. Các con không được có bất cứ cảm nghĩ xấu nào về họ. Các con phải cầu nguyện Thượng đế ban cho họ hiểu biết chân chính. Đó là tất cả những gì các con phải làm, vì họ chỉ là công cụ mà thôi.

Tấn công “người thừa hành”

Đừng có ý nghĩ xấu về bất cứ ai. Cả khi một người gây khó khăn cho Thầy, Thầy không có ý nghĩ tiêu cực nào về người đó. Họ hành động theo nhận thức của họ. Làm sao mà các con có thể kết tội họ được. Và thật tướng của thế gian này là gì vậy? Không ai trên thế gian này có lỗi làm. Vì nhận thức của các con sai lầm nên các con mới nhìn thấy người khác có lỗi. Thầy không thấy ai có lỗi cả. Từ giờ trở đi hãy hướng dẫn cách xử thế tiếp vật của các con với hiểu biết là không ai có lỗi cả. Các con sẽ làm điều này được không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vâng ạ, chắc chắn con sẽ làm được.

Dadashri: Các con sẽ chỉ bắt đầu nhìn thấy người khác không có lỗi, khi các con nhận ra rằng thật ra người ta không có lỗi. Họ chỉ là một công cụ trong quá trình hợp lại của nhiều duyên làm cho một nghiệp báo nào đó xảy ra, và tuy vậy, các con sẵn sàng tấn công ‘công cụ’ đem nghiệp báo đến cho họ, họ không làm như vậy hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy ạ, chúng con làm như vậy cả khi chúng con không nên làm.

Dadashri: Nhìn thấy lỗi làm nơi người khác giống như tấn công ‘công cụ’ vậy. Người khác sỉ nhục các con vì nghiệp mà các con tạo ra từ trước, giờ hiện hành thành quả báo, nhưng tại sao các con lại tấn công họ. Các con là người phải chịu đau khổ với quả báo mà các con đã tạo ra từ trước. Người khác chỉ bị dính kẹt ở giữa mà thôi. Ngược lại các con phải mang ơn người đó vì họ đã giúp các con trả nợ đã vay từ tiền kiếp, thế mà các con lại tỏ vẻ kinh khi họ. Điều này cũng giống như tấn công họ vậy. Những vị tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (mahatmas) sau khi học được điều này đều rất lo sợ và quyết tâm, từ đây trở đi sẽ không tấn công ‘công cụ’ đưa nghiệp báo đến cho họ nữa.

Các con tạo nghiệp nghiêm trọng trong khi các con kết án người đóng vai trò công cụ lừa đảo các con. Các con tạo nghiệp còn nhẹ hơn nếu các con bạt tai họ. Một người chỉ có thể lừa dối các con, nếu và khi nghiệp báo của các con hiện hành mà thôi. Chỉ vì nghiệp mà các con đã tạo ra từ trước, bây giờ hiện thành quả báo, khiến người khác có khả năng lừa đảo

các con. Làm sao mà các con có thể kết án người đó được. Ngược lại, họ trở thành công cụ giúp các con giải tỏa nghiệp lực do chính các con đã tạo nên.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, một người có thể bị trừng phạt hay chịu trách nhiệm cho những lỗi lầm của người khác hay không?

Dadashri: Không đâu con, không ai khác có thể bị đổ tội được. Vì lỗi của các con nên người khác mới trở thành công cụ của con. Lỗi là thuộc về người khổ hay người đau khổ là người có tội. Tự mình làm, tạo cơ hội cho người khác làm và xúi dục người khác làm là tạo nghiệp và sẽ đưa đến nghiệp báo trong đời sau. Không có quả nếu không có nhân.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, xin Thầy giải thích cho chúng con biết cái gì tạo nghiệp khi khuyến khích hay xúi dục người khác làm việc ác.

Dadashri: Nếu một người nào đó do dự trong lúc làm một việc gì đó và các con khuyến khích họ làm, các con chịu trách nhiệm lớn hơn người làm việc đó. Ai mang trách nhiệm lớn hơn trong việc tạo nghiệp nhân? Người dùng biện trí nhiều hơn chịu trách nhiệm nhiều hơn.

Được hoàn hảo nhờ kèm chế trả thù

Trên thế gian này, bất cứ ai làm hại các con bằng bất cứ cách nào chỉ là đóng vai trò công cụ mà thôi. Các con chịu trách nhiệm vì các con đau khổ với sự tổn hại. Thật ra, mọi người trong thế gian này đều độc lập thật sự và không ai có

thể can thiệp với người khác. Và nếu điều này không phải như vậy sự lo sợ của người đời sẽ bất tận và không ai có thể giải thoát được. Dầu Đấng Chí Tôn Mahavir cũng không giải thoát được. Đấng Chí Tôn Mahavir hoàn toàn vô nhiễm với bất cứ tình tự nào của người khác phóng rọi vào Ngài. Tình tự hướng về Ngài từ tôn kính đến khinh khi, từ thương yêu trong lành đến ham muốn tình dục, từ quý trọng đến sỉ nhục, không gì có thể gây ảnh hưởng đến Ngài. Không có một chút lòng báo thù nào trong Ngài với bất cứ chuyện gì. Người không có lòng báo thù sẽ thành tựu cứu cánh giải thoát. Người báo thù phải ở lại thế gian này để chịu quả báo.

Thế gian sẽ ràng buộc các con với đủ loại cảm nghĩ tiêu cực hay tích cực. Nếu một người móc túi nhìn thấy các con bỏ tiền vào túi của các con tại một trạm xe lửa, họ sẽ không có ý định lấy trộm nó hay sao? Và giả sử các con bắt thần lên xe khi xe vừa chạy đi bỏ người móc túi lại phía sau, mặc dầu họ mất cơ hội ăn cắp tiền của con, nhưng họ vẫn đã tạo ý định ăn cắp rồi và chính ý định này đã gieo nghiệp và họ sẽ gặp ác báo.

Mọi người trên thế gian này đều có ý định tốt hay xấu và nếu trong con không có ý định báo thù nào thì các con sẽ được dễ yên, không ai đụng tới. Nếu các con không có ý định can thiệp vào ý định của người khác thì không ai trên thế gian này có thể kết nghiệp với các con; nếu không như vậy thì dòng tạo nghiệp thọ báo sẽ tiếp nối vô cùng.

Do Vô Minh mà Một trở thành Nhiều vô tận

Nếu các con lấy ngón tay đè mạnh lên tròng mắt của các

con, các con sẽ nhìn thấy hình ảnh hiện ra gấp hai. Mắt trần không phải là thật tướng của Linh Hồn, chúng chỉ là hình tượng tương đối chỉ có trong một thời gian nào đó mà thôi, không phải tồn tại mãi. Cho nên mặc dầu khi chỉ có một lầm lỗi các con không thấy thành hai hay sao? Nếu có nhiều mảnh kính vỡ trên nền mặt đất, các con sẽ nhìn thấy nhiều con mắt nhìn vào các con. Chỉ vì một sai trái nhỏ do mắt tạo nên các con sẽ thấy vô số mắt. Cũng như thế, không phải Linh Hồn bị áp lực, nhưng áp lực từ hoàn cảnh làm biến dạng tầm nhìn nhất chân viên dung của Linh Hồn thành ra vô số hình tượng khác nhau. Toàn thể thế giới sinh linh này là hình tượng thiêng liêng. Chỉ với một ý niệm đón một cây nào đó, các con sẽ tạo nghiệp. Có ý niệm tốt về người khác sẽ tạo phước nghiệp và với ý niệm xấu về người khác sẽ tạo ác nghiệp.

Khi các con đến pháp hội thấy người ta đứng quanh, các con có thể tự hỏi tại sao họ đứng vây quanh như vậy và do đó, các con đã làm hư hỏng tâm niệm của các con. Các con phải lập tức sám hối cho tâm niệm sai trái này.

Trên thế gian này chỉ có hai sự vật

Chỉ có hai sự vật mà thôi: Linh Hồn Thanh Tịnh và hoàn cảnh xảy ra xung quanh. Tại sao có hoàn cảnh xảy ra? Mọi người đều gặp phải những hoàn cảnh khác nhau. Có người suốt đời chẳng bao giờ gặp phải hoàn cảnh thù nghịch, có người thì phải khổ vì vị ngược đãi liên miên. Tại sao hai người này gặp phải những hoàn cảnh hoàn toàn khác nhau như vậy? Lý do cho chuyện này là người sống đời yên lành vì họ không bao giờ có ý định làm tổn thương ai cả, trong khi

người bị ngược đãi đã từ nhiều lần có ý làm tổn thương những sinh vật khác. Làm sao mà hoàn cảnh này xảy ra như thế? Có thể tìm ra những nguyên nhân đã làm cho những hoàn cảnh như thế xảy ra.

Ví như các con gặp một người già rất nghèo khó trên đường đi và các con cho họ mười đô la. Người bạn đi cùng với con kinh ngạc vì con cho họ quá nhiều tiền, và bảo con hãy cho người già ấy một đô thôi. Trong trường hợp này các con là người cho và người già là người nhận, nhưng vì bạn của con can thiệp, người bạn đã tạo ra chướng ngại cho người nhận. Một nghiệp chướng đã được tạo ra cho người bạn của các con. Nghiệp chướng này cản trở, khiến kiếp sau người bạn nghèo khổ, không có tiền.

Tất cả những gì các con gặp phải trong đời sống của các con là tập hợp của những hoàn cảnh bao gồm tất cả những gì mà các con đã làm trong tiền kiếp. Chúng không phải là những hoàn cảnh mới xảy ra. Các con không có một quyền năng nào bên trên các con, và cũng không có gì tạo tác bên dưới các con. Thế gian hoàn toàn độc lập. Chỉ có những sai trái và những lầm lẫn là đáng ngự trị bên trên các con mà thôi.

Do đó, nếu các con không có lỗi lầm, không ai trên thế gian này sẽ gây phiền não cho các con. Người đời hay cảnh sát trên đường phố có làm phiền các con không. Có ai bạo hành với các con không? Nếu không thì các con không có phạm lỗi lầm nào cả.

Mời gọi tất tai với tiền thù lao

Các con phải tự coi mình là người may mắn nếu có người

sỉ nhục các con hay nói xấu các con. Một vài năm trước Thầy thường hay tuyên bố rằng có ai cần tiền có thể đến và tát tai Thầy và Thầy sẽ trả cho họ hai mươi đô. Mọi người đều từ chối và nói họ không thể làm chuyện đó được. Ở đâu các con có thể tìm được người muốn tát tai hay sỉ nhục các con nếu các con sẵn sàng trả tiền cho họ làm việc đó? Do đó, người thường bị người trong nhà sỉ nhục mà không phải trả tiền, nên tự coi như là may mắn vậy. Về phần Thầy, mặc dầu Thầy muốn trả hai mươi đô, Thầy không được may mắn như vậy.

Trước khi hốt nhiên Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, Thầy thường hay tự sỉ nhục và tự coi thường Thầy vì không có ai làm việc đó cho Thầy! Dầu Thầy muốn trả công cho việc bị sỉ nhục, chẳng có ai giúp Thầy cả, cho nên Thầy phải tự làm điều đó với chính Thầy. Thầy thường nói với chính Thầy! Người chẳng có chút khôn ngoan nào cả! Người rất là ngu si. Người là người đàn độn! Thầy sẽ tự vấn: “Người là loại người gì?” Có phải đường giải thoát rất khó bảo chứng cho thái độ như thế của người hay không? Thầy tự sỉ nhục chính Thầy bằng cách đó. Thầy có thể làm gì khác không, khi không có ai giúp Thầy cả. Trái lại, các con không cần phải tìm sỉ nhục hay trả tiền mà vẫn được nhận chứng cách này hay cách khác. Như vậy, các con không cần phải cố gắng tận dụng cơ hội như thế hay sao?

Dầu kẻ cướp cũng không thể hại người đạo đức thanh cao

Quyền năng của Đạo Đức thật cao cả đến độ không ai trên thế gian này có thể làm hại các con. Dầu một người đạo đức

và người có lòng thành thật sống giữa những người du đảng hay cướp của giết người, nếu họ đeo vàng từ đầu đến chân, cũng không có một tên cướp nào hại họ cả. Không một ai trong chúng dám chạm đến Ngài cả! Không cần phải sợ hãi bất cứ chuyện gì cả trên thế gian này. Bất cứ sợ hãi nào các con cảm thấy đều là hậu quả do lầm lỗi của chính các con gây ra. Đây là điều mà Thầy phải tiết lộ công khai cho mọi người biết. Người đời nghĩ rằng tất cả những gì xảy ra trên thế gian này là không hoàn toàn rõ ràng chính xác. Không phải như vậy đâu. Nó rất rõ ràng và chính xác.

Dadashri: Tại sao người đời hay lo sợ?

Người hỏi: Họ thiếu hiểu biết, Kính thưa Thầy.

Dadashri: Chính vì sự thiếu hiểu biết này mà đời sống thế gian tiếp tục được duy trì. Không cần phải sợ điều gì trên thế gian này cả. Bất cứ sợ hãi nào các con cảm thấy là do chính lỗi lầm của các con gây ra. Giải quyết ôn hòa mọi chuyện không có chút ý nghĩ báo thù nào, nếu không như vậy các con sẽ tạo thêm nghiệp.

Nếu có người nào đó nói điều không tốt cho các con đầu chỉ một lần, các con tự hỏi tại sao họ làm điều đó và trong tâm các con cũng chửi họ một vài lần. Làm như thế, các con tạo thêm nghiệp mới với họ trong lúc giải quyết nghiệp cũ chưa xong. Khi họ đến để trả lại các con điều mà kiếp trước chính các con đã đối xử với họ, thay vì nhận lấy và ghi vào sổ vay trả đã trừ được một phần nợ, các con lại chửi rủa người ta vài ba lần. Các con không chịu được đầu một lời sỉ nhục của họ, nhưng các con lại chửi họ vài ba lần. Thế thì làm sao mà biện trí chấp ngã của con người đạt đến trình độ hiểu biết thậm

thâm vi diệu như thế được. Ngược lại, người đời càng ngày càng bị lún lún sâu hơn vào nghiệp cảnh và rắc rối, phiền não tăng thêm lên.

Từ mười lăm năm qua, Thầy chưa từng trả thù gì cả và nhờ thế mà tiêu giải được rất nhiều nghiệp trái. Thầy đã chấp nhận mọi việc xảy ra với Thầy. Thầy bảo hân (Ambalal-cái tôi trần thế của Ngài) để vào tài khoản mọi chuyện xảy đến cho hân. Mọi chuyện đều dễ dàng. Đó không phải là đường dễ dàng để sống theo hay sao? Các con sẽ không tìm thấy Chân Trí Thực Chứng như thế trong kinh sách nào.

Các con hoàn toàn độc lập, và tuyệt đối không ai có thể làm gì với các con cả. Các con không có ông chủ nào ra lệnh bắt các con phải theo. Khi cả Thượng đế cũng không phải Đấng trên cao ngự trị các con, thì còn gì là quan trọng đâu? Khi các con nói rằng Thượng đế tồn tại như là người trên cao ngự trị các con, các con dùng Ngài để làm con dê gánh tội. Các con cầu mong sự tha thứ của Ngài khi các con làm việc lỗi lầm. Chính các con phải gánh chịu trách nhiệm, không khác được.

Bậc Đại Giác không có đau khổ

Bất cứ khi nào các con làm tổn thương một người nào đó dầu chỉ một chút thôi, các con phải nhận ra rằng các con có lỗi. Các con sẽ hiểu điều này vì các con sẽ cảm thấy băng khoảng, lo lắng không yên trong lòng vì người khác rõ ràng bị khổ vì tổn thương. Cho là lỗi là của họ, nhưng các con đã trở nên công cụ gây đau khổ cho họ. Các con là người nói lời bất nhã với họ và do đó lỗi lầm cũng là của các con. Tại sao Dada không có

đau khổ. Chính vì Ngài không có làm lỗi nào.

Nếu một người nào đó bị tổn thương hay bị ảnh hưởng bởi lỗi lầm của các con, các con phải lập tức thành tâm sám hối và giàn xếp ổn thỏa. Bao lâu mà kẻ thù trong tâm như nóng giận, tự tôn, mê chấp, tham lam tồn tại trong các con, các con sẽ tiếp tục tạo thêm nghiệp. Do đó, để chống lại chúng, hãy giải quyết ổn thỏa nghiệp trái của các con. Nếu các con phạm lỗi lầm, các con sẽ tạo thêm nghiệp không chút nghi ngờ gì cả, nhưng các con có thể xóa bỏ nó với tức khắc thành tâm sám hối. Dầu các con bị người khác làm tổn thương bởi lỗi lầm của họ, các con cũng phải thành tâm sám hối như thế (vì đã tạo nghiệp từ trước nên giờ bị người khác làm tổn thương), nghĩa là phải thú tội (alochana), thành tâm ăn năn sám hối và cầu xin được tha thứ (pratikraman) và quyết tâm sửa đổi và không bao giờ tái phạm nữa (pratyakhyan).

Người tiêu trừ hết lỗi lầm trở thành Đấng Chí Tôn

Ngay khi một người quyết định rằng họ muốn tiêu trừ tất cả những lỗi lầm của họ, họ có thể giác ngộ hoàn toàn. Tất cả chúng ta đều bị đọa đày bởi những lỗi lầm của chúng ta. Nếu các con tiêu trừ tất cả những lỗi lầm của các con, các con sẽ thành Đấng Toàn Giác. Linh Hồn tuyệt đối không có lỗi lầm nào. Những lỗi lầm này khẩn thiết kêu la để làm gì? Chúng kêu la để sự hiện diện của chúng được nhận ra. Người đời điên đảo cho rằng những lỗi lầm của họ như là đức tính của họ. Bản chất của lỗi lầm là khống chế các con, thống trị các con, nhưng ngay khi các con nhận ra lỗi lầm là lỗi lầm thì nó sẽ bỏ đi. Tuy nhiên, người đời không nhận ra được những lỗi lầm của họ, không coi lỗi lầm là lỗi lầm và tiếp tục bảo vệ

chúng. Điều này chỉ gia sức cho chúng, làm cho chúng mạnh hơn lên mà thôi.

Người đời hỗ trợ lỗi lầm của họ bằng cách đứng vào phe của chúng

Người hỏi: Kính thưa Dada, làm sao mà Thầy có thể đứng vào phe với lỗi lầm của Thầy cho được?

Dadashri: Các con sẽ đứng vào phe với lỗi lầm của các con nếu sau khi trách mắng một người nào đó, các con cố gắng biện hộ cho hành vi của các con khi nói rằng người đó cần bị chửi mắng và nếu không làm như thế họ sẽ không hiểu. Đó chính là đứng vào phe với lỗi lầm của các con. Lỗi lầm biết rằng các con ủng hộ nó, và do đó nó sẽ không bao giờ bỏ đi cả, trái lại nó sẽ còn trở thành mạnh hơn, vì bằng cách đứng vào phe với nó là các con dung dưỡng nó. Hỗ trợ lỗi lầm của các con, dầu chỉ một lần, các con kéo dài đời sống của nó thêm hai mươi năm. Các con không bao giờ được đứng vào phe ủng hộ bất cứ những lỗi lầm nào.

Giải pháp tiêu trừ lỗi lầm của các con

Điều quan trọng cốt yếu là nhận ra được sự gây hấn của các con đối với người khác qua ý tưởng, lời nói và hành vi của các con, và thành tâm sám hối cầu xin được tha thứ với sự trực tiếp chứng tri của Linh Hồn Thanh Tịnh, Đấng Chí Tôn thức tỉnh nội tại trong tâm. Các con phải duy trì chánh niệm

tỉnh thức trong mỗi bước chân của đời sống hằng ngày. Thành phần nóng giận, tự tôn, mê chấp, tham lam trong tâm hồn sẽ chắc chắn tiếp tục tạo thêm ác nghiệp. Chính vì chống lại những thành phần này mà các con phải tức khắc sám hối, xin tha thứ và xóa bỏ mọi chuyện. Các con không thể để chuyện tạo ác nghiệp cứ tiếp tục mãi được.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, những lỗi lầm mà chúng ta phạm phải bây giờ, không phải là có từ tiền kiếp của chúng ta hay sao?

Dadashri: Những lỗi lầm này chính là kết quả của những ác nghiệp mà các con đã tạo ra từ tiền kiếp của các con. Người đời không những không tiêu trừ những lầm lỗi của họ trong kiếp này, mà họ còn tiếp tục làm cho chúng tăng thêm. Để tiêu trừ một lỗi lầm các con phải chấp nhận nó và coi nó thật sự là lỗi lầm, không che dấu nó, không biện hộ cho nó. Các con không thể cứ tiếp tục bảo vệ nó. Đây là giải pháp mà Bậc Đại Giác ban cho các con để giải quyết tất cả những khó khăn của các con. Nó là chìa khóa có thể mở mọi được những ổ khóa khó mở nhất.

Làm sao mà một Bậc Đại Giác Chân Nhân có thể giúp đỡ các con được? Tất cả những gì Ngài làm chỉ là soi sáng những lầm lỗi của các con, và chỉ cho các con cách đừng hỗ trợ và đừng bảo vệ những lầm lỗi của các con. Nhưng nếu các con cứ nói một điều gì đó như, ‘nhưng mà con phải sống trong thế gian này, làm sao mà các con có thể làm điều đó được?’, vậy là các con hỗ trợ những lỗi lầm của các con đó. Không bao giờ các con được hỗ trợ lỗi lầm của các con bằng cách đó. Khi các con làm điều này, các con không những hỗ trợ lỗi lầm của các con, mà còn tạo ác nghiệp, khiến các con sẽ bị cảnh đọa đày trong vô số kiếp sinh tử luân hồi.

Ngay khi các con bắt đầu nhận ra những lỗi lầm của các con, chúng sẽ bị tiêu trừ. Khi người bán vải lừa đảo khách hàng của họ bằng cách kéo dài tấm vải ra trước khi cắt nó để bán chúng ngắn hơn, và khoác lác về thủ đoạn lừa đảo của họ, họ thật sự đã tạo ra ác nghiệp trầm trọng. Đó thực sự là hỗ trợ cho những lỗi lầm của họ. Không cần phải hỗ trợ lỗi lầm của các con như thế. Do lừa đảo người khác mà một người phải chịu số phận bị đat trong dòng sinh tử luân hồi bất tận.

Chấm dứt nuôi dưỡng những kẻ nội thù

Nếu một người mong cầu được thoát khỏi những lỗi lầm, Thầy sẽ nói cho họ biết rằng họ phải chấm dứt nuôi dưỡng những kẻ nội thù của họ là nóng giận, tự tôn, mê chấp và tham lam trong vòng 3 năm. Khi chúng bị đói vì không có thức ăn chúng sẽ mất hiệu lực và không còn sức sống nữa. Khi các con không cho lỗi lầm thức ăn để nuôi sống chúng nữa, chúng sẽ từ bỏ các con. Bất cứ hỗ trợ nào cho nóng giận, tự tôn, mê chấp, tham lam được coi là một lỗi lầm. Nếu chỉ trong 3 năm, hỗ trợ như thế không còn được cung cấp cho những kẻ nội thù này nữa chúng sẽ biến mất.

Người đời không bao giờ nhận ra được những lỗi lầm của họ, trừ khi Bạc Đại Giác chỉ ra cho họ biết. Có vô số những lỗi lầm như thế chứ không phải chỉ một số ít mà thôi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con chỉ có thể nhìn thấy một số ít lỗi lầm của con, không nhiều lắm.

Dadashri: Khi các con ngồi nơi Pháp hội vấn đáp học Đạo này, nhiều bức màn vô minh bị gỡ bỏ khiến các con có được giác

tỉnh để nhìn thấy những lỗi lầm của chính các con nhiều hơn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao chúng con có được năng lực nhận biết cho phép chúng con nhìn thấy được nhiều lỗi lầm của các con hơn?

Dadashri: Các con có năng lực nhận biết rất lớn trong các con, nhưng các con chưa từng phát triển ý định dùng năng lực này để tìm kiếm những lỗi lầm của các con. Nếu một người cảnh sát muốn tìm một kẻ trộm cắp, ông ấy sẽ tìm được họ. Ngược lại, nếu ông ấy không có chủ định, chỉ ngẫu nhiên nói: ‘không đáng gì để theo dõi một kẻ lừa đảo. Chúng tôi chỉ bắt họ khi gặp họ mà thôi’ thì kẻ trộm cắp sẽ sinh sôi nảy nở phồn thịnh. Và nếu các con chú tâm tìm kiếm chúng, các con sẽ bắt được chúng ngay.

Thành quả của cả một đời làm việc cực khổ là gì? Các con chỉ thực sự kiếm được một cái gì đó khi các con có thể nhìn thấy hết lỗi lầm này đến lỗi lầm khác của các con mà thôi. Toàn thể Pháp hội vấn đáp học Đạo Sống này là để nỗ lực nhìn thấy lỗi lầm của các con. Chỉ khi nào các con nhìn thấy được những sai lầm của các con, các con mới sẽ loại trừ chúng được mà thôi. Chừng nào các con mới nhìn thấy được những sai trái này? Các con sẽ nhìn thấy chúng khi các con Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Self-realized). Các con là một nhân vật có tinh thần thanh cao khi các con có thể nhìn thấy lỗi lầm của các con càng ngày càng nhiều. Khi các con trở thành vô thiên vị đối với hành vi, ý tưởng và ngôn từ của chính các con, các con sẽ có khả năng nhìn thấy tất cả những lỗi lầm của các con.

Bóng tối sẽ che khuất không để chúng tanhìn thấy

những lỗi lầm của chúng ta

Dadashri: Các con có thể nhìn thấy được bao nhiêu lỗi lầm của các con, và các con có thể xóa bỏ chúng được bao nhiêu?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con nhìn thấy được nhiều lỗi lầm của con. Con nhìn thấy cơn nóng giận và lòng tham của con.

Dadashri: Đó chỉ là một nhúm nhỏ thôi, nó giống như không nhìn thấy chúng gì cả. Nhưng khi con nhìn thấy lỗi lầm của người khác, các con nhìn thấy được bao nhiêu?

Người hỏi: Nhiều lắm, kính thưa Thầy.

Dadashri: Con có nhìn thấy nhiều không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhiều ạ.

Dadashri: Các con còn phê bình cách người ta đi đứng nữa, và tuyệt nhiên các con không thể nhìn thấy bất cứ lỗi lầm nào của chính các con. Những kẻ nội thù của các con như nóng giận, tự tôn, mê chấp và tham lam làm cho thị lực của các con tối tăm và làm cho các con bị mù quáng. Các con lang thang quanh quẩn một cách mù quáng với đôi mắt mở rộng. Quả là khổ đau được đón mời!.

Tất cả mọi người trên thế gian đang ngủ với đôi mắt của họ mở rộng. Đó là điều mà Đấng Chí Tôn Mahavir đã nói về tình cảnh người đời đang gây tổn thương cho chính họ trong cảnh tối tăm này. Khi các con có được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh, các con thức tỉnh từ cơn ngủ vô minh và các con có thể nhìn ra những lỗi lầm của các con. Chỉ khi đó các con mới thực sự thức tỉnh.

Khi biện trí chấp ngã làm luật sư, lỗi lầm chiến thắng

Ngay khi các con thức tỉnh với Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con nhận ra được những lỗi lầm của các con; nếu không thức tỉnh các con sẽ không bao giờ nhìn thấy những sai trái hay lỗi lầm của chính các con. Có lẽ các con sẽ nhìn thấy một vài lỗi lầm hiển nhiên dễ thấy, và có thể cũng thú nhận với người khác là đôi khi các con nóng giận hay cũng có chút ít keo kiệt trong các con. Nếu có người bảo các con rằng các con có tính xấu, lập tức các con tự vệ. Các con sẽ bảo vệ những sai lầm của các con bằng cách dùng lý lẽ để bên vực chúng. Bất cứ khi nào các con cố gắng bảo vệ kẻ nội thù nó luôn luôn sẽ chinh phục các con.

Mọi người trên thế gian này đều có cách giải trừ nóng giận, tự tôn, mê chấp và tham lam. Không ai muốn có bất cứ cái nào trong chúng. Chúng là những kẻ thù bất đội trời chung của các con. Mặc dầu biết được điều này, người đời cứ tiếp tục dưỡng nuôi những lỗi lầm của họ và làm cho chúng mạnh hơn lên. Vì không có khả năng nhìn ra những lỗi lầm của chính các con, các con tiếp tục chống đỡ và duy trì chúng. Các con chỉ nhìn thấy những lỗi lầm rành rành, lớn mà thôi.

Bậc Đại Giác thú nhận những lỗi lầm của chính Ngài

Khi một lỗi lầm nổi lên, Thầy biết cái gì duy trì nó mãi. Thỉnh thoảng có người đến tiếp xúc với Thầy trong khi đang có sự hiện diện của nhiều người xung quanh. Họ hỏi Thầy tại sao Thầy dám tự xưng là Bậc Đại Giác khi Thầy không bỏ được thói quen hút ống bình. Thầy thú nhận với họ rằng đó rõ

ràng là sự yếu đuối của Thầy mà Thầy đã nhận ra từ lâu. Nếu Thầy bảo họ rằng Bạc Đại Giác bất nhiễm trần, thì ông bình sẽ tức khắc nhận ra rằng nó được kéo dài tuổi thọ thêm 20 năm nữa, vì ông chủ tử tế sẽ bảo vệ nó bằng mọi cách. Thầy rất là khôn khéo và không bao giờ bảo vệ bất cứ lỗi lầm nào của Thầy. Người đời không thường bảo vệ chính họ hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, họ làm việc đó rất là kịch liệt.

Dadashri: Có một người hít bột thuốc lá, Thầy hỏi họ có cần làm điều đó thật sự hay không? Họ nói rằng không có gì sai trái khi hít bột thuốc lá cả. Thầy bảo họ rằng họ đâu có biết là họ đang kéo dài sự ghiền thuốc của họ thêm hai mươi năm nữa. Làm sao mà chuyện đó xảy ra được? Bất cứ biến cố nào xảy ra chỉ sau khi mục đích của nó được quyết định. Một người có thể làm gì được khi sự sống tăng giảm theo cách đó. Người đời kéo dài lỗi lầm của họ bằng cách bảo vệ chúng. Bảo vệ một điều sai lầm nào đó hay nói ‘đừng lo, không có gì sẽ ảnh hưởng tới được đâu’ là một lỗi lầm nghiêm trọng.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, đối với những ai lỡ sa vào kiến thức lý thuyết suông chẳng dẫn đến thành quả thực chứng nào của đời sống tâm linh, lại cho rằng Linh Hồn không bị nhiễm trần và chỉ có xác thân mới bị ảnh hưởng của thế gian mà thôi.

Dadashri: Có nhiều người như thế đó con. Họ tạo ra nhiều rắc rối cho chính họ và làm cho sự rối rắm và vướng mắc của họ với đời sống không biết bao giờ mới chấm dứt được.

Sau khi nghe hết mọi chuyện mà họ kể, Thầy nói với họ rằng, Đấng Chí Tôn dạy rằng một người phải sống theo hai

đức tính này: không nói lời gây tổn thương và lòng luôn tha thứ. Họ chẳng có được cái nào trong hai đức tính đó cả, thế mà lòng đầy ngao mạn!.

Cái tôi và Chân cảnh Linh Hồn xa nhau như hai thái cực, như trời với đất.

Tình trạng không rõ ràng như thế thẳng lướt là vì người đời chưa biết được giải đáp thật sự, và cũng vì thế mọi người tiếp tục lơ là trong việc tinh tiến trên đường tu thân sống đạo. Nhưng khi một người nào đó như Thầy đến với họ và đặt vào tình trạng khó khăn với những câu hỏi nan giải, khiến họ rung sợ, thức tỉnh và cải thiện.

Chấp nhận lỗi lầm không chống trả

Thầy luôn luôn uyển chuyển, không chút cố chấp nào. Thầy sẵn sàng chấp nhận những lỗi lầm của Thầy khi có người chỉ cho Thầy biết. Thầy còn cảm ơn người chỉ cho Thầy biết những lỗi lầm của Thầy nữa, vì nếu họ nhìn thấy chúng thì nó có nghĩa là những lỗi lầm này có đó. Thầy không thắc mắc là họ đúng hay sai.

Nếu có người viết ‘Dada là kẻ trộm cắp’ phía sau áo khoát ngoài của Thầy, người ta sẽ không đọc nó lớn lên hay sao? Vậy tại sao người ta gọi Thầy là kẻ trộm cắp? Vì nó đã được viết lên sau lưng áo của Thầy. Thầy sẽ chỉ tìm thấy được điều này khi Thầy cởi áo ra và nhìn thấy những chữ này mà thôi. Một người nào đó đã viết lên. Người khác chỉ tình cờ đọc những chữ này lớn lên thôi. Thầy không cần phản ứng với những biến cố như thế.

Người hỏi: Kính thưa Dada, Con đã đọc nơi nào đó nơi

một những quyển Bảo Kinh ‘Lời Lời Châu Ngọc’ của Thầy. Trong Kinh đó có nói rằng nếu một người nào viết một câu như thế, Thầy sẽ biết ơn họ vô cùng.

Dadashri: Đúng vậy, điều đó đã thật sự được viết lên trong quyển Kinh ‘Lời Lời Châu Ngọc’.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao như vậy?

Dadashri: Trừ khi các con cảm thấy tri ân đối với họ, toàn bộ cái tôi của các con sẽ nổi lên kết thành thù ghét. Người kia có gì để mất không? Họ không có gì mất cả, nhưng con thì có. Các con phải cảm ơn họ vì các con không muốn bị mất mát. Họ chẳng quan tâm. Họ sẽ chỉ có thể nói những điều như thế vì họ thiếu tinh thần trách nhiệm. Các con cũng sẽ chỉ vô trách nhiệm như thế nếu các con bắt chước họ. Nếu họ sửa các con và các con sửa lại, thì các con có khác gì con chó sửa đầu. Do đó, hãy tự coi như các con mang ơn họ. Các con có hiểu không?

Người hỏi: Kính thưa thầy, có phải chúng con cảm ơn họ và chúng con thấy và hiểu được quả báo do những lỗi lầm của các con đã tạo ra từ tiền kiếp không?.

Dadashri: Đúng vậy đó con. Các con phải thành tâm cảm ơn bất cứ khi nào những lầm lỗi của các con hiện ra, chỉ khi đó những lỗi lầm này mới không còn nữa. Nếu các con cảm thấy thù ghét cảnh sát thì các con phải cảm ơn họ và lỗi lầm sẽ không còn. Hãy coi người làm các con khó chịu như là ân nhân của các con thì các con sẽ không còn cảm thấy khó chịu với họ nữa. Mỗi lời nói mà các con phát ra giống như một loại thuốc chữa trị. Tất những điều như thế đều có năng lực chữa trị. Có cách nào khác không để một người nào đó có thể hiểu

lời xác nhận ‘các con phải cảm ơn người gọi các con là kẻ trộm cắp’ hãy lấy điều này là mệnh lệnh từ Dada ban lợi ích tốt lành nhất cho các con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu Dada tự Ngài còn mang ơn người khác thì có gì sai lầm với chúng con làm như thế đâu?

Dadashri: Đúng vậy. Đây là cách các con cần phải suy xét: Hãy tự nhủ rằng họ chỉ gọi các con là một kẻ trộm cắp chứ không phải một kẻ xảo trá hay độc ác. Tốt cho họ vì không nói gì khác; rốt cuộc đó là miệng của họ, họ có thể nói bất cứ điều gì họ muốn. Các con có quyền không cho họ nói hay không? Các con cần phải cảm ơn họ. Tự nhủ như vậy các con sẽ không làm ô nhiễm tâm của các con, và các con sẽ được bình an. Các con có hiểu không?.

Đó là phương châm xử thế! Tại sao vậy? Nếu có người gọi con là kẻ trộm cắp, con sẽ cảm ơn họ. Kính thưa Dada, tại sao vậy? Trước hết chẳng ai muốn nói như vậy. Tất cả điều này không gì khác hơn là quả báo từ chính dự phóng, tức là những gì các con đã tạo a, là tiếng vang của âm thanh do các con phát ra từ tiền kiếp. Thầy đưa cho các con bản viết tay bảo chứng tuyệt đối rằng, toàn thể thế gian này là hình trạng của quả báo từ những dự trù, toan tính từ trước. Đó là lý do tại sao Thầy cảm thấy cảm ơn và các con cũng phải cảm thấy giống như thế. Nếu các con cảm được như vậy, tâm của các con sẽ không bị rối loạn. Nếu các con bị tổn thương khi người ta gọi Thầy là kẻ trộm cắp, hãy nghĩ đến sự thật là Thầy được gọi bằng nhiều thứ khác nhau. Cả đến Đấng Chí Tôn Mahavir cũng gặp phải sự ngược đãi của người đời và tín chúng, đệ tử của Ngài phải đứng xa và chấp nhận nó thôi. Tất cả tín chúng, đệ tử chấp nhận bất cứ những gì được nói về Đấng Chí Tôn, vì chính Ngài đã dạy

họ làm như thế.

Các con là Người Làm Sai

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như thế giờ đây chúng con có phải tự tu tập nhìn cả thế gian không có lỗi làm hay không?

Dadashri: Trước hết, nếu chính các con không thốt ra lời nào thì không có vấn đề. Nhưng thay vì như thế các con lại đi loanh quanh tố cáo người khác và chất vấn tại sao họ lại nói những chuyện như vậy với các con. Các con là người có tội đằng sau những gì cứ xảy ra hoài và bây giờ các con lại đổ tội cho người khác làm nhục các con. Một người khác nào đó có thể dạy các con bỏ qua, đừng để ý đến người sỉ nhục các con, và Thầy vì trả lời bằng cách gọi họ là một vị quốc vương; và lời của các con sẽ trở lại với các con, với hình thức của tiếng vang các con là một vị quốc vương. Tất cả mọi chuyện xảy ra đều là phản ảnh, là tiếng vang của chính các con chiếu phát ra mà thôi.

Hãy tiếp nhận một bài học từ Thầy

Người ta hỏi Thầy tại sao Thầy cần phải công khai tiết lộ những lỗi lầm của Thầy, và làm như thế có lợi ích gì? Thầy bảo họ rằng Thầy làm như thế để khuyến khích tất cả các con làm theo như thế. Làm sao mà các con không tìm thấy khích lệ từ những gì Thầy nói? Bất cứ khi nào các con công khai nói lên lỗi lầm của các con, tâm của các con phơi bày ra và từ đó

về sau nó sẽ sống trong lo sợ sẽ bị bắt quả tang. Từ đó về sau nó sẽ lo sợ các con vì nó biết các con sẽ phơi bày nó ra cho mọi người biết. Tâm của các con nghĩ đến các con như là người thật thà chất phát hay tiết lộ, nói ra mọi chuyện cho người khác biết. Thầy đã bảo tâm của Thầy rằng Thầy sẽ tiết lộ mọi chuyện và mở hết ra không dấu diếm gì cả. Và nhờ thế mà tất cả lỗi lầm của Thầy biến mất hết. Lỗi lầm sẽ tiêu tan hết bằng cách đó.

Phương pháp Tiêu Trừ lỗi lầm

Dadashri: Con nhận ra được bao nhiêu lỗi lầm?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, một ít thôi, vào khoảng bốn hay năm.

Dadashri: Ai quyết định chúng có phải là lỗi lầm hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy nhận ra nó là một lỗi lầm khi Thầy cảm nghiệm một sự mất mát.

Dadashri: Dĩ nhiên các con lúc đó sẽ nhận ra nó. Nhưng ai là người bảo các con là các con đã làm một điều lỗi lầm? Người phạm lỗi lầm không sẵn sàng chấp nhận nó, nhưng khi một chánh án bảo các con rằng các con đã phạm lỗi lầm, các con sẽ nhận ra nó và chấp nhận nó. Nếu không như thế các con sẽ không nhận ra. Thường thường người đời không chấp nhận những lỗi lầm của họ trừ khi họ có thể nhận ra nó là như thế. Ngay khi các con phạm một lỗi lầm các con phải lập tức chấp nhận nó; nó phải là ‘thấy là bắn liền’ (shoot on sight).

Những lỗi lầm của các con sẽ không bớt đi nếu các con không làm như thế. Những người xung quanh các con có chấp nhận lỗi lầm của họ không?.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không, họ không chấp nhận.

Dadashri: Thật vậy, không ai chấp nhận lỗi lầm của họ. Người đời nghĩ rằng họ là người thông minh và tuy nhiên, không ai muốn trả một đồng nào để có được trí thông minh đó cả. Ai cũng có trí thông minh, vậy tại sao họ lại muốn mua nó. Con có sẵn sàng chấp nhận những lỗi lầm của con hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ! Con có thể cho Thầy biết một trong những lỗi lầm của con hay không?

Dadashri: Có thể chứ.

Người hỏi: Kính thưa thầy, con mê cờ bạc.

Dadashri: Như thế sao? Cờ bạc chỉ là nghiệp báo của con thôi. Các con đang trải nghiệm hậu quả của ý muốn, của dự tính mà con có trong tiền kiếp của con.

Người hỏi: Con mê cờ bạc, nhưng người vợ của con phản đối điều đó ạ.

Dadashri: Nếu nàng không thích điều đó, thì đó là vấn đề của nàng, vì nàng là người khổ. Lỗi lầm là của người khổ. Nếu nàng không khổ, thì nàng không có lỗi lầm gì cả. Nhưng vì nàng khổ cho nên lỗi lầm là của nàng.

Người hỏi: Nàng cứ nhất định rằng nó không làm phiền nàng, nhưng con nghĩ rằng nó thật sự làm nàng khó chịu.

Dadashri: Khi nàng nói với con rằng nàng không khổ, thì

bỏ nó qua đi. Không phải quan tâm. Trước khi tiếp thọ Chân trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, có thể nàng đã khổ. Giờ thì nàng hiểu rằng thói quen rất khó bỏ và chẳng có tác dụng gì đến Chân Cảnh Linh Hồn. Nàng hiểu rằng thói quen này là quả báo của lỗi lầm đã tạo ra từ tiền kiếp. Nàng hiểu rằng con không thể bỏ nó đi được, dầu con muốn bỏ. Thói quen (tập khí) không buông tha con. Nàng hiểu rằng, phiên trách con là nàng có lỗi.

Người hỏi: Kính thưa Dada, không có cách giải quyết nó hay sao? Phải có cách tiêu trừ thói quen đó chứ, không phải như vậy sao?

Dadashri: Cách duy nhất để giải quyết chuyện này cho chàng là trong lúc đánh bài, chàng phải ý thức hay nhận ra lỗi lầm và tự nhủ ‘điều này là sai trái, điều này là sai trái, điều này là sai trái’. Điều này là toàn bộ cảm nghĩ liên tục trong tâm. Và nếu có người chỉ trích chàng về chuyện đánh bài, chàng phải không được bảo vệ hành vi của chàng bằng cách nói rằng đánh bài là chuyện tốt. Nếu chàng nói như thế, thói quen sẽ tồn tại mãi. Tại thời điểm như thế, chàng phải chấp nhận rằng nó thật sự là thói quen xấu. Người đời giữ thói quen sống mãi bằng cách bảo vệ nó và thế rồi lại phàn nàn về chuyện không thể bỏ được. Do đó, đừng làm cho thói quen mạnh hơn bằng cách bênh vực nó.

Thầy cũng đối phó với một trải nghiệm tương tự để tìm cách thoát khỏi nó. Mặc dầu Thầy có một vài lỗi lầm như hút ống bình, nhưng từ trong tâm Thầy chống lại nó. Không nên để cho con bị lệ thuộc vào sự vật, đừng để cho sự vật sai xử con. Tuy nhiên, nếu con bị lệ thuộc vào sự vật, các con phải biết làm sao để thoát khỏi chúng. Các con trở thành tự do, tự tại

ngay khi các con khám phá ra phương pháp thoát khỏi chúng và đó là nuôi dưỡng ý nghĩ phản kháng. Thói quen sẽ tức khắc rời bỏ các con. Thói quen được coi như đồ vỡ chỉ khi chúng tự nó tan rã. Nếu các con mạo hiểm dùng sức mạnh của cái tôi (vọng ngã) để đập phá nó, thì vẫn chưa giải quyết được nó và các con bị cưỡng bách phải đối đầu với nó trong kiếp sau. Tốt hơn nên dùng hiểu biết để rời bỏ nó.

Do đó, bất cứ thói quen nào mà các con có, dầu đó là cờ bạc hay bất cứ những gì khác, các con có thể bề ngoài theo chúng nhưng phản kháng chúng từ trong tâm và tự bảo các con rằng ‘Không nên như vậy. Không như vậy được. Không nên như vậy được’.

Giả sử trong lúc thuyết pháp trước hàng ngàn người lắng nghe, nếu có người công khai đả kích các con ‘thuyết pháp có nghĩa gì đâu khi chính ngài không thể bỏ được tính mê cờ bạc của Ngài?’ Tại thời điểm như thế, các con không được bảo vệ và che dấu thói quen của các con. Các con phải công khai chấp nhận rằng thói đánh bài thật sự là yếu đuối của các con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con có phải thú nhận lỗi lầm của con trước hàng ngàn người.

Dadashri: Tất cả những gì các con phải làm là thú nhận như thế để cờ bạc sẽ không khống chế các con. Nếu các con không thú nhận thì cờ bạc sẽ nắm lấy quyền kiểm soát. Chúng sẽ cho rằng con là một người nhu nhược và chúng sẽ có thể đeo dính các con. Do đó, hãy thú nhận điều đó bất cứ lúc nào dầu nó làm tổn thương thanh danh của các con. Không phải chỉ thanh danh của các con mà thôi, cho dầu các con bị nhục nhã, các con phải thú nhận. Các con phải kiên định trong sự thú nhận của các con.

Nếu các con muốn làm chủ tâm của các con, các con có thể làm như thế qua sự thú nhận lỗi lầm của các con. Nếu các con thú nhận tất cả những lỗi lầm của các con, các con sẽ làm chủ được tâm của các con, nếu không làm như thế thì tâm của các con sẽ không để cho các con làm chủ. Nếu các con không thú nhận sự yếu kém của các con, tâm của các con sẽ trở thành cầu thả và bất trị và nó sẽ biết rằng các con sẽ không phơi bày nó ra.

Thú tội với một Bậc Đại Giác

Những lỗi lầm của các con sẽ rời bỏ các con ngay khi các con thú nhận chúng với Thầy. Thật ra, Thầy không cần biết, nhưng đó là cách để các con thoát khỏi lỗi lầm của các con. Các con chỉ có thể thú nhận những lỗi lầm của các con với một Bậc Hoàn Toàn Giác Ngộ mà thôi. Chỉ có một Bậc như thế mới hoàn toàn trong lành mà thôi. Bất cứ ai khác cũng đều bất toàn. Thầy không bao giờ ngạc nhiên về bất cứ những thú nhận nào của các con. Thầy không bao giờ cảm thấy rằng một lỗi lầm này nghiêm trọng hơn một lỗi lầm khác. Đối với Thầy cả hai người thú nhận và người ấn dấu đều như nhau. Tất cả loài người ai cũng dễ dàng phạm lỗi lầm, do đó tại sao các con phải sợ hãi? Hãy thú nhận với một Bậc có thể tiêu trừ lỗi lầm và yêu cầu Ngài chỉ cho các con cách tiêu trừ chúng.

Trí năng Trực Giải phát triển bằng cách này

Khi đã tiêu trừ được lỗi lầm của các con, các con sẽ phải

hoàn thành công nghiệp làm người của các con. Các con sẽ làm điều này bằng cách nào. Trong các con có một năng lực gọi là tức khắc tìm ra giải pháp hay ‘Trí năng trực giải’. Các con không tìm ra được lỗi ra khi các con hoang mang hay sao? Dầu các con chẳng làm gì, các con cuối cùng không tìm ra được giải pháp hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy ạ.

Dadashri: Có ai mang đến cho các con năng lực thấu hiểu này hay không. Năng lực Trực giác này là năng lực duy nhất trong các con, có thể giải thoát các con. Mọi sinh linh đều bẩm sinh với năng lực tức khắc tìm ra giải pháp này.

Cả một con bò cái bị mắc bẫy cũng sẽ tìm được cách thoát thân nhờ năng lực nội tại này. Các con có thể tăng cường năng lực này bằng cách tiêu trừ những lỗi lầm của các con. Các con tiêu trừ lỗi lầm càng nhiều thì năng lực nội tại này càng trở nên mạnh hơn. Khi các con thú nhận những lỗi lầm của các con, sức mạnh của các con bắt đầu tăng trưởng.

Làm sao các con mất thanh danh khi các con chẳng có thanh danh nào

Người đời không thể ít nhất cũng nói được rằng họ đã làm điều sai lầm khi họ nóng giận hay sao? Họ nhận ra rằng họ đã phản ứng quá lỗ. Điều này có nghĩa là họ hiểu lỗi lầm của họ. Nếu một vị sư phụ giận dữ, trách mắng đệ tử của họ và một vị tiên sinh hỏi ông, tại sao ông phản nộ dữ vậy; vị sư phụ bảo vị tiên sinh rằng sự giận dữ của ông thích đáng vì người đệ tử

của ông đáng bị trừng phạt như thế. Người ngu khờ ơi!. Ông ấy hiểu rằng ông vừa làm chuyện sai lầm khi ông giận dữ. Tuy nhiên, ông che dấu lỗi lầm của ông. Lẽ ra ông phải chấp nhận rằng ông đã làm một chuyện lỗi lầm và ông sẽ không tái phạm như thế nữa. Được thế ông sẽ khắc phục được lỗi lầm của ông.

Tại sao các con bảo vệ lỗi lầm của các con trước mặt một số người nào đó? Có phải để bảo tồn thanh danh của các con hay không? Các con không biết rằng chính những người này chẳng có thanh danh nào để nói? Người đòi đòi lột thanh danh hay sơn phết bộ mặt thanh danh cho họ, nếu không làm như vậy thì họ có được thanh danh gì? Các con thấy ai ở đây thật sự có thanh danh hay không?

Từ mười chỉ còn lại một

Thế gian là tương ứng đôi đũa. Đó là hồ tương tác động tập thể. Các con không thể phát ra một lời nào cả đối với bất kỳ ai, và nếu các con thực hành lối sống tuyệt đối khiêm cung từ nhượng thì các con cũng không nên nhìn vào lỗi lầm của người khác. Chẳng có giá trị gì đi tìm kiếm lỗi lầm của bất cứ ai trên thế gian này. Các con không biết được những hậu quả của việc làm như thế.

Khi các con cứ tiếp tục chỉ trích, phê bình và tìm kiếm lỗi nơi người khác các con phải chịu mất mát. Nó giống như đưa ra mười ngàn và lấy lại chỉ có một ngàn mà thôi. Tại sao phải phung phí năng lực để làm một chuyện gì đó mà chẳng nhận được lợi ích gì cho ai cả? Khi các con chỉ chích phê bình các con làm tiêu tan năng lực của chính các con. Nếu các con biết

rằng vật các con đang ép để lấy dầu là cát chứ không phải mè thì tại sao các con phung phí thời gian và năng lực để làm chuyện đó. Trong khi các con phê bình, chỉ trích người khác thì thật ra là con giặt quần sự áo của họ, trong khi làm bẩn quần áo của chính các con. Chùng nào các con mới làm sạch được sự dơ bẩn của các con.

Đừng nhìn vào những tính xấu của bất cứ ai. Nếu các con cần thì nhìn vào tính xấu của chính các con. Khi các con nhìn vào lỗi lầm của người khác thì nó có ảnh hưởng đến tâm hồn của các con như thế nào? Và khi các con nhìn vào đức hạnh của người khác thì nó sẽ ảnh hưởng như thế nào đối với tâm hồn của các con? Các con không cảm thấy vui sao?.

Còn là Nguyên nhân của mọi khổ đau

Người khác không bao giờ có lỗi trong bất cứ trường hợp nào. Họ tin rằng thế gian là nguồn của mọi hạnh phúc, và điều đó là đúng. Nếu các con cố gắng thuyết phục họ tin ngược lại, thì lỗi lầm là của chính các con. Người đời có khuynh hướng tìm thấy lỗi lầm nơi kẻ khác. Không ai có lỗi cả. Bất cứ sự không vui nào mà các con cảm nghiệm đều khởi lên từ bên trong các con. Người xung quanh các con, như người trong gia đình, cố gắng làm cho các con được sung sướng. Người vợ của con chăm lo rất nhiều khi nàng nấu ăn cho các con. Các con không nhận ra được nỗ lực cảm go của gia đình để có được thức ăn dọn lên bàn cho bữa cơm. Mỗi miếng bánh mì các con ăn được làm từ bột mà chính tay họ tự xay từ lúa mì. Trước khi xay họ phải dùng tay lựa bỏ cát sạn khỏi những hạt lúa mì. Nếu họ có ý làm cho các con khốn khổ, tại sao họ lại

phải quan tâm đến tất cả những việc đó.

Các con đừng bao giờ nhìn vào những lỗi làm của người khác. Khi các con làm điều này các con làm hư hỏng đời sống của các con trên thế gian này. Các con chỉ phải nhìn vào lỗi làm của chính các con mà thôi. Mọi chuyện xảy ra và mọi hoàn cảnh đều là kết quả hay hậu quả từ nghiệp mà các con đã tự tạo ra mà thôi, do đó còn có gì khác để nói hay không? Người đời loanh quanh, lẫn lộn kết án, chỉ trích và tìm kiếm lỗi làm của nhau, tuy vậy họ ngồi chung bàn ăn uống với nhau. Điều này khiến cho thù hận kéo dài mãi, và thù hận là lý do tồn tại của thế giới này. Do đó, Thầy bảo các con giàn xếp ổn thỏa, hòa thuận trong tương quan của các con với mọi người để hận thù không còn nữa.

Không ai có lỗi trên thế gian này cả

Các con phải thoát khỏi mối và mọi nghiệp cảnh. Mỗi lần mẹ chồng hành hạ các con, các con phải thoát khỏi nghiệp báo đó. Các con phải làm gì để đạt được điều đó? Các con phải coi mẹ chồng của các con không có gì đáng trách cả, và chấp nhận rằng đó là vì nghiệp báo của chính các con đã khiến các phải con gặp bà. Đó là cách duy nhất để các con tự thoát khỏi nghiệp. Suy cho cùng, bà là công cụ trong quá trình hiện hành của nghiệp báo. Nếu các con nhìn vào lỗi làm của bà hay đổ lỗi cho bà, các con sẽ tạo thêm nghiệp, như vậy thì ai có thể làm gì để giúp các con được. Cả Thượng đế cũng làm sao giúp các con được?

Hãy sống cách nào để đừng tạo ra bất cứ nghiệp gì. Hãy giữ khoảng cách đối với thế gian này. Vì nghiệp báo của các

con mà các con đã gặp tất cả những người này. Tất cả những người này trong gia đình của các con là ai vậy? Họ chính là những người mà các con đã kết nghiệp ràng buộc với họ và họ cũng có khả năng làm hại các con. Dầu các con quyết định không nói chuyện với họ, họ cũng sẽ cưỡng bách các con nói. Đây là thù hận đã được tạo ra từ tiền kiếp. Hận thù từ tiền kiếp! Các con đã từng cảm nghiệm được điều đó nơi nào không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ, nó xảy ra nhan nhản khắp nơi.

Dadashri: Đúng như vậy, và đó là lý do tại sao Thầy bảo các con rời bỏ chúng đi và đến với Thầy. Thầy sẽ ban cho các con những gì Thầy thành tựu, và công việc của các con sẽ được hoàn thành, và các con sẽ được giải thoát. Nếu không như vậy thì các con sẽ không tìm được cảnh sống tự do, tự tại an vui.

Thầy không bao giờ nhìn vào lỗi lầm của bất cứ ai, nhưng Thầy thật sự quan tâm đến tình trạng thế giới giống như cái gì. Thầy đã nhìn thấy thế gian trong mọi phương diện. Sự thật là vì chính lỗi lầm của các con mà các con nhìn thấy lỗi lầm trong bất cứ ai. Tới một lúc nào đó các con sẽ phải nhìn thấy thế gian là hoàn hảo, không chút lỗi lầm. Tất cả mọi chuyện xảy ra này không có gì khác hơn là nghiệp báo của chính các con tạo ra từ tiền kiếp. Nếu có các con hiểu chỉ bấy nhiêu đó thôi, nó sẽ rất hữu dụng cho các con.

Thầy nhìn thấy toàn thể thế gian hoàn toàn không chút lỗi lầm. Khi các con nhìn thấy thế gian theo cách giống như vậy, mọi vấn đề khó khăn sẽ có được giải đáp cho các con. Thầy sẽ ban cho các con một thị lực trong lành như thế và Thầy sẽ tiêu

trừ rất nhiều những tội lỗi của các con để các con có đủ khả năng giữ thị lực này và nhìn thấy thế gian trong ánh sáng trình nguyên, vô tội này. Cùng với thị lực này, Thầy sẽ ban cho các con Năm Phương Châm Hướng Dẫn Đạo Sống Giải Thoát (Five Agnas). Bao lâu mà các con tuân theo những Phương Châm này, các con sẽ bảo tồn được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan) mà Thầy đã ban cho các con.

Lỗi lầm tiêu mất khi các con nhận ra sự tồn tại của chúng

Khi các con bắt đầu nhìn thấy những lỗi lầm của các con, các con có được Chánh Kiến (Right vision) hay Năng Lực Thấy Biết trong lành. Chính kiến này đồng nghĩa với Năng lực Giác Tỉnh trong Chính Niệm. Nhờ Giác Tỉnh mà các con nhìn thấy được lỗi lầm của chính các con. Mọi người trên thế gian này đang ngủ (trong bóng tối vô minh-ignorance). Các con không cần phải quan tâm đến những lỗi lầm của các con hết hay còn. Chính Năng lực Giác Tỉnh của các con mới là quan trọng. Chính sự thức tỉnh và sống trong Chính Niệm của các con mới là quan trọng. Sau khi các con Giác Tỉnh, lỗi lầm mới sẽ không nảy sinh nữa và những lỗi lầm cũ sẽ từ từ tiêu tan. Các con phải nhận biết những lỗi lầm nảy sinh như thế nào.

Những lỗi lầm của các con bắt đầu tiêu mất ngay lúc các con nhìn thấy chúng. Cả những lỗi lầm nghiêm trọng, ngoan cường cũng sẽ bỏ đi. Chúng có thể cần thời gian nán ná lâu hơn một chút, từ vài tháng cho tới một năm, nhưng rốt cuộc chúng sẽ chấm dứt khi các con nhận ra chúng. Chúng sẽ sẵn

sàng bỏ đi. Nếu kẻ trộm vào trong nhà, họ có thể ở lại trong nhà bao lâu? Bao lâu mà chủ nhà không biết đến sự hiện diện của họ, thì kẻ trộm sẽ ở lại, nhưng khi chủ nhà biết được, họ lập tức chạy thoát.

Rốt cuộc những Lỗi lầm là của Tập tính

Người hỏi: Kính thưa Dada, có phải chúng con nên nhìn thấy đức hạnh thay vì những lỗi lầm của người khác?

Dadashri: Không phải vậy đâu con. Đừng nhìn vào lỗi lầm hay đức hạnh. Bất cứ đức hạnh nào các con nhìn thấy là thuộc về tập tính thuộc cảnh giới vô thường (*prakruti, phước hợp của niệm tưởng, ngôn từ và hành vi của thân thể*) và không có cái nào của chúng sẽ tồn tại mãi cả. Một người có thiện tâm có thể đóng góp tiền bạc để làm việc từ thiện suốt đời nhưng thiện tâm này không còn khi họ loạn tâm thần. Đức hạnh còn tồn tại bao lâu còn có sự quân bình trong ba thành phần cấu tạo thành tập tính của họ (*thân, ngữ, ý*). Khi tất cả những thành phần trở thành xuống cấp thì đưa đến rối loạn tâm thần. Những đức tính như lòng cảm thương, tử tế, trầm tĩnh... có rất ít giá trị vì chúng luôn luôn thay đổi.

Một người tích lũy những đức hạnh và tội lỗi trong vô số kiếp. Tuy nhiên, tội lỗi không nên tích lũy. Đức hạnh sẽ có năng lực trợ giúp, vì nhờ đời sống đức hạnh mà một người có được phước duyên gặp gỡ, thân cận và hấp thụ lời dạy của Bạc Đại Giác Chân Nhân và Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn.

Nhưng các con không nên nhấn mạnh quá đáng trên

những đức hạnh này, vì không thể nói được khi nào chúng có thể đổi thay. Những đức hạnh này không phải là những đức tính của Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh. Chúng là những đức hạnh của tập tính. Thầy gọi tất cả tập tính như là những con quay (bông vụ).

Toàn thể thế gian sống theo những đặc tính của tập tính. Toàn thể thế giới giống như một bông vụ đang quay. Mặc dầu tập tính sai khiến một người tỉnh tâm quán chiếu lỗi lầm của họ hay sám hối, nhưng họ lại cho rằng họ là người chủ động (doer) của những công phu tu tập này và tự hào trong công phu này. Đáng Chí Tôn dạy các con rằng các con không là người chủ động của bất cứ chuyện gì. Khi các con làm người chủ động của bất cứ chuyện gì. Khi các con làm người chủ động, các con gieo chủng tử (tạo nghiệp) cho những quả báo cho đời sau của các con. Cả mọi việc quanh các con xảy ra theo hiện hành của nghiệp báo mà các con đã tạo ra từ tiền kiếp, nhưng các con lại cho là mình làm hay qui công cho các con. Những vị tu khổ hạnh và đạo sư tự cho họ là người chủ động trong những chuyện xảy ra mà thật ra chúng khai diễn tự nhiên theo nghiệp báo của họ mà thôi. Đó là một lỗi lầm nghiêm trọng cho những người qui công cho họ như thế. Họ sẽ thành tựu giải thoát nếu họ có thể tiêu trừ lỗi lầm tự cho họ là người chủ động mà thôi. Tất cả những điều các con cần làm là quán sát sự phụ của các con có tự qui công cho Ngài là người chủ động trong công phu tu thân sống đạo của Ngài hay không. Các con không cần phải nhìn vào những kết quả bên ngoài từ những hành vi xử thế tiếp vật của Ngài.

Mỗi chúng sinh là kho chứa vô số lỗi lầm ‘Tôi là kho chứa của vô số lỗi lầm. Hỡi Đáng từ bi!’ Đó là điều mà Bạc Đại Giác Krupaludev đòi hỏi người thật tâm cầu Đạo đọc

tụng.

Lỗi lầm Nghiêm trọng nhất: Không biết Chân Cảnh Linh Hồn

Đấng Chí Tôn không quan tâm cái mà người đời cho là lỗi lầm là lỗi lầm. Chính vô minh, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn mới là Lỗi Lầm nghiêm trọng nhất của mọi lỗi lầm, và đó là lỗi lầm căn bản. Lỗi Lầm căn bản này còn tồn tại bao lâu mà các con tin rằng: *‘Ta là Nguyễn Văn X (Thế tên của người đọc vào)’* và ngay khi các con nhận ra rằng các con là Chân Cảnh Linh Hồn thì lỗi lầm căn bản này bị tiêu trừ.

Các con không nhìn thấy đâu chỉ một lỗi lầm của các con mà thôi. Khi các con hỏi một người rằng họ có lỗi lầm nào không, họ sẽ nói với các con rằng có một chút ít như chút ít nóng giận, chút ít tham lam nhưng không có lỗi lầm nào khác nữa. Họ đi khắp nơi tụng đọc câu kệ mà Đấng Giác Ngộ Krupaludev đã dạy: *‘Con là một kho chứa vô số lỗi lầm’*, và tuy nhiên khi hỏi họ, họ lại trơ tráo nói họ chỉ có chút ít lỗi lầm mà thôi. Họ sợ làm hư thanh danh của họ, nhưng trước hết họ có được một thanh danh nào không? Thanh danh thật sự được định nghĩa là những gì giúp một người tránh khỏi phải đầu thai mang hình hài thấp kém nơi thế giới của loài thú vật. Quả là một người đầy trí xảo. Họ nói với Đấng Chí Tôn là họ có vô số tội lỗi và với thế gian họ cho rằng họ chỉ có một số ít mà thôi. Khi bị chất vấn, họ tự vệ nói rằng nói điều đó với Đấng Chí Tôn là đáng tán thưởng, nhưng không phải với người thế gian. Những trái dưa này còn tốt hơn họ, ít ra chúng không có nhiều lỗi lầm! Làm sao mà họ có thể nói một

chuyện với Đấng Chí Tôn và chuyện trái ngược lại với người đời? Họ có biết họ phải lang thang trong dòng sinh tử luân hồi trong bao nhiêu kiếp sống nữa không?

Nếu các con không thể nhìn thấy những lỗi lầm của chính các con thì không có hy vọng nào được giải thoát hay bất cứ trông mong nào như thế. Mỗi người là một kho chứa vô số lỗi lầm, và nếu họ không thể thấy chúng, đó chỉ vì họ bị che lấp bởi bức màn vô minh dày đặc. Người đời không thể nhìn thấy những lỗi lầm của họ gì cả.

Con có thể nhìn thấy ít ra cũng một vài lỗi lầm của con không?

Người hỏi: Giờ thì con có thể nhìn thấy chúng.

Dadashri: Bản chất của những lỗi lầm là ngay khi các con nhận ra chúng, chúng biến mất. Nhưng ngày sau, chúng lại hiện ra cũng nhiều như thế. Thân thể này không gì khác hơn là một kho chứa lỗi lầm! Người đời giận dữ, nhưng sau con tam bành lục tặc, họ không biết làm thế nào để sửa chữa, và trái lại cứ loanh quanh lẫn quẩn oán hờn. Nếu các con làm bần đĩ chén, ít ra các con không cần biết làm thế nào để rửa sạch nó hay sao?

Khi các con có đầy lỗi lầm, tự nhiên các con thành người phạm sẽ chết một ngày nào đó. Nhưng ngược lại, nếu các con không có lỗi lầm các con thành bất tử. Tại sao chúng ta có sự khác biệt này giữa hai cảnh giới tử và bất tử? Chính vì những lỗi lầm này mà sự khác biệt tồn tại. Khi những lỗi lầm này bị tiêu trừ sự khó khăn nan giải có được giải đáp.

Khi một người không nhìn thấy lỗi lầm của họ

Dadashri: Đạo thi của Bậc Đại Giác Krupaludev bắt đầu với câu:

“Con là một kho chứa đầy lỗi lầm. Hỡi, Đáng từ bi!”

Và kết thúc với câu:

“Nhưng nếu con không thể nhìn thấy lỗi lầm của con, thì làm sao con có thể tìm được giải thoát?”

Dẫu con hiểu rằng con là một kho chứa đầy lỗi lầm, nhưng nếu con không thể nhìn thấy lỗi lầm nào, thì có đường thoát nào hay không? Tại sao con không thể nhìn thấy được lỗi lầm của con?

Một người chỉ có thể nhìn thấy lỗi lầm của chính họ khi bắt đầu nhìn thấy thế gian hoàn toàn không có lỗi lầm mà thôi. Bao lâu mà họ nhìn thấy thế gian có lỗi, họ sẽ không nhìn thấy được dẫu chỉ một lỗi lầm nào của chính họ. Thật dễ dàng cho họ nhìn thấy thế gian có lỗi lầm.

Các con không nên nhìn vào lỗi lầm của bất cứ ai

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con có khuynh hướng nhìn ra lỗi lầm của một người dễ dàng hơn là nhìn ra đức hạnh của họ. Tại sao như vậy, kính thưa Thầy.

Dadashri: Đó là trường hợp xảy ra với mọi người. Nhận thức của họ bị hư hỏng. Họ không bao giờ nhìn thấy điều tốt trong người khác nhưng nhanh chóng tìm thấy lỗi lầm trong họ. Họ dễ dàng tìm ra lỗi lầm nơi người khác nhưng họ không thể tìm ra những lỗi lầm của chính họ.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải điều này có nghĩa rằng bất cứ lỗi lầm nào chúng con thấy nơi người khác, chúng con có lỗi lầm đó trong chúng con hay không?

Dadashri: Không có nguyên tắc như thế đâu con, tuy nhiên có lỗi lầm như thế. Biện trí chấp ngã làm gì? Trong khi nhìn thấy lỗi lầm của người khác họ che giấu lỗi lầm của chính họ. Đó là nghề nghiệp của một người đời trung bình. Một người mà lỗi lầm của họ bị tiêu trừ sẽ không nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác. Một con người như thế tự nhiên nhìn thấy toàn thể giới vô tội. Bản tánh của Bạc Đại Giác là Ngài không nhìn thấy một chút lỗi lầm nào nơi người khác.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, người đời luôn luôn tìm kiếm lỗi lầm của người khác.

Dadashri: Một người không nên nhìn thấy lỗi lầm nơi bất cứ ai. Làm như thế là một lỗi lầm nghiêm trọng. Các con là ai mà đưa ra phán xét? Các con được gì khi nhìn vào lỗi lầm của người ta? Các con nghĩ các con là ai mà các con có thể nhìn thấy được lỗi lầm? Nếu các con nhìn thấy lỗi lầm thì các con là người vô minh, tối tăm. Các con tự lừa dối chính các con. Có cái gọi là lỗi lầm hay không? Làm sao các con có thể nhìn vào lỗi lầm của người ta. Nhìn thấy lỗi lầm tự nó là một lỗi lầm. Khi các con không thể nhìn thấy lỗi lầm của chính các con, thì nhìn thấy lỗi lầm của người khác để làm chuyện gì? Lỗi lầm duy nhất mà các con cần nhìn vào là lỗi lầm của chính các con mà thôi, chứ không phải lỗi lầm của ai khác.

Và nếu người đời cứ tiếp tục nhìn vào những lỗi lầm của nhau, thì chuyện gì sẽ xảy ra? Các con không nên nhìn vào lỗi lầm của bất cứ ai. Thật ra không có lỗi lầm gì cả. Bất cứ ai tìm

kiếm lỗi làm là người chẳng có giá trị gì. Nếu Thầy chỉ thấy đầu một chút lỗi làm nơi người khác thì đó có nghĩa là ‘tính xấu’ đó tồn tại trong Thầy. Thái độ như thế, có ý định xấu đằng sau nó. Những lỗi làm này từ đâu khởi lên vậy? Mỗi người đều hành động theo tập tính cố hữu (prakruti) của họ, vậy thì lỗi ở đâu trong đó. Đó có phải là một loại quá trình phán xét nào đó hay không? Mọi người hành động theo tập tính cố hữu của họ. Cả Thầy nữa, cũng hành động theo tập tính cố hữu của Thầy. Dĩ nhiên, tập tính cố hữu luôn luôn có đó.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con quên rằng người khác không phải là người tự chủ hành động (doer).

Dadashri: Đúng vậy đó con, không có lỗi làm gì cả bao lâu mà các con có nhận thức rằng người khác không phải là người tự chủ làm điều gì cả. Mỗi lần các con nhìn vào những lỗi làm của người khác là mỗi lần các con tạo ra một thế giới mới. Và cho đến khi các con tiêu trừ lỗi làm này, các con chẳng đi đến đâu cả; các con vẫn hoang mang, không có gì rõ ràng cả.

Chưa bao giờ Thầy nhìn thấy lỗi làm của người khác đầu chỉ một thoáng chốc, và nếu Thầy nhìn thấy Thầy tức khắc nói điều đó cho họ biết. Thầy không che giấu nó với họ, nhưng nói ra trực tiếp với họ. Thầy nói với họ rằng nếu họ có dùng sự quán sát của Thầy cho bất cứ chuyện gì thì nên chấp nhận nó, còn không chỉ bỏ nó qua.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy nói điều đó là để giúp họ mà.

Dadashri: Nếu Thầy nói bất cứ chuyện gì với họ là để cảnh giác họ, giúp họ tìm đường thoát khỏi cảnh khốn hoặc hết đời này đến đời khác, nhưng nếu họ không thêm để ý đến

lời khuyên của Thầy, Thầy không phản đối. Thầy không phản đối bất cứ việc gì. Nếu Thầy bảo một người làm một chuyện gì đó, nhưng họ không nghe thì thôi, chẳng sao cả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nó không có tác dụng gì với Thầy sao?

Dadashri: Vì Thầy biết được lý do đằng sau họ nói như vậy. Họ nói như thế vì nghiệp báo của họ hiện hành như thế. Có ai cố ý không tuân theo Năm Phương Châm Hướng Dẫn Đạo Sống Giải thoát của Thầy hay không? Họ sẽ không bao giờ cố ý làm điều đó, phải không? Đó là lý do tại sao Thầy coi như họ không có lỗi gì. Vì nghiệp báo hiện hành mà họ nói theo cách đó, nên Thầy phải chấp nhận nó thôi. Nếu tập tính cố hữu của họ trở thành không kèm chế được và gây chiến, Thầy phải kiềm chế điều đó vì họ làm tổn thương họ và người khác. Thế gian đầy tập tính với vô số lỗi lầm.

Các con có thể nhìn thấy lỗi lầm của các con rõ ràng và hoàn toàn không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ, con có thể nhìn thấy chúng.

Dadashri: Và Thầy nói cho con biết rằng con không thể nhìn thấy đâu chỉ một lỗi lầm nào của con! Con có lỗi lầm nhiều hơn tóc trên đầu của con! Làm sao con có thể hiểu được điều này?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con có phạm lỗi lầm hay không tùy nghiệp báo của con, không phải như vậy sao?

Dadashri: A Ha!, Vậy là đã có được một khám phá tuyệt vời! Thật là trẻ con. Hoàn toàn không biết gì và ngây ngô. Nếu nó tiện lợi cho con, con bào chữa bằng cách nói rằng hành động của con bị nghiệp báo điều khiển, như vậy tại sao các con thận

trọng khi đến gần giếng sâu, hay tại sao con bước nhanh qua đường rầy xe lửa, khi xe lửa đang chạy tới? Và nếu cần, các con tức khắc chạy nhanh để tự bảo vệ chính các con. Tại sao các con không để cho nghiệp lực điều khiển các con.

Làm sao mà một người nhìn thấy lỗi lầm của chính họ khi họ bị mờ tối bởi mê hoặc (moha), vì không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn, nên bị trần cảnh, hay cảnh giới của thế gian mê hoặc. Chính mê hoặc là kẻ chuyên chế, hay đọc lại ở đây ‘Tôi là cái này cái nọ’, “Tôi giống điều này điều kia’ là bị mê hoặc nên cho mình là như thế. Dĩ nhiên người đời bị mê hoặc về bản tính chân thật của họ, không phải như vậy sao?

Người hỏi: Đúng vậy, kính thưa Thầy, nhiều mê hoặc lắm.

Dadashri: Tất cả là như thế. Không có gì khác. Không đáng để tố cáo hay lăng mạ người đời, nhưng tình cảnh là như thế đó, khắp nơi.

Đó là bước đầu Sống Đạo theo Đấng Chí Tôn Mahavir

Khi các con bắt đầu nhìn thấy lỗi lầm của chính các con, các con rút cuộc hiểu được tinh hoa Đạo Sống của Bậc Đại Giác Krupaludev. Hôm nay, các con nhìn thấy những lỗi lầm của các con, nhưng ngày mai các con sẽ không thấy những lỗi lầm giống như lỗi lầm của ngày nay, nhưng những lỗi lầm mới, và ngày sau đó, các con nhìn thấy những lỗi lầm mới hơn nữa. Đó là lúc các con có thể vững tâm rằng các con hiểu được và đang thuận theo Đạo Sống của Ngài Krupaludeva. Cho đến lúc đó, các con đã không biết gì cả.

Theo đường tu tiệm chứng (Kramic path, lối tu theo truyền thống). Một người không bao giờ nhìn thấy những lỗi lầm của họ. Người theo đường tu này cũng sẽ thú nhận rằng họ cũng nhận ra nhiều lỗi lầm của họ, nhưng họ không có khả năng nhìn thấy chúng. Nếu họ thú nhận như thế, Thầy sẽ thừa nhận rằng họ thật sự xứng đáng được giải thoát, nhưng nếu một người nói với Thầy rằng họ chỉ thấy một vài lỗi lầm của chính họ mà thôi, thì đường u của họ còn xa lắm. Làm sao mà các con có thể nói với Thầy rằng các con chỉ có thể nhìn thấy một ít lỗi lầm của các con khi chúng thật sự đầy ngập trong các con. Các con có nghĩ rằng những lỗi lầm mà các con nhìn thấy được là tất cả những lỗi lầm các con có hay không?

Khi nào các con có thể cho rằng các con theo đúng Đạo sống của Đấng Chí Tôn Mahavir? Khi các con nhìn thấy hàng trăm lỗi lầm của các con mỗi ngày và các con thành tâm sám hối hàng trăm lần như thế, các con có thể nói rằng các con theo đúng Đạo sống của Đấng Chí Tôn Mahavir. Sau đó Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn của các con theo đó tiến xa hơn trên đường sống Đạo. Nhưng người đời sau khi đọc một số kinh điển đi loanh quanh đó đây mê say với niềm tin rằng họ Thực Chứng được Chân Cảnh Linh Hồn. Họ chẳng thực chứng được một giọt Chân Cảnh Linh Hồn nào cả. Khi Chân Trí ngừng tăng trưởng, cái tôi lại tăng lên. Cái tôi cản trở tầm nhìn thực chứng vô biên. Hai cạm bẫy nguy hiểm nhất trên đường giải thoát là cái tôi và cho rằng mình có đủ khả năng tự lực, tự tu không cần ai hướng dẫn cả.

**Các con không bao giờ thấy được những lỗi lầm của
các con**

Dadashri: Các con có thể thấy được những lỗi lầm của chính các con không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đó là những gì mà một người cần phải làm.

Dadashri: Đúng vậy đó con, nhưng tại sao các con không thể nhìn thấy chúng?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con bị mắc kẹt trong đời sống thế gian và bị thu hút vào sinh hoạt hằng ngày đến nỗi chúng con không nhìn thấy lỗi lầm của các con.

Dadashri: Không phải vậy đâu con, có một cái gì sai trái với khả năng nhìn thấy lỗi lầm của các con. Nhưng các con tự đặt các con vào vị trí của chánh án, bị cáo và cả luật sư biện hộ nữa. Do đó, bất cứ khi nào các con phạm lỗi các con trở thành luật sư biện hộ cho chính các con.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, như vậy, chúng con tự bênh vực cho chúng con một cách sai lầm.

Dadashri: Đúng vậy đó con, đó chính là những gì các con đã làm từ nào tới giờ. Không có gì khác. Các con cứ tiếp tục tự biện hộ cho các con một cách sai lầm như thế đó.

Người trong cả thế gian này đều đang ngủ say với đôi mắt mở rộng. Do đó, làm sao mà người đời nhận ra được lỗi lầm của chính họ? Các con không thấy được lỗi lầm của các con. Làm sao mà một người có thể nhìn ra lỗi lầm của chính họ cho được?

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, con có thể nhìn thấy một vài lỗi lầm rõ ràng, nhưng không thấy được những lỗi lầm ẩn vi,

khó thấy.

Dadashri: Tại sao các con không thể nhìn thấy lỗi lầm? Các con không có Linh Hồn trong các con sao? Hiển nhiên là có rồi. Và Linh Hồn đó thực thể chính là vị chánh án. Cái tôi là nguyên cáo. Khi các con chỉ có cái tôi và vị chánh án thì các con sẽ có khả năng nhìn thấy tất cả những lỗi lầm của các con. Các con sẽ thấy chúng nhiều lắm. Chính vị luật sư bên trong các con (biện trí chấp ngã, buddhi) là người bảo vệ những lỗi lầm của các con bằng cách bảo các con rằng mọi người đều làm như thế. Than ôi! toàn thể lỗi lầm bị bỏ qua. Các con biết rằng người đòi khản cầu luật sư, không phải như vậy sao? Các con có thể thoát khỏi lỗi lầm của các con hay không khi các con vừa là chánh án, luật sư và nguyên cáo?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con không thể ạ.

Dadashri: Luật sư của các con tìm đủ mọi cách để giúp đỡ, biện hộ, che chở cho các con, họ sẽ không làm như vậy hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, họ làm như vậy ạ.

Dadashri: Sự điên khùng đó tiếp diễn suốt ngày và điều đó chính là lý do khiến các con đau khổ. Do đó, hãy nói cho Thầy biết có bao nhiêu lỗi lầm của các con được khám phá ra? Có bao nhiêu lỗi lầm của các con sẽ được chứng nhận?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nó sẽ là loại chứng nhận nào?

Dadashri: Các con có nhiều lỗi lầm như tóc trên đầu các con vậy, nhưng làm sao những lỗi lầm này sẽ lộ diện nếu các con vừa là chánh án, luật sư và nguyên cáo? Các con không

thể có tính vô tư, không thiên vị và công bằng, lương thiện được. Nếu các con vô tư thì giải thoát có liền ngay trong tầm tay. Có quá nhiều công việc của luật sư xảy ra bên trong các con.

Và nếu cần, các con sẽ tìm kiếm lỗi lầm nơi người khác. Các con trở thành chánh án là tuyên án ở đây, nhưng khi nhìn vào lỗi lầm của chính các con, các con không phán xét chúng gì cả, các con lại trở thành cả ba; chánh án, nguyên cáo và cũng là luật sư nữa. Do đó, loại phán xét nào các con đưa ra phán quyết có lợi cho các con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy. Chúng ta thao túng mọi chuyện để có lợi cho chính chúng ta.

Dadashri: Rõ ràng đó là lý do tại sao các con không sao thoát được những trói buộc của thế gian. Một đằng các con muốn thành hoàn hảo, không chút lỗi lầm, đằng khác các con chỉ muốn có lợi cho các con mà thôi. Các con không thể có được cả hai. Chỉ khi vắng mặt luật sư (biện trí chấp ngã) các con mới nhận ra được lỗi lầm của các con mà thôi. Nhưng ngày nay người đời không thể làm gì mà không cần luật sư.

Các con sẽ lập tức bắt đầu nhận ra lỗi lầm và sai trái của các con ngay khi có được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn nhờ vai trò trung gian của luật sư không còn nữa. Tội phạm có đó nhưng luật sư không có đó.

Các con có thể trở thành Đáng Chí Tôn bằng cách nhìn vào lỗi lầm của chính các con. Chính vì những lỗi lầm này mà các con là một kẻ phạm phu, sẽ chết một ngày nào đó, nhưng khi mọi lỗi lầm này không còn, các con sẽ trở thành bất tử.

Các con chưa nhìn vào những lỗi lầm của các con mà đó

là lý do tại sao chúng còn mãi. Và chính những lỗi lầm này ngự trị các con không gì cản trở được. Các con nói rằng các con muốn tiêu trừ những lỗi lầm của các con, nhưng những lỗi lầm này đã dựng giàn giáo trong các con, sẵn sàng để xây dựng ngôi nhà. Chúng đã xây xong một nền móng thật vững chắc. Những lỗi lầm biết rằng chúng sẽ không bị rắc rối và họ chỉ nói suông thôi chứ chẳng có gì hơn. Chúng nói, ông chủ có thể làm gì được với chúng ta.

Bất cứ ai có thể hủy diệt chỉ một lỗi lầm của họ, thì họ có thể trở thành Thượng đế, chỉ một lỗi lầm mà thôi. Khi các con tiêu trừ chỉ một lỗi lầm mà thôi, các con có thể trở thành Thượng đế. Người đời tìm cách tiêu trừ những lỗi lầm của họ chỉ lại tạo thêm những lỗi lầm khác. Cái cũ ra đi, cái mới đi vào. Nếu không như vậy, thì một người có thể trở thành Thượng đế bằng cách tiêu trừ vĩnh viễn một lỗi lầm mà thôi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao chúng con có thể tránh tạo thêm lỗi lầm được?

Dadashri: Chỉ có những lỗi lầm mà thôi và không có gì khác. Nhưng khi nào một người có thể tiêu trừ được một lỗi lầm? Một người chỉ có thể tiêu trừ lỗi lầm của họ sau khi Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn mà thôi. Cho đến lúc điều này đạt được, không có một lỗi lầm nào có thể bị tiêu trừ. Trừ khi người đời đạt được Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, họ chỉ sẽ tiếp tục không ngừng đào lên mà lấp xuống nữa, cứ đào và lấp, đào và lấp mãi. Không có gì họ làm là hữu dụng cả, và toàn thể nỗ lực của họ là uổng công, vô ích.

Những Đức tính của một Tín đồ Đạo Kỳ Na chân thật

Dadashri: Ít ra con cũng có hai lỗi lầm hay hơn nữa phải không?

Người hỏi: Còn hơn thế nữa, kính thưa Thầy.

Dadashri: Vào khoảng mười hay mười lăm lỗi lầm?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đếm không xuể.

Dadashri: Đúng rồi, đó là một tín đồ Đạo Kỳ Na chân thật. Một tín đồ Đạo Kỳ Na chân thật chắc chắn rằng họ có cái tôi và những lỗi lầm. Không có gì quan trọng nếu họ không thể nhìn thấy những lỗi lầm của họ, nhưng bao lâu mà họ tin chắc rằng họ có lỗi lầm thì họ có thể được gọi là tín đồ Đạo Kỳ Na. Một người là một kho chứa đầy lỗi lầm. Chừng nào kho ấy mới trống hết được?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi họ có được ân phước của Thầy.

Dadashri: Con đã nói lên một lời phát biểu rất quan trọng.

Có bao nhiêu lỗi lầm là cần bấy nhiêu Sám Hối

Các con là một kho chứa đầy lỗi lầm, do đó con sẽ phải thành tâm sám hối hết những lỗi lầm đó. Các con sẽ có khả năng nhìn thấy tất cả những lỗi lầm mà các con đã mang theo các con (qua vô số kiếp luân hồi). Sau khi Bậc Đại Giác Chân Nhân (Gnani Purusha) ban cho các con Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan). Vô Minh (không biết gì đến Chân cảnh Linh Hồn) ngăn cản các con, không để cho các con

nhìn thấy những lỗi lầm của các con. Nhìn thấy lỗi lầm của người khác là mê vọng (mithyatra, delusion).

Khi Bậc Đại Giác Chân Nhân ban cho các con Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn và ánh sáng của thiên nhân, tức thị lực trong lành (divyachakshu-light of pure vision), các con sẽ có khả năng nhìn thấy những lỗi lầm của chính các con. Các con sẽ có khả năng phân biệt một chút động tâm trong tương giao hằng ngày với người khác và nhận ra một lỗi lầm đã xảy ra. Đây là Đạo Sống của những Đấng Vô Tâm mê chấp vọng động, những Đấng Đại Giác Toàn Tri Chân Cảnh Tối Cao của Linh Hồn. Đạo Sống này có tiềm năng giúp các con đạt được cảnh giới giải thoát ngay trong kiếp sống này. Đó là đường tu thân sống Đạo rất trang nghiêm, đầy năng lực đáng tin cậy vào bậc nhất. Các con phải vượt qua mọi chướng ngại, thanh toán mọi vạ trả ngay trong kiếp sống này.

Các con là nhà kho chứa đầy lỗi lầm. Nếu các con đến với Thầy để thọ nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn này, Thầy sẽ rửa sạch mọi lỗi lầm của các con. Đây à trọng trách mà Thầy đảm nhận. Sau đó, các con sẽ có khả năng nhìn thấy lỗi lầm của các con khi chúng xảy ra. Và ngay lúc các con bắt đầu nhìn thấy lỗi lầm của các con khi chúng xảy ra, các con có thể vững tâm rằng các con thật sự đang trên đường hướng về cảnh giới giải thoát. Trái lại, người đời không có khả năng thấy được những lỗi lầm của chính họ.

Linh Hồn là Nhiệt kế

Khi một người làm việc gì đó họ không bao giờ nhận thức

được lỗi lầm trong đó. Khi họ làm một việc gì đó một cách tự nhiên và bộc phát, họ không bao giờ nhìn thấy chính họ đang phạm lỗi lầm. Cả khi có người chỉ ra cho họ biết rằng họ đang làm một điều sai lầm, họ cũng không thể thấy nó như thật. Khi nào họ thực tập công phu khổ hạnh (thiền quán, nhịn ăn hay khổ tu) họ không bao giờ có thể nhìn thấy lỗi lầm của họ. Những lỗi lầm chỉ trở thành rõ ràng khi Bạc Đại Giác ban cho các con Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Linh Hồn là một loại nhiệt kế giúp các con có thể nhận ra được tình trạng của những lỗi lầm đang xảy ra. Trái lại, không ai có thể chỉ cho các con thấy những lỗi lầm của các con.

Khi một người tiêu trừ được những lỗi lầm của họ, họ trở thành Linh Hồn Tối Cao (Paramatma). Họ chính là Linh Hồn Tối Cao (Absolute Soul), nhưng họ chỉ có thể thực chứng năng lực của Linh Hồn Tối Cao khi họ tiêu trừ những lỗi lầm của họ mà thôi. Nếu những lỗi lầm còn tồn tại, chưa bị tiêu trừ thì họ không có được những năng lực này. Nói khác đi họ tiếp tục sống trong cảnh giới tương đối của thế gian như là cha, nhạc gia, con, bác sĩ... với niềm tin rằng hạnh phúc của họ tồn tại nơi đó. Nếu họ tiêu trừ những lỗi lầm của họ, họ sẽ có được năng lực của Linh Hồn Tuyệt Đối Tối Cao. Sau khi Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn được ban cho họ, họ thực chứng được rằng họ chính là Linh Hồn Tối Cao Vô Thượng. Sau đó những năng lực của Đấng Chí Tôn bắt đầu phát triển trong họ.

Chân lý duy nhất là Chân lý giúp các con có được năng lực nhìn thấy những lỗi lầm của các con. Có vô số lỗi lầm, Đấng tiêu trừ Lỗi Lầm Căn Bản của các con (ta là Nguyễn Văn X) chính là Đấng Thượng đế Chí Tôn .

Tôn giáo truyền thống dạy các con nhìn thấy sự hiện diện

của Thượng đế nơi người khác, nhưng các con quên điều này khi các con tranh cãi với người ta. Các con gây gổ với những chuyện vụn vặt, không đâu. Các con rầy la con nhỏ của con nếu nó làm đổ sữa. Có đứa trẻ con nào cố ý làm đổ sữa không nhỉ?

Từ lâu lắm rồi, người đời sống theo tập quán là ba má phải rầy la con cái của họ. Có phải đó là phẩm chất của một con người hay không? Nhân tính phải là những gì tốt đẹp, tỏa hương thơm hăng dậm xung quanh. Khi các con bắt đầu thấy được những lỗi lầm của các con, hãy biết rằng các con đang thăng tiến. Chung chung người đời không thể nhìn thấy đâu chỉ một lỗi lầm của họ.

Cái này chính là Bản chất của Lỗi lầm

Khi cái tôi tan biến thì căn bản vô minh (lỗi lầm căn bản) cũng không còn. “Cái tôi” tự nó sẽ không tan biến, cũng không thể đập phá nó, tiêu diệt nó. Cái tôi tan rã khi lỗi lầm được nhìn thấy. “Cái tôi” là hiện thân từ những lỗi lầm của các con. Toàn thể cấu trúc của ‘cái tôi’ được làm từ “căn bản vô minh” và những lỗi lầm phát sinh từ đó. Khi một người không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn của họ, “cái tôi” nổi lên và cùng với nó tất cả những lỗi lầm, lớn có nhỏ có. Những lỗi lầm này sẽ tan đi khi người ta nhìn thấy chúng. Và họ chỉ nhìn thấy chúng khi họ trở thành vô tư, không thiên vị mà thôi.

Lời nói tồn tại trong các con bao gồm toàn thể lời nói của tất cả kinh điển. Lời nói như thế tự chúng sẽ phát ra khi những lỗi lầm của các con được tiêu trừ. Lời nói này vô tư, không

thiên cấp, một loại lời nói mà người của mọi tín ngưỡng, mọi chủng tộc sẽ mong cầu được lắng nghe. Ngôn ngữ (lời nói) không thiên chấp là ngôn ngữ hấp dẫn đối với người của mỗi và tất cả mọi trình độ phát triển tâm linh.

Người thuộc phẩm vị nào là vô tư khi đề cập đến những lỗi lầm của chính họ? Bạc Đại Giác Krupaludev là một nhân vật như thế cùng với một hay hai tín đồ của Ngài. Trong quá trình nhìn thấy lỗi lầm của mình, chỗ nào là vấn nạn về chuyện đứng vào phe này hay phe nọ? Người đời không biết cách nhìn ra những lỗi lầm của chính họ.

Thị lực Tối cao của Bạc Đại Giác

Người tiêu trừ chỉ một lỗi lầm của họ được coi như Thượng đế. Có nhiều người sẽ chỉ ra những lỗi lầm của các con, nhưng không ai có thể tiêu trừ chúng cho các con được. Người ta phải biết làm thế nào để chỉ ra lỗi lầm. Nếu các con không biết làm sao chỉ ra cho người khác thấy những lỗi lầm của họ, các con phải coi đó như là chính lỗi lầm của các con. Có khả năng giúp một người nào đó thấy được lỗi lầm của họ là một trách nhiệm trọng đại. Thêm vào việc chỉ dẫn cho một người biết được lỗi lầm của họ, khi họ có thể tiêu trừ lỗi lầm đó thì họ là Thượng đế. Chỉ có Bạc Đại Giác Chân Nhân mới có thể hoàn thành được một trọng trách như thế mà thôi.

Trên thế gian này, Thầy chỉ không thể nhìn thấy ai có lỗi lầm cả. Cả người móc túi hay người vô đạo đức đều không có lỗi lầm trong nhãn quang của Thầy. Thị Lực của Thầy thiết lập trên Chân Cảnh Linh Hồn nội tại nơi tất cả chúng sinh. Đó là Thị Lực của Bản Giác Tiên Thiên Nguyên Tuyền Tối Cao

Tuyệt Đối (tatvadrashti). Thầy không nhìn vào bao bì hay cái vỏ bên ngoài. Có vô số hình tướng của bao bì. Thầy chỉ nhìn thấy Chân Cảnh hay Thực Tướng mà thôi.

Trước hết Thầy đạt được Chân Cảnh của Thị Lực Trọn Lành , và từ đó về sau Thầy chỉ nhìn thấy toàn thể thế gian tuyệt đối trong lành. Đó là lý do tại sao chỉ có Bạc Đại Giác Chân Nhân là có khả năng tiêu trừ những lỗi lầm của các con mà thôi. Đó không phải là việc làm cho bất cứ ai khác.

**Chỉ có Đấng vượt qua được Biển Sinh Tử Luân Hồi mới
có thể giúp người khác vượt qua mà thôi**

Con có những lỗi lầm này không phải vậy sao? Con không bao giờ nhìn vào chúng, có như vậy không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con biết con phạm lỗi lầm, nhưng con không thể ngừng lại được. Càng nỗ lực thoát khỏi chúng, con lún sâu hơn.

Dadashri: Con cũng không nên cố gắng để thử. Để thử, con bị đòi hỏi phải lấp chỗ này, đào chỗ kia. Thay vì như thế con đã làm ngược lại. Ai sẽ ban thưởng các con cho việc làm như vậy?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không có ai cả.

Dadashri: Hơn nữa, con còn sẽ bị phạt vì làm hư cảnh quang và con cũng có thể ra tòa để đóng tiền phạt cho sự thiệt hại nữa. Họ sẽ đòi hỏi con lấp hố mà con đã đào và làm cho bằng phẳng.

Tất cả người đời đều chỉ đào nhằm chỗ. Tốt hơn là họ đừng đào gì cả, và đi tìm giúp đỡ còn hơn. Các con chỉ được giúp đỡ nếu các con hỏi. Chỉ có những người giải thoát mới có thể giúp con giải thoát mà thôi. Làm sao mà một người đang chết đuối cứu con khỏi chết đuối cho được?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, từ lâu lắm rồi con đã tìm kiếm sự giúp đỡ, nhưng không ai có thể cứu con khỏi bị chết đuối. Bất cứ thuốc nào con được ban cho làm nổi đau thuộc đời sống tinh thần của con tòi tệ hơn.

Dadashri: Bác sĩ đưa thuốc cho con không đủ khả năng, chính Bác sĩ đang cố gắng giữ đầu của họ trên mặt nước. Hãy đến với những vị cho con biết rằng họ đã vượt qua biển khổ lang thang không nơi nương tựa của cuộc đời. Chỉ vị này mới có thể đưa cho con đúng thuốc chữa trị mà thôi.

Ngoài ra không ai sẽ nói cho con biết rằng họ đã vượt qua biển sinh tử của đời người. Đó là vì họ sợ rằng họ bị khám phá ra là chính họ có ở vào tình cảnh khốn khó hay không. Những người như thế biết rằng họ sẽ phải trả lời thỏa đáng với người hỏi họ tại sao họ tuyên bố lớn lao như thế trong khi chính họ đang chết chìm. Trong trường hợp của con, lúc đó đang lâm vào nghịch cảnh. Giờ thì trường hợp đó của con không như vậy nữa, con đang ở đây trước mặt Thầy rồi. Giờ thì mọi việc của con coi như được xong xuôi.

Làm sao mà một người được cứu giữa cảnh như thế này. Trời ơi, các con có thể đếm tóc trên đầu của các con một cách dễ dàng, nhưng các con không thể đếm hết những lỗi lầm của các con.

Nếu các con tìm được cách để nhìn thấy đầu chỉ hai mươi lăm hay khoảng đó những lỗi lầm của các con, một năng lực hết

sức lớn mạnh sẽ xuất hiện trong các con. Không gì cản trở được các con. Cả đến thân thể và những nhu cầu của nó cũng không thể gây trở ngại cho các con. Các con không bị hạn chế bởi khổ hạnh hay xả ly. Các con chỉ bị giới hạn bởi lỗi lầm của chính các con và trong các con có vô số lỗi lầm. Nếu các con có thể tiêu trừ chỉ vào khoảng hai mươi lăm những lỗi lầm quan trọng của các con, phần còn lại sẽ tự chúng bị hủy diệt. Nhiều người nhận ra được những lỗi lầm của họ, nhưng chính vì ‘cái tôi’ của họ đã không cho họ chấp nhận chúng. Làm sao mà các con có thể làm chuyện đó được, khi chỉ một lỗi lầm của các con mà thôi cũng có thể hủy hoại vô số kiếp sống sau này của các con. Một nơi nào đó trong tiền kiếp của các con, các con đã lập thệ nguyện rằng các con muốn được giải thoát, nhưng thệ nguyện đó không đủ mạnh. Đó là lý do tại sao các con tìm thấy chính các con bị lâm vào cảnh khốn khó bây giờ. Cuối cùng các con phải đến với Dada, không phải như vậy sao?

Chỉ lúc đó các con mới có thể cho là lỗi lầm của các con bị tiêu trừ

Nếu các con tiêu trừ dù chỉ một lỗi lầm trong mỗi đời sống của con dọc dài theo dòng sinh tử luân hồi trong thời quá khứ, các con đã được giải thoát rồi. Thay vì tiêu trừ lỗi lầm các con đã làm chúng tăng lên gấp năm lần. Bề ngoài của các con có vẻ tươi vui, nhưng trong các con là xung đột bất tận. Khi nào các con mới biết rằng các con đã diệt trừ những lỗi lầm của các con. Các con không có một uy quyền khác nào ngự trị trên các con, nhưng các con thật sự cần một người nào đó chỉ ra những lỗi lầm của các con. Các con có thể tiêu trừ những lỗi lầm của các con,

nhưng làm sao tự các con có thể tìm ra được những lỗi lầm này? Không phải các con chỉ có một vài lỗi lầm mà thôi, các con có vô số lỗi lầm, những lỗi lầm của thân thể có vẻ rất nghiêm trọng. Có người dùng ngôn ngữ hỗn xược đến nỗi đầu họ mời các con tham dự bữa ăn thịnh soạn với 32 món sơn hào hải vị, các con cũng sẽ không vui được. Các con có thể tự nghĩ rằng, nếu từ đầu họ không mời các con tốt hơn nhiều. Người đời nói chuyện một cách thô lỗ và tâm của họ chứa đầy nọc độc.

Ai xóa bỏ những lỗi lầm của các con

Ai sẽ tiêu trừ những lỗi lầm của các con. Chỉ có Bạc Đại Giác Chân Nhân, Bạc đã tiêu trừ tất cả những lỗi lầm của Ngài mới có thể làm chuyện như vậy cho các con được mà thôi. Ngài là người mặc dầu có xác thân nhưng sống với cảm giác rằng Ngài không phải là xác thân. Ngài là Bạc Vô Tâm, tuyệt đối vô mê chấp. Cảm giác hoàn toàn vô tâm với quyền sở hữu của xác thân là mầm mống của Chân Trí Giải thoát. Sau khi tiêu trừ mọi chủng tử của Vô Minh, hột giống Chân Trí bắt đầu đâm chồi nảy lộc. Nếu các con có dầu chỉ một chút mê chấp với xác thân thì không thể coi đó là hột giống của Chân Trí Giải thoát được. Bao lâu còn có vô minh thì mê chấp vẫn còn, chưa mất đi.

Trong thế gian này, các con có thể tìm thấy mọi thứ trừ những lỗi lầm chính các con. Đó là lý do tại sao Bạc Đại Giác Chân Nhân là cần thiết để chỉ ra cho các con thấy những lỗi lầm của các con, và chỉ sau đó các con mới có thể tiêu trừ chúng. Điều này chỉ có thể được thành tựu sau khi các con gặp được Bạc Đại Giác Chân Nhân và Ngài giúp các con trở thành vô tư.

Các con chỉ có thể đạt được mục tiêu sống đạo sau khi các con trở thành vô tư đối với ‘cái tôi’ thế gian của các con. Tuy nhiên các con không đạt được cảnh giới vô tư này cho đến khi Bạc Đại Giác truyền thọ cho các con Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Chân Trí Thực Chứng này không thấy lỗi lầm trong bất cứ ai. Chính biện trí chấp ngã mới nhìn vào lỗi lầm nơi mọi người, kể cả anh chị em thân thuộc của họ.

Lỗi lầm Đen tối

Nhờ Bạc Đại Giác Chân Nhân (Gnani Purush) mà các con có thể nhìn thấy được những lỗi lầm của các con. Nếu không như vậy thì làm sao các con biết được về những lỗi lầm của các con? Thuyền của các con đi lạc hướng vì la bàn của các con bị hư hỏng. Các con nghĩ rằng các con đang đi về hướng Bắc, nhưng thật ra các con đang đi về hướng Nam. Giờ thì các con có thể làm gì, khi la bàn của các con bị hư, và các con không biết lái tàu như thế nào theo hướng sao Bắc Đẩu?

Tự ngã quyết đoán trong Đạo Sống, không chấp nhận sự hướng dẫn của Bạc Giác Ngộ (Swachhand) là lỗi lầm nghiêm trọng nhất của một người. Nó làm nổi dậy toàn thể lực lượng của tính tiêu cực cản trở sự tinh tiến trên đường tu thân sống Đạo. Tuy nhiên, nếu một người bảo vệ sự bình hoạn như thế bởi biện luận rằng chẳng có gì sai trái với thái độ như thế thì họ phải chịu số phận bi đát, họ sẽ tiêu hủy vô số kiếp sẽ đến.

‘Tôi biết điều đó’ và ‘tôi đang an toàn bây giờ’, là hai hiểm nguy lớn nhất cho sự tinh tiến trên đường tu thân sống đạo và là hai lỗi lầm đen tối chính yếu. Sự đen tối này che hết sự hiện diện của lỗi lầm đến nỗi người chủ của những lỗi lầm cũng không

nhận ra nó là một lỗi lầm. Hai lỗi lầm nghiêm trọng này sẽ dẫn họ đến cảnh tự tiêu diệt chính họ. Chỉ có Bạc Đại Giác Chân Nhân và không có ai khác, có thể tuyên bố không còn lỗi lầm nào trong Ngài. Mỗi lỗi lầm phải được nhìn thấy và rồi bị tiêu trừ. Mọi chuyện xảy ra đều được tạo tác bởi chính lỗi lầm của một người. Các con bị giam cầm vì lỗi lầm của các con, và khi các con bắt đầu nhìn thấy chúng các con sẽ đạt được giải thoát. Chính nhờ liên tục quán sát những lỗi lầm của Thầy mà Thầy được giải thoát, tự do tự tại. Các con cũng sẽ trở thành tự do, tự tại ngay khi các con nhìn thấy những lỗi lầm của các con. Trừ Bạc Đại Giác (Gnani) không ai khác có khả năng tiêu trừ lỗi lầm của các con.

Thầy chấp nhận những lỗi lầm của Thầy và lập tức ứng xử với chúng với bình tâm, tỉnh trí, không chút mê chấp vọng động. Trái lại, các con thất bại trong cách ứng xử với những lỗi lầm trong quá khứ với tâm thanh thản, và đó là lý do tại sao chúng trở lại với các con. Các con không biết làm sao tiêu trừ chúng và thay vì hủy diệt một lỗi lầm, các con rốt cuộc tạo thêm năm lỗi lầm.

Các con không có chủ

Người hỏi: Nhưng, Kính thưa Dada, chúng con có thể hiểu được những lỗi lầm của chúng con hay không, nếu Thầy không có mặt trước chúng con?

Dadashri: Than ôi!, có cách nào khác để một người hiểu hay không? Nếu một người không thể nhìn thấy lỗi lầm của chính họ, thì làm sao họ có thể tiêu trừ những lỗi lầm của

người khác được.

Chỉ có người không lệ thuộc vào bất cứ ai chỉ cho họ biết những lỗi lầm của họ, mới có thể tiêu trừ những lỗi lầm của họ mà thôi. Một người như thế không cần có một ông chủ bên trên họ, vì chính họ biết được tất cả những lỗi lầm của họ. Các con sẽ cần một ông chủ bao lâu mà các con không thể nhìn thấy những lỗi lầm của các con, hay nếu vẫn còn có một số những lỗi lầm nào đó trong các con. Khi nào các con trở nên độc lập, không cần có một ông chủ nữa? Khi các con nhìn thấy được tất cả những lỗi lầm của các con. Đó là, một sự thật hợp lý. Các con không nhìn thấy được tất cả những lỗi lầm của các con cho nên các con vẫn còn giữ lại ông chủ của các con. Thầy là ông chủ của các con bao lâu mà các con không có khả năng nhìn thấy những lỗi lầm của các con, nhưng khi tự các con bắt đầu nhìn thấy chúng, tại sao Thầy vẫn phải là ông chủ của các con? Đó là một luật tự nhiên, khi một người bắt đầu nhìn thấy những lỗi lầm của người chính họ, họ sẽ không có một ông chủ bên trên họ nữa.

Đó là lý do tại sao Thầy bảo các con rằng Thầy có thể nhìn thấy mỗi và tất cả những lỗi lầm của Thầy, kể cả những lỗi lầm được nhìn thấy với Thị Lực và tầm nhìn Đại Giác Toàn Tri Tối Thượng (Keval Gnan). Giờ hãy nói cho Thầy biết làm sao Thầy có thể nhìn thấy những lỗi lầm này qua Thị Lực và Tầm nhìn này, khi Thầy chưa hoàn toàn đạt được chân cảnh đó?

Thị Lực nhìn vào Những Lỗi lầm nội tại của chính mình

Sau khi các con thọ nhận Chân Trí Thực Chứng Chân

Cảnh Linh Hồn (Gnan) này, các con sẽ bắt đầu nhìn thấy tất cả những gì xảy ra trong tâm của các con. Năng lực nội quán này thuộc lãnh vực của Đại Giác Toàn Tri. Không phải là toàn thể những chỉ là một phần nhỏ của cảnh giới này. Các con sẽ quán sát những niệm tưởng tiêu cực cũng như thanh thoát. Không có mê chấp thích giữ đối với những niệm tưởng tốt và mê chấp ghét bỏ đối với những niệm tưởng xấu. Vì nó không nằm trong sự kiểm soát của các con, nên các con không cần thiết phải nhìn vào cái gì tốt và cái gì xấu. Như thế những Bậc Đại Giác nhìn vào những gì? Các Ngài nhìn thấy thế gian là trong lành vô tội. Bậc Đại Giác biết rằng tất cả những gì xảy ra trên thế giới là hiện hành của nghiệp báo mà thôi (discharge). Ngài biết rằng thế giới không có gì để bị kết án hay đổ tội được.

Cả đến những sỉ nhục mà các con đôi đầu hay chuyện tranh cãi với ông chủ của các con chỉ là giải nghiệp lực mà các con đã tạo ra từ tiền kiếp mà thôi; ông chủ của các con chỉ là ‘công cụ’ (instrument, nimit) giải nghiệp cho con mà thôi. Không ai trên thế gian này có thể bị kết án cả. Tất cả những lỗi lầm mà các con nhìn thấy là của chính các con. Chúng là Căn Bản Vô Minh (ignorance-không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn) và những lỗi lầm phát sinh từ đó.

Quên mất Linh Hồn, Lầm Lỗi nổi lên

Không ai có lỗi trên thế gian này. Nếu các con nhìn thấy những lỗi lầm của bất cứ ai là vì sự yếu đuối của chính các con. Các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác là vì Thị Lực của các con không trong lành. Thị Lực của các con phải là tuyệt đối

trong lành, các con mới không thấy lỗi lầm nơi bất cứ ai.

Người hỏi: Kính thưa Dada, Thị Lực không trong lành, theo Thầy nghĩa là gì?

Dadashri: Khi một cái gì đó không giữ được những đặc tính hay bản tính cố hữu của nó, nó sẽ trở thành tạp nhiễm, không trong lành nữa. Hãy an trú nơi Chân Cảnh (Linh Hồn) của các con. Điều này chỉ có thể được sau khi Bạc Đại Giác Chân Nhân khai mở Chân Cảnh Linh Hồn của các con mà thôi.

Những Bạc Đại Giác khai thị để giúp người nghe giải thoát

Các con trở thành hoang mang, mất hướng là vì sự hiểu lầm của các con. Hãy đến với Thầy nếu các con bị bối rối hoang mang về bất cứ chuyện nan giải nào. Và hãy yêu cầu Thầy ban cho các con giải đáp. Đó là lý do tại sao Thầy giữ những pháp hội vấn đáp học Đạo (satsangs) này.

Với người ít nghiệp chướng như các con, những hoang mang nan giải của các con sẽ từ từ mất đi. Nếu trong một ngày các con biết cách làm giải bớt một nghiệp chướng của các con, thì ngày sau đó các con sẽ có cách làm giảm được hai. Nhưng trái lại, người đời hằng ngày cứ tiếp tục làm tăng lên cảnh khó xử và lỗi lầm của họ. Họ mang bộ mặt thiếu nỗ lực của người bị bòn, mới uống một liều dầu thầu dầu. Các con có nghĩ là họ sẽ đi ra ngoài và mua một chai thầu dầu hay không? Trước hết làm sao họ có thể mua nó được? Gương mặt của họ

biểu lộ chưa cay, gắt gỏng ngay khi tình trạng nội tâm của họ thay đổi. Lỗi lầm là của họ nhưng họ đổ lỗi cho người khác và đó là lý do tại sao tình trạng nội tâm của họ thay đổi. ‘Hãy tìm ra lỗi lầm của các con’. Những Bậc Đại Giác Vô Tâm Mê Chấp Vọng Động đã dạy hãy tìm cho ra những lỗi lầm của chính các con để được giải thoát. Đây là điều duy nhất sẽ giải thoát các con, giúp các con sống đời tự do, tự tại, an vui. Đây là công phu duy nhất Đấng Chí Tôn đã dạy cho các con sống theo.

Biết vô tư và Hiểu vô tư là cần thiết

Có lần có một vị trưởng lão tu hành hỏi Đấng Chí Tôn khi nào ông được giải thoát và Đấng Chí Tôn bảo ông rằng ông sẽ được giải thoát khi năng lực thấy biết của ông trở thành trọn lành. Những lỗi lầm của các con đã trở thành chướng ngại cho sự giải thoát của các con. Khi năng lực thấy biết của các con không còn lỗi lầm nữa thì các con sẽ đạt được cảnh giới giải thoát. Vậy có gì sai lầm trong đó không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, điều đó đúng ạ.

Dadashri: Người ta hỏi tu hành khổ hạnh như tuyệt thực, kiên ăn, ngủ ngồi... có cần thiết hay không? Không cần những khổ hạnh như thế, nhưng nếu các con bị đau bụng vào một ngày nào đó, thì nhịn ăn là rất tốt. Tuy nhiên, khổ hạnh hay bất cứ những gì khác là không cần thiết. Bằng đủ mọi cách mà các con có thể hãy làm cho sự thấy biết của các con được trong lành, không bị ô nhiễm bởi sai lầm. Có gì sai trái với lời dạy của Đấng Chí Tôn không?

Có quá nhiều sai lầm. Con cho rằng con là Nguyễn Văn X, con là người chồng của phụ nữ này và là cha của bé trai này. Quá nhiều sai lầm! Không thể kể hết được những sai lầm. Gốc rễ của những lỗi lầm này là Căn Bản Vô Minh (Tôi là Nguyễn Văn X) . Tại cốt tủy của nó là hai cảnh giới: một cảnh giới là thường trụ bất biến và một cảnh giới là biến chuyển, tạm bợ, vô thường. Khi người đời nỗ lực đồng hóa, thường trụ bất biến với vô thường, họ không còn nhìn thấy chân cảnh thường trụ nữa. Và giải pháp không bao giờ tìm thấy được.

Đấng Chí Tôn có từng bảo các con khổ hạnh hay nhịn đói hay xả ly mọi thứ hay không? Ngài có từng dạy như thế hay không? Ngày mà các con giữ năng lực thấy biết của các con được trọn lành, không còn lỗi lầm nữa là ngày các con đạt được cảnh giới giải thoát. Các con sẽ được giải thoát trong khi sống với thân xác này.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, xin Thầy giải thích cho chúng con biết một lần nữa thật nghĩa của ‘năng lực thấy biết trọn lành’ là gì?

Dadashri: Được rồi con. Khi năng lực thấy biết của các con không còn bị lỗi lầm làm cho ô nhiễm nữa, các con sẽ được giải thoát. Và khi sự hiểu của các con trở thành trong lành nhờ thường xuyên thân cận với Thầy, công nghiệp sống đạo người của các con kể như trọn vẹn, xong xuôi. Nhưng bao lâu mà lỗi lầm vẫn còn thì làm sao mà các con tinh tiến cho được.

Đấng Chí Tôn cũng bảo con rằng, chính con là hiện thân của cảnh giới giải thoát, con là Linh Hồn Tuyệt Đối Thánh Thiện. Tất cả những gì các con cần làm bây giờ là nhận ra được cảnh giới thấy biết hoàn toàn trong sáng không chút tạp

nhiệm đó, không chút lỗi lầm đó.

Năng Lực Thấy Biết phải hoàn hảo, trong lành không chút tỳ vết, không chút lỗi lầm. Chỉ có Thấy mà không có Biết thì chẳng có lợi ích gì cho các con. Điều đó giống như một cây đu đủ không sinh ra trái nào. Các con có từng thấy cây đu đủ như thế không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ.

Dadashri: Con có hả? Các con chăm sóc cây con và nuôi dưỡng nó cho đến lúc nó thành cây lớn, và mặc dầu sau khi các con làm mọi chuyện cho nó, nó vẫn không mang trái nào cả.

Do đó, cả hai Thấy và Biết phải trọn vẹn, hoàn hảo trong lành. Chỉ Thấy không thôi thì chẳng có công dụng gì, nhưng Biết đúng vẫn hữu ích. Hiểu Biết thâm nhập vào tâm trong khi Thấy chỉ nằm nơi biện trí bên ngoài mà thôi.

Cái thấy biết đương thời, cái biết mà người đời có được trong cuộc sống hàng ngày của họ chỉ đến biện trí; Hiểu Biết đạt đến tâm cảnh. Bất cứ những gì được làm với thành tâm sẽ giúp ta đạt đến cứu cánh giải thoát. Người đời cho đó là trực giác trực giác. Bất cứ những gì được hiểu đều thăng hoa thành trực giác, và bất cứ những gì trực giác có được đều làm cho cảnh giới hiểu biết tăng trưởng. Tất cả những gì giúp các con thành tựu giải thoát, thì đều có giá trị lớn lao.

Với sai lầm, cả đời sống hàng ngày của các con cũng sẽ không điều hạnh được êm xuôi, thì làm sao mà các con có thể mong cầu được giải thoát? Năng Lực Thấy Biết của các con phải trở thành thuần chân thanh tịnh không chút sai trái, tạp nhiễm, thông thoát, vô ngại. Các con sẽ hiểu rõ cái gì là biết,

cái gì là không biết (ignorance, vô minh). Tất cả lỗi lầm là vì vô minh mà ra. Từ ngay lúc đó cảnh giới Thấy Biết của các con sẽ tăng trưởng. Cảnh giới Thấy Biết Chân Thật của Chân Trí là ánh sáng; Cảnh giới của Vô Minh, lỗi lầm là bóng tối.

Cả đến tuổi tám mươi, một người đàn ông vẫn không biết xấu hổ gọi chính họ là một người chồng. Cả người vợ ông sẽ tuyên bố ông là chồng của bà một cách hãnh diện. Họ không bối rối khi nói điều đó vì đó là điều họ tin và người đời một người chồng. Cả người vợ ông sẽ tuyên bố ông là chồng của bà một cách hãnh diện. Họ không bối rối khi nói điều đó vì đó là điều họ tin và người đời sẽ nói những gì mà họ tin. Họ còn có thể làm gì khác? Nhưng cái biết đó không phải hoàn toàn sai. Bất cứ cái biết nào họ có là cái biết theo thế gian, nó là cái biết tương đối. Nó không phải cái biết chân thật.

Theo cái biết chân thật, các con là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh và nàng cũng vậy. Nhưng các con cần phải có cái biết này trước hết. Tại lúc này các con tin rằng các con là Nguyễn Văn X, các con là tín đồ Đạo Kỳ Na và các con 72 tuổi. Các con có quá nhiều điều tin tưởng như thế. Các con cũng có thể nhớ lại cả nơi mà các con thường chơi đùa lúc còn thơ. Các con cũng nhớ nơi nào mà các con đã kiếm được tiền và nơi nào các con tiêu tiền nữa. Các con có cái biết của tất cả những điều này trừ cái biết ‘các con thật sự là ai’.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con mong cầu có được Hiểu Biết chân thật này và đó là lý do tại sao chúng con tìm đến Thầy. Xin ban cho chúng con Hiểu Biết chân thật này.

Dadashri: Các con đã có lòng mong cầu trong nhiều đời trước rồi, nhưng các con đã không tuyệt đối quyết lòng thực hiện nó. Nếu các con đã quyết lòng, các con tận dụng tất cả

phước báo của các con để đạt được nó. Phải có tuyệt đối quyết tâm và nỗ lực thực hiện mới thành tựu giải thoát được.

Thay vì như vậy, các con lại tận dụng phước báo của các con để có được tài sản và tiện nghi vật chất. Các con đã tiêu hết phước báo của các con cho mọi chuyện khác, trừ cảnh giới giải thoát cho chính các con. Nếu các con tuyệt đối quyết lòng thực hiện để đạt được cảnh giới giải thoát, các con tất phải dùng phước báo của các con để phục vụ mục tiêu tối cao mà thôi. Hãy nhìn vào Thầy. Thầy đã quyết tâm tận lực thành tựu giải thoát và do đó Thầy không phải đối đầu với bất cứ trở ngại nào. Người khác có trở ngại nhưng Thầy không có.

Năng Lực Thấy Biết không có lỗi lầm nào

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi Năng Lực Thấy Biết của một người trở thành trọn lành thì họ được giải thoát. Quả là một lời tuyên bố cao cả biết bao! Vấn đề then chốt là niềm tin vọng huyễn Ta là Nguyễn Văn X (người đọc thế tên mình vào), và chính điều này đã tạo ra cảnh đọa đày.

Dadashri: Đúng vậy đó con. Và trừ khi các con có được Chân trí Khoa học Thực chứng này, các con sẽ không có được giải thích rõ ràng như thế. Cả kinh điển cũng không làm sáng tỏ điều này. Kinh điển chỉ bảo các con làm tốt và trở thành người tốt. Không ai ngoài Bậc Đại Giác Chân Nhân có thể giải thích những điều phức tạp, tế nhị của Chân Trí Khoa Học này.

Người đời qua biện trí của họ có thể hiểu rằng họ đang phạm lỗi lầm, họ đang phạm những lỗi lầm nghiêm trọng, nhưng nếu họ không gặp được một Bậc Đại Giác Chân Nhân

thì họ có thể làm gì? Họ chỉ tiếp tục khổ đau. Họ cố gắng phân tích mọi chuyện với biện trí của họ nhưng họ vẫn không thể nào rút ra được hiểu biết chân chính. Sự bối rối hoang mang của họ sẽ tan biến khi họ gặp được một Bậc Đại Giác Chân Nhân trừ khi họ có thể giải thích và giải đáp tất cả mọi mê đồ, họ không phải là một Bậc Đại Giác. Mọi sự vật đều phải được rõ ràng giải thích.

Tin chắc vào một tập tính lỗi lầm là đủ

Người đời giờ thú rằng họ nhận ra được những lỗi lầm của họ, và giờ muốn chúng được tiêu trừ. Họ nói với Thầy rằng họ sẽ chịu trải qua mọi chuyện đau khổ để Thầy tiêu trừ những tập tính lỗi lầm cho họ. Làm sao mà điều này có thể thực hiện được?

Trước hết các con phải tìm ra cho được làm thế nào mà những tập tính lỗi lầm và sai trái xuất hiện. Sau đó, các con sẽ biết làm thế nào để diệt trừ chúng. Khi một tập tính lỗi lầm nhập vào, một người đâu có phải cưỡng ép nó vào, nó tự nguyện đi vào. Khi các con chẳng làm gì để nó đi vào, thì cũng giống như thế, các con cũng không phải làm gì để cho nó bỏ đi.

Giờ đây, người đời kỳ vọng Thầy loại bỏ những tập tính lỗi lầm của họ. Các con thân yêu ơi, trước hết làm sao mà chúng xâm nhập vậy? Tại sao những tập tính lỗi lầm này bắt rễ trong các con vậy?

Đây là câu trả lời. Một người đi đến một hộp đêm. Nơi đó cảm nghiệm thích thú của họ thuyết phục họ rằng đến hộp

đem để mua vui là điều tốt. Niềm tin về sự biết này giờ được thiết lập. Đó là cách mà tập tính sai trái xâm nhập.

Giống như vậy, làm thế nào để Thầy tiến hành với những người muốn hủy bỏ những lỗi lầm của họ? Họ là những người xác định rằng họ không có lỗi lầm; chính người khác mới có lỗi. Thầy thay đổi niềm xác tín này của họ và thiết lập một niềm xác tín mới là tất cả những lỗi lầm nổi lên là của chính họ và thế giới là hoàn hảo, không có lỗi lầm gì cả. Sau đó, họ tuyệt đối tin chắc điều này. Họ cũng đồng ý và chấp nhận rằng tất cả mọi lỗi lầm chỉ là của họ mà thôi.

Để đáp lại lời yêu cầu nhờ Thầy loại bỏ những lỗi lầm của họ, Thầy bảo họ rằng chẳng có gì cần làm nữa. Sự xác tín đã thay đổi, và những lỗi lầm tự động rời đi. Tất cả những gì các con cần phải làm là mở rộng tâm cảnh và bảo những lỗi lầm đi ra.

Niềm xác tín là giải pháp. Với xác tín những lỗi lầm đi vào và với xác tín chúng bỏ đi. Các con không phải cực khổ làm điều gì cả. Các con có hiểu tất cả điều này không?

Niềm xác tín không được bị ô nhiễm.

Người hỏi: Kính thưa Dada, Thầy không nói đến triệu chứng mà chữa trị căn nguyên, tức nguyên nhân gốc rễ. Nơi đâu chúng con sẽ tìm được những y sĩ như thế giống như Thầy.

Dadashri: Không nơi đâu có được những y sĩ như thế. Đó là lý do tại sao có quá nhiều vấn đề ở khắp nơi. Không những không có y sĩ mà thuốc chữa trị đúng cách có hiệu lực cũng không tìm thấy, và do đó hỗn loạn sinh sôi nảy nở. Đó là lý do tại sao người đời nỗ lực và tiếp tục làm thay đổi hậu quả; hậu quả từ tiền kiếp đã tạo nên không thể thay đổi được.

Lỗi lầm được tạo nên vì niềm tin và xác tín ban đầu và nó chỉ rời bỏ qua niềm xác tín của các con mà thôi. Các con phải có niềm xác tín rằng nó thật sự là một lỗi lầm, sự lỗi lầm sẽ phân tán. Đó là quy luật duy nhất.

Hơn nữa, bao lâu mà các con không phòng thủ lỗi lầm của các con bằng mọi cách hay không cho nó sự bảo vệ nào, nó sẽ rời bỏ. Người đời thường có khuynh hướng gia cố hay làm tăng sức mạnh những lỗi lầm của họ: ‘con có còn hít phấn thuốc không?’ Thầy hỏi và con trả lời: ‘Ô, được mà Thầy, không có gì sai trái với nó cả’ Đó là cách các con bảo vệ một sai lầm, cả khi các con biết rằng đó là sai lầm. Niềm xác tín sai lầm có đó, nhưng các con lại bảo vệ nó. Các con không nên bảo vệ nó. Người đời không bảo vệ những lỗi lầm của họ hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, họ bảo vệ như vậy đó.

Người tiêu trừ lỗi lầm của họ là Thượng đế

Một người tiêu trừ được chỉ một lỗi lầm của chính họ một cách vĩnh viễn được gọi là Thượng đế. Nhiều người có thể chỉ ra những lỗi lầm của các con nhưng họ không thể tiêu trừ chúng cho các con được. Các con phải biết cách nhận ra những lỗi lầm của các con và nếu không, các con ít ra cũng phải thú nhận rằng các con có chúng. Chỉ ra cho một người thấy những lỗi lầm của họ không phải là một chuyện dễ làm, nhưng nếu các con thành công trong việc tiêu trừ những lỗi lầm của họ, các con sẽ là Thượng đế, chỉ có một Bạc Đại Giác Chân Nhân mới có thể làm điều này mà thôi, Thầy không nhìn thấy ai có lỗi lầm trên thế gian này.

Thầy đã làm thị lực của Thầy hoàn toàn trong lành (*để nhìn thấy thế gian không có lỗi lầm*) và qua thị lực này Thầy nhìn thấy toàn thể thế gian là vô tội, không có lỗi lầm nào. Đó là lý do tại sao chỉ có Bạc Đại Giác Chân Nhân là có thể tiêu trừ những lỗi lầm của các con mà thôi! Không ai khác có khả năng điều luyện như vậy. Thượng đế không gọi những lỗi lầm của thế gian là lỗi lầm. Chính vô minh, tức không biết gì đến Chân cảnh Linh Hồn của các con mới là lỗi lầm lớn nhất của các con, đó là Căn Bản Vô Minh. Chính niềm tin ‘Ta là Nguyễn Văn X’ làm phát sinh vô số những lỗi lầm khác.

Thị lực Trọn Lành và hành vi vẫn còn có lỗi

Người tìm thấy những lỗi lầm của chính họ trở thành Thượng đế.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ai từng trở thành Thượng đế bằng cách này không?

Dadashri: Tất cả những Bạc đã tìm ra và diệt trừ những lỗi lầm của họ đều đã trở thành Thượng đế (Đấng Chí Tôn). Các Ngài đã tiêu trừ mỗi và tất cả những lỗi lầm của các Ngài. Các Ngài có khả năng để nhìn thấy tất cả những lỗi lầm của các Ngài, không có một lỗi lầm nào thoát khỏi thị lực của các Ngài cả, dầu là những lỗi lầm thậm thâm vi diệu nhất, khó thấy nhất. Chính Thầy cũng nhìn thấy từ năm đến năm mươi lỗi lầm của Thầy mỗi ngày. Những lỗi lầm này cực thậm thâm vi diệu và chúng không có hại cho bất cứ ai. Nếu Thầy bất chợt, không cố ý, nói lên một điều gì đó tiêu cực về một ai đó trong lúc pháp hội vấn đáp học đạo diễn ra, thì đó là lỗi lầm thô thiển dễ thấy.

Ai có thể nhìn thấy được lỗi lầm. Chính là người tin chắc vào sự tồn tại của Chân Cảnh Thuần Chân Thanh Tịnh nơi họ, và mặc dầu đức hạnh cũng như hành vi của họ cũng vẫn còn có lỗi lầm. Một người như thế có thể nhìn thấy những lỗi lầm của họ. Thầy gọi một người như thế cách biệt với cái tôi trong đời sống thường ngày của họ. Đó là giai đoạn khởi đầu của cảnh giới giải thoát. Giai đoạn cuối cùng theo sau khi đức hạnh và hành vi trở thành hoàn hảo.

Bản chất của đức hạnh hoàn hảo là gì? Một xác tín như thế về cảnh giới thuần chân thanh tịnh của Linh Hồn phải tồn tại trong tâm. Qua thị lực như thế, không còn có một lỗi lầm nào dẫu cực thậm thâm vi diệu tới đâu mà không có thể nhận ra được. Người thấy phải tuyệt đối trong sáng mới thấy được như vậy. Đó là lý do tại sao chúng ta nói rằng Đấng Chí Tôn nội tại với thị lực của tầm nhìn 360° là tuyệt đối trong sáng mới cho chúng ta thấy những lỗi lầm của chúng ta.

Sau khi tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng này, một người có thể nhìn thấy cả cảnh giới trong tâm và cảnh giới bên ngoài. Thực Chứng Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh (flawless, pure) là Chân Cảnh nội tại. Qua Thực Chứng này một người nhìn thấy mọi cảnh giới khác. Do đó, họ có khả năng nhận ra những lỗi lầm của họ. Do đó người quán sát những lỗi lầm vẫn giữ cách biệt với những lỗi lầm. Khi sự ngời sáng và trong suốt bên trong tăng trưởng, thì khả năng nhận biết cả đến những lỗi lầm thậm thâm vi diệu nhất cũng tăng trưởng. Ngay lúc đại viên kính trí trong sáng khai mở mọi cảnh giới đều phản chiếu hiển hiện rõ ràng trong đó. Cũng giống như thế, mọi lỗi lầm đều được phản chiếu và nhìn thấy rõ được.

Những lỗi lầm của các con có hiện rõ bên trong hay không?

Người hỏi: Vâng, kính thưa Thầy, con có thể nhìn thấy chúng. Có phải vì con có được thị lực của Chân Cảnh Linh Hồn (Ta là Linh Hồn Thanh Tịnh) nhưng đức hạnh và hành vi của con (Nguyễn Văn X) vẫn còn tỳ vết mà con có thể nhìn thấy như thế không?

Dadashri: Đúng vậy đó con, tức khắc như thế. Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh Trọn Lành nhận ra được những lỗi lầm của Nguyễn Văn X (cái tôi thế gian).

Công phu tiến tu cao nhất Tỉnh Thức Nội Quán (samayik)

Như vậy, lỗi lầm bắt đầu được nhìn thấy. Khi chúng được nhìn thấy chúng rời xa.

Các con có thể nhìn thấy một vài lỗi lầm của các con không? Các con có thể nhìn thấy ít ra cũng năm hay mười mỗi ngày hay không? Khi các con bắt đầu nhìn thấy chúng, các con sẽ bắt đầu nhìn thấy chúng nhiều hơn và nhiều hơn lên. Càng nhìn thấy được nhiều lỗi lầm hơn thì những bức màn vô minh che phủ thị lực sẽ tan biến cho phép các con nhìn thấy càng nhiều hơn nữa.

Các con có thể không đủ khả năng chấm dứt một vài lỗi lầm của nghiệp báo nặng nề (heavy karma effect). Những nghiệp báo này chỉ chấm dứt sau khi chúng gây đau khổ cho các con mà thôi. Thầy biết rằng nghiệp báo như thế sẽ không chấm dứt mà không gây ra đau khổ. Chỉ trải nghiệm khổ đau mới thoát khỏi được nó mà thôi.

Các con có thể nỗ lực bao nhiêu các con muốn vào công phu tỉnh thức nội quán này. Nhiều vị đã tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (mahatmas) đã làm như thế. Có công phu tiến tu nội quán cao nhất (purusharth-highest inner effort) nhưng không phải ai cũng biết cách thực hành. Tỉnh Thức Nội Quán (samayik, *từ chân cảnh thuần chân thanh tịnh của Linh Hồn quán sát những lỗi lầm của cái tôi*) là công phu nội quán tu chứng quan trọng. Bản chất của lỗi lầm là ngay lúc nó được nhận ra nó bắt đầu tan biến. Nó không nấn ná lâu. Không có gì sai trái khi phạm lỗi lầm, nhưng các con phải có khả năng nhìn thấy lỗi lầm đó. Không có trừng phạt cho phạm lỗi lầm này, nhưng có phần thưởng cho nhìn thấy chúng. Không ai có khả năng nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ. Các con trở nên vô tư, không thiên chấp sau khi Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, và đó là khi các con bắt đầu nhìn thấy lỗi lầm của các con.

Sau khi tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn các con trở thành vô tư, nhưng tàn tích thiên vị còn sót lại đối với thân thể trở thành giống như liên hệ của các con đối với người lối xóm của các con vậy thôi. Do đó, đối với bất cứ những lỗi lầm nào mà các con sẽ nhìn thấy, chúng bắt đầu bỏ đi khi các con nhìn thấy chúng.

Không gì chạm được Bạc An Trú trong Chân Cảnh Trọn Lành

Giờ thì Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn Thuần mở ra cho các con thấy những lỗi lầm của các con. Nếu Nguyễn Văn X (*Thế tên của người đọc vào*) giận dữ với bất

cứ ai, thì con (*Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh -Pure Soul*) sẽ nhận ra nhiều lỗi lầm của nó. Người trở thành vô tư và nhìn thấy những lỗi lầm chính là Linh Hồn. Lỗi lầm sẽ không chạm được các con bao lâu mà các con là Linh Hồn. Và nếu Nguyễn Văn X làm một việc sai trái gì đó, trong lúc các con an trú trong Chân Cảnh Tuyệt Đối Thuần Chân Thanh Tịnh của Linh Hồn, thì hành động này sẽ không ảnh hưởng gì đến các con.

Không có nghiệp nào chạm được một người an trú trong Chân Cảnh Linh Hồn. Những Bậc Thượng Sư nói với Thầy rằng họ thực hành bất thương sinh (*bất bạo động ahimsa-non violence*) cho nên họ đi chân không, trong khi, trái lại, Thầy đi xe nên rất nhiều côn trùng bị giết chết. Các Ngài đồng ý rằng Chân Trí của Thầy là đúng, nhưng lại không tin chắc là Thầy không tạo thêm nghiệp qua sự sát sinh đối với côn trùng khi đi xe. Thầy nói với họ rằng, Thầy an trú trong Chân Cảnh Linh Hồn Thuần Chân Thanh tịnh. Do đó, Thầy không bị ảnh hưởng và không tạo thêm nghiệp.

Chân Trí Khoa Học bị chứng ngại bởi kết án

Lỗi lầm của ai khi các con nhìn thấy người khác có lỗi?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vô minh càng lớn thì những lỗi lầm của người khác được nhìn thấy càng lớn.

Dadashri: Đúng vậy đó con, đối với những người này, người khác có vẻ có lỗi lầm, nhưng những người có Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn không nhìn thấy lỗi lầm nào nơi người khác cả.

Giờ các con không nhìn thấy người đời có lỗi, nhưng chắc chắn một người nào đó có lỗi và chịu trách nhiệm phải không?

Tất cả mọi lỗi lầm được tạo ra chỉ là những lỗi lầm của các con mà thôi. Tiến bộ của Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn đã bị cản trở chỉ vì người đời đã không đủ khả năng nhìn và chấp nhận tất cả lỗi lầm đều là của chính họ mà thôi. Họ không có khả năng đề ứng xử với những lỗi lầm của chính họ mà lẽ ra phải biết vì họ cứ tiếp tục đổ lỗi cho người khác. Chân Trí Khoa Học này sẽ tiến lên khi các con hiểu được những lỗi lầm của các con.

Biện Trí: Chuyên gia tìm kiếm lỗi lầm

Tuyệt đối không có ai trên thế gian này có lỗi lầm cả. Sự kiện các con nhìn thấy lỗi lầm tất cả đều là mê vọng của các con mà thôi. Các con có hiểu điều này một phần nào đó hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con hiểu một phần của nó.

Dadashri: Không có ai có lỗi cả. Chính biện trí (intellect) của các con không ngừng chỉ ra cho các con những lỗi lầm của người khác. Đó là lý do tại sao trần cảnh (*đời sống thế gian*) cứ kéo dài mãi. Biện trí là một chuyên gia nhìn vào những lỗi lầm của người khác. Một người như thế sẽ nói: ‘người đó đã làm sai’. Nếu các con hỏi người này nói về những lỗi lầm của chính họ, họ sẽ nói cho các con biết rằng họ có rất ít lỗi lầm. Cả hai câu trả lời này đều là của biện trí.

Luôn luôn nhìn vào lỗi lầm của chính các con

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vì không ai có lỗi cả, thì điều này cũng có nghĩa rằng con cũng không có lỗi nữa phải không?

Dadashri: Không phải vậy đâu con. Tại sao một người phải đau khổ? Giả sử Thầy bị một tảng đá rơi trúng và bị thương nặng, đó là lỗi lầm của ai vậy?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không của ai cả.

Dadashri: Trong tình trạng như thế các con sẽ cho rằng đó phải là lỗi lầm của con và do đó điều này đã xảy ra cho con. Các con sẽ nhận rằng lỗi lầm phải thật sự là của các con. Làm sao mà một người sẽ có thể tiến bộ cho được, trừ phi họ có thể nhận ra những lỗi lầm của chính họ.

Khi một người nào đó nguyên rửa các con mà các con vẫn không bị ảnh hưởng và các con vẫn luôn luôn hiểu rằng đó là do chính lỗi lầm của các con, người nguyên rửa các con đó tuyệt đối không có lỗi lầm gì, và đồng thời thành tâm sám hối, thì đó là Chân Trí cao nhất của Đấng Chí Tôn. Điều này thật sự sẽ đưa các con đến cứu cánh giải thoát. Nếu các con chỉ sống theo một câu này của Thầy mà thôi, sự giải thoát, tiêu dao tự tại của các con được chắc chắn bảo đảm.

Biện trí được ổn thỏa khi nó được phép nhìn ra lỗi lầm

Người hỏi: Kính thưa Thầy, lỗi lầm là hoàn toàn của chúng con, và không phải của ai khác phải không?

Dadashri: Đúng vậy đó con. Các con sẽ không thành tựu được điều gì trừ phi các con ổn định biện trí của các con. Biện trí được ổn thỏa nếu các con thấy lỗi lầm của người khác, nhưng nó cũng sẽ ổn thỏa nếu các con nhìn thấy người khác vô lỗi lầm và nhìn thấy lỗi lầm của chính các con. Không có cách nào khác để ổn định biện trí cả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vậy thì lỗi lầm phải ở một nơi nào đó. Điều này có nghĩa rằng, nếu lỗi lầm không phải ở người khác, thì nó phải ở tại đây trong con?

Dadashri: Đúng vậy, đó là điều khác biệt duy nhất.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, giờ thì con hiểu được thế nào người khác không có lỗi lầm gì.

Dadashri: Biện trí muốn gì? Biện trí tìm kiếm kết thúc được đóng cửa nghỉ ngơi. Nó muốn được yên tĩnh. Nó sẽ yên lòng khi các con đổ lỗi cho người khác nào đó, không cần biết hậu quả khi làm điều này là gì; nó cũng yên ổn nếu các con tự kết án chính các con. Cách ổn định và làm yên lòng biện trí thứ hai là đường giải thoát.

Cách nào Biện trí cũng trở thành yên ổn, nhưng sự yên ổn đó không được theo cách đổ lỗi cho người khác. Nếu các con nhận lỗi lầm là của các con, sự khó khăn của con sẽ được giải quyết và Biện trí cũng sẽ yên ổn.

Dùng Biện trí sai lầm là điều làm cho thế gian rắc rối và vướng mắc. Điều này cản trở người ta, không để cho người ta nhận ra những lỗi lầm của chính họ và nhanh chóng khiến họ nhìn thấy thêm nhiều lỗi lầm của người khác. Những người không có biện trí nổi lên trong họ sẽ không có bất cứ vấn đề

nào. Có nhiều cảm thú và những chúng sinh trên địa cầu, và không ai trong chúng than phiền, chỉ có con người là than phiền vì biện trí nổi lên.

Người hỏi: Kính thưa Dada, đây là một lời khẳng định đầy trí tuệ phi thường của Thầy để ổn định Biện trí. Cho tới bây giờ chúng con thật sự ổn định biện trí bằng cách nhìn thấy lỗi lầm của người khác.

Dadashri: Đúng vậy đó con. Để ổn thỏa Biện trí người đời rất cuộc đổ lỗi cho người khác thay vì nhận lỗi nơi chính họ. Họ có thể làm gì khác hay không ? Người đời dễ dành biện trí của họ bằng cách này hay cách khác, và do đó họ đổ lỗi cho người khác. Vậy khi biện trí bất an, các con phải làm gì? Các con phải nói rằng lỗi lầm là hoàn toàn của tôi. Nhờ đó mà biện trí sẽ được yên tĩnh bên trong. Mặc khác, ngay khi biện trí trở nên bất an, nó làm cho cả bộ máy nội tâm gồm ý tưởng, tri kiến (niệm) và cái tôi nổi sóng. Nó làm rung chuyển đời sống nội tâm, gây cảnh tàn phá. Cho đến lúc biện trí tĩnh lặng trở lại, nó sẽ tiếp tục gây bất ổn. Những người không có Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn dễ dành biện trí bằng cách nhìn vào những lỗi lầm của người khác và họ làm như thế là liễu lĩnh, là gây tổn hại cho chính họ, trong khi người có Chân Trí sẽ ổn định nó bằng cách nhìn vào lỗi lầm của chính họ mà thôi, không có gì khác. Một khi biện trí yên tĩnh trở lại, nội tâm bất an sẽ ngừng lại, nếu không thì nghĩ tưởng sẽ tiếp tục tuôn ra không ngừng như thác lũ.

Nếu các con nói rằng người khác có lỗi, thì biện trí của các con sẽ trở nên yên tĩnh và các con sẽ có thể bình an ăn hết bữa cơm. Khi các con đổ lỗi cho người khác thì đời sống khổ nơi trần thế của các con kéo dài. Chúng ta cần phải loại trừ mọi

tương giao của trần cảnh. Do đó, chúng ta nói rằng lỗi lầm là của tôi mà thôi. Và nhờ thế mà các con yên ổn, an hưởng bữa cơm của các con. Các con có hiểu điều này không?

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, rất dễ hiểu rằng biện trí có thể được yên tĩnh bằng hai cách này.

Dadashri: Đúng vậy đó con. Vì bao lâu mà biện trí còn bất an, nó không để cho các con ăn, ngủ hay làm bất cứ chuyện gì một cách yên lành cả. Khi các con cảm thấy bất an, đó không phải là vì tâm của các con bất an mà chính là biện trí của các con bất an. Ngay khi biện trí được yên tĩnh, khó khăn được giải quyết.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy nói rằng biện trí có thể được ổn định hoặc hướng về tương giao trong cuộc sống hay hướng về Chân Cảnh Linh Hồn...

Dadashri: Biện trí của các con trở thành yên tĩnh khi các con nhìn vào lỗi lầm của người khác và nhờ đó mà nó để cho các con ăn, uống và ngủ trong yên lành. Nó sẽ để cho các con làm mọi việc. Nhưng khi các con kết án hay đổ lỗi cho người khác, các con kéo dài đời sống vô thường, khổ đau của trần thế hết kiếp này sang kiếp khác. Điều mà Thầy bảo các con là nếu các con muốn có được đời sống tự do tự tại, an vui vĩnh cửu, các con phải chấp nhận rằng lỗi lầm là hoàn toàn của các con và thật sự đó là sự thật không chối cãi. Biện trí sẽ trở thành yên tĩnh cả khi các con khiển trách các con. Biện trí vô tâm, chẳng để ý khi khiển trách hay lỗi lầm được đặt ở đâu, nó cần được yên tĩnh vậy thôi. Các con không thể vận hành mọi vai trò mà không ổn định biện trí của các con. Các con có gặp được điều dạy dỗ giống như vậy trong kinh sách nào không?

Kinh sách không còn có phân giải rốt ráo nào cho đời sống thế gian này. Giờ Thầy công khai mở rộng cho mọi người biết được điều này một cách rõ ràng là không ai trên thế gian này có lỗi lầm cả. Cái được thấy rành rành, lan tràn khắp nơi như bắt công, giết người, hỗn loạn, cướp phá, báo thù, lừa đảo... trong tất cả những chuyện đó, không ai có lỗi cả. Đó là Chính Kiến (Real view). Nếu có bao giờ các con Chứng Thật được Chính Kiến đó qua Thị Lực này, thị lực sai trái, bất toàn của các con sẽ biến mất. Các con sẽ trở thành Đáng Chí Tôn (Thượng đế). Tất cả là như thế.

Để đạt được Chân Cảnh Giải Thoát các con phải nhìn vào lỗi lầm của chính các con

Toàn thể thế giới vĩnh viễn không có lỗi lầm, sai trái nào cả. Dầu là một con rắn hay một con cạp đều không có lỗi lầm gì. Tất cả mọi người bao gồm những người làm chính trị, người độc tài, khủng bố, dã thú, kẻ gây tội ác, kẻ hiếp dâm... đều không có lỗi lầm. Nhưng chúng ta vẫn nhìn thấy tội lỗi trong họ, không phải như vậy sao? Chân Trí Khoa Học về Chân Cảnh Giải thoát là quá trình chấm dứt nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác. Cứ tiếp tục nhìn thấy lỗi lầm nơi người là nền móng của đời sống đọa đày nơi thế gian.

Những lỗi lầm là của các con và không của ai khác. Khi các con chấm dứt nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác thì Thực Chứng Chân Cảnh Giải Thoát nằm trong tầm tay các con rồi. Toàn thể đời sống thế gian bận rộn nhìn vào lỗi lầm của người khác. Đời sống thế gian có đó là để cho mọi người nhìn vào lỗi lầm của chính mình. Chính vì người đời nhìn vào lỗi lầm

của người khác mà cuộc sống đọa đày nơi thế gian này tiếp diễn. Loại người nào nhìn vào lỗi lầm của người khác. Chính là người muốn chiếm vị thế cao hơn người khác.

Một người mong cầu đời sống giải thoát, tự do, tự tại, an vui vĩnh cửu sẽ nhìn vào lỗi lầm của chính họ, trong khi một người nhìn vào những lỗi lầm của người khác tiếp tục lạc đường, lang thang hết kiếp này đến kiếp khác trong vũng lầy của cuộc đời. Không cần phải bất bình khó chịu với những người nhìn vào lỗi lầm của người khác, những người như thế phải chịu khôn khổ lang thang quanh quẩn không lối thoát. Có cách nào khác để họ khỏi phải có kết cục như vậy hay không?

Nào, Hãy chấp nhận một nguyên lý này

Nếu thế gian là vui thú cho các con và các con vẫn muốn ở đó, các con có thể nhìn thấy lỗi lầm của người khác. Nếu các con không thích những tương giao của cuộc sống thế gian vô thường, các con phải hồi tỉnh với hiểu biết duy nhất này: luôn nhìn thấy thế gian là trong lành, vô tội, không có lỗi lầm, và chấp nhận rằng vì lỗi lầm của chính các con mà các con gặp phải những khó khăn trong cuộc đời.

Lỗi lầm luôn luôn tồn tại bên trong

Các con không được nhìn thấy lỗi lầm của bất cứ ai, thế giới phải hiện ra với các con là cảnh giới hoàn toàn trong lành, không chút lỗi lầm.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải thật rằng bất cứ những lỗi lầm nào mà chúng con nhìn thấy nơi người khác đều là những lỗi lầm đang có bên trong chúng con hay không?

Dadashri: Đó là lý do tại sao các con nhìn thấy lỗi lầm.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải thị lực của một người trở thành trong sáng hơn khi họ nhìn ra được nhiều lỗi lầm hơn của chính họ hay không?

Dadashri: Đúng vậy đó con, nó trở thành trong sáng hơn một cách tương ứng.

Cống rãnh của các con hôi thúi và các con đi rửa cống rãnh của người khác

Những lỗi lầm của người đời là cống rãnh của họ. Cả đến cống rãnh của đường phố cũng được che đậy lại. Một đứa trẻ con cũng biết không thể để nắp cống rãnh mở ra. Nếu các con có nhà bếp, chắc chắn các con có rãnh thoát nước thải bên ngoài và các con sẽ luôn luôn giữ nắp rãnh nước thải đậy lại. Người đời có một vài lỗi lầm nào đó, một người có thể là hay cáu kỉnh, quạu quọ hay dễ tức giận, nhìn vào những tính tình tiêu cực của họ cũng tương đương như mở nắp cống rãnh vậy. Tốt hơn, nên nhìn vào những đức tính tốt lành của họ. Các con chỉ cần nhìn vào cống rãnh của chính các con mà thôi, và giữ nó sạch sẽ để nói không bị nghẹt. Người đời không nhận ra rằng cống rãnh nước thải của họ đang bị nghẹt và nếu họ nhận ra, họ có biết làm cách nào để chăm sóc tình trạng khó khăn của nó hay không? Chúng vượt quá khả năng của họ và

đó là lý do tại sao bệnh hoạn xâm nhập. Nhờ đọc kinh sách mà họ học được cách nói: ‘không nên nói xấu người khác’. Mặc dầu họ đi lòng vòng giải thích điều đó, ngồi lê đôi mách ẩn bên dưới tiếp tục nổi lên. Bất cứ khi nào các con nói lên dầu một chút tiêu cực về bất cứ ai, không nghi ngờ gì cả, các con đã gây nên tổn hại. Không ai mở nắp cống rãnh bên ngoài, nhưng người đời có khuynh hướng cứ mở nắp cống rãnh của người khác.

Thầy gặp một người đàn ông đá vào cánh cửa của một cầu tiêu. Khi Thầy hỏi tại sao họ làm điều đó, họ nói: ‘Mặc dầu con cố hết sức để giữ nói sạch sẽ, nó vẫn có mùi thúi’. Vậy điều đó không đúng và ngu xuẩn hay sao? Nếu các con cứ đá vào cửa cầu tiêu và nó vẫn thúi, đó là lỗi của ai vậy?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, là lỗi của người đá cánh cửa ạ.

Dadashri: Quả là một lỗi lầm lớn! Cứ mãi đá vào điều chẳng có lỗi lầm gì tạo ra nhiều mùi hôi thúi, và bản chất của thế gian là như vậy đó. Với những hành vi vô dụng như thế, một người chỉ mời thỉnh thêm khó khăn và làm bể cả những cánh cửa.

Điều Thầy cố gây ấn tượng in sâu vào các con là khi các con bắt đầu nhìn thấy những lỗi lầm thuộc hành vi cũng như tâm tưởng của các con thì các con sẽ được tự do, tự tại, an vui hơn. Các con không cần phải làm gì khác để loại bỏ những lỗi lầm của các con. Các con không cần phải đá vào cánh cửa cầu tiêu. Hơn nữa, mùi hôi thúi có mất đi nếu các con làm điều đó hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nó sẽ không mất đi ạ.

Dadashri: Điều đó có ảnh hưởng gì đến cầu tiêu gì không?

Người đời dần thân làm những điều vô ích giống như thế. Trong nỗ lực làm thay đổi những hậu quả, rốt cuộc họ lại tạo thêm nghiệp báo và chướng ngại. Trong quá trình như thế, bất cứ phước báo và thành quả cuối cùng có được đều bị phung phí hết. Thành quả cuối cùng sẽ là một kiếp thác sinh vào cảnh giới cảm thú.

Thị lực không thành kiến Thị Lực Trọn Lành

Ngay thời điểm này hãy chấm dứt nhìn vào lỗi lầm của người khác.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, bây giờ nếu chúng con chấm dứt nhìn vào lỗi lầm của người khác, chúng con có bị coi là ngu xuẩn trong mắt của người đời hay không?

Dadashri: Vậy thì, bằng cách nhìn vào lỗi lầm của người khác các con có thành đạt được một cái gì đó hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không phải bằng cách nhìn vào lỗi lầm của họ, nhưng bằng cách phân biệt về bản chất của những lỗi lầm. Giống như nói người này giống cái này, người kia giống cái kia.

Dadashri: Không được đâu con. Đó là một việc làm rất nguy hiểm. Đó là thành kiến. Các con không nên có thành kiến về bất cứ ai. Nếu một người nào đó ăn cắp áo choàng của các con, các con không thể có thành kiến với họ, như với ý kiến là họ sẽ ăn cắp nữa. Tất cả những gì các con có thể làm là để áo choàng của con vào chỗ an toàn. Nếu các con cầu thả để áo của con ở đâu đó ngày hôm qua, thì các con phải cẩn thận

để nó một nơi khác ngày nay. Quan trọng hơn nữa là các con không được nuôi dưỡng bất cứ thành kiến nào. Đó rõ ràng là tại sao mà có tất cả những khổ đau này trên thế gian. Còn có nguyên nhân nào khác cho bất cứ phiền não trên thế gian hay không? Thượng đế không làm cho các con đau khổ. Tất cả những phiền não mà các con trải nghiệm là do chính các con tạo ra. Thượng đế có thể làm gì được trong chuyện này? Do đó, không nên nuôi dưỡng bất cứ thành kiến nào đối với bất kỳ ai. Đừng nhìn vào lỗi lầm của người khác. Mọi chuyện sẽ trở thành rõ ràng hơn và ít rối rắm hơn nếu các con hiểu được chỉ bấy nhiêu đó thôi.

Nếu các con không thành tâm sám hối, kiến chấp hay thành kiến của các con sẽ còn mãi. Kiến chấp này trói buộc các con. Bất cứ lỗi lầm nào mà các con phạm phải đều có một kiến chấp đằng sau nó, và chính từ những kiến chấp này mà vọng tâm nổi lên. Thầy tuyệt đối không giữ kiến chấp nào đối với bất cứ ai. Sau khi nhìn thấy một người chỉ một lần, Thầy không thay đổi ý kiến của Thầy về họ.

Nếu Thầy tình cờ nhìn thấy một người ăn cắp, dầu như vậy, Thầy không gọi họ là người ăn cắp, vì hoàn cảnh (*chúng duyên hợp lại*) đã khiến họ làm như thế. Người đời thường kết án người bị bắt. Thế gian chẳng quan tâm họ có phải là nạn nhân của hoàn cảnh hay không, hoặc có luôn luôn ăn cắp hay không. Thầy chỉ gọi một người nào đó là kẻ cắp nếu lúc nào họ cũng ăn cắp cả. Thầy chưa từng thay đổi ý kiến của Thầy về bất cứ ai, cho tới tận ngày hôm nay. Cái tôi tương đối giả tạm lệ thuộc vào hoàn cảnh. Chân Cảnh Linh Hồn là nhất chân viên dung (one) với tất cả mọi người. Thầy không giữ bất cứ khác biệt nào đối với bất cứ ai trong thế gian này.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy là Dada vì Thầy không

nghĩ đến bất cứ ai là lỗi lầm cả. Từ Chân Cảnh Linh Hồn mà nhìn, Thầy không nhìn thấy ai có lỗi lầm cả.

Dadashri: Thầy không thấy bất cứ lỗi lầm nào nơi bất cứ ai, vì thật sự không ai có lỗi cả. Một người chỉ nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác khi thị lực của chính họ không vẹn toàn. Nếu thị lực của các con hoàn hảo, hoàn toàn trong lành, các con sẽ không nhìn thấy lỗi lầm nơi bất cứ ai.

Như vậy... cuối cùng giải pháp là đây

Khi nào những rối rắm không phân biệt rõ ràng của các con sẽ chấm dứt. Trên thế gian này chỉ có hai cảnh giới: Thực Tướng (the Real) và Hiện tướng (the Relative). Tất cả hiện tướng (hình tướng, sắc tướng) đều do chúng duyên hòa hợp sinh ra nên tạm bợ, vô thường. Thực tướng là thường trụ, bất biến. Giờ nếu các con có thể vẽ ra một đường phân ranh giữa hai cảnh giới này, tức giữa Thực Tướng và Hình Tướng sự rối rắm của các con sẽ chấm dứt. Hai mươi bốn Đấng Chí Tôn Tirthankaras đã vạch ra đường phân ranh này. Thượng Sư Kundakunda đã làm như thế và giờ đây Thầy đang vẽ ra đường phân ranh này. Điều này lập tức giải quyết mọi vấn đề. Sự rối rắm và mọi vấn đề nan giải đã nổi lên vì sự lẫn lộn giữa Hiện tướng và Thật tướng. Đường phân ranh này sẽ rõ ràng chia cách hai cảnh giới, rõ ràng phân biệt cái gì thật sự là các con, tức Thực Tướng là Chân Cảnh Linh Hồn và cái gì là hiện tướng, không phải là các con, đều là do chúng duyên hòa hợp sinh ra. Từ nay, trở đi không được coi bất cứ những gì thuộc về cảnh giới vô thường là của chính các con. Như thế mê cung, vấn đề nan giải được giải quyết.

Người đời lấy làm sở hữu những gì không phải là của họ. Bắt đầu với những chuyện như thế đã làm dấy lên xung đột. Sự hỗn loạn là tình trạng xung đột tiếp diễn nơi đó, người ta không nhìn thấy đâu chỉ một lỗi lầm của họ mà thôi, khi nó là như thế cho nên cả thế gian ngập tràn xung đột. Sự tách rời giữa Chân Cảnh Linh Hồn và cảnh giới tương đối vô thường kết hợp với thị lực giúp một người nhìn thấy rõ ràng những lỗi lầm là của chính họ và không phải là của người khác. Bất cứ nơi nào các con nhìn, các con sẽ chỉ nhìn thấy lỗi lầm của chính các con mà thôi. Hơn nữa, chính những lỗi lầm này, không có gì khác đã làm thế gian phiền não nổi lên. Ngay khi các con tiêu trừ mọi lỗi lầm của các con, các con đạt được cảnh giới giải thoát, tự do, tự tại, an vui mãi mãi.

Nơi nào Quyền Sở Hữu Hoàn toàn không có

Càng nhiều lỗi lầm của các con được các con nhìn thấy bên trong các con, thì chúng sẽ cứ tiếp tục giảm đi, cho đến lúc chúng hoàn toàn không còn nữa. Lúc đó các con sẽ tuyệt đối Trọn Lành, hoàn toàn thuần chân thanh tịnh. Ngay điểm đó các con có thể nói rằng các con đã thể nhập vào Chân Cảnh Thực Chứng Linh Hồn vĩnh hằng của các con.

Vậy thì khi nào điều này xảy ra? Các con đã lạc đường lang thang trong vọng cảnh sinh tử luân hồi không biết bao nhiêu đời rồi với không biết bao nhiêu lỗi lầm của các con cứ tăng lên. Chỉ nhờ Hồng Ân của Bậc Đại Giác Chân Nhân (Gnani Purush) - Đấng ban giải thoát. Các con mới có thể đạt được chân cảnh giải thoát, tự do, tự tại, an vui vĩnh cửu. Đó là sứ mạng thiêng liêng của Ngài nơi thế gian này, Ngài không

không mong cầu gì cho chính Ngài.

Khi các con hoàn toàn và liên tục thức tỉnh an trú nơi Chân Cảnh Linh Hồn, các con sẽ không còn phạm dầu chỉ một lỗi lầm nào. Phạm một chút lỗi lầm thì thiếu Thức Tỉnh, chưa Thực Chứng. Trừ phi nơi các con sạch mọi lỗi lầm, các con không thể trở Thuần Chân Thanh Tịnh được. Không Thuần Chân Thanh Tịnh thì không giải thoát.

Khi các con trở thành Thuần Chân Thanh Tịnh các con Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Trái lại, nếu một vài lỗi lầm vẫn còn, nếu các con buông bỏ được quyền sở hữu của thân, ngữ, ý các con sẽ Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Thân mệnh này không phải là của tôi, tâm ý này không phải là của tôi, ngôn từ này không phải là của tôi, lúc đó các con trở thành Thuần Chân Thanh Tịnh. Nhưng ngay lúc đó, các con là sở hữu chủ, không phải như vậy sao. Các con có quyền sở hữu, có chức vị, không phải như vậy sao? Đối với chính Thầy, Thầy đã tiêu trừ chức vị từ lâu rồi, từ lúc đó, khoảng 26 năm trước, Thầy đã không là sở hữu của thân mệnh này, ngôn từ này hay tâm ý này nữa.

PHẦN II

Rắn chạy trong khi Đại Bàng tới

Trong kinh sách có một ví dụ mô tả một rừng rậm đầy rắn nằm quanh những cây trầm hương trong bóng mát. Nhưng khi chim đại bàng xuất hiện, rắn nhón nháo chạy trốn. Cũng vậy, Thầy đã để chim đại bàng bên trong, nó sẽ đuổi tất cả lỗi lầm chạy trốn mất hết. Chim đại bàng là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh (Shuddhatma, Pure Soul) những lỗi lầm của các con sẽ chạy mất hết. Giờ thì Dada Chí Tôn là Thần Hộ mệnh là Đấng Bảo vệ các con, các con còn sợ gì nữa. Thầy rất can đảm với Dada Chí Tôn là Thần Hộ Mệnh, là Đấng Bảo vệ của Thầy. Các con cũng sẽ như vậy.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy, con sẽ có lòng can đảm tuyệt đối.

Thị Lực Vô Tư

Dadashri: Không có Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con sẽ không thể nhìn thấy những lỗi lầm của chính các con, vì các con có niềm tin: ‘tôi là Nguyễn Văn X’(Người đọc thế tên mình vào). Tôi không có lỗi lầm, tôi tốt hoàn toàn. Khi các con có được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con không còn thiên vị với thân, ngữ, ý của các con, và chính nhờ tính vô tư này đã cho phép các con nhìn thấy những lỗi lầm của các con. Khi các con tìm thấy lỗi

lầm của chính các con phạm phải, trong mỗi phút giây, các con đều nhận ra được khi nào chúng xảy ra và chúng xảy ra ở đâu, các con hoàn toàn Giác Ngộ về Chân Cảnh Linh Hồn. Các con trở thành vô thiên vị sau khi tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, nhờ Chân trí Thực chứng này mà các con hiểu biết được rằng các con không phải là Nguyễn Văn X, cái tôi trong cảnh tương đối của thế gian, nhưng các con thật sự là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh (Shuddhatma, Pure Soul). Các con chỉ có thể trở thành vô tư sau khi hoàn thành sự tách biệt Chân Cảnh Linh Hồn này ra khỏi cảnh giới tương đối của thế gian mà thôi.

Các con có thể nói rằng các con đã hoàn thành tốt đẹp công phu sống đạo khi các con không còn nhìn thấy một chút lỗi lầm nào nơi người khác, và các con nhìn thấy tất cả những lỗi lầm của chính các con. Trước đây các con tin “Đây là chính tôi” và do đó, các con đã trở thành thiên vị với cái tôi thế gian tương đối của các con. Bây giờ các con trở thành vô thiên vị và bắt đầu nhìn thấy lỗi lầm của chính các con. Giờ thì tiêu điểm của các con qui về nội tâm quan sát cảnh giới cái tôi thế gian của các con, nhờ đó mà các con không còn nhìn thấy những lỗi lầm của người khác nữa. Đã bắt đầu nhìn thấy những lỗi lầm của chính các con, Chân Trí Thực Chứng này sẽ phát triển đưa thành quả của nó đến cho các con. Trong thế giới trong lành vô tội này, không có ai có lỗi cả, cái tôi đóng vai tuồng của nó, và bao lâu cái tôi còn đóng tuồng, không có lỗi lầm nào của một người sẽ bị xóa bỏ cả. Trừ phi mọi lỗi lầm bị tiêu trừ, cái tôi không thể bị tiêu trừ. Các con phải xóa bỏ mọi lỗi lầm của các con đến độ cái tôi của các con bị tiêu trừ.

Và Đây Chân Cảnh Ngời Sáng của Linh Hồn

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải lỗi lầm tự động giảm đi hay sau khi một người Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn hay không?

Dadashri: Tuyệt đối như vậy! Chúng giảm đi là bằng chứng hiển nhiên về Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Niềm tin của các con về ‘tôi là Nguyễn Văn X’ càng giảm thì sự xác thật của ‘Ta là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh’ càng tăng.

Lúc đầu, với Chánh Kiến ‘Ta là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh’ một người không nhìn thấy tất cả những lỗi lầm của họ, nhưng vì nhận thức của họ về Chân Cảnh Linh Hồn tăng trưởng, họ sẽ bắt đầu nhìn nhìn thấy chúng. Khi các con bắt đầu nhìn thấy lỗi lầm của các con, điều này được coi là thể nghiệm sơ khởi của Thực chứng Chân Cảnh Tối Cao của Linh Hồn đã được thiết lập, và đây là cảnh giới được truyền thọ năng lực cho mọi người nơi đây, miễn phí. Không ngạc nhiên sao, khi người ta vẫn không đến với Thầy cả khi Thầy mời họ đến đây để uống một ly trà với Thầy để có được cảnh giới này?

Khi các con bắt đầu nhìn thấy những lỗi lầm của các con, các con sẽ nói ‘Nguyễn Văn X’ ời, giờ thì người đã phạm lỗi lầm, làm tổn thương người khác qua thân, ngữ, ý của người, do đó người phải thành tâm sám hối. Trong thế gian này, người ta không thể nhìn thấy lỗi lầm của họ. Người thật sự nhìn thấy lỗi lầm của họ đã Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Các con là Linh Hồn Thuần Chân Thanh tịnh chỉ khi nào các con nhìn thấy lỗi lầm của chính các con mà thôi; trái lại các con sẽ không nhìn thấy được chúng. Và càng nhiều lỗi

làm được nhìn thấy thì Linh Hồn càng hiển hiện ngời sáng hơn.

Không ai có được loại nhận thức giác tỉnh này. Bao lâu mà vị tiên sinh này chưa được tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, ông sẽ không có được nhận thức giác tỉnh gì cả về những lỗi lầm của chính ông. Ngay khi họ tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng này, nhận thức giác tỉnh này được thiết lập và tăng trưởng nơi họ, khiến khi họ phạm lỗi lầm, nhận thức giác tỉnh này giúp họ thấy biết nó ngay khi nó xảy ra. Người đời thông thường không có loại nhận thức giác tỉnh này, do đó, họ chỉ có thể nhìn thấy tối đa chỉ vài ba lỗi lầm của họ mà thôi. Họ không thể thấy được bất cứ lỗi lầm nào khác. Sau khi tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng này các con có thể thấy biết tất cả những lỗi lầm của các con, vì nhờ nhận thức giác tỉnh này.

Chân Trí Khoa Học Cực Thâm Thâm Vi Diệu

Người hỏi: Kính thưa Dada, tại sao chúng con thấy lỗi lầm nơi người khác?

Dadashri: Vì chính những lỗi lầm của các con mà các con nhìn thấy những lỗi lầm của họ. Dada nhìn thấy mọi người đều trong lành vô tội, không có lỗi lầm vì Ngài tiêu trừ tất cả những lỗi lầm của Ngài. Chính vì cái tôi của một người khiến họ nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác. Bất cứ ai chỉ nhìn thấy lỗi lầm của chính họ mà thôi sẽ nhìn thấy người khác trong lành vô tội.

Ai làm lỗi thì phải sửa. Tại sao phải bận tâm với lỗi lầm

của người khác?

Người hỏi: Kính thưa Dada, con có thể làm gì, mặc dầu con không muốn nhìn thấy lỗi lầm của người khác, con cứ lại thấy chúng và những lỗi lầm này cứ theo đuổi con?

Dadashri: Chính biện trí chấp ngã (intellect) đẩy các con vào tình trạng rối rắm như thế. Biện trí chấp ngã hư hỏng này đã tồn tại từ lâu rồi vì nó được bảo hộ, chống đỡ. Đó là lý do tại sao nó không rời các con. Một khi các con cho biện trí này biết rằng, nó không cần thiết nữa, các con có thể loại bỏ nó. Nó giống như các con bảo một người giúp việc lật vật khi các con đã cho họ nghỉ việc và nói cho họ biết rằng việc làm của họ không còn cần thiết nữa. Cũng giống như vậy, các con không nên tái dụng biện trí và cho nó làm việc nữa. Các con không bao giờ được đứng vào phe của biện trí. Biện trí hư hỏng chỉ ra cho các con thấy được và mất, hơn và thua, ngược lại trí năng thanh tịnh (pure intellect) giúp các con hướng về đạo sống giải thoát.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con có thể làm gì nếu chúng con không có khả năng thoát khỏi những lỗi lầm của chúng con?

Dadashri: Các con sẽ không thành công thoát khỏi lỗi lầm của các con. Cách duy nhất để thoát khỏi chúng là chấm dứt sở hữu chúng. Nói với chúng rằng chúng không phải là của các con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu mặc dầu sau khi chúng con nói như thế, nó vẫn không chịu bỏ đi, chúng con phải làm gì?

Dadashri: Làm sao mà các con có thể kỳ vọng những lỗi lầm đông lạnh cứng như nước đá chỉ hốt nhiên biến mất được? Dầu như thế, cả những loại lỗi lầm này cũng sẽ rời bỏ các con bao lâu các con đối xử với chúng như những đối tượng để biết và các con là người biết. Các con không được bằng mọi cách chống đỡ nó. Không có sự bảo trợ của các con chúng chỉ có thể rơi rụng mà thôi. Chúng không có chọn lựa nào khác. Mọi sự vật quanh các con xoay sở để sống còn vì nó nhận được bảo trợ. Khi chúng không nhận được bảo trợ nào, chúng rơi rụng. Toàn thể hiện hữu trên thế gian tồn tại nhờ bảo trợ. Nếu nó không được hỗ trợ, nó sẽ không còn, nhưng không ai biết làm thế nào để lấy đi sự bảo trợ đó. Đó là công việc của Bạc Đại Giác. Thế gian tự nó là một cảnh giới huyền bí. Làm sao mà một người hiểu được điều cực thâm thâm của cảnh giới vi diệu này.

Lỗi lầm có nhiều tầng lớp

Những lỗi lầm trở thành đối tượng để nhận biết. Các con nhìn thấy càng nhiều lỗi lầm này, thì các con sẽ càng được tự do hơn để thoát khỏi chúng. Một lỗi lầm giống như một củ hành, nó có lớp lớp giống như một củ hành. Khi các con thường thấy những lỗi lầm của chính các con, những từng lớp này lần lượt rơi mất. Khi tất cả tầng lớp đều rơi rụng, lỗi lầm sẽ hết tận gốc rễ của chúng. Nhiều lỗi lầm chỉ có một lớp mà thôi, và vì chúng không có lớp thứ hai cho nên chỉ thấy nó một lần là có thể tiêu trừ nó. Những lỗi lầm có nhiều tầng lớp cần phải được nhìn thấy nhiều lần và phải được thành tâm sám hối nhiều lần trước khi chúng bị tiêu trừ. Một số lỗi lầm

có quá nhiều tầng lớp cho nên chúng đòi hỏi sám hối liên tục. Đối với người khác, các con có vẻ cứ tiếp tục phạm cùng một lỗi lầm nhiều lần và họ có thể nhắc nhở các con về chuyện đó. Tất cả những gì các con cần phải là đồng ý với họ mà thôi. Người đời không nhận ra rằng những lỗi lầm xảy ra có nhiều tầng lớp và những tầng lớp này nhiều vô số kể.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, một mặt Thầy bảo chúng con rằng, Chân Trí Thực Chứng này tự nó vận hành có hiệu quả, mặt khác Thầy lại nói rằng nếu chúng con phạm lỗi lầm thì đó là nghiệp báo hiện hành. Đó không phải là điều chỉnh lời nói một cách nào đó hay sao?

Dadashri: Tất cả chúng đều là hiện hành của nghiệp báo. Mọi chuyện xảy ra đều là nghiệp báo. Không có gì mà các con phải ôm giữ hay xả ly cả. Có sự khinh miệt hay ghét bỏ đối với xả ly và có mê chấp trong ôm giữ. Tất cả điều đó không có gì khác hơn là hiện hành của nghiệp báo mà thôi, miễn là đừng có mê chấp thương ghét thủ xả mà thôi.

Tại sao các con có thể nhìn thấy được những lỗi lầm của các con? Có gì làm bằng chứng hay không? Có bằng chứng trong điều này chứ, vì khi Nguyễn Văn X (người đọc thể tên mình vào) giận dữ các con không thích điều đó: Điều này chứng tỏ rằng thật sự các con nhìn thấy lỗi lầm của Nguyễn Văn X. Điều này xảy ra thường xuyên suốt ngày đối với mỗi lần các con nhận ra được lỗi lầm.

Trách nhiệm đối với những hành vi: Tốt hay Xấu

Thế gian này được điều hành bởi Luật Khoa Học Chính Xác Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn. Năng Lực của Luật

Khoa Học này chịu trách nhiệm cho việc đưa ra quả báo đến cho các con, những quả báo mà các con đã tạo ra từ tiền kiếp. Các con phải cho phép chúng đến với các con và giải quyết thỏa với lòng thanh thản, tâm bình khí hòa. Bất cứ những lỗi lầm nào mà các con đã phạm phải trong tiền kiếp của các con bây giờ trở lại thành nghiệp báo với các con trong kiếp này, và mặc dầu các con sống đúng hướng theo những giá trị trong cuộc đời này, lỗi lầm vẫn gây trở ngại. Vì thế cho nên nó được gọi là lỗi lầm.

Có hai loại nghiệp báo từ những lỗi lầm phạm phải trong quá khứ: Một người nào đó ca tụng các con hay sỉ nhục các con, cả hai hoàn cảnh đều tượng trưng cho lỗi lầm của các con. Được ca tụng là phước báo, và bị sỉ nhục là ác báo. Dầu lỗi lầm nào đi nữa mà các con đã làm ra trước đó đều được đưa vào dự trữ trong hệ thống máy chủ của máy vi tính và sau đó công lý được thi hành theo luật Khoa học Chính Xác Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn. Các con phải trả giá cho bất cứ tội lỗi nào mà các con đã phạm phải. Tất cả những gì các con cần làm là giải quyết những lỗi lầm của các con với bình tâm tỉnh trí, không chút chống đối. Điều gì xảy ra khi các con không dấy lên chống đối nào? Khi thời điểm tới, quả báo từ những tội lỗi của các con sẽ hiện hành, chúng sẽ được cảm nghiệm và chúng sẽ qua đi. Đau khổ, khó khăn sẽ gia tăng gấp đôi hay nhiều hơn khi người ta chống cự hay phản đối, do đó tốt nhất là nên im lặng nhận chịu để giải quyết nghiệp số.

Trong tiền kiếp của Ngài, Bạc Đại Giác Chân Nhân đã không phạm phải lỗi lầm nào, và đó là lý do tại sao Ngài có tất cả những tiện nghi của đời sống tùy ý sử dụng. Vì tất cả các con giờ đây được thân cận với Bạc Đại Giác Chân Nhân trong kiếp sống này, tất cả những gì các con phải làm là xử sự

với những lỗi lầm của các con với bình tâm tĩnh trí. Nếu các con không tạo thêm lỗi lầm nữa, các con sẽ không phải đối diện với những khổ cảnh nữa và sẽ thành tựu Chân Cảnh Giải Thoát.

Các con sẽ không phải tiêu trừ những lỗi lầm của các con hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng trước hết chúng con phải có khả năng nhìn thấy những lỗi lầm của chúng con.

Dadashri: Các con sẽ từ từ nhìn thấy chúng. Ngay khi Thầy thảo luận đề tài này với các con, các con sẽ bắt đầu nhìn thấy chúng. Các con sẽ có được một thị lực sẽ giúp các con có thể nhìn thấy chúng. Ngay từ lúc các con quyết định rằng các con muốn nhìn thấy những lỗi lầm của các con, chúng sẽ không còn ẩn trốn được nữa.

Những lỗi lầm hiển hiện bây giờ là những lỗi lầm đã sẵn có trong hồ chứa và chúng sẽ tiếp tục tuôn chảy ra nhưng không có lỗi lầm mới nào chảy vào hồ chứa nữa. Trước nhất những lỗi lầm sẽ tuôn ra rất mạnh, nhưng sau một vài năm, hồ chứa sẽ cạn hết. Tại thời điểm đó đầu các con có gọi mời những lỗi lầm, chúng cũng không tới. Đời sống của các con sau đó sẽ trở thành tốt lành.

Thầy đã tạo ra một lợi thế cho các con. Bởi điều này Thầy muốn nói rằng các con phải vượt lên khỏi tâm phân biệt nhị nguyên giữa tốt và xấu. Nhận thức của các con về những gì đạt được phải không còn rơi vào cảnh giới nhị nguyên phân biệt tốt và xấu, thiện và ác...nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vâng ạ.

Dadashri: Nhưng thay vì như thế, các con đến phàn nàn với Thầy khi các con giận dữ và mất bình tĩnh, trong khi tất cả những gì các con cần phải làm chỉ là quán sát kẻ mất bình tĩnh, mất tự chủ mà thôi. Giờ thì các con không nhận ra được rằng chính cái tôi vô thường của các con đang giận dữ hay sao? Lúc trước, các con không nhận ra cả đến cơn nóng giận của các con nữa và còn tệ hơn, các con tin rằng các con là người không tự kiềm chế được nóng giận nữa. Bây giờ không có sự cách biệt rõ ràng hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ.

Sau khi Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn

Dadashri: Đây là Chân Trí Khoa Học thuần túy. Chân Trí Khoa Học là một Chân Trí Khoa Học.

Thầy đã ngăn chặn hoàn toàn hai mươi lăm loại mê chấp tạo nghiệp báo cho đời sau. Nghiệp do mê chấp tạo nên trong tiền kiếp đã hình thành và phải chịu khổ trong kiếp này là không tránh khỏi. Đấng Chí Tôn Mahavir cũng đã sống qua cảnh giới giải nghiệp mê chấp khổ đau, nhưng vì hầu hết nghiệp báo của Ngài đã trả xong và còn lại rất ít. Mặc khác, chúng ta còn quá nhiều nghiệp báo cần phải tiêu giải. Đấng Chí Tôn (Mahavir) chỉ một nhúm phải tiêu giải trong khi chúng ta có thể có hàng triệu. Ngài đã trả tất cả nghiệp trái của Ngài, và các con cuối cùng cũng sẽ phải trả như vậy. Và các con không phải giải quyết ổn thỏa tất cả nợ nghiệp của các con hay sao? Đúng vậy, và đó là tất cả những gì các con cần phải làm.

Thói quen, hay tập tính tốt xấu không gì khác hơn là mê vọng. Giờ thì các con đã vượt lên tất cả mọi mê vọng. Tại sao các con phải ôm giữ mãi những gì không thật nữa. Coi xấu là xấu, tốt là tốt. Tốt được coi là đức hạnh, xấu được coi là tội lỗi, sự phân biệt này không áp dụng nơi Chân Cảnh Linh Hồn được quan tâm. Đối với Chân Cảnh Linh Hồn không có gì như là đức hạnh hay tội lỗi cả. Tất cả những phân biệt này được tạo nên trong cuộc sống thế gian, đó là ngôn ngữ của cảnh giới mê vọng. Nơi nào Chân Cảnh Linh Hồn được quan tâm, không có chữ như là ‘tội lỗi’

Đấng Chí Tôn Mahavir đã không nhìn thấy ai có lỗi lầm cả, cả đến một người móc túi cũng không có lỗi. Cả những người hành hạ Ngài bằng cách lấy đinh đóng vào tai Ngài khi Ngài ngồi tĩnh tâm quán chiếu trong chánh niệm cũng không có lỗi; Ngược lại, Ngài còn thương họ vì biết rõ hậu quả mà họ phải chịu với hành vi tạo ác nghiệp của họ.

Đây là pháp tu tắt. Các con đã nhận ra Chân Cảnh Linh Hồn của các con và chính các con có được nhận thức giác tỉnh này là một thành tựu lớn lao. Không ai có thể có được nhận thức giác tỉnh về Chân Cảnh Linh Hồn, dầu chỉ trong một phần nhỏ của một giây, như vậy các con đã đạt được cảnh giới cao quý nhất. Ngày các con tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn này, nhiều tội lỗi của các con đã được tiêu trừ và nhờ đó mà cảnh giới giác tỉnh này luôn luôn hiện tiền liên tục, không gián đoạn, không suy giảm.

Đôi khi nghiệp lực nặng nề hiện hành, các con có thể cảm thấy ngợp thở hay hoang mang, nhưng cả lúc đó, con (Linh Hồn Thanh Tịnh) không bị ảnh hưởng. Linh Hồn của con chẳng đi đâu cả trong lúc đó. Chỉ có niềm vui nơi Linh Hồn của con bị lu mờ trong chốc lát mà thôi. Cảnh giới đó không

như vậy trong trường hợp của Thầy. Thầy luôn luôn an trú nơi Chân Lạc Cảnh của Linh Hồn. Niềm vui thanh thoát này luôn luôn tuôn tràn đến những người xung quanh Thầy, họ cũng cảm nghiệm được niềm vui thanh thoát đó nữa. Đặc điểm của Lạc Cảnh từ Linh Hồn là nó không ngừng tuôn tràn ra ngoài mặc dầu có một xác thân trong thời buổi khó khăn của chu kỳ mạt kiếp này.

Giờ thì bất cứ khi nào những lỗi lầm xảy ra các con có nhìn thấy chúng hay không?

Với nhận thức giác tỉnh, một người có thể nhìn thấy tất cả những lỗi lầm của họ. Có khả năng tìm ra lỗi lầm nơi người khác không được coi là nhận thức tỉnh giác. Điều này xảy ra rất nhiều nơi những người vẫn còn bị vô minh che lấp, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn. Nhận thức giác tỉnh thật sự là khi các con không nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, và không có đủ thời giờ để nhìn thấy những lỗi lầm của chính các con nữa.

Do đó Các con đã trở thành một Bạc Đại Giác

Người hỏi: Kính thưa Thầy, sự đồng nhất hóa của một người với cái tôi nơi cảnh giới tương đối vô thường của thế gian có được coi là một lỗi lầm hay không?

Dadashri: Các con không còn đồng nhất hóa (thành một) với cái tôi tương đối thế gian nữa. Các con không phải là Nguyễn Văn X. Những lỗi lầm mà các con nhìn thấy bây giờ là thuộc về tâm tưởng, biện trí và tàn dư của cái tôi. Những lỗi lầm này giờ thuộc về tâm ý, niệm tưởng, biện trí và cái tôi.

Các con không nhìn thấy những lỗi lầm của Nguyễn V. X hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có thấy ạ.

Dadashri: Khi các con nhìn thấy những lỗi lầm của Nguyễn V. X, các con đã trở thành Bạc Đại Giác. Các con, cho tới giờ đã thân cận với Thầy nơi pháp hội khoảng mười giờ rồi.

Thầy đã đặt vào tay của các con một viên kim cương vô giá. Nhưng đó cũng giống như đưa cho một đứa trẻ con, nó không biết thẩm định giá trị của viên kim cương.

Nhìn thấy Lỗi lầm như Thác đổ

Các con có thể nhìn thấy những lỗi lầm của các con từ lúc này đến lúc khác không?.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có lúc con nhìn thấy nhưng không phải mọi lúc.

Dadashri: Các con sẽ có khả năng nhìn thấy chúng trong mọi lúc. Vẫn còn nhiều lỗi lầm, không kể hết được, nhưng các con không thể nhìn thấy chúng tất cả. Thường thường một người không thể nhìn thấy bất cứ lỗi lầm nào của họ cả, nhưng họ có thể thú nhận một số ít. Khi một người bắt đầu nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ, thì họ đã sẵn sàng đạt được cảnh giới giải thoát.

Các con sẽ có thể nhìn thấy dòng lưu chuyển không ngừng của những lỗi lầm của các con không? Bất cứ những

lỗi lầm nào mà các con nhìn thấy là chúng mất đi. Ngày hôm sau nhiều lỗi lầm mới cũng trở thành rõ ràng. Sẽ có một dòng lưu chuyển của những lỗi lầm này và chúng sẽ tiếp tục xuôi chảy cho đến lúc dứt hết. Từ giờ trở đi gánh nặng của các con sẽ bắt đầu nhẹ đi.

Hãy đạt đến trình độ nhận thức giác tỉnh nơi đó các con bắt đầu nhìn thấy dòng lưu chuyển của những lỗi lầm của các con. Các con cách biệt hẳn với Nguyễn V. X. Nếu Nguyễn V. X làm một điều gì đó tốt, hãy vỗ nhẹ vào lưng của nó và khuyến khích nó. Hãy nói với nó rằng nó có khả năng giải phóng các con khi nó được tự do, và bao lâu mà nó còn bị đọa đày, thì nó sẽ giữ các con trong cảnh đọa đày. Khuyến khích nó làm hết bốn phận thường ngày của nó để nó có thể tham dự pháp hội vấn đáp học đạo đúng giờ thường xuyên. Các con bảo Nguyễn V. X làm gì. Nếu nó nóng giận với con cái, hãy nói với nó và sửa chữa thái độ của nó. Bảo Nguyễn V. X rằng một người đàn ông chưa từng bao giờ không có con cái trong bất cứ tiền kiếp nào của nó, dầu kiếp đó là một con chó hay một con mèo. Than ôi!, những con cái này là vô thường. Tất cả điều này đều là mê chấp thế gian. Chúng có thật không?

Các con phải bảo Nguyễn V. X rằng, vì chính lỗi lầm của nó mà nó phải giáp mặt, đối đầu với những người và những khó khăn xung quanh nó. Nếu không như vậy thì nó sẽ gặp gỡ những người sẽ kính trọng nó và ca tụng nó. Chỉ nhìn vào Thầy. Người ta tỏ ra kính mến và tôn trọng Thầy biết bao.

Lỗi lầm nào trong Gia đình có thể bị phê phán

Đời sống trong gia đình của người đời đã trở thành suy

tàn. Đời sống không nên như thế. Nó phải đầy ắp tình thương yêu. Nơi nào có tình thương yêu thì người ta không nhìn vào lỗi lầm. Nếu các con muốn chỉ ra lỗi lầm nơi người vợ của các con, các con cũng phải có khả năng giúp nàng hiểu được. Nếu các con gợi ý với nàng rằng: ‘Có lẽ chúng ta nên làm nó theo cách này’ thì nàng sẽ chấp nhận nó và vui lòng vì con đã khuyên bảo nàng.

Có một vài chàng la lối om sòm cả chuyện không có đường trong bình trà của họ. Thầy chỉ biết thốt lên: ‘vì trời cao, chỉ yên vui uống nó là được rồi. Chắc chắn nàng sẽ khám phá ra khi chính nàng uống trà. Nàng cũng sẽ hỏi con tại sao con không đòi đường gì cả nữa.

Người đời không biết sống đời sống như thế nào trong gia đình của họ. Trong gia đình một người không được chỉ ra lỗi lầm của bất cứ ai. Tuy nhiên, người đời lại làm chuyện này, họ không làm như thế sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, ngày nào cũng làm như thế cả.

Dadashri: Các con phê bình, chỉ trích mọi người trong gia đình: người vợ của các con, con cái của các con, ba của các con, tất cả mọi người, trừ ra chính các con. Các con thật vụng về làm sao! Loại khôn ngoan gì lạ vậy! Vậy từ nay trở đi hãy minh mẫn hơn, đừng phạm lỗi lầm gây hấn với bất cứ ai qua thân, ngữ, ý của các con.

Nhanh chóng rửa sạch mọi vết bẩn bị văng dính vào. Khi lỗi lầm nổi lên, và chúng chắc chắn sẽ nổi lên, các con phải lập tức rửa sạch chúng. Lỗi lầm chắc chắn xảy ra nhưng rửa sạch chúng là việc làm của các con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng một người phải có được khả năng nhìn thấy vết bản.

Dadashri: Điều đó các con đã có rồi. Người khác không có khả năng này nhưng các con đã có và đó là lý do tại sao các con nhìn thấy những lỗi lầm của các con. Bản chất nhận thức giác tỉnh (giác tri) là nó sẽ mở ra cho các con thấy những lỗi lầm của các con. Khi những lớp che bên ngoài bị lột bỏ, các con sẽ nhìn thấy lỗi lầm của các con nhiều hơn nữa.

Chỉ khi nào các con bắt đầu nhìn thấy mọi người trong gia đình trong lành, vô tội, không có lỗi lầm, và chỉ nhìn thấy lỗi lầm của chính các con mà thôi, thì thành tâm sám hối mới có thể xảy ra mà thôi.

Đây là cách Tịnh Nghiệp

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi nào những vị đã tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (mahatmas) sẽ đạt được cảnh giới không đòi hỏi phải sám hối nữa?

Dadashri: Khi không còn gây hấn nữa thì không cần phải sám hối.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, một người phải sám hối những lỗi lầm của họ đã phạm từ trước rồi trong bao lâu?

Dadashri: Bao lâu mà lỗi lầm vẫn còn sống và nếu có người nào đó bị tổn thương bởi nó, các con phải bảo ‘ Nguyễn Văn X’ (Người đọc thế tên mình vào) sám hối, nếu trái lại thì không cần.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao mà một người sám hối để thoát khỏi những lỗi lầm mà họ đã phạm phải, không phải trong đời này mà còn trong tiền kiếp nữa?

Dadashri: Làm sao các con biết được rằng những lỗi lầm đã xảy ra trong tiền kiếp của các con? Chỉ có những gì bị đòi phải trả trong đời này cần phải được đề cập tới mà thôi. Các con có thể làm gì nếu không có đòi hỏi? Chỉ sám hối những đòi hỏi mà các con đối đầu mà thôi. Nếu các con cứ nhớ một người nào đó, hay có ý không tốt về bất cứ ai, thì các con phải sám hối. Toàn thể thế gian không có lỗi lầm gì. Tại sao các con không nhìn thấy nó như thế? Tại vì tập tính hay công kích cố hữu của các con. Người sĩ nhục con không có lỗi. Cả đến những người đánh các con hay làm các con tổn thương cũng không có lỗi. Các con là người đã tạo ra nghiệp trái (nợ) nên họ chỉ đòi các con trả lại mà thôi. Nếu các con trả đũa hay trả thù thì các con sẽ tạo thêm nghiệp mà thôi, nhưng các con sẽ kết thúc với nó nếu các con chấp nhận rằng mọi chuyện xảy ra ra theo Luật Khoa Học Chính Xác Nhân Duyên Sinh Thành tương ứng với nghiệp cảm duyên khởi. Hãy bảo ‘Nguyễn Văn X’ (Người đọc thế tên mình vào) ‘hãy nhìn nhận nghiệp báo đã được giải quyết.’ Nếu các con nhìn thấy mọi người trong lành, vô tội không có lỗi lầm nào, các con sẽ được giải thoát. Nhìn vào lỗi lầm của người khác có nghĩa là các con không nhìn thấy họ là Linh Hồn Thanh Tịnh. Khi các con nhìn thấy Linh Hồn Thanh Tịnh nơi họ, các con sẽ không nhìn thấy lỗi lầm nào trong họ nữa.

Hãy nhìn người khác không phải là người làm

Có tốt gì không nếu các con nói một điều gì đó với một người nào đó nhưng họ lại cho là các con có lỗi?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, lợi ích ở đâu trong đó đâu? Chỉ toàn là tổn hại trong đó mà thôi.

Dadashri: Với hiểu biết gì mà họ tìm thấy lỗi lầm trong lời nói của các con?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đâu là hiểu biết trong đó? Không phải họ thấy lỗi lầm trong đó là vì họ ngu si, hay sao?

Dadashri: Đúng vậy đó con, nhưng khi họ nhìn thấy lỗi lầm của các con mặc dầu họ đã tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan) thì họ làm gì vậy? Họ làm cho năng lực thực chứng của chính họ yếu đi. Họ không phải là người chủ động trong hành vi của họ (doer) nhưng họ lại nhìn thấy người khác là chủ động. Làm như thế thì nó đồng nghĩa chính họ đã trở thành người chủ động rồi. Nhìn thấy người khác là người chủ động, chỉ một chút thôi là thôi lui nơi Chân Trí Thực Chứng của chính các con. Đó là những gì mà Chân Trí Thực Chứng của chúng ta nói. Dầu tập tính cố hữu có gây gổ hay đánh nhau đi nữa, đừng nhìn một người là người chủ động trong hành vi của họ. Không thể nào biết được tập tính cố hữu sẽ làm gì.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đôi khi tập tính cố hữu tiếp tục gây gổ vượt quá giới hạn.

Dadashri: Vượt quá giới hạn? Vậy vẫn còn tốt hơn là đánh nhau. Tập tính có thể nổi điên, và cả cảm sủng bắn nữa. Chuyện gì cũng có thể xảy ra cả.

Bất cứ những gì để vào bên trong kiện hành lý sẽ được lấy

ra. Nhưng nếu các con nhìn thấy họ là người làm, người chủ động việc làm của họ thì Chân Trí Thực Chứng của con sẽ trở thành yếu đi. Thật ra họ không phải là người làm, và tất cả mọi chuyện xảy ra đều nằm dưới quyền điều khiển của những sức mạnh khác. Chân Trí Thực Chứng của con đôi khi có trở thành yếu kém theo cách này hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đôi khi có ạ.

Dadashri: Không có vấn đề với tập tính cố hữu đánh nhau, nhưng đừng nhìn thấy họ như là người chủ động trong hành vi của họ (doer). Tập tính cố hữu hành động theo cách mà nó đã được tạo ra từ tiền kiếp, nó sẽ gây gổ, nó sẽ đánh nhau, nhưng con không nên nhìn họ như là người chủ động trong hành vi của họ (doer).

Không ai làm việc gì sai lầm cả tại bất cứ bất cứ thời điểm nào. Bất cứ lỗi lầm nào mà các con nhìn thấy nơi người khác là sự yếu kém trong Chân Trí Thực Chứng của các con (Gnan). Mọi chuyện xảy ra đều hoàn toàn là do nghiệp số của chính các con.

Rốt cuộc nó là Cái Tôi

Các con có thể nhìn thấy những lỗi lầm của chính các con bây giờ hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ.

Dadashri: Người bị vô minh che lấp, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn sống trong cảnh giới của vọng ngã, tức cái tôi giả tạo của họ. Đó là cái tôi giả tạo nhìn từ quan điểm

của Chân Cảnh Linh Hồn. Nói vắn tắt ‘tôi là Nguyễn Văn X’ là cái tôi giả tạo. Một người như thế không thể nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ. Họ có thể nhận ra một số ít lỗi lầm thô thiển dễ thấy.

Những Đấng Đại Giác Toàn Tri Tirthankaras không bao giờ can thiệp khi một người nào đó phạm một lỗi lầm. Chính cái tôi mới hay can thiệp. Người nhìn thấy lỗi lầm là cái tôi và lỗi lầm chính nó cũng là cái tôi. Cả hai đều là cái tôi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, về người phạm lỗi lầm thì sao?

Dadashri: Đó là cái tôi và người nhìn thấy lỗi lầm cũng là cái tôi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao Thầy nói lỗi lầm cũng là cái tôi.

Dadashri: Bằng cách đó Thầy muốn nói người làm lỗi lầm. Tuy nhiên, người làm lỗi lầm có thể có cái tôi và cũng có thể không có cái tôi. Ví như, nếu có người tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn và thật sự sống theo Năm Phương Châm Hướng Dẫn Đạo Sống Giải Thoát, thì lỗi lầm của họ không được coi như lỗi lầm, vì Họ (Chân Cảnh Linh Hồn) trở thành người thấy những lỗi lầm của họ. Những lỗi lầm này được coi như hiện hành của nghiệp báo, chứ không phải thuộc về Chân Cảnh Linh Hồn. Đối với Chân Cảnh Linh Hồn Nhất Chân Thanh Tịnh, lỗi lầm là thuộc về cảnh giới tương đối của thế gian vô thường. Họ không là một với lỗi lầm. Tuy nhiên, người nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác thì luôn luôn là cái tôi giả tạm.

Người hỏi: Kính thưa Dada, như vậy người được nhìn

thấy đang phạm lỗi lầm có thể không có cái tôi.

Dadashri: Đúng như vậy đó con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, người nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác luôn luôn là vọng ngã.

Dadashri: Tuyệt đối như vậy. Chính cái tôi giả tạm khiến họ nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác.

Sự quan trọng của Nhận ra lỗi lầm nơi chính mình

Nếu một người nhận ra được lỗi lầm của họ ngay lúc chúng xảy ra, họ sẽ ngừng lại ngay. Mặt khác, cả ngày trôi qua mà họ vẫn không nhận ra một lỗi lầm nào đã xảy ra.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, họ sẽ nhận ra khi họ phải chịu đau khổ vì một hậu quả của nó.

Dadashri: Sự đau khổ có thể đến cả sáu tháng sau và họ vẫn không nhận ra được nó là hậu quả của lỗi lầm đã phạm từ sáu tháng trước.

Các con có nhận ra những lỗi lầm mà các con đã tạo ra không? Các con có cố gắng sửa chữa chúng không? Các con có làm điều đó ngay lúc các con nhận ra chúng không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ.

Dadashri: Như vậy là tốt. Những lỗi lầm tiếp tục xảy ra, nhưng khi các con nhận ra chúng khi chúng đang xảy ra thì nhận thức giác tỉnh của các con sẽ tăng lên. Người nhận ra

được những lỗi lầm của chính họ, Thầy gọi họ là một Bạc Đại Giác. Người Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn có thể nhìn thấy lỗi lầm của họ với hay không có đau khổ. Lúc mới đầu sau khi tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng, có một hậu quả nào đó của lỗi lầm hay đau khổ thoáng qua. Khảo sát lý do của đau khổ, họ nhận ra lỗi lầm của họ, và trở về với Chân Cảnh Linh Hồn. Phải biết rằng năng lực Chân Trí Thực Chứng của các con tăng lên khi nhận thức giác tỉnh của các con hiển hiện mà không có đau khổ nào. Các con phải phân biệt rõ ràng giữa chân trí và vô minh. Sự phân biệt giữa chân trí và vô minh phải được thiết lập.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi một người nhận ra được lỗi lầm của họ, thì lỗi lầm đó có hết không?

Dadashri: Nó có hết hay không là chuyện không quan trọng. Điều quan trọng chính là nhận ra được lỗi lầm. Họ được tha thứ, bất chấp lỗi lầm của họ có hết hay không, nhưng không nhận ra lỗi lầm thì không thể tha thứ được. Tuyệt đối không có chút nghi ngờ gì cả về việc lỗi lầm dừng lại, nhưng không nhận ra được lỗi lầm là không thể tha thứ. Lỗi lầm xảy ra khi người ta thất Chánh Niệm, không giác tỉnh.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, sau khi tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng, tình trạng thất Chánh Niệm hay thiếu giác tỉnh hầu như xảy ra rất thường. Có phải điều này có nghĩa là những lỗi lầm xảy ra trong thời gian đó không?

Dadashri: Không phải là chúng có thể xảy ra mà chắc chắn chúng xảy ra.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao chúng con tiêu trừ được tâm cảnh thiếu thức tỉnh đó để khỏi bị lỗi lầm.

Dadashri: Các con phải đạt được cảnh giới giác tỉnh cao độ nhờ tích cực áp dụng Năm Phương Châm Hướng Đạo Sống Giải Thoát (Five Agas).

Tự gắng sức hay nhờ Ân Thiêng (Grace)

Người hỏi: Kính thưa Thầy, một người có phải tự gắng sức công phu để nhìn thấy được những lỗi lầm của chính họ hay không?

Dadashri: Về chuyện đó con cần ân thiêng, chứ không phải tự các con gắng sức. Tất cả mọi nỗ lực không quan trọng nơi đây. Tuy nhiên các con cần ân thiêng. Ân thiêng được ban cho các con khi các con làm cho Dada vui lòng. Và các con làm việc đó như thế nào? Bằng cách thành tâm sống theo Năm Phương Châm Sống Đạo Giải Thoát của Ngài.

Dada chỉ quan tâm về việc các con sống theo Phương Châm của Ngài được bao nhiêu mà thôi. Chẳng có gì quan trọng với Ngài về việc các con có dâng tràng hoa lên Ngài hay không. Tuy vậy, khi các con làm việc đó, các con được những lợi ích nào đó đối với cả hai mặt đạo và đời.

Để tiêu trừ tất cả mọi lỗi lầm của các con, các con sẽ phải hoặc hết lòng phục vụ Bậc Đại Giác và những vị đã được tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, hay thành tâm công phu dẫn đến Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Nếu các con đến để chiêm ngưỡng Dada, các con sẽ có được tâm quy mệnh chí thành, nhưng không có lợi ích về Chân Trí Thực Chứng. Nếu các con quyết tâm sống theo Năm Phương

Châm của Dada với tâm quy mệnh chí thành, thì nhờ Ân Thiêng của Ngài các con sẽ có khả năng để sống được như thế. Khi các con sống theo Năm Phương Châm các con sẽ an trú nơi Chân Cảnh Linh Hồn.

Chân Trí Khoa Học này là ‘Ngân hàng phát trực tiếp ban cho các con giải pháp thiêng liêng cho mọi vấn đề và nó có kết quả tức khắc. Nếu các con an trú trong những Phương Châm của Thầy trong vòng một giờ, các con sẽ Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn.

Đễ dãi và Nghiêm khắc nhưng vẫn vô tâm

Người hỏi: Kính thưa Thầy, trong pháp hội vấn đáp học đạo (satsang), đề tài bình tâm tĩnh trí giải quyết ổn thỏa mọi nghiệp báo hiện hành đã được đề cập, và được nói rằng, một người không cần phải cư xử nhã nhặn với những nghiệp báo kết chặt nặng nề, nếu làm như thế nghiệp báo này sẽ phản ứng tiêu cực hơn nữa.

Dadashri: Một người không cần phải làm điều đó, nhưng thật khó cho họ ước lượng khi nào điều này cần thiết.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao mà người ta có thể ước tính điều đó?

Dadashri: Người đời luôn luôn nói rằng người khác là có lỗi. Tuy nhiên, thực ra lỗi lầm là của chính họ. Thầy bảo họ đừng có hạ mình quá đáng, nhưng họ phải giữ thái độ vô tâm (vitaraag, detached) đối với người khác. Phản ứng bên ngoài có thể nghiêm khắc nếu cần bao lâu mà các con vẫn vô tâm

bên trong.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng điều này khó quá, làm sao mà một người có thể bên trong vô tâm cho được.

Dadashri: Có thể giữ thái độ đó rất tốt, nếu các con không có lỗi, nhưng nếu các con có lỗi thì các con không đủ sức để làm điều đó. Tại gốc rễ của nó, lỗi lầm là của chính các con. Nhưng ai tìm cách đổ lỗi cho người khác là người thật sự có lỗi. Họ chỉ bảo vệ lỗi lầm của họ mà thôi.

Nhận biết của các con về người khác là phản ảnh của chính các con. Không ai có thể nói điều gì với các con trừ khi chính các con có lỗi. Các con là người có lỗi trong mỗi và mọi thời điểm, nhưng vì các con không hiểu được điều này, các con tiếp tục đổ lỗi cho người khác. Nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác là sự ngu tối lớn nhất của tất cả mọi ngu tối. Khi Thầy cứ lập đi lập lại mãi rằng toàn thể thế giới là trong lành vô tội, không có lỗi lầm gì, thì làm sao mà Thầy lại đổ lỗi cho ai được trong bất cứ hoàn cảnh nào bao giờ? Đó sẽ là điều ngu xuẩn, không phải như vậy sao?.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tuyệt đối như vậy.

Dadashri: Những người đã nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ là những người chiến thắng và giải thoát, tự do, tự tại, an vui. Do đó, phải nhớ rằng, trừ phi đó là lỗi của các con, không ai có thể thốt lời nào với các con cả. Hãy chú ý và luôn luôn chú ý điều này.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, những lời dạy này của Thầy có ảnh hưởng tức khắc nơi tâm của chúng con.

Dadashri: Những lời dạy này luôn luôn có hiệu lực nếu

các con ôm giữ nó trong lòng. Có thể làm được gì nếu các con không ôm giữ nó.

Cảnh giới sau khi tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng

Thị lực tối hậu là không có chúng sinh nào lỗi làm cả. Rắn, bò cạp, cạp, sự tử... không sinh vật nào có lỗi cả. Các con có được thị lực này các con sẽ không nhìn thấy ai có lỗi cả nơi thế gian này.

Người hỏi: Kính thưa Dada, chúng con đã có được thị lực này.

Dadashri: Vậy thì các con sẽ Chứng Thật Chân Lạc Cảnh Giải Thoát ngay ở đây và bây giờ. Không có gì khác ngoài Lạc Cảnh nơi đây mà thôi. Đau khổ tồn tại bao lâu mà các con còn nhìn thấy lỗi làm nơi người khác. Các con được giải thoát, tự do, tự tại, an vui khi các con không còn nhìn thấy lỗi làm của người khác nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi con giận dữ với người vợ của con thì điều này có giống với nhìn thấy lỗi làm nơi nàng hay không?

Dadashri: Nhưng người giận dữ đâu phải là con, có phải vậy hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không phải con, mà là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh.

Dadashri: Đúng vậy đó con, do đó con có thể nhìn thấy lỗi làm của con liên quan đến cơn giận, không phải như vậy

sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng rồi, con có thể.

Dadashri: Vậy là con nhìn thấy lỗi lầm của con, chứ không phải của người vợ, đúng không?

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, đúng rồi, con không nhìn thấy lỗi lầm của nàng.

Dadashri: Tất cả chỉ có vậy thôi. Các con không được nhìn thấy lỗi lầm của bất cứ ai, ngoài lỗi lầm của ‘Tôi là Nguyễn Văn X’ (Người đọc thế tên mình vào), (Nghịệp báo số 1).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy, nhưng không phải vì con đã nhìn thấy lỗi lầm của nàng nên con mới tức giận hay sao?

Dadashri: Không phải như vậy đâu con. Vì con thấy lỗi lầm của nàng nên con nói rằng Nguyễn V. X có lỗi. Lỗi lầm luôn luôn cách biệt với người có vẻ làm nó. Trong trường hợp này, Nguyễn V. X đã phản ứng với một lỗi lầm nổi lên trong tương giao của hắn với người vợ của hắn. Lỗi lầm nổi lên là kết quả của tương giao với nàng. Nó không tồn tại một cách độc lập và do đó không ai là người chủ của lỗi lầm cả. Nói cách khác, tất cả đều trong lành, vô tội, không có lỗi. Người cách biệt với Nguyễn V. X, là Linh Hồn Thanh Tịnh thì mãi mãi nhận biết điều này, Nguyễn V. X thì không nhận biết, do đó Linh Hồn nhìn thấy phản ứng giận dữ như là lỗi lầm của Nguyễn V. X. Linh Hồn không bao giờ nhìn thấy ai có lỗi cả, như sự tồn tại của lỗi lầm được nhận ra. Con sẽ không nhìn thấy lỗi lầm của người vợ.

Một lần nữa, Con (Linh Hồn) không thật sự nhìn thấy lỗi lầm của người vợ, nhưng thật ra con nhìn thấy lỗi lầm của Nguyễn V. X. Do đó, lỗi lầm là của con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con nhận ra điều đó sau khi con giận dữ.

Dadashri: Cả sau khi giận dữ, con có nhìn thấy Nguyễn V. X là người có lỗi hay không?.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có ạ.

Dadashri: Chỉ như vậy nó mới được coi là lỗi lầm mà thôi. Nó được coi là một lỗi lầm chỉ sau khi nói xảy ra mà thôi. Lỗi lầm của người khác đã không nổi lên và lỗi lầm của cái tôi ảo Nguyễn V. X đã được nhìn thấy. Các con sẽ cảm thấy rằng Nguyễn V. X có lỗi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con cảm thấy chính xác như vậy đó.

Dadashri: Nguyễn V. X cảm thấy rằng người vợ là có lỗi. Nhưng chính Con (Linh Hồn) cảm thấy rằng Nguyễn V. X là có lỗi. Nguyễn V. X là người đã thấy lỗi lầm nơi người vợ của hấn và trở nên giận dữ với nàng, do đó Nguyễn V. X là người có lỗi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có lần con trở nên cực kỳ phản nộ, khi con gọi người giúp việc của con và hấn không trả lời con. Con biết hấn đã thức và làm bộ ngủ, con phải làm gì?

Dadashri: Con có thể nhìn thấy lỗi lầm của con sau khi con phản nộ hay không?

Người hỏi: Kính thưa Dada, chính con nhìn thấy lỗi lầm

trước, nó mới tạo ra phản nộ, không phải như vậy sao?

Dadashri: Đúng vậy, đó là lý do tại sao con phản nộ nhưng sau đó khi con nhận ra rằng người giúp việc đã không có lỗi thì con mới có thể nhìn thấy lỗi lầm của chính con được, không phải như vậy sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng con đã không nhìn thấy nó ngay.

Dadashri: Tuy nhiên, con đã thật sự nhận ra cả sau đó rằng, chính con mới có lỗi chứ không phải người giúp việc. Nếu lỗi lầm ở nơi người giúp việc, thì con sẽ không bao giờ có thể nhìn thấy nó là lỗi lầm của con trong chuyện này được.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chuyện nóng giận này ngày nào cũng xảy ra giữa chúng con.

Dadashri: Vậy thì con phải thành tâm sám hối. Nhưng điều gì sẽ là lý do cho sự sám hối? Tại sao con phải ăn năn sám hối? Tại sao người vợ xử sự như thế đối với con? Nàng xử sự như vậy vì nghiệp báo của con hiện hành. Nàng làm việc lỗi lầm là vì nghiệp báo của chính con. Bất cứ lỗi lầm nào mà bất cứ ai làm đối với con, họ chỉ đóng vai trò công cụ để làm cho nghiệp báo của chính con hiển hiện mà thôi. Các con phải tiếp tục sám hối, con không nên tức giận. Làm sao mà các con có thể sám hối, nếu các con không nhìn thấy lỗi lầm là của chính các con? Các con phải hiểu rằng, đó là chính nghiệp báo của các con hiện hành và chính các con là người có lỗi.

Nếu có một người nào đó đến tát tai Thầy, Thầy sẽ tức khắc chúc phúc cho họ. Tại sao Thầy làm điều đó khi họ là

người tát tai Thầy? Bởi vì trong thế gian này không ai có thể làm điều này mà không có lý do. Một vài năm trước Thầy sẽ ban một phần thưởng cho bất cứ ai đến tát tai Thầy. Không có ai đến cả, dầu có người đang cần tiền kinh khủng. Họ cảm thấy rằng thà mình mượn tiền còn hơn là tát tai Thầy và phải đối đầu với hậu quả bởi hành động của họ.

Toàn thể thế gian và mọi vận hành của nó là theo những định luật chính xác. Thượng Đế không điều hành thế gian này, tuy nhiên nó vẫn vận hành theo luật rất là rõ ràng. Nó vận hành trong sự hiện diện của Thượng Đế. Bất cứ ai gây đau buồn nào cho các con, họ làm như thế vì những gì chính nghiệp mà các con đã tạo nên. Tuyệt đối không ai có lỗi làm trong thế gian này. Thầy nhìn thấy mỗi và tất cả chúng sinh trong thế gian này là trong lành, vô tội, không có lỗi làm. Mê vọng có nghĩa là nhìn thấy người khác có lỗi làm. Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn của chúng ta nói rằng lỗi làm các con nhìn thấy nơi người khác thật ra là chính lỗi làm của các con. Linh Hồn vô tâm với những gì xảy ra bên ngoài và tập tính (prakruti) cũng vậy. Nhưng bất cứ lỗi làm nào mà các con nhìn thấy nơi người khác, đều có một phản ứng như là một hậu quả từ những gì đã tạo ra từ trước.

Đó là khi lỗi làm giải thể mãi mãi

Mỗi người đều trong lành, vô tội, không chút lỗi làm. Sự kiện chúng ta thấy lỗi làm nơi người khác là do lỗi làm của chính chúng ta. Không một chúng sinh nào trên thế gian này có lỗi làm cả. Nếu các con có thể nhìn thấy điều này thì đó là Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Nhưng thông

thường người đời không thể nhìn thấy như vậy được, có phải như thế không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con không muốn nhìn thấy người khác có lỗi lầm, nhưng nếu con nhìn thấy điều này có thể được gọi là một nghiệp báo hiện hành hay không?

Dadashri: Đó là một nghiệp báo, nghiệp báo hiện hành thành thói tật (thói quen). Khi nó không nằm dưới sự kiểm soát của các con, nó được coi là thói tật.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao mà nhìn thấy lỗi lầm của một người nào đó được coi là một nghiệp báo hiện hành?

Dadashri: Nó được gọi là một nghiệp báo hiện hành khi các con không có ý định nhìn thấy lỗi lầm. Một người như thế chưa hoàn toàn sống theo Năm Phương Châm Sống Đạo Giải Thoát của Thầy, nhưng nếu họ bắt đầu sống theo càng ngày càng nhiều thì họ sẽ nhìn thấy lỗi lầm của người khác ít hơn. Cho đến lúc đó họ phải tiếp tục thành tâm sám hối.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con đã chấp nhận sự thật là mọi người đều vô tội, không có lỗi lầm, nhưng đôi khi con vẫn nhìn thấy người ta có lỗi lầm.

Dadashri: Đó là lý do tại sao Thầy dùng chữ ‘Thành thói tật’ - nó xảy ra cả khi các con không muốn nó xảy ra.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tại sao thị lực của chúng con chưa trở thành hoàn hảo được?

Dadashri: Thị lực của các con là hoàn hảo. Thị lực của Nguyễn V. X, là có lỗi lầm.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, ý muốn của chúng con là

nhìn thấy mọi người không có lỗi lầm, nhưng mặc dầu như thế chúng con vẫn cứ nhìn thấy lỗi lầm nơi họ.

Dadashri: Giờ thì con quan sát Nguyễn V. X, người nhìn thấy những lỗi lầm của người khác. Đó là tất cả những gì nó có được. Quả báo là những gì các con đã mang theo với các con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng chúng con không phải sám hối cho điều đó hay sao?

Dadashri: Các con phải sám hối với điều đó. Tại sao các con phải mang gánh nghiệp báo như thế.

Chân trí Thực chứng bắt đầu với Thị lực và kết thúc với Đức Hạnh

Chân Trí Thực Chứng của chúng ta là Chân Trí trong lành. Sự hiểu biết của chúng ta cũng trong lành nữa. Toàn thể thế gian phải hiển hiện như cảnh giới trong lành, vô tội, không có lỗi lầm. Trước hết điều này được thiết lập trong niềm tin của các con, lần lần nó được thiết lập thành hiểu biết của các con. Các con là Chân Cảnh Linh Hồn. Dầu một người móc túi phải hiển nhiên vô tội.

Bất cứ những gì các con biết trước hết được thiết lập nơi lòng tin của các con và sau đó thành đức hạnh của các con. Nếu chưa như thế thì Chân Trí Thực Chứng chưa hoàn toàn thiết lập trong lòng tin của các con. Nếu nó được thiết lập nó sẽ hiện ra trong đức hạnh xử thế tiếp vật của các con. Quá trình này diễn ra chậm rãi. Chắc chắn nó không thể xảy ra

trong chốc lát. Và nó chỉ có thể xảy ra khi các con biết được nó hoàn toàn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Chúng con đã biết được điều này một thời gian rồi mà.

Dadashri: Không như vậy đâu con, điều đó không được coi như đã biết được hoàn toàn. Chỉ khi nào chúng được khắc sâu vào tâm não, bắt rễ và tăng trưởng, sanh sôi nảy nở trong các con nó mới có thể gọi là các con thật sự hiểu biết được nó. Tại thời điểm này các con chưa biết được nó hoàn toàn. Hiện giờ hiểu biết của các con chỉ là thuộc bề mặt mà thôi, xa hơn đó khi hiểu biết của các con đạt được cảnh giới vi diệu, thậm thâm vi diệu, và cực thậm thâm vi diệu, lúc đó nó sẽ bắt rễ hoàn toàn ăn sâu trong các con và sẽ hiển hiện thành đức hạnh nơi cách sống và hành vi xử thế tiếp vật của các con.

Đừng bao giờ rời bỏ Pháp Hội Vấn Đáp Học Đạo

Dẫu có chuyện gì xảy ra, con đừng bao giờ rời bỏ Pháp Hội vấn đáp học Đạo này. Dẫu họ có công kích hay ngược đãi các con nơi pháp hội này, các con không nên rời bỏ nó. Nếu các con sẽ phải chết, hãy để cái chết đến nơi Pháp Hội, không nơi nào khác, vì nó sẽ cho các con sự kết nối với những gì các con nhắm tới khi các con từ bỏ cuộc đời này. Có ai ở đây gây ngược đãi các con không? Các con có bỏ chạy khi họ làm điều này không? Thế gian này được sắp xếp thật chính xác theo luật tự nhiên nhân duyên sinh thành, do đó điều gì sẽ xảy ra nếu các con nhìn vào những lỗi lầm của người khác? Có ai có lỗi lầm không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có thể không ai có lỗi làm cả, nhưng con vẫn nhìn thấy những lỗi làm của người khác.

Dadashri: Những gì các con đang nhìn thấy có thể không đúng. Nếu các con nhìn thấy một con vật từ đằng xa, nó có thể giống như một con bò mộng và vì thế các con nói nó là một con bò mộng, nhưng khi các con đến gần nó, nó lại trở thành một con ngựa. Lúc đó, các con sẽ không nhận ra được rằng thị lực của các con không tốt hay sao? Từ đó về sau các con phải biết rằng các con không thể tin chắc vào những gì mắt của các con thấy nữa.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, trong thị lực từ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn của Thầy, không có ai có lỗi làm cả, nhưng tại sao chúng con vẫn nhìn thấy người ta có lỗi?

Dadashri: Các con không áp dụng Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn đối với những gì các con thấy. Nếu các con mang cặp mắt kiếng của Dada, các con sẽ không nhìn thấy lỗi làm của bất cứ ai, nhưng thay vì như thế, các con vẫn mang cặp mắt kiếng cũ đó của các con. Không có ai trên toàn thế giới này có lỗi làm cả, đây là khám phá vô giá đệ nhất của Thầy.

Tránh thói quen nhìn thấy lỗi làm

Đừng nhìn thấy lỗi làm của bất cứ ai. Ngay lúc các con ngừng làm điều này, các con sẽ trở thành khôn ngoan. Thật ra, không có ai có lỗi làm cả. Người đời nhanh chóng trở thành

quan tòa xét xử. Họ không nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ, nhưng họ lại sốt sắn nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác. Con người có năng lực nhìn ra lỗi lầm, nhưng năng lực này chỉ có nghĩa là để nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ mà thôi, chứ không phải những lỗi lầm của người khác. Dùng sai năng lực này, các con làm yếu kém khả năng của các con nhìn thấy lỗi lầm của chính các con. Có ai cảm ơn được người khác bảo cho biết về những lỗi lầm của họ không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không ạ.

Dadashri: Như vậy, con không phải ngừng chuyện nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác hay sao?

Ai có lỗi khi Luật Nhân Duyên Sinh Thành chủ động điều hành

Các con phải mạnh mẽ trong quyết định giữ tâm thức tỉnh của các con. Các con (tức Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh) không bao giờ phạm lỗi lầm, và không có chút nghi ngờ gì cả về điều này. Nhưng người phạm lỗi lầm phải hiểu và nhận ra lỗi lầm. Và mặc dầu họ hiểu rằng Luật Khoa Học Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn là người chủ động trong mọi chuyện xảy ra (doer), họ phải sám hối vì họ trở thành công cụ cho quá trình sinh thành đó. Họ phải ăn năn sám hối và với ý ‘Không nên làm như vậy được’, nếu không như vậy thì sẽ không có tiến bộ. Người chủ động mọi chuyện xảy ra là Luật Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn và đó là lý do tại sao không ai có lỗi lầm cả.

Các con phải ngừng lại hoàn toàn, đừng nhìn thấy lỗi lầm của người tham dự pháp hội vấn đáp học đạo. Mọi chuyện xảy ra là do Luật Khoa Học Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn điều khiển. Hãy tiêu trừ thị lực bất toàn khiến các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, nếu không như vậy thì đường tu thân sống đạo sẽ bị chướng ngại.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu chúng con cứ nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác thì chúng con có bị thụt lùi trên đường tu thân sống đạo hay không?

Dadashri: Các con sẽ bị hủy diệt. Luật Khoa Học Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn chính là năng lực chủ động điều hành mọi chuyện xảy ra. Sau khi tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con không còn tạo nghiệp nữa, mọi chuyện xảy ra đều do Luật Khoa Học Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn điều khiển để giải trừ nghiệp lực.

Lỗi lầm không thể tiêu diệt được

Nếu các con phạm lỗi lầm tại một nơi nào khác, các con sẽ có thể tiêu diệt chúng tại nơi đây (với Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn), nhưng nếu các con phạm lỗi lầm nơi đây (trong buổi pháp hội vấn đáp học Đạo Sống ‘satsang’), giữa những vị đã tiếp nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (mahatmas) các con sẽ tạo ra cảnh đọa đày vĩnh viễn cho các con. Đó là lý do tại sao Thầy bảo các con xóa hết tội lỗi của các con. Các con có thể làm điều này bằng cách chấp nhận lỗi lầm của các con và nguyện thề sẽ không bao giờ tái phạm nữa. Thầy sẽ luôn luôn bảo các con

rằng các con đừng bao giờ nhìn thấy lỗi lầm của bất cứ ai nơi đây, các con có thể đi, nhìn thấy lỗi lầm ở nơi khác. Các con sẽ có thể xóa bỏ những lỗi lầm các con nhìn thấy bên ngoài pháp hội vấn đáp học đạo, nhưng những lỗi lầm các con nhìn thấy nơi đây sẽ đọa đày các con đến nỗi các con sẽ không bao giờ có khả năng thoát khỏi. Đừng nhìn thấy lỗi lầm trong bất cứ ai, dầu hành vi của một người nào đó không thích hợp thế nào đi nữa. Và nếu các con bất chợt nhìn thấy lỗi lầm của một người nào đó, hãy lập tức xóa bỏ nó, nếu không như vậy lỗi lầm của chính các con sẽ trở thành bất khả tiêu trừ.

Các con phải lập tức xóa bỏ những lỗi lầm của các con. Ngay lúc các con có một ý tưởng tiêu cực, hãy lập tức xóa bỏ nó. Các con không phải quan tâm đến một người nào đó cư xử đúng hay sai.

Đây là pháp hội-nơi thờ phượng thiêng liêng. Nếu các con phạm lỗi lầm khi các con đã bén rễ sâu vào trong pháp hội của các con, lỗi lầm của các con trở thành bất khả tiêu trừ. Nếu các con phạm lỗi lầm ở nhà, các con có thể xóa bỏ lỗi lầm đó nơi pháp hội này, nhưng lỗi lầm phạm phải nơi pháp hội trở thành bất khả tiêu trừ.

Người hỏi: Kính thưa Dada, chúng trở thành bất khả tiêu trừ dầu chúng con ngồi chung với Dada?

Dadashri: Không đâu con, nhưng con không hưởng những lợi ích được thân cận với Thầy mà lẽ ra các con được hưởng nếu không phạm lỗi lầm này. Chúng là những loại lỗi lầm mà các con phạm phải. Đó là lý do tại sao Thầy cảnh giác các con. Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn không mất đi khi các con phạm lỗi lầm. Nhưng nếu cẩn thận mọi việc sẽ thẳng tiến.

Người nhìn thấy lỗi lầm nơi Bạc Đại Giác

Dadashri: Đôi khi, các con có nhìn thấy một lỗi lầm nào đó nơi Thầy hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không ạ.

Dadashri: Đừng bao giờ? Và đây là lần đầu người đàn ông đáng thương này, nhìn thấy lỗi lầm nơi Thầy. Đó là lý do khiến Thầy không thể để người lạ đến quá gần Thầy. Khi một người biện trí chấp ngã, họ sẽ nhìn thấy lỗi lầm không tránh khỏi, và điều này dẫn đến sự ngã đổ của họ. Nó sẽ đưa đến địa ngục vì họ không hiểu! Than ôi!, người đời nhìn vào lỗi lầm nơi cả Bạc Đại Giác Chân Nhân, một Bạc có tiềm năng giúp cứu độ toàn thể thế giới. Người đời không hiểu được điều này và đó là lý do tại sao Thầy không cho phép họ đến quá gần Thầy, và khi Thầy cho phép thì cũng chỉ một vài giờ mà thôi.

Đức Bà Niruben là người độc nhất đã không nhìn thấy lỗi lầm nơi Thầy. Đức Bà đã sống với Thầy rất nhiều năm, và tuy vậy Đức Bà đã không nhìn thấy bất cứ lỗi lầm nào nơi Thầy cả, không có dù chỉ trong một giây. Đó là một điều có ý nghĩa! Các con có bao giờ nhìn thấy lỗi lầm nơi Thầy hay không? Không bao giờ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Chân Trí Khoa học của Thầy là thiêng liêng, thánh thiện. Nơi đây không có lý do nào để các con tìm kiếm lỗi lầm. Không có lỗi lầm nơi Thầy, Thầy luôn luôn an trú trong Chân Trí Tuyệt Đối.

Dadashri: Tín đồ Đạo Kỳ Na các con đều rất tốt lành đối với điều này; cả đến một đứa trẻ con cũng sẽ nói rằng những

gì Dada thân yêu nói đều đúng. Người khác không sắc bén như vậy.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy an trú liên tục không gián đoạn nơi cảnh giới cực thậm thâm vi diệu của Chân Trí Thực Chứng, nơi đó không bao giờ có bất cứ lỗi lầm nào. Như vậy thì làm sao mà một người có thể nhìn thấy lỗi lầm của Thầy bao giờ.

Dadashri: Họ không hiểu gì hết.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con đừng bao giờ thấy lỗi lầm nơi những Bậc luôn luôn an trú nơi Chân Cảnh Tuyệt Đối của Chân Trí Thực Chứng bất chấp vẻ bên ngoài của các ngài như thế nào. Bậc Đại Giác Chân Nhân Srimad Rajchandra kính yêu còn đi xa hơn khi nói rằng, một người không nên nhìn thấy lỗi lầm nơi một Bậc Đại Giác dầu Ngài trở nên như kẻ điên khùng, ngông cuồng.

Dadashri: Nhưng một người phải có loại hiểu biết như thế. Thật không dễ dàng hiểu được đâu!

Người hỏi: Kính thưa Thầy, trái lại, cả khi hỏi Thầy những điều này chúng con xao lãng không chú ý đến thái độ thiếu khiêm cung đối với Thầy và chúng con đang phạm những lỗi lầm, cần phải được xóa bỏ ngay.

Dadashri: Thật là một điều lạ lùng biết bao khi người đời nhìn thấy lỗi lầm nơi mà họ không nên nhìn thấy! Thầy có thể tiêu trừ lỗi lầm của họ nếu họ nhìn thấy lỗi lầm ở nơi khác, nhưng ai sẽ tiêu trừ lỗi lầm của họ nếu họ nhìn thấy lỗi lầm nơi Thầy? Sẽ chẳng có ai ở đó đối với người làm chuyện như thế! Đó là lý do tại sao Thầy cảnh báo người đời về chuyện

này. Người bất hạnh không thấu hiểu chuyện đó. Họ có chút ít nhận biết nhờ họ có được Chân Trí này, với điều kiện là họ phải chân thành mới được. Nhưng họ không có hiểu biết nào về những gì mà họ làm. Người đời bị dính mắc vào biện trí chấp ngã có thể khiến mọi người bị sập bẫy-nó có thể khiến các con nhìn thấy cả những gì mà các con không được nhìn thấy.

Thầy phải nói rằng Đức Bà Niruben là độc nhất vô nhị trong chuyện này. Đức Bà không bao giờ có một ý tưởng tiêu cực nào về Thầy. Dầu Đức Bà nhìn thấy Thầy đánh một người nào đó, Đức Bà vẫn không hỏi về chuyện đó. Đức Bà lập tức cho rằng Thầy làm chuyện đó vì lợi ích cho họ.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, sự thật là như vậy.

Dadashri: Làm sao mà biện trí của một người nhìn thấy lỗi lầm của Thầy có thể đạt được trình độ hiểu biết đó được?

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, nơi đây không có gì khác hơn là từ tâm thanh tịnh và thiện ý cứu độ mà thôi.

Dadashri: Họ cũng sẽ từ từ hiểu được điều đó.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao mà một người có thể nhìn thấy lỗi lầm nơi một Bậc Đại Giác cho được, khi mà theo Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, một người không được nhìn thấy lỗi lầm của bất cứ ai trên thế gian này? Thế gian phải được nhìn là không có lỗi lầm nào. Qua lỗi lầm của một người mà họ nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác.

Dadashri: Đúng vậy đó con, nhưng người đàn ông đó không nhận ra được điều này, nếu nhận ra họ sẽ không làm điều đó. Họ sẽ không liêu lĩnh như thế. Đó là một liêu lĩnh

ng nghiêm trọng. Đó là lý do tại sao Thầy yêu cầu vị tiên sinh đó hãy đến sau 8 giờ, vì nếu họ thấy Thầy, uống một tách rượu trà, biện trí của họ sẽ khiến họ sẽ hỏi tại sao Thầy uống một tách rượu trà, mà không hài lòng với chỉ một tách trà mà thôi?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tất cả những gì họ cần phải thấy là cảnh giới vô tâm của Thầy cả khi Thầy đang uống trà!

Dadashri: Từ đâu mà họ có thể có được khả năng nhìn thấy theo cách đó. Họ tìm được một sự bình an nào đó trong tâm nhờ Chân Trí Thực Chứng này là đủ rồi.

Người hỏi: Kính thưa Dada, Thầy nói rằng Thầy không bao giờ quên mục đích cứu cánh giải thoát của Thầy, dầu chỉ trong một thời gian ngắn.

Dadashri: Không một phút nào, không cả đến một thoáng giây nào.

Người hỏi: Kính thưa Dada, Thầy an trú trong Chân Cảnh Giải Thoát của Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh, và đồng thời Thầy hành xử mọi tương giao của Thầy trong đời sống thường ngày. Thầy cẩn thận không làm tổn thương mỗi và tất cả mọi người đến với Thầy, và thường phải khiển trách nghiêm khắc với một số người nào đó để giúp họ tiêu trừ bệnh tật, chướng ngại cản trở sự tinh tiến trên đường tu thân sống đạo của họ. Dada, Thầy phải làm tất cả những điều đó.

Dadashri: Và đôi khi Thầy cũng đọc truyện kể về cuộc đời của những kẻ cướp sống bên ngoài pháp luật nữa!

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy cũng làm điều đó nữa, nhưng luôn luôn an trú trong Chánh Niệm của Chân Cảnh Giới tự do, tự tại, an vui của một Bậc Giải Thoát.

Ân thiêng vô tận của Bậc Đại Giác đối với người có tâm chất phác

Cả sau khi tiếp nhận đường tu thân sống đạo giải thoát, người này vẫn không thể tiến nhanh như các con. Giải đãi trong đường tu là không tránh khỏi và Thầy phải cưu mang nhiều người. Nhiều người giống như mèo con, mèo mẹ phải tự nó tha con nó đi, và các con thì khác, các con giống như con khỉ con, ôm chặt mẹ nó, không bao giờ rời. Nhưng Thầy phải bồng bế một người như người này đây. Tính chất phác và bộc trực của ông làm vui lòng Thầy và đó là lý do Thầy bồng bế, cưu mang ông ấy.

Người bộc trực rất là cởi mở. Họ mở tất cả mọi tủ trong nhà bếp. Họ nói, hãy nhìn thấy mọi thứ. Đó là những gì chúng ta có. Người có tính lừa đảo sẽ chỉ mở một tủ mà thôi, và nói rằng tủ thứ hai chỉ được mở nếu Dada yêu cầu mà thôi, không thể khác được. Và những người khác này sẽ mở tất cả mọi tủ trước khi được yêu cầu nữa. Các con có hiểu tính bộc trực chất phát hay không?

Những Đức Hạnh các con nhìn thấy nơi Người khác sẽ hiển hiện nơi các con

Thánh Đức mà các con nhìn thấy nơi người khác sẽ hiển hiện nơi các con. Nếu các con coi một người là có đức hạnh cao quý vì họ không chống cự cả khi bị sỉ nhục thì hạnh đức giống như thế sẽ hiển hiện nơi các con. Những đau khổ cũng như phiền não mà các con trải nghiệm trong cuộc đời là do lỗi

lầm của chính các con.

Chính nghiệp là lỗi lầm

Người đời đi lòng vòng, nói chuyện về nghiệp, tuy nhiên họ không có đầu mối gì để biết về nghiệp cả. Nghiệp của các con có nghĩa là lỗi lầm của các con. Linh Hồn của các con trọn lành, không có lỗi lầm gì, nhưng Linh Hồn bị đọa dày vì nghiệp do chính các con đã tạo ra. Các con sẽ bắt đầu quá trình giải thoát ngay khi các con nhìn thấy lỗi lầm của chính các con. Một số những lỗi lầm có hàng vạn tầng lớp chồng chất lên nhau, do đó các con phải nhìn thấy chúng hàng vạn lần mới làm chúng tan biến hết được. Thân, ngữ, ý của các con có đầy lỗi lầm. Trong Chân Trí Thực Chứng này, chính Thầy nhìn thấy rõ những gì đã giữ toàn thể thế gian trong cảnh đọa dày. Thế gian bị đọa dày trong cảnh khổ đau vì chính lỗi lầm của nó đã tạo ra. Trong mỗi người đều có một kho chứa vô số lỗi lầm. Chân cảnh giải thoát, tự do, tự tại, an vui ngay trong tầm tay của các con, khi các con nhìn thấy lỗi lầm của chính các con từ lúc này cho đến lúc khác, liên tục. Các con đã mang gánh nghiệp lỗi lầm từ kiếp này sang kiếp khác không chút thắc mắc, nhưng giờ thì các con có được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con sẽ bắt đầu nhìn thấy lỗi lầm của các con. Nếu các con không thể nhìn thấy những lỗi lầm này thì đó là do tâm giải đãi, thiếu năng lực tu thân sống đạo của các con.

Giác Cảnh Thanh Tịnh của Linh Hồn

Giác Cảnh Thanh Tịnh của Linh Hồn là gì? Là luôn Thức tỉnh, không lúc nào quên Chân Cảnh Thanh Tịnh nơi Linh Hồn của mình. Nếu các con đang thả điều và cảm thấy buồn ngủ, các con phải cột sợi dây thả điều vào ngón chân cái của các con và ngủ trong chốc lát, nhưng ngay khi các con tỉnh lại các con phải nắn lại dây liền. Cũng cùng một cách như vậy, các con không thể không chú tâm Chân Cảnh Linh Hồn đầu chỉ trong chốc lát. Các con phải có khả năng nhìn thấy lỗi lầm nơi thân, ngữ, ý của các con trong mọi lúc của ngày sống. Trong chu kỳ của thời mạt kiếp này không một ai không có lỗi lầm. Những ánh sáng phát xuất từ Chân Cảnh Linh Hồn sẽ tăng lên khi những đám mây của lỗi lầm tan đi, và nhờ đó mà các con nhìn thấy rõ ràng nhiều lỗi lầm hơn trong các con. Ngay trong thời buổi mạt kiếp đen tối này các con đã có được Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn Thuần Tuý Phi Thường này (Akram). Phải luôn cảm ơn Phước Duyên hạnh ngộ hy hữu này. Tất cả những gì các con cần phải làm bây giờ là nhận biết trong giác tỉnh Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh và tiêu trừ gánh nợ nghiệp mà các con mang theo trong kiếp sống này. Hãy kiên trì Sám Hối để rửa sạch những lỗi lầm của các con.

Có vô số lỗi lầm. Chính vì những lỗi lầm này mà cơn mê ngủ Vô Minh không chế các con. Đó là giấc ngủ mê khiến các con không nhận biết được Chân Cảnh Linh Hồn. Nếu không như vậy thì sao mà các con buồn ngủ cho được? Giấc ngủ là kẻ thù đối với năng lực thức tỉnh, nhận biết Chân Cảnh Linh Hồn của các con. Cơ thể của các con có thể ngủ cả khi mở mắt, tỉnh táo. Giấc ngủ này là sự lười biếng (giải đãi) làm mờ

mật Chân Cảnh Linh Hồn.

Đối với bản giác thanh tịnh, giải đãi được coi như bất tịnh (ô nhiễm). Bậc Đại Giác chỉ ngủ một giờ, vì Ngài luôn luôn thức tỉnh nơi Chân Cảnh Bản Giác Thanh Tịnh của Linh Hồn. Năng lực nhận biết Chân Cảnh Linh Hồn của các con tăng lên khi các con ăn ít và ngủ ít. Năng lực nhận biết này cũng tăng lên khi các con sống theo Năm Phương Châm Hướng Dẫn Đạo Sống Giải Thoát. Ngủ nhiều quá là dấu hiệu thiếu năng lực, giải đãi, lười biếng đối với công phu tu thân sống đạo. Ngủ giống như bỏ Linh Hồn vào bao cột chặt lại vậy. Khi nhu cầu ngủ của các con giảm đi, khi ăn giảm đi, hãy biết rằng sự lười biếng của các con cả về phương diện vật chất lẫn tinh thần đã giảm bớt. Một người đã tiêu trừ những lỗi lầm của họ sẽ có ánh ngời sáng trên khuôn mặt của họ. Lời nói của họ vô cùng hấp dẫn và người ta sẽ theo họ bất cứ nơi nào họ đi. Nếu một người tin rằng họ không có lỗi lầm thì làm sao mà họ có khả năng nhìn thấy chúng cho được. Thế là họ ngủ mê say. Những vị tu khổ hạnh ngủ rất ít, những vị này có năng lực giác tỉnh thật mãnh liệt, luôn luôn an trú trong Chân Cảnh Linh Hồn.

Lỗi lầm của Bóng Tối: Lỗi Lầm có điển lực

Những lỗi lầm dễ nhìn thấy của các con sẽ hết vì chúng hay tạo ra xung đột với người khác. Ngoài những lỗi lầm dễ thấy này, còn có vô số lỗi lầm khó nhận ra thuộc cảnh giới vi tế và thậm thâm nằm sâu trong bóng tối. Và ngay khi chúng bắt đầu hiện ra rõ ràng trong ánh sáng thấy biết của các con. Sự hiển hiện này khiến các con nhận ra sự chuyển hoá nơi tâm hồn cũng như đời sống của các con. Sự chuyển hoá này có năng lực thu hút người khác sẽ đến muốn thân cận, làm bạn

với các con và nghe các con nói. Vì thiếu nhận thức giác tỉnh các con không có khả năng nhìn thấy những lỗi lầm vi tế khó thấy nằm trong bóng tối. Chỉ khi nào Bạc Đại Giác soi sáng chúng, chúng mới hiện ra rõ ràng. Những lỗi lầm rõ ràng dễ thấy giống như điện. Chúng chích các con khiến các con nhận biết liền. Chúng sáng sủa dễ dàng nhìn thấy hơn so với những lỗi lầm vi tế không chích các con một cách dễ dàng.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, những loại lỗi lầm nào có điện lực?

Dadashri: Những lỗi lầm này thẳng thắn và không rắc rối. Chúng gây ra khó chịu rồi tan biến. Những lỗi lầm này là tốt hơn vì chúng giữ các con trong trạng thái thức tỉnh, trái lại, không ai có thể nhìn thấy những lỗi lầm khác nằm trong bóng tối, chúng rất vi tế, rất khó nhận thấy. Những loại lỗi lầm này ẩn sâu đến nỗi người có lỗi tự họ không thể nhìn thấy chúng được, và họ bị chìm đắm trong cảnh giới giải đãi, lười biếng, không có năng lực tu thân sống đạo. Họ là người có tội, nhưng không có ai xung quanh chỉ cho họ biết những lỗi lầm của họ. Những lỗi lầm trong ánh sáng có thể nhận ra rõ ràng vì người khác chỉ chúng ra một cách dễ dàng. Những lỗi lầm quá rối, cắn rứt các con, Thầy gọi chúng là những lỗi lầm có điện của các con, chúng rất dễ nhìn thấy. Những lỗi lầm không làm các con khó chịu, Thầy gọi chúng là những lỗi lầm trong bóng tối của các con. Những lỗi lầm làm các con khó chịu sẽ nhanh chóng trở thành rõ ràng, nhưng những lỗi lầm không làm các con khó chịu sẽ lảng lạng lẫn trốn không nhận ra được. Dầu một người có khốn khó hay vụng về như thế nào đi nữa không có gì quan trọng. Điều quan trọng là những lỗi lầm thuộc loại phơi bày ra ánh sáng hay ẩn mình trong bóng tối. Những lỗi lầm trong ánh sáng sẽ dễ dàng mất đi. Những

lỗi lầm trong bóng tối rất khó bị tiêu trừ.

Đại Ngộ: Lỗi Lầm Cuối Cùng bị Tiêu Trừ

Không ai bao giờ được cho rằng mình là người không có lỗi lầm. Chỉ tại giai tầng Đại Giác Toàn Tri mới không còn lỗi lầm nào mà thôi. Cả đến Đấng Chí Tôn Mahavir cũng có thể nhìn thấy những lỗi lầm cuối cùng cho đến lúc đạt được Chân Cảnh Giới Toàn Giác Toàn Tri. Đối với Đấng Chí Tôn Mahavir Chân Cảnh Toàn Giác Toàn Tri hiển hiện đồng thời với Chứng Kiến lỗi lầm cuối cùng của Ngài biến mất. Đây là Nguyên Lý tự nhiên thuộc Chân Trí Khoa Học Thực Chứng. Tỉnh Thức trong Chánh Niệm phải luôn luôn hiện tiền. Làm sao mà chúng ta có thể để cho Linh Hồn bị nhốt vào trong một bao kín mít cả vào lúc ban ngày được? Các con chỉ có thể tinh tiến trên đường tu thân sống đạo nếu các con luôn luôn cảnh giác đối với những lỗi lầm của các con và an trú trong Chánh Niệm sống theo Năm Phương Châm Hướng Dẫn Đạo Sống Giải Thoát mà thôi. Để có được Chánh Niệm và An Trú này, các con cần tham dự Pháp Hội vấn đáp học đạo sống thật với Chân Cảnh Linh Hồn và giữ công phu luôn luôn Tỉnh Tiến.

Những Lỗi Lầm Trong Bóng Tối

Các con phạm một lỗi lầm rất nghiêm trọng nếu các con nguyên rủa một người nào đó trong tâm của các con hay hành động một cách bí mật. Các con có thể tự nghĩ rằng không ai sẽ tìm ra, nhưng thế gian này không phải là không có giải pháp quyết liệt và chính xác đối với người phạm lỗi lầm. Thật sự có những hậu quả nghiêm trọng đối với những lỗi lầm như thế

đó. Chính vì những sai lầm này mà con người phải chịu đau khổ ngày nay.

‘Tôi biết điều đó’ là một lỗi lầm nghiêm trọng của bóng tối. Cũng vậy, niềm tin của các con ‘chẳng có gì sai lầm với điều tôi đang làm’ sẽ giết chết các con; chỉ có Bạc Đại Giác là có thể nói rằng Ngài không có lỗi lầm nào. Mỗi và mọi lỗi lầm đều sẽ phải được thừa nhận và sẽ phải rời bỏ. Các con phải chú tâm đến hai điều: một là các con là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh và điều thứ hai là ‘liên quan đến thế giới bên ngoài, tôi không biết gì cả’. Nếu các con luôn luôn nhớ biết điều này, các con sẽ không có vấn đề nào. Đừng để chứng bệnh ‘tôi biết’ thâm nhập vào các con. Các con là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh và Linh Hồn trong lành này không có lỗi lầm nào, nhưng bất cứ lỗi lầm nào mà các con nhìn thấy nơi ‘Nguyễn Văn X’ (Người đọc thế tên mình vào) phải được xử sự với bình tâm, tỉnh trí. Lỗi lầm thực hiện trong bóng tối hay chôn vùi trong bóng tối không dễ gì nhìn thấy. Khi giác tâm của các con tăng lên thì khả năng nhìn thấy những lỗi lầm của các con cũng tăng lên. Dầu chỉ nhìn thấy dễ thấy và hiển nhiên, giác tâm của các con cũng sẽ tăng lên. Khi lỗi lầm của các con giảm xuống, lời nói của các con sẽ cải thiện và người đời sẽ muốn được nghe các con nói.

Dada, Bác sĩ giải phẫu những lỗi lầm

Khi các con biết được rằng các con có vô số lỗi lầm bên trong các con, các con sẽ có khả năng nhìn thấy những lỗi lầm này, và đó là cách làm giảm bớt những lỗi lầm của các con. Các con nghĩ rằng Thầy có bao giờ nhìn thấy những lỗi lầm

của người khác hay không? Các con nghĩ Thầy có thì giờ để làm chuyện đó hay không? Chỉ nhờ phước báo lớn lao của các con mà Thầy chỉ ra cho các con biết những lỗi lầm của các con mà thôi. Những lỗi lầm của bóng tối này sinh sôi nảy nở trong các con như chứng bệnh. Khi phước báo của các con hiện hành Thầy dùng quyền năng của Thầy mở xẻ những lỗi lầm này của các con. So sánh với những cuộc giải phẫu mà những vị Bác Sĩ này thực hiện, những cuộc giải phẫu mà Thầy thực hiện đòi hỏi hàng trăm, hàng ngàn lần nỗ lực hơn.

Trường Cao Đẳng Tiêu trừ lỗi lầm

Đây là trường Cao Đẳng trong khi vui chơi và đùa giỡn với nhau, các con tiêu trừ những lỗi lầm lâu đời của các con. Nếu không như thế thì không thể trừ bỏ lỗi lầm mà không tạo thêm mê chấp thương ghét. Không lạ lùng sao trường Cao Đẳng này điều hành mọi việc bằng vui chơi và cười đùa. Đó là điều kỳ diệu của Chân Trí Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Akram Vignan).

Người hỏi: Kính thưa Dada, lời dạy của Dada đầy năng lực và sức sống đến nỗi, ngay khi nghe Thầy mở lời con liền bắt đầu nhìn thấy những lỗi lầm của chính con và chúng rơi rụng cả.

Dadashri: Đúng như vậy đó con. Nó xảy ra như vậy đó.

Làm sao mà các con có thể nói rằng các con bắt đầu nhìn thấy lỗi lầm của các con? Đó là khi các con không thích Nguyễn Văn X' (Người đọc thế tên mình vào) khi nó giận dữ. Đó là khi các con nhận ra và nhìn thấy lỗi lầm của Nguyễn V.

X. Ngài Krupaludev đã nói rằng: ‘Trừ khi tôi có thể nhìn thấy những lỗi lầm của chính tôi, có giải pháp nào khác để cứu độ tôi hay không?’ Ngay lúc các con nhìn thấy những lỗi lầm của các con là các con bắt đầu cuộc hành trình hướng về Chân Cảnh Giới Đại Giác Toàn Tri (Full enlighterment). Thường thường không ai có khả năng nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ. Khi dầu chỉ một chút xiu màn vọng huyễn hé ra, ánh bình minh liền chiếu sáng tâm con: Trời đất quý thần ơi! Nhiều lỗi lầm dữ vậy hả!.

Nguyễn V. X (Người đọc thể tên mình vào) đang nóng giận, Nguyễn V. X là người có lỗi. Các con (Linh Hồn) các con nhìn thấy và nắm bắt lỗi lầm của Nguyễn V. X.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vâng ạ. Con bắt đầu nắm bắt chúng. Dada ơi, con thật sự thích thú với những Thầy nói là: Lỗi lầm đi mất ngay lúc con nhìn thấy nó.

Dadashri: Nó biến mất ngay lúc nó được nhìn thấy. Đó là lý do tại sao các kinh nói rằng Đấng Chí Tôn Mahavir dạy các con phải nhìn vào lỗi lầm của các con. Các con không thể nhìn thấy lỗi lầm của các con vì các con bị nó nhận chìm. Những lỗi lầm của các con đã làm chủ các con, do đó các con trở thành đui mù đối với chúng. Trái lại, nếu các con chỉ nhìn thấy lỗi lầm đó, nó sẽ rời xa.

Giờ thì đòi hỏi các con phải làm điều gì? Cơ thể nêu lên vấn nạn: “giờ thì người đã trở thành Linh Hồn Thanh Tịnh, con tôi thì trở thành gì bây giờ?” Nếu các con nói rằng các con không có gì phải làm với nó nữa, nó sẽ không chấp nhận điều đó. Trước hết nó sẽ tố cáo các con làm hư hỏng nó và đòi hỏi các con trở lại cách sống như trước đó. Các con không có lựa chọn nào khác trong chuyện này. Vậy làm thế nào để các

con được giải thoát. Câu trả lời là tất cả những gì các con đã nhìn thấy trước đây, và có được là nằm trong cảnh giới vô minh, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn, chúng đã khiến các con bị sống trong cảnh giới đọa đày, giờ các con phải nhìn chúng qua Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan) để được giải thoát. Do đó, nếu không có Chân Trí Thực Chứng các con sẽ không trừ bỏ được những lỗi lầm của các con. Vô minh, không biết gì đến Chân Cảnh Linh Hồn tạo ra cảnh đọa đày và Chân Trí Thực Chứng giải thoát. Chân Trí có nghĩa là Thấy Biết rõ như thật. Ngay khi các con nhìn thấy lỗi lầm của các con, các con thoát khỏi chúng, dầu lỗi lầm có nghiêm trọng đến đâu đi nữa.

Trên hết, đây là đường Trực Chứng (Akram). Theo đường Tiệm chứng (Kram path) đường truyền thống, người ta phải tiến lên qua cố gắng liên tục để tiêu trừ những lỗi lầm của họ. Nhưng đây là đường Chân Trí Khoa Học Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, không ai được chuẩn bị sẵn sàng, và lỗi lầm thì tràn đầy. Do đó, nếu Nguyễn V. X nói một điều gì đó làm tổn thương một người nào đó, các con phải khiển trách nó và bảo nó phải ăn năng sám hối.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, bắn lỗi lầm ngay khi thấy với tức khắc sám hối.

Dadashri: Đúng vậy đó con, và không phải suốt ngày, nhưng nếu các con cảm thấy rằng các con đã làm tổn thương ai đó với lời nói của các con, các con phải sám hối. Sám hối phải được thực hiện bởi người gây hấn (ati Kraman) chứ không phải bởi Linh Hồn, người thật của các con. Các con phải biết toàn thể nguyên tắc của Chân Trí Khoa Học này nơi tâm của các con. Các con không cần phải viết nó xuống để

nhắc nhở các con. Tất cả điều chúng ta quan tâm là thành tựu Cứu Cánh Giải Thoát.

Người hỏi: Kính thưa Dada, con thật sự rất thích những điều Thầy đã nói trong Pháp Hội ở thành phố Aurangabad.

Dadashri: Như vậy hả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy đã nói sám hối tự chúng bắt đầu cả trước khi lỗi lầm phạm phải, và các con cũng không biết làm sao mà chúng bắt đầu. Đó là kết quả của nội tâm tỉnh thức .

Lỗi lầm phân tán khi màn vô minh tan biến

Trước khi các con gặp Thầy các con không thể nhìn thấy lỗi lầm của chính các con vì Linh Hồn nội tại chưa thức tỉnh. Chính quyền năng của Linh Hồn nội tại thức tỉnh cho phép các con làm được chuyện đó.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, mới đầu các con đã không thể nhìn thấy lỗi lầm của chúng con, mặc dầu sau khi đã gặp Thầy và đã được thọ nhận Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn từ Thầy. Có phải điều này có nghĩa là Linh Hồn chưa thức tỉnh hay không?

Dadashri: Không như vậy đâu, nhưng Thầy đã từ từ phá tan những màn che phủ Linh Hồn khiến các con có thể nhìn thấy những lỗi lầm của các con.

Bất cứ lỗi lầm gì khởi lên không thể mất đi nếu không được nhìn thấy. Nếu nó mất đi mà không được nhìn thấy thì

đó không phải là Chân Trí Khoa Học Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Chân Trí Khoa Học này là như thế đó, đây là Chân Trí Khoa học.

Lỗi lầm được xóa bỏ nhờ sám hối. Lỗi lầm trở thành hiển nhiên trong lúc xung đột và xích mích với người khác. Không tranh cãi, gây gổ chúng vẫn ẩn tàng. Các con có thể bảo đảm rằng khi các con bắt đầu nhìn thấy từ bốn đến năm trăm lỗi lầm của các con trong một ngày, thì cảnh giới giải thoát đã nằm trong tầm tay rồi đó.

Người hỏi: Nhưng, kính thưa Dada, sau khi được tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan), nhờ năng lực nội quán với tâm thức tỉnh mà con có thể nhìn thấy những lỗi lầm của chính con. Đôi khi con nhìn thấy nhiều ác nghiệp đến nỗi con cảm thấy khó thở.

Dadashri: Các con sẽ được gì với cảm giác khó thở. Một người quán sát lửa có bao giờ bị cháy không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không ạ.

Dadashri: Lửa đang cháy chứ không phải người quán sát bị cháy. Thật ra chính Nguyễn Văn X (Người đọc thể tên mình vào) cảm thấy ngộp thở, nhưng các con chỉ cần vỗ lưng hấn và nói ‘người anh em ơi, ta biết cái gì người đang trải qua... Hãy ráng chịu đựng chúng. Người đã tạo ra chúng và giờ đây chúng trở lại với người’.

Người hỏi: Nhưng, Kính thưa Dada, người ta vẫn có thể cảm thấy sức nóng của lửa (lỗi lầm) dầu hấn đứng cách xa nó.

Dadashri: Đúng vậy, người ta sẽ cảm thấy điều đó.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con cảm thấy bị áp đảo bởi số lượng của tội lỗi đến nỗi con mong cầu được giải thoát.

Dadashri: Đúng vậy đó con, chúng nhiều vô số kể. Quá nhiều lỗi lầm đã bị phạm phải.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, bất cứ khi nào con nhìn thấy những lỗi lầm của con, con bắt đầu tự hỏi, điều gì sẽ xảy ra cho con nếu con không gặp được Dada.

Dadashri: Khi các con nhìn thấy tội lỗi của chính các con, các con phải biết rằng các con đã thực hiện được một số tiến bộ nào đó. Góc độ hướng về thực chứng hoàn toàn 360° đã được gia tăng. Không một ai trên thế gian này có thể nhìn thấy những lỗi lầm của chính họ bao giờ!. Người nhìn thấy được lỗi lầm của chính họ sẽ trở thành Đấng Chí Tôn.

Người hỏi: Kính thưa Dada, xin Dada làm một việc gì đó để con không nhìn thấy những lỗi lầm của vợ con cũng như của bất cứ người nào khác.

Dadashri: Không đâu. Các con sẽ nhìn thấy lỗi lầm, vì con có thể nhìn thấy chúng nên Linh Hồn vẫn là ‘người quán sát’ (observer) và những gì các con nhìn thấy là đối tượng được quán sát.

Người hỏi: Nhưng, Kính thưa Thầy, không thể làm được gì để chúng con không nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác hay sao?

Dadashri: Không đâu con ơi. Nếu không có gì để thấy thì Linh Hồn sẽ không còn là Linh Hồn nữa. Nhờ sự hiện diện của Linh Hồn mà các con có thể nhìn thấy lỗi lầm, nhưng

chúng không thực sự là lỗi lầm. Chúng là những đối tượng (vật được nhìn thấy).

Thị Lực Trọn Lành của Đấng Vô Tâm

Bậc Đại Giác Vô Tâm mê chấp vọng động có một thị lực gì để nhìn thấy được thế gian này là trọn lành! Nếu các con hỏi họ ‘với thị lực gì các người nhìn thấy thế gian trong lành vô tội?’ Họ sẽ trả lời ‘hãy hỏi điều này với một Đấng Đại Giác Chân Nhân. Chúng tôi không thể đưa ra một trả lời thỏa đáng cho người được.’ Người có thể hỏi Bậc Đại Giác bất cứ chi tiết nào. Đấng Vô Tâm (Vitaraag) nhìn thấy gì thì ta cũng nhìn thấy.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải Thầy muốn nói rằng chúng ta phải nhìn thấy mọi người như là vô tội nhưng không coi họ như thế không? Và với lỗi lầm, có phải Thầy muốn nói chúng con phải biết họ như là có lỗi lầm hay không?

Dadashri: Trong Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn của chúng ta, chúng ta phải xem xét đề tài lỗi lầm. Tất cả đều vô tội, không có lỗi lầm gì cả. Thật sự, không ai có lỗi lầm gì cả. Vì vọng cảnh mà họ hiện ra có vẻ có lỗi lầm. Thị lực vọng huyễn chia mọi sự vật thành hai: người này vô tội, người này có tội; người này đáng trọng, người này là người đầy tội lỗi. Thị lực từ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn là Thị lực duy nhất nói rằng mọi người đều trong lành vô tội. Thị lực này không có gì có thể xâm nhập. Biện trí không có bất cứ điều gì để nói về chuyện này. Biện trí sẽ không bao giờ có thể can thiệp và Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh

Hồn, và do đó nó phải trở về nhà thôi, không có lựa chọn nào khác.

Hãy là Người Biết đối với thị lực nhìn thấy lỗi lầm

Người hỏi: Kính thưa Dada, có phải hay không là chúng con không nên quan tâm đến chuyện có tội hay vô tội, mà chỉ biết rằng họ không có lỗi lầm mà thôi?

Dadashri: Các con phải biết mọi chuyện, nhưng các con không được nghĩ họ là có lỗi lầm. Các con làm hư hỏng cái thấy của các con khi làm điều đó (nghĩ họ là người có lỗi lầm). Tất cả những gì các con (là Linh Hồn Thanh tịnh) phải làm chỉ là Người Quán Sát Nguyễn V. X (Người đọc thể tên mình vào) đối xử với người có tội như thế nào mà thôi, các con không nên cản trở Nguyễn V. X.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tất cả những gì con phải làm chỉ là quán sát Nguyễn V. X đang làm gì mà thôi.

Dadashri: Đúng vậy đó con, chỉ quán sát mà thôi. Quán sát người có tội xử sự với người khác có tội. Nguyễn V. X là trong lành, trọn lành (flawless), không có chút tỳ vết hay khiếm khuyết nào và người kia cũng vậy. Mặc dầu họ đang đánh nhau, nhưng cả hai đều trong lành.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải điều này có nghĩa rằng, cả khi Nguyễn V. X có tội, chúng con không được coi hắn như là người có tội. Chúng con phải chỉ biết hắn như là có tội mà thôi, có phải như vậy hay không?

Dadashri: Đúng vậy, con phải chỉ biết mà thôi. Các con ít ra phải thừa nhận lỗi lầm, không phải như vậy sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thật ra hấn vô tội.

Dadashri: Thật ra hấn vô tội. Các con có thể xử sự với Nguyễn V. X bất cứ cách nào các con muốn. Thầy bảo các con phải biết người khác là vô tội. Các con phải cảnh giác Nguyễn V. X và bảo hấn rằng hành vi của hấn không thể chấp nhận được. Các con phải nuôi dưỡng hấn với thực phẩm trong lành (Chân Trí Khoa Học Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn của Dada). Sự khốn khó đang có của hấn là do những thực phẩm phế thải mà hấn đã ăn trong thời quá khứ, cho nên bây giờ với thực phẩm trong lành các con sẽ có thể mang đến một giải pháp thỏa đáng.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, và nếu hấn cư xử sai trái, các con có phải bảo hấn thành tâm sám hối hay không?

Dadashri: Đúng rồi, các con phải làm tất cả điều đó. Các con cũng có thể bảo hấn rằng, hấn là thằng vô dụng và ngu ngốc. Các con chỉ có thể nói điều này với Nguyễn V. X mà thôi, là hấn là nghiệp báo số một của con, nhưng không được nói như thế với bất cứ ai khác.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, như vậy nếu nghiệp báo số một có tội thì chúng con phải coi hấn như thế và rầy la hấn, phải không.

Dadashri: Đúng vậy, rầy la hấn bằng mọi cách các con muốn. Dầu có thành kiến với hấn cũng được, bảo hấn rằng hấn luôn luôn gây gổ với người khác. Các con phải làm điều này vì giờ đây các con muốn giải quyết mọi chuyện và thoát

khỏi mọi phiền não.

Không làm gì cả: Quán sát mọi sự việc

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng đối với những nghiệp báo khác, ví như người này, nghiệp báo thứ mười, con có cũng phải coi hấn là vô tội hay không?

Dadashri: Trong lành, vô tội. Cả đến nghiệp báo thứ hai (vợ hoặc chồng) cũng trong lành, vô tội. Các con đã từng có tội nhìn thấy lỗi lầm nơi tất cả mọi người, trừ ra Nguyễn V. X (Người đọc thể tên mình vào) cho nên những khó khăn mà các con bây giờ phải chịu đối với những người khác, thật ra là phản ứng từ những lỗi lầm của các con trong thời quá khứ trở lại với các con mà thôi. Giờ thì người có tội bị bắt! Đó chính là Nguyễn V. X. Không ai khác có tội cả.

Người hỏi: Kính thưa Dada, chúng con thấy nó hoàn toàn sai trái.

Dadashri: Các con đã từng thấy nó hoàn toàn sai trái và giờ đây các con nhìn thấy mọi sự, mọi vật đúng cách. Các con chỉ phải hiểu Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn; các con không cần phải làm điều gì cả. Các con chỉ cần hiểu những gì các Đấng Toàn Giác, vô tâm với những gì xảy ra, đã nói. Không có gì cần phải làm. Đấng vô tâm sáng suốt vô cùng. Nếu đòi hỏi người đời làm bất cứ điều gì, họ sẽ mệt mỏi mà thôi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu một người làm bất cứ chuyện gì họ sẽ tạo nghiệp, không phải như vậy sao?

Dadashri: Đúng vậy đó con. Hữu vi là đọa đày. Làm bất cứ điều gì cũng khổ lụy cả. Có khổ lụy cả trong thực hành lễ nghi. Nhưng Thầy chỉ nói điều này trong pháp hội vấn đáp học đạo sống mà thôi. Với tất cả mọi người bên ngoài, Thầy bảo họ rằng họ phải tiếp tục hành trì bất cứ những gì họ đang làm, nếu nó được đòi hỏi theo đường tu của họ. Đường tu của mỗi người đều khác nhau.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, giờ con bắt đầu nhìn thấy tập tính cố hữu (prakruti) của con. Con có thể nhìn thấy mọi chuyện kể cả ý tưởng, tâm niệm và cái tôi. Con có thể nhìn thấy mọi chuyện, nhưng làm sao con có thể suy xét để hiểu thấu chúng? Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn này phải thực hiện như thế nào? Phải có loại nhận thức gì?

Dadashri: Các con sẽ biết được tập tính cố hữu và loại tập tính cố hữu mà các con phải đối xử. Nếu bây giờ các con không biết, từ từ các con sẽ hiểu biết nó hoàn toàn sau này. Tất cả những gì các con phải làm là lúc nào cũng nhìn thấy Nguyễn V. X đang làm gì. Đó là nhận thức thuần túy hay giác tâm thanh tịnh (pure awareness).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, điều gì xảy ra khi chúng con không thể quán sát tập tính cố hữu của chúng con như chúng con phải làm?

Dadashri: Đó là vì màn vô minh đã bao phủ giác tâm. Những màn này phải được phá tan.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con có thể làm chuyện đó bằng cách nào?

Dadashri: Bằng Qui mệnh lễ (Dada ban phước lành cho

người thật tâm cầu đạo, quỳ nơi đôi chân của Ngài). Mỗi ngày, các con có thể tiêu trừ những màn vô minh này và năng lực quán sát của các con sẽ tăng lên. Những màn che phủ này đã làm tối tăm mọi sự vật trước đây, nhưng bây giờ thì các con có thể nhìn thấy mỗi ngày nhiều hơn đôi chút. Ngay bây giờ, các con không thể nhìn thấy tất cả những lỗi lầm của các con, nhưng ít ra các con không nhìn thấy một ít lỗi lầm mỗi ngày hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con nhìn thấy rất nhiều.

Dadashri: Hằng trăm phải không?

Người hỏi: Kính thưa thầy, chúng nó cứ tiếp tục hiện ra nhưng đây truyền.

Dadashri: Cả lúc đó các con cũng không thể nhìn thấy chúng trọn vẹn. Màn che vẫn còn, có quá nhiều lỗi lầm. Cả Thầy nữa vẫn tiếp tục phạm lỗi lầm khi Thầy cử hành lễ qui mệnh cho các con. Những lỗi lầm này không làm tổn thương ai, tuy nhiên nó vẫn xảy ra và Thầy cũng phải rửa sạch chúng lập tức.

Lựa sạch gạo của chính các con

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu nó không thuộc về bản chất của một người hay nhìn vào tập tính của người khác thì sao?

Dadashri: nếu các con nhìn thấy tập tính của người khác cũng được thôi, nhưng các con không thể tìm kiếm và nói lên

những lỗi làm của họ. Các con có thể nhìn thấy lỗi làm như một đối tượng, nhưng các con không thể chỉ ra cho họ. Các con cần gì nhìn thấy lỗi làm của họ khi đã học nhìn ra lỗi làm của chính họ.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng chúng con phải làm gì nếu họ cứ nói lên lỗi làm của chúng con?

Dadashri: Nếu họ làm chuyện đó và các con cũng làm như thế để trả đũa thì chuyện sẽ chỉ tồi tệ hơn mà thôi. Nếu các con không trả lời, không trả đũa, họ sẽ mệt mỏi khi kết tội các con, và từ từ sẽ ngừng lại thôi. Các con phải nhìn vào lỗi làm của chính các con thay vì phung phí thời gian nhìn vào lỗi làm của người khác. Lỗi làm của các con là bất tận, tuy vậy các con lại nhìn vào lỗi làm của người khác. Lựa sạch gạo của chính các con. Thay vì làm như thế, các con lại lựa gạo cho người khác và xay gạo của các con với đầy sạn, thóc trong đó.

Người hỏi: Nhưng kính thưa Dada, có thể là gạo của chúng con đã được lựa sạch. Nếu người ta đến để trộn gạo chưa lựa sạch của họ với gạo đã lựa sạch của chúng con. Và chúng con đòi hỏi họ đừng làm chuyện đó.

Dadashri: Quy luật là không ai có thể làm lẫn lộn bất cứ những gì đã hoàn toàn làm sạch. Vì các con chỉ làm sạch gạo của các con một phần nào đó thôi, nên họ mới ném vật khác vào đó.

Nhìn Thấy qua trung gian của giác quan

Người hỏi: Kính thưa Dada, nhưng khi chúng con hòa

ứng thuận xử mọi chuyện, người ta vẫn cứ rất khó khăn, và nói ‘cứ làm gì người muốn, tôi sẽ không hợp tác’. Chúng con phải làm thế nào để giải quyết.

Dadashri: Tất cả những điều này không là gì mà chỉ là xảo thuật của biện trí mà thôi. Tất cả những gì con phải làm chỉ là quán sát hậu quả xảy ra mà thôi, chúng toàn là hậu quả không thể thay đổi được. Tất cả những gì các con phải làm chỉ là quán sát tập tính cố hữu của người khác mà thôi. Ai là người đằng sau tất cả chuyện hay can dự này?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thân thể phải không?

Dadashri: Không phải đâu con. Đó là biện trí chấp ngã. Giờ thì tất cả những gì còn lại cho các con chỉ là quán sát hậu quả mà thôi. Hậu quả chẳng bao giờ có thể thay đổi được. Các con là Linh Hồn nếu các con trở thành người quán sát. Các con trở thành tập tính khi các con nhìn vào lỗi lầm của người khác.

Người hỏi: Kính thưa Dada, có người nói rằng, đang khi nhìn thấy và diễn tả lỗi lầm nơi tập tính của người khác, chính họ (Nguyễn V. X) cũng đang quán sát vậy.

Dadashri: Không phải vậy đâu con, người chỉ ra và diễn tả những lỗi lầm của người khác không thể đồng thời là người quán sát được. Đó là một định luật tuyệt đối.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy Thầy nói rằng khi chúng con chỉ ra những lỗi lầm nơi người khác và nói rằng chúng con đang Quán Sát lỗi lầm, sự kiện chúng ta đang chỉ ra những lỗi lầm, điều này có nghĩa...

Dadashri: Người chỉ ra những lỗi lầm không bao giờ có thể là Người Quán Sát được, và Người Quán Sát không bao giờ có thể chỉ ra những lỗi lầm được. Cả hai sự quán sát ở vào những cấp bậc khác nhau. Một quán sát qua giác quan và một quán sát kia siêu việt giác quan và căn cứ vào Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu chúng con nhìn vào lỗi lầm của bất cứ ai khác, điều này có nghĩa là...

Dadashri: Tìm thấy bất cứ loại lỗi lầm nào với bất cứ ai là làm lẫn lộn nhất của tất cả làm lẫn, vì cả thế gian này là trong lành, vô tội, không có lỗi lầm gì.

Nhìn thấy qua trung gian của Linh Hồn

Người hỏi: Nhưng, kính thưa Dada, khi chúng con quán sát Nguyễn V. X (Người đọc thể tên mình vào) đang tìm kiếm lỗi lầm nơi người khác trong quá trình giải nghiệp lực, điều đó là gì vậy?

Dadashri: Quán sát mà Nguyễn V. X thực hiện trong lúc tìm kiếm lỗi lầm là quán sát biện trí của Nguyễn V. X.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, không phải như vậy, con muốn hỏi khi Nguyễn V. X quán sát Nguyễn V. X, có phải là quán sát qua biện trí hay không?

Dadashri: Đúng vậy đó con, quán sát đó là qua biện trí. Nó chỉ có thể được gọi là quán sát qua Chân Trí Thực Chứng khi một người không thấy lỗi lầm của bất cứ ai và chỉ quán sát

mà thôi.

Người hỏi: Nhưng, Kính thưa Thầy, đôi khi trong tương giao hàng ngày, nếu có một điều gì đó sai lầm, chúng con phải chỉ nó ra.

Dadashri: Đúng vậy, nhưng nó không bắt buộc con phải nói ra gì cả. Rốt cuộc con sẽ bắt chợt nói lên một điều gì đó. Sự yếu đuối đó sẽ luôn luôn có đó. Cả Thầy cũng làm như thế đối với những người thân cận với Thầy. Nó chỉ xảy ra; sự yếu đuối này tồn tại trong mọi người. Tuy nhiên, chúng ta phải thừa nhận rằng nó là lỗi lầm của chúng ta và phải có ý rằng nó không nên như vậy.

Khi một người từ trong tâm bắt đầu cảm nhận rằng tìm thấy một lỗi lầm nơi người khác là sai lầm, thì thói quen tìm thấy lỗi lầm nơi người khác sẽ từ từ không còn và giải thể. Mọi sự vật xảy ra là để giải thể, giải nghiệp lực (discharging).

Khi Lỗi lầm làm các con sợ hãi

Những khó khăn mà một người đối đầu, thật sự họ đều có đủ sức mạnh để chịu đựng chúng trước. Nếu không như thế thì người ta sẽ bị tiêu diệt. Đó là một luật tự nhiên.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải Năng Lực của Luật Khoa Học Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn (Vyavasthit Shakti) điều hành đằng sau tất cả những chuyện đó hay không?

Dadashri: Đó chính là Luật Nhân Duyên Sinh Thành. Nó đưa đến những tình cảnh khó khăn, nhưng nó cũng đưa đến

sức mạnh để người ta chịu đựng chúng. Nếu không như vậy thì không thể nói được tình cảnh của con người sẽ như thế nào. Do đó, không có lý do gì để sợ hãi cả. Các con chỉ cần nói với chính các con rằng trên thế gian này, ngoài chính các con và Dada không còn có gì khác. Các con phải kiên cường giống như Dada vậy. Không ai ngự trị bên trên các con cả. Dada là Đấng Chí Tôn của tất cả các Đấng Chí Tôn.

Người hỏi: Nhưng, Kính thưa Dada, những lỗi lầm của chúng con vẫn làm chúng con kinh hãi.

Dadashri: Đúng vậy, chúng có thể như vậy.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, cho đến khi chúng con đạt được trình độ của Thầy...

Dadashri: Các con vẫn sợ hãi về những lỗi lầm của các con, nhưng các con cũng hiểu được cái gì làm các con sợ hãi. Các con biết nó là gì. Nhưng thật ra, các con là Dada, các con không là như thế sao? Không có gì khác nhau giữa hai chúng ta cả. Thật ra chúng ta là một, không phải như vậy sao?

Có lần, người cộng tác làm ăn với Thầy đến với Thầy với gánh nặng của một số vấn đề nghiêm trọng. Thầy bảo họ lên sân thượng cao giọng tuyên bố: *‘Ngân hàng của Dada đang mở cửa, hai đến ba vấn đề đã tự đến, và chúng đã được lãnh tiền. Ta đã gặp khó khăn để trả tiền lúc trước; nhưng giờ thì ngân hàng Dada đang mở cửa cho các người. Nếu tất cả các người muốn đến một lượt thì cứ đến’*. Hắn lên sân thượng và tuyên bố như thế. Và điều này đã có kết quả tốt đẹp cho hắn. Người đời bối rối lo lắng một cách không cần thiết. Nếu có nhiều rận ở trong quần áo, bỏ nó đi có phải là khôn ngoan không?

Đó là khi các con đã giải quyết ổn thỏa

Mọi chuyện đều trở nên khó khăn hơn nếu các con yếu đuối. Ngay khi các con thanh toán mọi nghiệp báo của các con một cách ổn thỏa với tâm bình thản, các con trở thành Linh Hồn Tối Thượng. Các con có nghiệp báo nào không?

Người hỏi: Vâng, kính thưa thầy, có ạ.

Dadashri: Con có hả? Khó khăn chỉ xảy ra khi các con có nghiệp báo mà thôi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao chúng con biết được chúng con đã thương lượng và xử sự với nghiệp báo một cách ổn thỏa?

Dadashri: Không có liên hệ gì trong tâm của các con đối với người đó nữa, và cũng vậy, họ không có liên hệ gì trong tâm đối với các con, thì nó được gọi là hoàn toàn dàn xếp ổn thỏa. Cả hai không còn tưởng nghĩ gì với nhau cả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, bên kia cũng không phải có bất cứ cảm nghĩ gì nữa.

Dadashri: Đối với con, nó không phải là vấn đề nếu tâm tưởng của họ không rõ ràng đối với con, nhưng con phải không có tâm tưởng nào về họ. Các con phải hoàn toàn rõ ràng về phía của con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy điều này có nghĩa là con sẽ không nghĩ gì về họ cả phải không?

Dadashri: Đúng vậy đó con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, tâm tưởng về người đó sẽ

không còn, có phải vậy không?

Dadashri: Đúng vậy đó con.

Tâm Từ Ái của Bậc Đại Giác

Có lần Thầy đề ý có một sự thay đổi trong tâm tưởng về một vị đã tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn. Thường thường Thầy không nhận thấy những thay đổi như thế, nhưng Thầy cứ có tâm tưởng này về người đó. Thầy bắt đầu nghĩ ngợi về chuyện gì xảy ra và lý do đằng sau những nghĩ tưởng này là gì? Nói chung người này tốt, nhưng họ có bất thần trở thành xấu hay không? Câu trả lời này đến từ tâm của Thầy: hoàn cảnh sống của họ đã thay đổi nên họ có vẻ như thế, và Thầy cho họ một khoảng tiền trợ cấp. Họ cần từ tâm của Thầy. Có người hoàn cảnh rất thuận lợi, có người không được may mắn như thế. Điều đó có xảy ra hay không?

Người hỏi: Vâng, kính thưa Thầy nó có xảy ra ạ!

Dadashri: Trên thế gian này luôn luôn có trường hợp như thế, nhưng khi những người này tình cờ gặp Thầy, Thầy phải tiếp đãi họ với từ tâm chăm lo bảo bọc dịu dàng.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, xin cho con được biết từ tâm chăm lo bảo bọc có nghĩa gì?

Dadashri: Với điều này Thầy muốn nói rằng Thầy sẽ chấp nhận họ đầu khi mới gặp Thầy cái vẻ bên ngoài của họ như thế nào đi nữa. Rốt cuộc họ là một người tốt, không phải như vậy sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vậy Thầy đối xử với họ như thế nào?

Dadashri: Họ trong lành, vô tội, không có tỳ vết lỗi lầm nào. Đó là cách Thầy nhìn thấy thế gian này và những tương giao của người sống trong đó. Họ có vẻ như có lỗi lầm vì hoàn cảnh. Thầy chỉ nhìn thấy tính trong lành vô tội nơi bản tính thuần chân thanh tịnh mà thôi. Thế gian đầy lỗi lầm theo sự phán xét của biện trí chấp ngã. Và nơi Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, thế giới không có lỗi lầm gì. Con không nhìn thấy người chồng của con trong ánh sáng trong lành vô tội hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con thật đã nhìn thấy ạ.

Dadashri: Như vậy, từ giờ trở đi, tìm lỗi lầm với họ sẽ có tốt lành gì không? Con chỉ cần quán sát một pho tượng sống phần đầu với một pho tượng sống khác mà thôi. Chỉ quán sát tập tính cố hữu của con mà thôi.

Đấng Chí Tôn nội tại là Đấng Chân Chủ

Không có ai khác ở đây; các con phải chịu đau khổ với hậu quả từ những lỗi lầm của chính các con. Hành lý là nghiệp của chính các con, và không có ai, ngoài Đấng Chí Tôn cư ngụ trong các con, là Đấng ngự trị bên trên các con. Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh là Đấng Chí Tôn. Linh Hồn Thanh tịnh không còn nghiệp báo là Đấng Chí Tôn và Linh Hồn Thanh Tịnh với nghiệp báo là Linh Hồn Thanh Tịnh. Các con vẫn còn rất nhiều nghiệp báo.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con muốn đạt được cảnh giới mà Thầy đang chứng thật, cảnh giới mặc dầu sống trong cuộc đời đầy nghiệp báo, vẫn không bị ảnh hưởng gì.

Dadashri: Giờ thì các con đã đạt được trình độ nhìn thấy tất cả mọi chuyện xảy ra đều là do nghiệp báo của các con. Tất cả những gì các con phải làm bây giờ chỉ là dàn xếp và kết thúc ôn hòa với chúng với tâm thanh thản, vô mê chấp vọng động. Thế là công nghiệp sống người đã thành tựu. Ở đây các con không cần phải đến Hi Mã Lạp Sơn để tu khổ hạnh hay tuyệt thực công phu. Và lại, dầu các con tu khổ hạnh tự kiếp này đến kiếp khác nơi Núi Tuyết các con cũng không thành tựu được gì. Nếu các con đi lạc đường, thì dầu đi hàng triệu năm cũng không đến bến được.

Biết rõ sự khác biệt và sống với niềm vui trọn vẹn

Người hỏi: Kính thưa Thầy, ai là người nhìn vào những tốt và xấu, thiện và ác của nơi tập tính cố hữu (prakruti)?

Dadashri: Chính là tập tính cố hữu.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thành phần nào của tập tính vậy?

Dadashri: Đó là biện trí, đó là cái tôi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, trong trường hợp đó Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh phải làm gì với nó?

Dadashri: Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh chẳng có gì

làm với tốt xấu, thiện ác cả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, bằng cách nào Linh Hồn Thanh Tịnh thấy và biết?

Dadashri: Linh Hồn không bị ảnh hưởng gì trong khi cái tôi của thế gian bị ảnh hưởng.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải thành phần nhìn thấy tốt xấu, thiện ác là thành phần chịu hậu quả (bị ảnh hưởng) hay không?

Dadashri: Đúng vậy đó con, toàn thể nó đều bị hậu quả và bị ô nhiễm.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi biện trí nhìn thấy tốt xấu nơi tập tính, người thấy và biết điều này có phải Chân Cảnh Linh Hồn (Real Self) không?

Dadashri: Khi một người nhìn thấy lỗi lầm nơi tập tính, họ trở thành tập tính. Linh Hồn không hiện diện nơi đó. Linh Hồn không bao giờ có thể nhìn thấy lỗi lầm nơi bất cứ ai.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con muốn nói đến việc nhìn thấy lỗi lầm của chính con chứ không phải lỗi lầm của người khác.

Dadashri: Cả vào lúc đó, nó chính là tập tính nhưng đó là tập tính siêu việt giúp con Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vậy ai nhìn thấy tập tính vô tội, không có lỗi lầm gì?

Dadashri: Năng lực nhìn thấy tập tính trong lành vô tội là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh (Pure Self-Shuddhatma)

Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh không bao giờ bị dính dáng vào bất cứ cái gì khác.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, loại niềm vui gì được chứng nghiệm khi nó nhìn thấy được Chân Cảnh Giới trong lành, vô tội, không có lỗi lầm nào?

Dadashri: Niềm vui đó có thể được gọi là Chân Lạc Cảnh Giải Thoát, An Vui, Tự Tại, Tiêu Dao.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy Linh Hồn không bao giờ quan tâm đến cảnh giới của quả báo hay nghiệp báo, có phải như vậy không?

Dadashri: Nó không bao giờ nhìn vào nghiệp báo của tập tính.

Có hai loại Trí Huệ liên quan đến nghiệp cảnh (effects): Một là Trí Huệ về tập tính, và loại kia là Chân Trí Thực Chứng về Chân Cảnh Linh Hồn.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, niềm vui nào mà Linh Hồn cảm nghiệm và Chứng Thật khi nhìn thấy sự vậy đúng như thật?

Dadashri: Mặc dầu Linh Hồn đã cảm nghiệm được Chân Lạc Cảnh, Linh Hồn chỉ quan tâm đến Thực Tướng của cảnh giới nhìn thấy đúng như thật mà thôi, và không phải quan tâm đến cảm nghiệm Chân Lạc Cảnh. Đó là lý do tại sao Thầy bảo các con Thấy Biết Thực Tướng của tất cả đúng như thật. Đây là Chân Lý Tối Thượng.

Điều này tạo ra chương ngại...!

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi nào một người có thể Chứng Thật được Chân Lạc Cảnh? Có phải chỉ sau khi họ thoát khỏi mọi lỗi lầm hay không?

Dadashri: Lạc Cảnh luôn luôn hiện tiền, nhưng lỗi lầm của các con gây chương ngại và do đó các con không tiếp nhận được trọn vẹn lợi ích của nó. Ngay cả lúc này, bây giờ, Chân Lạc Cảnh vẫn hiện tiền tồn tại, nhưng tâm cảnh của các con (internal settings) không trong tình cảnh thích hợp, không biết phải làm thế nào để được an trú nơi Chân Lạc Cảnh này.

Chân Cảnh Trọn Lành của Dada

Cả vị Chánh án của Tối cao Pháp viện cũng không thể nhìn những lỗi lầm của chính Ngài. Phán xét của Ngài không bao giờ có thể đạt đến trình độ này. Người đời tiếp tục phạm quá nhiều lỗi lầm ‘chở hết xe tải này đến xe tải khác!’ Hơn nữa, mặc dầu lỗi lầm dễ nhìn thấy và rõ ràng, họ cũng không thể nhìn thấy chúng. Chính vì họ không có được thị lực chính xác cần thiết. Và nơi đây (pháp hội vấn đáp học đạo) dầu một lỗi lầm nhỏ nhất đi nữa cũng lập tức bắt được. Các con có thể tưởng tượng quá trình phán xét nào đang xảy ra bên trong hay không?

Không chỉ điều đó mà thôi, ở đây (pháp hội) tuyệt đối không có bất hòa xung đột với bất cứ ai. Cả với người có tội, vì thật ra họ vô tội. Họ có tội đối với ‘ngoại vụ’ (thế gian tương đối bên ngoài). Chúng ta không quan tâm đến điều này.

Phạm vi hoạt động của chúng ta là thuộc về ‘nội vụ’ liên hệ đến Chân Cảnh Linh Hồn. Thực ra họ trong lành vô tội và do đó chúng ta không bao giờ có bất hòa nào.

Hiện giờ hút ống bình là một trong những lỗi làm công khai dễ nhìn thấy của Thầy (thói quen này được bỏ không lâu sau đó). Ngoài điều này còn có một số lỗi làm vi tế khó nhận ra và cực thậm thâm, không thể nhận ra vẫn còn. Những lỗi làm này chẳng có hại mà cũng chẳng có ích gì cho ai và không ai trên thế gian có thể nhận ra chúng. Thầy không còn bất cứ lỗi làm công khai hay ẩn tàng nữa. Với công khai, Thầy muốn nói rằng mặc dầu các con sống chung, gần gũi với Thầy mỗi ngày 24 giờ trong 4 tháng, các con cũng không thể nhìn thấy bất cứ lỗi làm nào nơi Thầy.

Đức Bà Niruben là vị thị giả luôn luôn bên cạnh Thầy để phục vụ, chăm sóc Thầy, nhưng Đức Bà chưa từng nhìn Thầy dầu chỉ một lỗi làm của Thầy. Đức Bà luôn ở bên Thầy. Nếu một Bậc Đại Giác Chân Nhân (Gnani Purush) còn có lỗi thì làm sao mà thế gian có thể trở thành không có lỗi làm cho được?

Năng Lực Thấy Biết của Bậc Đại Giác

Thầy có Năng lực Thấy Biết Tối Thượng. Năng lực Thấy Biết của Thầy đã đạt được cảnh giới tối cao. Các con không thể nhận ra nó, nhưng khi Thầy đang nói với các con và Thầy phạm một lỗi làm, nó không thể chạy trốn khỏi Thầy và Thầy tức khắc xóa bỏ nó liền. Thầy đã trở nên trọn lành và Thầy nhìn thấy toàn thể thế gian trọn lành không chút tỳ vết. Năng lực Thấy Biết tối thượng là Năng lực khi các con không thể

nhìn thấy bất cứ ai trên thế gian này là có lỗi làm cả. Sau khi Thầy đạt được Chân Trí này, Thầy bắt đầu nhìn thấy hàng ngàn lỗi làm của Thầy mỗi ngày. Lỗi làm của các con sẽ giảm đi khi các con nhận ra được chúng. Và khi lỗi làm của các con giảm đi Năng lực Thấy Biết của các con tăng lên. Những lỗi làm rất vi tế và cực thâm thâm của Thầy vẫn còn và Thầy nhận biết chúng. Những lỗi làm này không làm hại, không làm tổn thương ai, nhưng chúng vẫn còn vì ảnh hưởng của thời đại thuộc chu kỳ mạt kiếp này. Những lỗi làm này cản trở, không cho đạt được cảnh giới toàn giác toàn tri (Keval Gnan), nhìn thấy toàn cảnh giới 360°. Hiện giờ Thầy ngừng lại ở 356°. Chân Trí Thực Chứng mà Thầy ban cho các con trong một giờ (trong Đồi Đạo Viên Dung Qui Mệnh Lễ) là trọn vẹn 360° của Chân Cảnh Giới Đại Giác Quang Minh Tuyệt Đối, nhưng các con không có được khả năng hấp thụ hết nó. Và than ôi, chính Thầy cũng không thể hấp thụ nó hoàn toàn. Chính chu kỳ của thời mạt kiếp hiện giờ ngăn cản không cho đạt hết bốn độ còn lại. Chân Cảnh Giới nội tại của Thầy là Thực Thể 360°, nhưng cảnh giới giao tiếp trong đời sống thế gian tương đối của Thầy là 356°. Đương thời của chu kỳ mạt kiếp này không thể nào đạt được Chân Cảnh Tuyệt Đối nơi cảnh giới sắc tướng tương đối của thế gian trong chu kỳ của thời mạt kiếp này, nhưng Thầy không quan tâm đến chuyện đó vì Thầy đã Chứng Thật Chân Lạc Cảnh Vô biên bên trong của Thầy.

Đó là Lý do Thầy không có Đấng cao hơn Ngự trị Thầy

Có bao nhiêu lỗi làm mà các con không thể nhìn thấy

được thì các con có bấy nhiêu chư vị cao hơn ngự trị các con. Người không còn lỗi lầm sẽ không có ai cao hơn ngự trị họ. Vì Thầy không có những vị cao hơn ngự trị Thầy nên Thầy là Đấng Tối Cao của những vị trên cao. Thầy không còn bất cứ lỗi lầm công khai dễ nhìn thấy hay vi tế khó nhìn thấy nào và Thầy luôn luôn thức tỉnh nhận biết những lỗi lầm cực thậm thâm vi diệu. Thầy luôn luôn là người Thấy Biết những lỗi lầm này. Cả đến Đấng Chí Tôn Mahavir cũng sống trong cảnh giới như thế.

Bậc Đại Giác là Hiện Thân của Linh Hồn Tối Thượng với Xác Thân Người

Một Bậc Đại Giác Chân Nhân không có lỗi lầm dễ nhìn thấy hay khó nhìn thấy nào. Ngài vẫn có những lỗi lầm thật vi tế và cực thậm thâm vi diệu, nhưng Ngài lúc nào cũng là Người Thấy Biết những lỗi lầm này. Để Thầy mô tả những khác biệt giữa những loại lỗi lầm này cho các con biết. Lỗi lầm lộ ra ngoài là lỗi lầm ai cũng có thể nhìn thấy được, nhưng lỗi lầm vi tế ẩn sâu bên trong thì không nhìn thấy được. Nếu Thầy phạm một lỗi lầm vi tế trong lúc đang ngồi giữa hai mươi lăm ngàn người, Thầy biết rằng có một lỗi lầm đã xảy ra, nhưng không ai hiện diện, ngoại trừ bốn hay năm người nhận ra. Lỗi lầm lộ ra ngoài dễ thấy hay vi tế ẩn sâu khó thấy có thể nhận biết với biện trí, trong khi những lỗi lầm thật vi tế và cực thậm thâm vi diệu chỉ có thể nhận biết qua Chân Trí Thực Chứng mà thôi. Con người không thể nhìn thấy những lỗi lầm này, nhưng chư thiên có thể nhìn thấy chúng với Chân Trí siêu việt cảnh giới vật chất của thế gian. Những lỗi lầm

này không làm tổn thương ai. Thầy vẫn còn những lỗi làm này và chúng vẫn còn vì những nghịch cảnh gây ra bởi chu kỳ mặt kiếp của thời đại này.

Mọi người phải hiểu rằng Bạc Đại Giác Chân Nhân là Hiện Thân của Đấng Chí Tôn trong xác thân người. Một Đấng như thế không có lỗi làm lộ ra ngoài dễ thấy hay ẩn sâu không thể thấy nào cả.

Đấng Chí Tôn nội tại chỉ ra cho các con thấy những lỗi làm

Thầy không có lỗi làm dễ thấy hay khó thấy nào, nhưng Đấng Chí Tôn trong Thầy chỉ ra cho Thầy thấy những lỗi làm mà Thầy có: những lỗi làm rất vi tế và cực thậm thâm vi diệu cản trở không cho Thầy đạt được Chân Cảnh Đại Giác Toàn Tri Vô Thượng. Đó là cách Thầy biết được Thầy có một Đấng cao hơn Thầy. Thầy nhìn thấy Đấng cao hơn bên trong Thầy. Không phải Đấng Chí Tôn bên trong chỉ ra cho các con nhìn thấy lỗi làm của các con là Đấng cao hơn các con hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy ạ.

Dadashri: Vì thế cho nên Thầy nói rằng Đấng chỉ ra cho Thầy nhìn thấy những lỗi làm của Thầy là Đấng Chí Tôn của mười bốn cõi của vũ trụ này. Hãy Tôn vinh Ngài, Đấng Chí Tôn này.

Chính Thầy đã nhìn thấy Dada Chí Tôn (Dada Bhagwan) này đang cư trú bên trong với Thực Tướng Tuyệt đối Tối Cao của Ngài. Thầy bảo đảm các con về điều này. Thầy Thờ Kính

Ngài và Thầy gọi các con đến và Chiêm Ngưỡng Ngài (do His Darshan). Dada Bhagwan với Năng Lực Thấy Biết 360°, trong khi Thầy chỉ tại 356 độ mà thôi. Điều này có nghĩa rằng chúng tôi là thực thể cách biệt với nhau, điều này có là chứng cứ đủ cho các con tin hay là không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, dĩ nhiên là đủ rồi Thầy.

Dada Bhagwan: Cả hai chúng tôi cách biệt với nhau. Đấng Hiện Hiện bên trong Thầy là Dada Bhagwan, là Nguồn Sáng chiếu ngời Thập Phương Tam Giới (Absolute Effulgent).

PHẦN III

Đấng Chí Tôn nhìn thấy thế gian vô tội

Người hỏi: Kính thưa Thầy, Đấng Chí Tôn Mahavir đã nhìn thấy toàn thể thế gian trong lành, vô tội, không có chút lỗi lầm nào.

Dadashri: Đấng Chí Tôn đã nhìn thấy thế gian trong lành, vô tội, không có lỗi lầm. Ngài đã nhìn thấy điều này qua Thị Lực Trọn Lành của Ngài. Ngài không nhìn thấy ai có lỗi cả. Thầy cũng nhìn thấy thế gian không có lỗi lầm và tìm thấy rằng không có ai có lỗi cả. Dầu một người choàng vòng hoa lên Thầy hay sỉ nhục Thầy, họ đều không có lỗi lầm, vì vọng kiến mà một người có vẻ có lỗi lầm. Chính thị lực bất toàn, bệnh hoạn, bị tổn thương, bị che khuất là lỗi lầm.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao chúng con có thể không có lỗi lầm cho được.

Dadashri: Điều này chỉ có thể đạt được qua nhìn thấy mọi người trên thế gian đều không có lỗi lầm. Thầy nhìn thấy mọi người vô tội dầu họ kính trọng Thầy hay sỉ nhục Thầy, dầu họ có thiện ý hay ác ý đối với Thầy, Thầy đều nhìn thấy họ cả hai trong ánh sáng bình đẳng.

Không ai có lỗi cả. Nếu họ có làm lỗi lầm nào, lỗi lầm đó là thuộc về tiền kiếp của họ, cho nên trong kiếp này học rút cuộc làm chuyện lỗi lầm trái với ý muốn của họ; những lỗi lầm đó không xảy ra trái với ý muốn của các con sao? Họ làm

điều làm lỗi vì gánh nghiệp họ mang theo vào đời này, và vì vậy mà không có ai có lỗi cả.

Qua Thị lực nào các con nhìn thấy thế gian vô tội?

Đừng nhìn vào thân xác (pudgal); đừng chú ý đến thân xác. Chỉ chú tâm đến Linh Hồn. Đấng Chí Tôn Mahavir đã coi người đóng đinh vào tai của Ngài là vô tội. Các con là người lỗi lầm khi các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác. Chính thành phần cái tôi của các con làm điều này, và khi làm như vậy các con sẽ lãnh sự trừng phạt gấp đôi! Một là các con không được thưởng với gắng sức của các con, và hai là các con còn bị trừng phạt nữa! Khi các con nói rằng người ta tạo ra chướng ngại trên đường giải thoát của các con, các con nhìn thấy chúng qua giác quan của các con và nói lên từ quan điểm tương đối của thế gian vô thường. Tuy nhiên, thực ra không ai có khả năng ngăn cản hay tạo chướng ngại trên đường cứu độ của các con, vì không có chúng sinh nào có khả năng, dầu một chút xíu nào, can thiệp vào một chúng sinh khác. Đó chính xác là cách vận hành của thế gian. Mọi người trên thế gian này đều là con rối do tập tính (prakruti) cột dây điều khiển. Tập tính kéo dây và người đời nhảy múa theo tập tính của chính họ. Do đó, không ai bị kết án được. Toàn thể thế gian là trong lành vô tội. Chính Thầy Chứng Thực cảnh giới vô tội này của thế gian. Khi tự các con Chứng Thực được cảnh giới thế gian trong lành vô tội này các con sẽ được giải thoát khỏi khổ cảnh của thế gian này. Trái lại, bao lâu mà các con còn coi bất cứ chúng sinh nào có lỗi lầm, các con không được giải thoát, tự do, tự tại, an vui.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải tầm nhìn này là áp dụng cho tất cả chúng sinh, không phải chỉ đối với con người mà thôi; mà còn đối với côn trùng, cầm thú nữa hay không?

Dadashri: Đúng vậy đó con, các con phải có khả năng nhìn thấy tất cả chúng sinh trong khắp vũ trụ là không có lỗi lầm.

Người hỏi: Kính thưa Dada, Thầy nói rằng mọi chúng sinh đều vô tội. Vậy thì, nếu con phạm lỗi lầm khi làm việc và vị giám thị của con la rầy con, họ không phải là sai trái hay sao, vì con là vô tội mà?

Dadashri: Các con không nên chú tâm vào sự la rầy của người khác. Các con phải hiểu rằng người la rầy con là vô tội. Con không thể tìm kiếm lỗi lầm với bất cứ ai. Càng nhìn thấy cảnh vô tội nơi người khác, thì hiểu biết của con càng tăng lên trong con.

Thầy nhìn thấy toàn thể gian là vô tội. Các con cũng sẽ nhìn thấy như cách đó, và khi các con nhìn thấy được như thế, thì mọi vấn đề nan giải đều được giải quyết. Thầy sẽ ban cho các con bấy nhiêu trong sáng nơi thị lực của các con. Thầy sẽ rửa sạch những tội lỗi của các con để thị lực trong sáng này không bị mờ tối và các con sẽ tiếp tục nhìn thấy thế giới như là trong lành vô tội, không có lỗi lầm nào. Cùng với điều này, nếu các con sống theo Năm Phương Châm Hướng Dẫn Đạo Sống Giải Thoát, thì Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn mà các con đã thọ nhận sẽ giữ thị lực này nguyên vẹn và sẽ không để nó bị sút mẻ.

Thế gian Vô tội qua Thị Lực của Bản Giác Chân Nguyên

Thầy nhìn thấy toàn thể thế gian trọn lành (nirdosh).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi nào một người có thể nhìn thấy Chân Cảnh Trộn Lành của cả thế gian.

Dadashri: Để Thầy đưa ra một thí dụ. Tại một làng quê có khoảng năm ngàn người, có một người thợ kim hoàn. Các con đem hết vòng vàng mà các con có được đến bán cho ông. Ông sẽ xem xét những đồ vật của các con, và mặc dầu vàng mà các con mang đến không phải là vàng thật, mà bị pha chế lẫn lộn với những kim loại khác, ông sẽ không giận hờn gì cả. Tại sao như vậy được? Vì ông chỉ quan tâm đến vàng thật chứa trong những đồ trang sức này mà thôi. Cho nên người thợ kim hoàn (giống như Bạc Đại Giác) sẽ không giận hờn gì với phẩm chất của những đồ trang sức đem đến cho ông vì ông chỉ quan tâm đến vàng thật mà ông có thể lấy ra mà thôi. Thị Lực của Thầy về thế gian cũng giống như Thị Lực của người thợ kim hoàn vậy: chỉ có vàng thật bên trong là có giá trị, mặc dầu có nhiều tạp kim trộn lẫn trong đó. Mặc dầu có những vật pha trộn, người thợ kim hoàn vẫn bình thản, không chút động tâm. Nếu ông khó chịu với đồ trang sức, các con sẽ ngần ngại đem đồ trang sức đến cho ông. Một người thợ kim hoàn chân chính sẽ bảo đảm với các con rằng ông chỉ quan tâm đến vàng thật mà thôi. Giờ thì các con không nghĩ người thợ kim hoàn là khôn ngoan hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, ông ấy thật là khôn ngoan.

Dadashri: Thí dụ về tình cảnh tương tự như vậy có hoàn hảo hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đúng vậy, nó thật hoàn hảo. Mọi chuyện đều trở thành rõ ràng khi Thầy đưa ra những thí dụ như thế.

Dadashri: Các con nghĩ người nào khác khác có thể đưa ra cho các con những ví dụ như thế hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, họ có thể có ạ.

Dadashri: Không đâu con. Làm sao mà họ nghĩ đến những ví dụ như thế được? Đàn ông dùng cả ngày nghĩ ngợi về chuyện tiền bạc và khi họ về nhà, tâm điểm của họ là người vợ. Và khi xong chuyện với người vợ, họ lại bận tâm với tiền bạc. Như vậy, chừng nào họ mới có thời giờ để nghĩ về những chuyện khác?

Thầy đã quan sát người thợ kim hoàn. Thầy thường tự nhủ tại sao họ không khó chịu với khách hàng và những đồ vật mang đến. Tầm nhìn của họ làm Thầy kính phục. Họ không bao giờ nóng giận, cũng không ca ngợi khách hàng về những đồ vật của họ. Nhưng họ thật sự mời khách hàng của họ ngồi uống trà, cả khi họ mang đến sản phẩm có nhiều tạp chất. Quan tâm duy nhất của họ chỉ là vàng thật chứa trong đồ trang sức mà thôi. Ở đây, cũng vậy khi các con nhìn vào người khác. Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh cư ngụ bên trong, và từ Thị Lực của Bản Giác Chân Nguyên mà nhìn không ai có lỗi lầm cả.

Thế gian trọn lành: với nhiều bằng chứng

Chúng tôi nhìn thấy toàn thế giới trọn lành, vô tội. Chúng tôi tin rằng cả thế giới đều vô tội, không có lỗi lầm. Niềm tin này có khi nào có thể thay đổi không dầu chỉ trong một phút? Khi chúng tôi tin rằng nó không có lỗi lầm và nhìn thấy nó

thật sự như thế, thì có khi nào nó có thể thay đổi không?

Đó là vì không ai trên thế gian này có lỗi cả. Thầy nói điều này đúng như thế, thật sự chính xác như thế. Qua biện trí trong lành của Thầy, Thầy sẵn sàng đưa ra cho các con bằng chứng về chuyện này. Thầy có thể chứng minh một cách dễ dàng điều này đối với tất cả những vị trí thực trên thế giới nếu họ muốn có bằng chứng về nó.

Hai Đức Tính Chính Yếu của Cảnh Giới Tuyệt Đối

Thanh Tịnh

Các con không có hy vọng tìm thấy một người trọn lành (sheelvaan-perfect, flawless) vào ngày và thời kỳ này. Trường hợp như thế đã có từ hai ngàn năm trăm năm qua. Nghiệp báo (Karma effects) của chu kỳ thời mạt kiếp này sẽ không cho phép ai trở thành một người trọn lành được (360°).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nhưng một người không thể tiến về cảnh giới trọn lành như thế hay sao?

Dadashri: Được chứ, người ta có thể.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, người ta phải làm gì để tiến về cảnh giới trọn lành đó? Đây là một câu hỏi đang hành hạ con, con phải làm gì, con không hiểu?

Dadashri: Tóm lại, tiến về cảnh giới trọn lành xảy ra khi từ thâm tâm các con không có ý nghĩ tiêu cực hay thù nào đối với một kẻ thù làm hại các con. Nếu có, các con phải xóa bỏ chúng với thành tâm sám hối. Chính vì sự yếu đuối của các

con mà ý định của các con thay đổi, cho nên hãy sửa lại cho đúng với thành tâm sám hối. Với cách này, cảnh giới trọn lành sẽ đạt được.

Hơn nữa, phải biết rằng không ai trên thế gian này có tội cả. Thật ra và thật sự mọi chúng sinh đều vô tội, và hai sự thật này phải luôn luôn hiển hiện trong chánh niệm của các con. Khi các con nhìn thấy bất cứ ai có lỗi lầm, đó thật sự là vọng tưởng (illusion).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thật khó cho biện trí của chúng con hiểu được hai sự thật này.

Dadashri: Biện trí chấp ngã (trí thức, intellect) của con sẽ không bao giờ để cho các con hiểu được rằng không ai có lỗi lầm cả.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vậy con phải làm gì về chuyện đó?

Dadashri: Khi các con thực chứng được chân cảnh trong lành của cả thế gian và chúng sinh, thì lời khẳng định của Thầy sẽ trở thành hiển nhiên đối với các con. Trước hết hãy bắt đầu với lời khẳng định ‘mọi người đều không có lỗi lầm’. Lòng tin chắc (conviction) của các con sẽ đến với thực chứng, và đó là lúc đó biện trí của con sẽ lắng xuống.

Đây là Nhiệt kế của Chân Trí Thực Chứng

Nếu các con muốn biết Thật Tướng của thế gian này là gì, sau một quá trình phân tích cặn kẽ, rốt ráo, Thầy sẽ nói với các con rằng, mọi chúng sinh trong thế gian này, kể cả cầm

thứ, là trọn lành, vô tội, không có lỗi lầm. Từ tiền đề xác định này các con sẽ phải tìm ra giải đáp cho mọi phương trình.

Kết luận là toàn thể thế gian thật sự là trọn lành, vô tội. Mọi sinh linh đều vô tội, không chút lỗi lầm. Chính vì các con bị Vô Minh che lấp nên cảnh giới của chúng sinh mới hiện ra với vẻ lỗi lầm nơi tâm cảnh của các con. Giờ thì các con biết được từ xưa cho tới giờ các con đã sai lầm như thế nào rồi.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, lỗi lầm nhiều lắm.

Dadashri: Các con sẽ bắt đầu nhìn thấy thế gian vô tội, cả khi người móc túi của các con cũng hiện ra với các con là vô tội nữa. Khi điều này xảy ra các con có thể vững tâm rằng các con đã đạt được cảnh giới hiểu biết chân chính.

Đưa Đến Giải Đáp Duy nhất

Trong toán học thầy giáo có thể đòi hỏi các con làm ngược lại, dùng câu trả lời để giải quyết vấn đề của các con. Cũng giống như thế, Thầy bảo các con thừa nhận hay tin tưởng chỉ một điều là: Không ai trên thế gian này có tội, toàn thể thế gian trọn lành, vô tội. Với giả thiết này, câu trả lời hay giải đáp sẽ đạt được. Các con có nhìn thấy những lỗi lầm nơi người khác hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu các con tìm kiếm chúng, các con có thể nhìn thấy được.

Dadashri: Thật sự, không có lỗi lầm. Sự kiện các con nhìn thấy lỗi lầm và vì các con hiểu lầm. Chính vì thiếu hiểu biết của các con đã khiến cho các con nhìn thấy đâu một lỗi

làm nhỏ nhất nơi người khác.

Nếu các con chấp nhận sự thật là không ai trên thế gian này có lỗi cả thì các con sẽ có giải đáp cho mọi vấn đề của các con. Không ai có lỗi trên thế gian này, và các con vẫn bị khổ lụy vì lỗi lầm do chính các con gây ra. Nếu một người nào đó làm tổn thương hay sỉ nhục các con, thì chỉ một mình các con có lỗi, không phải người kia.

Thế Gian hiện ra theo khả năng cảm nhận của các con

Người hỏi: Kính thưa Thầy, thường thường chúng con nhìn thấy cùng một người trong một loại ánh sáng hay khác biệt nào đó. Một ngày họ có vẻ rất tốt, ngày hôm sau họ có thể có vẻ là người thiếu lễ độ, hôm sau nữa lại có vẻ hữu ích. Tại sao có chuyện xảy ra như thế.

Dadashri: Sự khác biệt mà các con nhìn thấy là do thị giác bị bệnh của chính các con. Không có những thay đổi nơi người đó. Bất cứ thay đổi nào mà các con nhìn thấy là do thị giác sai trái của các con. Các con nhìn vào người đó qua biện trí chấp ngã hay kiến thức của các con. Chân Trí Khoa học nói rằng các con không biết cách nhìn như thế nào cho đúng. Tại sao các con trở thành chủ nhân của người vợ? Vì các con không nhìn thấy Chân Cảnh Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh nơi nàng. Các con nhìn thấy nàng như là người vợ của các con, có khi vui tươi, có khi khó chịu. Đó là lý do tại sao sự vật hiện ra với các con theo cách như thế. Nhưng thật ra điều đó phải như vậy.

Dadashri: Làm sao mà các con có thể nói người khác nghĩ gì về các con. Nếu một người nào đó ẩn chứa lòng khinh khi đối với các con, các con cảm thấy thế nào về họ?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, con sẽ không cảm thấy vui được.

Dadashri: Vậy thì chuyện gì xảy ra khi các con làm chuyện giống như thế đối với người khác?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, đó là một sự khó giải cho con là con có cảm ứng tốt với người này và cảm ứng xấu với người khác.

Dadashri: Không có gì là khó cả. Nó không phải là một điều khó giải đối với Thầy, vì Thầy hiểu rõ nó. Có một người mỗi ngày thường hay hỏi Thầy tại sao họ cứ tiếp nhận cảm ứng xấu từ một người có lỗi chứ không phải người kia.

Người hỏi: Nhưng kính thưa Thầy, nếu con là người xấu, thì không phải ai cũng hiện ra có vẻ xấu với con hay sao?

Dadashri: Vì chính các con là người có lỗi lầm mà các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác. Thật ra không ai có lỗi lầm cả. Người đời đời hiện ra có vẻ lỗi lầm vì lỗi lầm của chính các con. Đó chính là sự khám phá của Đấng Chí Tôn Mahavir. Và gọi một người nào đó là tốt cũng là sự khờ khạo của các con, vì sau một lúc nào đó các con lại sẽ nói ‘người này phản bội tôi’. Điều này có xảy ra hay không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, điều này luôn luôn xảy ra.

Dadashri: Và do đó cả hai thị giác, nhìn thấy cái tốt và

nhìn thấy cái xấu đều là những cái thấy thuộc cảnh giới mê vọng (illusion). Đừng cho chúng là thật.

Thực Chứng Thế Giới Trọn Lành

Người hỏi: Kính thưa Thầy, năng lực thấy biết về mọi người đều không có lỗi lầm phải luôn luôn hiện tiền, có đúng như vậy hay không?

Dadashri: Phải cần nhiều thời gian công phu các con mới nhìn thấy được mọi người là vô tội. Nhưng Dada đã bảo các con như thế, và thỉnh thoảng các con thật sự nhìn thấy người khác vô tội, thì đó là căn cứ vào những gì Thầy đã nói cho các con biết mà thôi. Nhưng các con không thể nhìn thấy cảnh giới vô tội này hoàn toàn chính xác.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con không thể có được chứng nghiệm như thế hay sao?

Dadashri: Các con không thể có liên chứng nghiệm đó được.

Người hỏi: Kính Thưa Thầy, dầu chúng con chấp nhận điều đó trong tâm là mọi người nhất định đều vô tội, chúng con cũng không chứng nghiệm được hay sao?

Dadashri: Các con đã tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, và chứng nghiệm sẽ xảy ra sau đó đúng theo thời gian. Giờ thì các con đã chấp nhận thế gian không có lỗi lầm gì. Điều này có nghĩa là các con sẽ không còn bị mê hoặc, và khó khăn nữa. Tâm của các con giờ không bị bất an,

xáo trộn nữa. Tâm trở thành hưu hổng khi các con nhìn thấy người đời có lỗi lầm và hậu quả là các con sẽ phải đau khổ. Thực sự không ai có lỗi lầm cả. Biện trí từ cái tôi khiến các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác. Đó là khởi đầu của mê chấp vọng cảnh, lấy cái không thật cho là thật, lộng giả thành chân. Nếu các con cứ phàn nàn hoài, ai sẽ nghe các con?

Bây giờ các con có biết là tất cả những than phiền về người khác của các con với Thầy trong pháp hội vấn đáp học đạo này là sai lầm hay không?

Người hỏi: Kính thưa thầy, con biết ạ.

Dadashri: Đó là chỗ mà thời giờ bị hoang phí. Sẽ không có gì rắc rối hoang mang nữa khi các con hiểu rằng mọi người đều vô tội.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nếu một người nào đó lấy cắp của con và tức khắc con tự nhắc nhở rằng chuyện xảy ra nghiệp báo của chính mình đã tạo ra, thì kẻ cắp lập tức hiện ra vô tội.

Dadashri: Khi các con có được sự hiểu biết rằng những gì các con trải nghiệm là do nghiệp báo của chính các con, thì họ sẽ hiện ra với vẻ vô tội. Đó là chứng nghiệm của Chân Trí về Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan).

Người hỏi: Kính thưa Thầy, điều đó được coi là chứng nghiệm phải không?

Dadashri: Đúng vậy đó con.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, khi con nhìn thấy đó là hiện hành từ nghiệp báo của chính con, có phải không?.

Dadashri: Đúng vậy đó con. Khi các con chấp nhận rằng đó chỉ là hiện hành từ nghiệp báo của các con mà thôi. Điều này được gọi là nhận biết thức tỉnh hay giác chứng (awareness).

Đi khắp nơi chỉ nói rằng không ‘thế gian là vô tội’ thì không được coi là chứng thật được.

Có vài trường hợp các con vững tin trong việc áp dụng Chân Trí này, trong khi trường hợp khác các con sẽ không như thế. Tuy nhiên chỉ có chấp nhận Chân Trí này là giống nhau mà thôi. Khi thời điểm tới các con sẽ tin chắc điều này trong mọi hoàn cảnh. Ít nhất các con cũng có được giải đáp. Khi các con có được giải đáp, các con sẽ dần dần biết được phương trình áp dụng cho mọi trường hợp. Có được giải đáp là thỏa đáng, không phải như vậy sao?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, những gì xảy ra trong cuộc đời của chúng con dầu tốt hay xấu, nếu chúng con chấp nhận nó chính là nghiệp báo của chính chúng con, thì...

Dadashri: Không có gì khác ngoài chuyện nghiệp báo (consequences of our karma) này. Tất cả những gì đến với các con là do chính những gì các con đã làm dầu tốt, dầu xấu, dầu thiện, dầu ác; nhưng đối với những tương giao trong đời sống hằng ngày, các con phải khen ngợi những người hoàn thành công việc tốt đẹp. Và nếu họ làm điều ác, thì tốt nhất là giữ yên lặng, không nói gì.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như vậy thì chúng con phải nói gì với người làm hư hỏng việc làm của họ?

Dadashri: Các con không nói với họ điều gì cả. Chỉ giữ

im lặng, nhưng đối với người đã làm được việc, tốt lành nếu các con không khen họ thì họ sẽ không nhận được sự khuyến khích mà họ cần. Họ sẽ cảm thấy rằng các con không mấy quan tâm đến việc làm của họ. Theo họ, họ đã gắng sức và họ cảm thấy họ là người làm (doer). Họ không biết rằng việc làm của họ thật sự là sự là sự hiện hành theo nghiệp của họ. Họ sẽ quả quyết rằng họ khổ công làm việc, và khi họ nói như thế, các con phải đồng ý với họ.

Thế Gian Trộn Lành Với Thị Lực Chung Kết

Người hỏi: Kính thưa Thầy, giờ thì con không nhìn thấy ai là người hạ tiện cả, ngược lại trước đây con nhìn thấy mọi người không gì khác hơn là vô dụng, không có giá trị gì cả.

Dadashri: Không có ai là vô dụng, vô giá trị cả. Sau khi xem xét cẩn thận mọi sự vật, Thầy tuyên bố rằng toàn thể thế gian là toàn hảo, trộn lành, không có lỗi lầm gì.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, vì chúng con không thể nhìn thấy họ như là Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh, có phải hay không?

Dadashri: Trước hết, các con nhìn thấy những lỗi lầm của họ vì các con không nhìn thấy họ như là Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh, và thứ hai các con không xem xét lý do đằng sau sự nhìn thấy lỗi lầm này. Nếu các con phân tích, xem xét sự vật chính xác như thật thì các con nhận ra rằng người nhìn thấy lỗi lầm là hoàn toàn sai trái. Với phân tích cẩn thận các con sẽ thấy rằng người nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác tự họ nói lên lỗi lầm của chính họ. Do đó, chỉ nhìn thấy Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh nơi người khác không đủ, mà còn phải xem xét mọi khía cạnh và suy diễn ra để biết

bằng cách nào mà người khác là không có lỗi và tại sao mặc dầu như thế, các con lại áp đặt lỗi lầm lên họ?

Đấng Chí Tôn Đại Giác Toàn Tri Mahavir đã nói rằng toàn thể thế gian là trong lành, vô tội, và nếu có bất cứ lỗi lầm nào thì nó đều là của Ngài và chính điều này đã dẫn đến Đại Giác Toàn Tri. Thầy cũng đã nhận ra những lỗi lầm của Thầy và giờ đây Thầy nói với các con cũng giống như vậy. Thầy không bảo các con làm điều gì khác. Thầy đã nắm sợi dây thả điều của Thầy và Thầy đã đưa cho các con nắm sợi dây thả điều của các con. Các con đã có được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh và nhờ nó mà các con đã nắm được sợi dây thả điều trong tay của các con. Và nếu con điều bắt đầu bay chúi xuống, thì chuyện la hét và kêu cứu chẳng có ích gì khi những gì các con phải làm chỉ là kéo thẳng sợi dây thả điều mà thôi. Thầy đã đặt vào tay của các con năng lực điều khiển đó.

Giờ thì các con phải nhìn thấy mọi người là không có lỗi lầm. Qua năng lực thấy biết Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh đặc biệt này, hãy nhìn thấy họ trọn hảo, không có lỗi lầm gì. Từ trong tâm của các con có sự phản kháng, tại sao các con nói rằng họ không có lỗi lầm, trong khi lỗi lầm của họ phơi bày một cách hiển hiện rõ ràng. Đặc biệt trong tình trạng như thế, coi họ là vô tội vì thật sự họ vô tội.

Bất cứ những gì các con nhìn thấy trên thế gian này là hậu quả từ nguyên nhân của các con đã làm, nhưng các con không thể nhìn thấy những nguyên nhân đã tạo ra từ tiền kiếp. Do đó, ai là người bị khiển trách đối với tất cả những hậu quả này?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, lỗi lầm là thuộc về nguyên

nhân đã gây ra.

Dadashri: Đúng vậy đó con. Lỗi lầm là thuộc về người tạo nhân (nghiệp). Trong nghiệp báo không ai có lỗi lầm cả. Toàn thể thế gian này là nghiệp quả. Thầy dạy cho các con ví dụ rất nhỏ này về làm thế nào để đi đến kết luận cuối cùng. Có nhiều kết luận như thế. Khi nhiều kết luận này kết hợp với nhau, chính lúc đó Thầy mới chấp nhận rằng thế gian là hoàn hảo, không có chút lỗi lầm nào. Một chuyện như thế có thể nào chấp nhận được mà không có những chứng cứ xác thực hay sao?

Thế gian là tuyệt đối vô tội, không chút lỗi lầm và điều này phải được khắc sâu vào lòng tin vững chắc của các con. Nếu nó hiển hiện với vẻ có tội thì đó là mê vọng và cũng chính vì mê vọng này mà toàn thể thế gian thành hình và tồn tại. Không có nguyên nhân nào khác đằng sau sự hiện hữu của nó. Qua Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Gnan), thế gian hiển hiện ra với Chân Cảnh vô tội và qua Vô Minh (không biết gì đến Chân cảnh Linh Hồn) nó hiện ra với vọng cảnh đầy lỗi lầm. Các con bị lâm vào khổ cảnh đọa đày, nếu các con tiếp tục nhìn thấy lỗi lầm nơi thế gian, nhưng nếu nhìn thấy thế gian vô tội, các con sẽ đạt được Chân Cảnh Giải Thoát.

Định Nghĩa của Chân Cảnh Thấy Biết

Chỉ có thể nói rằng các con đã Thực Chứng Chân Cảnh Thấy Biết nếu các con không bị vấp ngã. Khi các con bị hại bởi kẻ móc túi hay bị một người nào đó tát tai, mặc dầu như

thế các con không bị sa chân lỡ bước vào lỗi lầm. Điều này được gọi là Thực Chứng Chân Cảnh Thấy Biết của Linh Hồn Thanh Tịnh. Người đi vòng vòng vừa nói ‘Tôi biết, tôi biết’, nhưng điều đó giống như một người bán hàng chỉ có vài món hàng để bán và tuyên bố rằng ông có một tiệm tạp hóa vậy. Chân Cảnh Thấy Biết Thực Chứng của Linh Hồn Thanh Tịnh có nghĩa là không còn lại một chút xíu cái tôi nào còn sót lại trong bất cứ tương giao nào nơi thế gian. Khi không có bất cứ phản ứng nào đối với những công khai bị sỉ nhục hay ngược đãi từ thế gian thì Chân Cảnh Thấy Biết của Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh đã được Thực Chứng. Nhưng ở đây khi một người nào đó bị ăn cướp, họ la lớn ‘ăn cướp, Cảnh sát, Công an ơi!, tôi bị ăn cướp!’. Họ chẳng bao giờ có một chút nghi ngại tại sao họ bị ăn cướp. Bậc Đại Giác Chân Nhân biết rõ lý do người móc túi, kẻ ăn cướp không có tội gì cả. Đối với người chưa Thực Chứng Chân Cảnh Thấy Biết của Linh Hồn Thanh Tịnh thì người ăn cướp là người có tội. Khi các con nhìn thấy người ăn cướp, móc túi là kẻ có tội, nhưng thật sự họ vô tội, các con sẽ phải lang thang nhiều kiếp trong dòng sinh tử luân hồi. Các con không thấy được cảnh giới mà các con phải thấy (Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh). Và điều các con không được thấy các con lại thấy (cái ngã vọng huyễn, lỗi lầm của thế gian vô thường).

Những kẻ Nội Thù khiến các con nhìn thấy Lỗi lầm

Không ai trên thế gian này phạm bất cứ lỗi lầm nào bao giờ. Các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác vì chính những lỗi lầm nội tại cố hữu của các con. Hơn nữa, vì các con nhìn

thấy lỗi lầm nơi người khác các con có xung đột, bất hòa. Ngược lại, các con sẽ không có xung đột, có phải như vậy không? Do đó, khi các con nhìn thấy lỗi lầm, thị giác của các con bất toàn, không chính xác. Khi các con cứ xung đột hoài, nó giống như hai người mù va chạm, đụng đầu với nhau vậy. Nếu các con nhìn thấy hai người cứ đụng nhau hoài, các con sẽ biết chắc rằng họ không thể thấy được. Tại sao họ cứ đụng nhau hoài như thế? Vì họ không thể thấy. Do đó, thật sự không ai có lỗi lầm cả; các con là người có lỗi khi các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, và đó chính là lý do khiến xung đột cứ tiếp tục xảy ra mãi.

Những kẻ nội thù thuộc sân hận, tự tôn, mê chấp và tham lam là màn che (giống như bị bệnh cườm mắt) không để các con thấy rõ được, và do đó các con thấy lỗi lầm nơi người khác.

Chúng ta được dạy bảo phải tiêu trừ những kẻ nội thù này. Làm sao bất cứ ai cũng có làm điều này được? Có ai đã từng thành công hay không? Chỉ khi nào các con có được Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con mới sẽ hiểu được rằng không ai có lỗi lầm, và nhờ đó các con sẽ tách rời khỏi những kẻ nội thù này.

Các con có phải thành tâm sám hối khi các con nhìn thấy những lỗi lầm của người khác không?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, phải ạ.

Dadashri: Khi các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác do những kẻ nội thù này gây nên, các con phải thành tâm sám hối. Nhờ làm như thế, kẻ nội thù này sẽ bỏ đi.

Các con Khiến Trách ai?

Các con sẽ kết tội hay giận dữ với ai nếu các con bị thương nặng bởi đá rơi?

Các con sẽ nhìn lên để thấy có ai cố ý ném đá hay không. Các con sẽ không có lo sợ hay khó chịu nào, khi các con không nhìn thấy ai trên đó, hay chỉ thấy có một con khỉ mà thôi. Nhiều lắm là các con hù con khỉ chạy đi và sẽ không la lối và phản kháng với nó, có phải như vậy không? Làm sao mà các con có thể la lối hay phản kháng được. Con khỉ không có tên. Người ta chỉ kết tội cho kẻ có tên mà thôi.

Các con sẵn sàng chấp nhận những sự thua thiệt như thế nơi khác, nhưng tại nhà, trong gia đình, các con lại nổi giận chỉ vì một lời nhỏ nhặt nào đó được trao đổi với nhau.

Cả lúc đó, lời dạy của Đấng Chí Tôn vẫn là mọi người đều vô tội, không có lỗi lầm gì. Tất cả chúng sinh phạm lỗi lầm này cũng không được khiển trách vì họ đang ngủ mê (không nhận biết Chân Cảnh Linh Hồn của họ). Làm sao mà các con có thể kết án một người sỉ nhục các con trong lúc họ ngủ mê cho được?

Không còn kẻ thù nữa

Người hỏi: Kính thưa Thầy, theo nghĩa gì mà thế gian vô tội, không có lỗi lầm?

Dadashri: Theo mọi khía cạnh và mọi quan điểm thế gian vô tội. Các con không từng nghe một người nào đó nói ‘người này là kẻ thù của tôi’, ‘tôi không thể hòa hợp với người này’

được’, hay ‘bà mẹ chồng của tôi rất tội tệ’ hay sao?. Thầy nhìn thấy mọi người đều vô tội.

Người hỏi: Nhưng kính thưa Dada, Thầy nói rằng Thầy không nhìn thấy ai xấu cả.

Dadashri: Khi bắt đầu với không ai có lỗi lầm thì làm sao mà các con có thể thấy ai xấu cho được? Bao bì có công dụng gì khi các con chỉ quan tâm đến nội dung chứa đựng bên trong mà thôi? Vật liệu làm bao bì không có hiệu quả gì. Các con bị tổn thương khi các con nhìn thấy kẻ thù, nhưng cái gì xảy ra khi các con không bao giờ coi họ là kẻ thù? Các con nhìn qua cặp mắt trần gian, nên chỉ nhìn thấy trần cảnh, do đó các con coi một người là kẻ thù, người thân hay tốt, xấu. Giờ thì các con nói rằng người này là tốt, nhưng vài ba năm sau các con sẽ nói xấu, điều đó không xảy ra hay sao?

Người hỏi: Kính thưa Dada, đúng như vậy đó.

Dadashri: Thầy không nhìn thấy kẻ thù nào trong thế gian này. Đối với Thầy mọi người đều hiện ra với vẻ vô tội vì Năng Lực Thấy Biết của Thầy trong lành. Các con sẽ cần có được năng lực thấy biết giống như vậy, đó là Thị Lực Thánh Thiện, đó là Thiên Nhãn.

Rắn và bò cạp tất cả đều vô tội

Tuyệt đối không ai có lỗi lầm trên thế gian này.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chỉ vì nghiệp báo của một người hiện hành nên họ mới nhìn thấy lỗi lầm. Có đúng như vậy hay không?

Dadashri: Đúng vậy đó con. Toàn thể thể gian là hoàn hảo, trọn lành. Qua năng lực thấy biết nào mà được như thế? Nếu các con nhìn vào Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh thì mọi người đều trọn lành. Vậy thì ai là người có tội? Chính bao bì bên ngoài gồm thân thể, ngôn từ và tâm tưởng (pudgal, body, speech, mind complex), người mà thể gian cho là có thật. Chúng ta phải biết gì? Chính tổ hợp thân, ngữ, ý này là hiện hành của nghiệp báo ngày nay. Ngày nay họ phải làm những gì mà họ không muốn làm. Cho nên người đáng thương đó là vô tội. Toàn thể thể gian là vô tội. Các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, vì lỗi lầm tồn tại trong các con. Đó là lý do duy nhất khiến các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác mà thôi. Các con sẽ thành tựu Chân Cảnh Giải thoát khi các con nhìn thấy thể gian trong lành, không có tội lỗi gì. Nếu không như vậy, các con sẽ phải đành lòng với cảnh bị dính chặt vào thể gian khổ lụy này.

Có người thực hành công phu nhẫn nhục, có người thực hành khổ hạnh. Cần gì phải nhìn thấy bất cứ lỗi lầm nào trong đó? Họ bị điều khiển bởi Luật Khoa Học Chính Xác Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn của họ. Làm sao mà bất cứ điều gì trong đó làm cho các con quan tâm? Các con không được chỉ trích, phê bình hay quan tâm với những hành vi của bất cứ ai. Các con có muốn tạo nghiệp ràng buộc với họ không? Họ cảm thấy điều gì đúng với họ, quan tâm của các con chỉ là giải thoát các con mà thôi, và các con không có gì phải làm đối với bất cứ ai khác. Rốt cuộc không ai có lỗi lầm trên thể gian này. Đối với Thầy mọi sinh linh đều vô tội, người móc túi, cầm thú, côn trùng, rắn, bò cạp... các con cảm thấy sợ hãi đối với những ai mà các con thấy có tội. Thầy không bao giờ nhìn thấy họ như thế, vì Thầy biết quan Chân Trí Thực Chứng tại

sao họ trong lành, không có tội lỗi. Nhìn thấy lỗi lầm trong bất cứ ai là mê vọng (illusion). Nhìn thấy một người nào đó là tốt hay xấu, là một người trộm cắp hay là một người thật thà là một mê vọng. Trong Chân Cảnh Thực Chứng Linh Hồn Thuần Chân Thanh Tịnh của các con, các con sẽ thấy rằng tất cả đều trong lành, vô tội, và chính vì năng lực thấy biết bất toàn của các con mà các con nhìn thấy lỗi lầm nơi bất cứ ai. Nếu các con cứ tiếp tục nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, phải biết rằng các con phạm lỗi lầm trong cách nhìn thế giới của các con. Chính vì mê vọng khiến người đời hiện ra với vẻ lỗi lầm, vì thật sự không ai có lỗi lầm nào cả.

Đấng Chí Tôn Mahavir chỉ nhìn thấy Lỗi lầm của chính Ngài mà thôi

Khi một người nào đó móc túi của các con và các con không nhìn họ là người có lỗi, và nếu, nếu năng lực thấy biết này luôn luôn hiện tiền trong vô số hoàn cảnh tương tự như thế, hãy biết rằng các con sẽ thành tựu Chứng Thật Chân Cảnh Giải Thoát. Sau khi tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn (Atma Gnan), chỉ khi nào các con bắt đầu nhìn mọi người đều trong lành, không có lỗi lầm các con sẽ thành tựu Chứng Thật Chân cảnh Linh Hồn, nếu không như vậy thì thành tựu này không thể có được.

Nếu các con xem xét cẩn thận, các con sẽ nhận biết rằng biện trí chấp ngã đưa các con vào bẫy và khiến các con nhìn thấy lỗi lầm của nơi người khác, không như thế thì không ai có lỗi trên thế gian này cả. Chính biện trí chấp ngã nêu lên thắc mắc khi một người sống một cuộc đời gương mẫu bị đổ

ngã vào cảnh khổ lụy. Đó là vì quả báo đã tạo ra từ tiền kiếp.

Nghiệp báo sẽ không xảy ra khi cơ duyên chưa thành thực. Giống như một trái xoài, các con không có được vị ngọt cho đến khi nó chín. Từ khi Chân Trí này hiển hiện ngời sáng nơi Thầy, Thầy chưa từng thấy sinh linh nào có lỗi làm cả. Khi các con có được Năng Lực Thấy Biết Trong Lành này, các con sẽ có được Năng Lực Thấy Biết Trọn Lành của Đấng Chí Tôn Mahavir. Đấng Chí Tôn Mahavir đã nhìn thấy ai đó lỗi làm khi người mục đồng lấy gai nhọn đâm vào lỗ tai của Ngài?

Người hỏi: Kính thưa Thầy, nghiệp của chính Ngài.

Dadashri: Ngài đã thấy nghiệp mà Ngài đã tạo ra. Sangam Dev (thiên thần) dùng hết quyền năng hành hạ Đấng Chí Tôn khi Ngài nhập định cảnh như đưa côn trùng độc hại, và rấn đến cắn Ngài. Cả lúc đó Đấng Chí Tôn thấy ai có tội? Ngài thấy nghiệp báo của chính Ngài. Khi người mục đồng đẩy gai vào trong lỗ tai của Đấng Chí Tôn, tức khắc Ngài nhìn thấy nơi Chân Cảnh Thấy Biết của Ngài, nghiệp báo của Ngài đã đến lúc thành thực hiển hiện, và do đó Ngài không thấy người hành hạ Ngài có lỗi làm gì cả.

Các con không được kết tội bất cứ ai trên thế gian này. Thầy không bao giờ kết tội bất cứ ai. Không ai có lỗi làm cả. Cả Đấng Chí Tôn đã nhìn thấy mọi người đều trong lành vô tội, chúng ta là ai mà nhìn thấy lỗi làm nơi người khác? Chúng ta có cao hơn Đấng Chí Tôn hay không?

Một người có thể được gọi là Đấng Mahavir nếu họ không bao giờ nhìn thấy lỗi làm nơi bất cứ ai. Một người chỉ có thể là chân đệ tử của Đấng Chí Tôn Mahavir khi họ nhìn thấy số lượng lỗi làm nơi người khác càng ngày càng ít đi. Họ có thể

không hoàn toàn chấm dứt nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, nhưng ít nhất cũng có sự giảm bớt trong số lần mà họ nhìn thấy.

Một người trở thành Đấng Vô Tâm (Vitarag) khi Họ nhìn thấy chính Họ nơi Người khác

Lý do tại sao các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác chính là vì khả năng nhìn thấy của các con bất thường và bất toàn. Đó là một khả năng bị biện trí chấp ngã làm cho ô nhiễm, hư hỏng. Biện trí chấp ngã luôn luôn tạo ra những khác biệt. Nó tạo ra sự phân chia giữa ta, người và của ta, của người. Bao lâu mà các con còn nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác, các con không thành đạt gì cả. Thầy cảm thấy không có cách biệt nào đối với bất kỳ ai. Người có khả năng thấy biết cảnh giới nhất chân viên dung với cả thế gian là Đấng Chí Tôn. Sự phân chia ‘của tôi’, ‘của người’ và ‘của chúng ta’, ‘của các người’ nổi bật trong cộng đồng tôn giáo và cách thực hành của nó. Những cộng đồng tôn giáo này đã tạo ra sự rạn nứt, bất hòa giữa người với người và gây ra rối rắm, hỗn loạn. Người ta càng thực hành theo những tôn giáo này thì rối rắm càng phát sinh, gây thêm phiền não.

Trí tưởng tượng của vô số ý kiến

Bậc Đại Giác Krupadudev đã nói:

Những quan điểm thuộc môn phái, những ý tứ hướng dẫn

bất chợt.

Không phải là những tương giao chính đáng, thực tiễn trong cuộc đời.

Trí tưởng tượng không phải chỉ là trí tưởng tượng mà thôi, mà nó còn là màn che phủ của vô minh. Tuy nhiên, Đấng Chí Tôn đã gọi nó là Chánh pháp (dharma), nó có tác động phục vụ lòng tin của nó. Các con không được can thiệp vào lòng tin của bất cứ ai. Các con không thể nói với ai rằng lòng tin của họ là sai lầm. Các con không bao giờ, mãi mãi, không được nói điều này với bất cứ ai. Đó là giữ tính vô tư, vô thiên chấp trong mọi chuyện liên quan tôn giáo.

Thầy chỉ nói rằng những quan điểm thuộc môn phái và những ý tự hướng dẫn bất chợt là sai lầm, là để giải thích cho các con biết. Khi chúng ta nói về những tôn giáo khác, không phải là để chỉ trích phê bình họ. Ở đây không có bất cứ chỉ trích phê bình nào. Nơi đâu có bất cứ chỉ trích phê bình nào thì Chân Trí Khoa Học của Đấng Vô Tâm không tồn tại, nơi đó không có sự hài hòa hay chánh pháp.

Bất kể môn phái nào mà một người thuộc về, không nên có chỉ trích phê bình về nó. Nếu các con hỏi ý kiến của Đấng Vô Tâm Toàn Giác về một tôn giáo nào đó mà các con cho là tin tưởng mù quáng, Ngài sẽ trả lời rằng dầu bất cứ điều gì các con nhìn thấy, những người theo tôn giáo đó đều đúng cả theo quan điểm của họ. Dầu một người ăn cắp vẫn đúng theo quan điểm của họ. Tại sao các con lại can thiệp vào đó. Các con chỉ phải nhìn họ là vô tội, không có lỗi làm gì. Nếu các con có được sự thấy biết này thì dùng nó, nhưng nếu không có đừng nhìn thấy những gì khác. Nếu các con nhìn thấy nó sẽ đưa con đến sự mất mát của chính các con, vì các con trở thành những

gì các con nhìn thấy. Nếu các con nhìn thấy lỗi lầm trong một tôn giáo, các con sẽ trở thành người tìm kiếm lỗi lầm và sẽ chứa đầy lỗi lầm. Nếu các con dùng năng lực thấy biết trọn lành, các con sẽ trở thành trọn lành giống như Đấng Vô Tâm Đại Giác Toàn Tri. Đấng Vô Tâm Đại Giác Toàn Tri có năng lực Thấy Biết như thế.

Nhiều người theo Đạo Thờ Phụng Đấng Chí Tôn Krishna đến đây để có được tôn giáo vô thượng của Đấng Vô Tâm. Họ chưa từng trước đó nghe Chân Trí Thực Chứng như thế và đó là lý do tại sao họ đến Nguyên Đường thờ phụng Đấng Vô Tâm Đại Giác Toàn Tri để chiêm ngưỡng Ngài. Họ đến để chiêm ngưỡng Đấng Chí Tôn Simandhar Swami với tâm an vui và qui mệnh chí thành.

Người hỏi: Kính thưa Dada, Thầy đã nói một điều rất quan trọng và cực kỳ nghiêm túc không thể xem thường được là chúng ta trở thành điều gì chúng ta nhìn thấy.

Dadashri: Đúng vậy đó con, các con sẽ thành những gì các con nhìn thấy. Vì thế Thầy không bao giờ nhìn thấy cái gì khác. Các con đừng bao giờ nhìn thấy bất cứ ai có lỗi lầm cả, đặc biệt trong chuyện tôn giáo. Nếu các con tình cờ thấy một người nào đó trong cảnh không có ánh sáng, các con phải nhìn nơi khác hay tránh đi.

Năng lực Thấy Biết ngày nay và Lời nói ghi lại Từ Kiếp Trước

Thầy nhìn thấy toàn thể thế gian trọn lành, không chút tỳ

vết lỗi làm nào. Điều này hiện diện nơi đức tin của Thầy và đức tin theo Thầy đó là niềm tin chắc cùng với năng lực thấy biết và tâm nhìn của Thầy. Và nó cũng là Cảnh Giới Thực Chứng của Thầy về Chân Cảnh thế gian là trọn lành. Đức hạnh nơi hành vi của Thầy thì chưa tuyệt đối trọn lành. Nó còn thiếu bốn độ. Hạnh Đức tuyệt đối trọn lành là toàn giác, toàn tri tại 360 độ.

Nếu chúng ta bắt chọt thảo luận về một vị thánh nào đó nơi đây và Thầy nói cho các con biết những chuyện về Ngài, các con vẫn phải nhìn thấy Ngài là trong lành, vô tội, không có chút lỗi lầm, dầu Ngài như thế nào đi nữa, và Thầy không nên nói về Ngài như thế đó. Trong niềm tin chắc của Thầy Ngài là trong lành và Thầy cũng biết Ngài là trong lành, nhưng mặc dầu như thế, Thầy lại nói về Ngài với cách như vậy. Hạnh Đức của Thầy trái ngược với lòng tin và hiểu biết của Thầy. Đó là lý do tại Thầy nói rằng lời nói này phát ra từ băng ghi âm. Ai có thể làm gì được khi nó đã được ghi lại rồi từ tiền kiếp. Nhưng tuy vậy, băng ghi âm này là hậu quả và đó là điều mà người đó sẽ nói rằng Dada đang nói.

Người hỏi: Nhưng, Kính thưa Thầy, từ trong tâm Thầy nhận ra sự sai trái cả lúc Thầy nói, có phải vậy không?

Dadashri: Đúng vậy đó con. Lúc Thầy nói, và ngay lúc Thầy đang nói, giác tỉnh có đó biết ngay là lời nói phát ra là không đúng, nó sai trái.

Người hỏi: Kính thưa Dada, điều đó cũng được, nhưng khi Thầy nói rằng vị thánh đó có một vài sai lầm, điều đó không phải vì Thầy nhận ra rằng lỗi lầm này là từ quan điểm tương đối hay sao?

Dadashri: Đúng vậy, Thầy nhận ra rằng lỗi lầm này là từ quan điểm tương đối mà có, nhưng nó được căn cứ trên ý kiến mà Thầy đã nắm giữ lúc trước. Tất cả điều này là từ hiểu biết mà Thầy đã có được từ trước và đó là lý do tại sao Thầy có thể nói rằng lời nói này không phải bằng ghi âm từ ngày hôm nay.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, vậy nó là hiểu biết được ghi lại từ xưa và đang phát ra trong lời nói này bây giờ, có phải hay không?

Dadashri: Đúng vậy, và ngày nay nói chỉ phát lại từ máy thu băng mà thôi, nhưng người đời nghĩ rằng chính Dada đang nói. Nhưng Thầy biết rằng tiếng nói là từ băng thu từ trước giờ phát ra mà thôi. Tuy nhiên, Thầy thành tâm sám hối với những lời phát ra. Những lời nói như thế không nên phát ra, dầu chỉ một chữ tiêu cực không được phát ra.

Người hỏi: Nhưng, Kính thưa Dada, nếu Thầy không nói ra sự thật đúng như nó xảy ra, thì người nghe sẽ bị hiểu lầm.

Dadashri: Người nghe hả? Nhưng đó là biện trí đang can thiệp. Bậc Toàn Giác Vô Tâm không bao giờ can thiệp gì cả.

Người hỏi: Nhưng, kính thưa Thầy, người nghe lệ thuộc vào biện trí thế gian trong mọi trường hợp, họ không như vậy sao?

Dadashri: Đúng vậy đó con. Nhưng cũng chính qua biện trí thế gian mà Thầy đã suy đoán rằng người nghe sẽ được lợi ích từ đó. Sự suy đoán được, mất đã được thực hiện từ biện trí thế gian (thế trí) của chính Thầy mà. Tuy nhiên điều mà Thầy đã nói về vị thánh đó là vô dụng ngày nay, nhưng lúc đó Thầy

chưa hiểu được rằng toàn thể gian là trong lành, không có lỗi lầm nào.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, có phải có nghĩa là vào lúc đó biện trí thế gian của Thầy đã can thiệp hay không?

Dadashri: Đúng rồi, lúc đó chính thế trí (biện trí thế gian) đã xen vào. Và sự hay xen vào, hay can thiệp của thế trí không dễ gì tiêu trừ được.

Người hỏi: Kính thưa Thầy, như thế toàn thể đức hạnh và hành vi căn cứ vào sự hiểu biết đã có từ trước phải không?

Dadashri: Khi thế trí tồn tại nơi Thầy trong quá khứ, nó thường quấy nhiễu Thầy và gây ra xung đột trong tâm tưởng. Nhưng ngay khi nó bỏ đi, chuyện quấy nhiễu này đã chấm dứt. Thế trí chụp bắt, gây bẫy và gây phiền não cho mọi người. Bao lâu mà thế trí biện thông còn tồn tại quá trình so sánh, gây mâu thuẫn, xung đột còn tiếp diễn!

Người hỏi: Kính thưa Thầy, giờ thì Thầy đã đưa ra và thiết lập nguyên tắc về thế gian toàn hảo, trọn lành, không có chút gì vết lỗi lầm nào.

Dadashri: Đúng vậy đó con. Nó trọn lành và tuy nhiên tại sao điều này xảy ra. Thầy công khai tuyên bố rằng thế gian là hoàn hảo, trọn lành. Nhưng ôi chao, những lời như thế đồng thời xuất phát.

Thật Tuyệt Diệu vô song Bạc Đại Giác của Chân Trí

Khoa Học Trực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn

Đây toàn là Chân Trí Khoa Học, không phải tôn giáo. Tôn giáo được tìm thấy khắp nơi bên ngoài, tất cả đều là những tôn giáo tương đối. Chữ tôn giáo tương đối có nghĩa là những tôn giáo của cảnh giới tạm thời, hữu hạn. Đạo (real religion) thì Vĩnh Hằng, Trường Cửu. Chân Trí Khoa học ban cho các con cảm nghiệm tức khắc đạo vị của Chân Cảnh Giải Thoát.

Ngay khi các con vui hưởng và cảm nghiệm Cảnh Giới Giải Thoát này, các con có được Thị Lực nhìn thấy toàn thể Chân Cảnh Thế Gian là trọn lành. ‘Thế Gian Trọn Lành’ là trong Năng Lực Thấy Biết của các con, trong khi đó là Chân Cảnh Thực Chứng của Đấng Chí Tôn Mahavir. Trong một vài trường hợp khi các con bối rối, hoang mang hay trải nghiệm xung đột, Chân Trí này sẽ xuất hiện soi sáng cảnh giới người khác và thế gian đều hoàn hảo, trọn lành, không có lỗi lầm. Tất cả đều do năng lực Khoa học Nhân Duyên Sinh Thành Đại Diễn (Vyavasthit) và người khác chỉ đóng vai trò trong quá trình khai diễn của tuồng nghiệp đời vay trả mà thôi.

Đấng Chí Tôn Mahavir có được điều này trong Chân Cảnh Thực Chứng của Ngài. Thầy có được điều này trong Năng Lực Thấy Biết của Thầy. Và Năng Lực Thấy Biết này hiển hiện do sự thôi thúc của thời điểm, và đó được coi là Năng Lực Thấy Biết Tuyệt Đối Trọn Lành của Thầy (Keval Darshan Absolute Vision). Năng Lực Thấy Biết Trọn Lành của các con đang từ từ tiến triển. Tại sao phải lo âu về Chứng Thập Chân Trí Đại Giác Toàn Tri (Keval Gnan-Absolute Experience) không thể đạt được nơi đây, trên thế gian này, tại thời điểm của chu kỳ mạt kiếp này ? Điều gì xảy ra khi các con chú trọng hết tâm ý vào Chứng Thập Cảnh Giới Đại Giác Toàn Tri và nỗ lực đạt được nó? Các con sẽ đánh mất Thị Lực Trọn Lành đã có được và không còn nhìn thấy Chân Cảnh

Trộn Lành nơi thế gian nữa. Có phải cấp bậc của Năng Lực Thấy Biết Trộn Lành về Chân cảnh Thế gian là nhỏ hơn sao. Nó là một cấp bậc kỳ diệu phi thường nơi thế gian này! Trong chu kỳ mạt kiếp của thời hiện đại có được Năng Lực Thấy Biết Trộn Lành (Keval Darshan, Thị Lực Trộn Lành) để nhìn Chân Cảnh của thế gian là một kỳ công phi thường! Đó là một cấp bậc còn vĩ đại hơn cấp bậc đạt được khi các Đấng Chí Tôn Tirthankaras còn đi trên mặt đất này. Vì vào thời đó các con phải cần 33 phần trăm điểm đúng mới đạt được cấp bậc này và ở đây các con chỉ cần có được 3 phần trăm điểm đúng là đạt được rồi.

‘Cả Thế gian là Trộn Lành’, các con đã có được Năng Lực Thấy Biết Trộn Lành này.

Dada không nhìn thấy Lỗi lầm của Bất Cứ Ai

Thầy có thể nhìn thấy những lỗi lầm của các con nhưng Năng Lực Thấy Biết của Thầy chỉ tập trung vào Chân Cảnh Linh Hồn Thanh Tịnh của các con mà thôi. Năng Lực Thấy Biết của Thầy không để ý vào cảnh giới nghiệp báo hiện hành của các con. Những lỗi lầm của người đời không thoát khỏi sự nhận biết của Thầy nhưng chúng không có ảnh hưởng nào đối với Thầy và đó là lý do tại sao Bạc Thánh Thi (Kavi-Rajchandra) đã viết:

“Một người mẹ hiền không bao giờ nhìn vào lỗi lầm nơi con cái của bà.

Dada không bao giờ nhìn thấy lỗi lầm của bất cứ ai”

Nếu một người nào đó đã sỉ nhục Thầy và cầu xin Thầy

tha thứ, Thầy sẽ bảo họ rằng Thầy không phải ban cho sự tha thứ nào, tha thứ là đức tính cố hữu tuôn ra một cách tự nhiên. Dầu bất cứ ai làm điều gì đối với Thầy, lòng tha thứ của Thầy luôn luôn là phần thưởng họ được lãnh. Đó là một trong những thuộc tính cố hữu của Bạc Đại Giác. Đó không phải là thuộc tính của Linh Hồn.

Từ những thuộc tính này, người ta có thể ước tính mức độ từ đó Linh Hồn nội tại đã hiển hiện, nhưng chúng không phải là thuộc tính của Linh Hồn. Đặc tính cố hữu của Linh Hồn vẫn ở trong đó, nhưng những đặc tính này hiển hiện thành Hạnh Đức thuộc hành vi trong tương giao của đời sống hằng ngày. Nếu các con tát tai một người và họ đáp lại với một nụ cười, các con có thể biết rằng tha thứ là một đức tính tự nhiên, tự phát trong họ.

Thầy biết tất cả những yếu đuối của các con. Những yếu đuối này là không tránh khỏi, và đó là lý do tại sao lòng tha thứ tự nhiên của Thầy là ở nơi đó. Thầy không phải ban cho các con sự tha thứ. Nó luôn luôn có đó. Tha thứ tự nhiên là thuộc tính nơi giai đoạn cuối cùng của Thực Chứng Cảnh Giới Đại Giác Toàn Tri . Không những chỉ có năng lực tha thứ tự nhiên mà con có dòng suối Thương Yêu luôn luôn tuôn chảy cho các con nữa. Tình Thương này không bao giờ tăng giảm. Tình Thương tăng giảm thật ra là si mê. Tình Thương Yêu mà Thầy có được là Tình Thương Yêu Thuần Tuý Nguyên Tuyền Trong Lành. Đó là Tình Thương Yêu của Đấng Chí Tôn Đại Giác Toàn Tri.

Đó là vẻ Mặt Hiện ra Ánh Sáng Giải Thoát Rạng Rỡ

Người hỏi: Kính thưa Thầy, chúng con dầu hiểu chỉ một lời nói của Thầy dạy bảo chúng con cũng thành hoàn hảo.

Dadashri: Và không phải dùng nhiều thời gian để hiểu được những gì Thầy nói. Vì các con đã được tiếp thọ Chân Trí Thực Chứng Chân Cảnh Linh Hồn, các con sẽ không cần dùng thời gian nào để hiểu biết những lời này.

Chỉ khi nào thế gian hiện ra Chân Cảnh Trọn Lành thì một người mới có được ánh giải thoát rạng rỡ trên vẻ mặt của họ; trái lại không thể nào nhìn thấy được vẻ đẹp thánh thiện như thế trên mặt của bất cứ ai. Ánh ngời sáng như thế sẽ không hiển hiện, dầu nhìn thấy lỗi lầm chỉ nơi một người mà thôi. Với một vẻ mặt như thế, một người có thể đem giải thoát đến cho thế gian. Ngay cả khi các con chiêm ngưỡng một vẻ mặt như thế, các con cũng có được niềm vui sống thiêng liêng của một Linh Hồn được cứu độ.

Các con cũng sẽ phải đến được cảnh giới này. Lúc đó mọi chuyện xảy ra tốt lành đầu vào đây hoàn toàn thỏa thích. Chỉ nhân cách thôi không đủ, Hạnh Đức Chân Thật còn giữ một vai trò quan trọng hơn. Hạnh Đức Chân Thật hoàn toàn khác biệt với đức tính tương đối của thế gian. Hạnh Đức Chân Thật là luôn luôn tỉnh thức, luôn luôn an trú trong Chân Cảnh Thấy Biết của Linh Hồn và Chứng Thật Chân Cảnh Trọn Lành của tất cả chúng sanh. Đó là lý do tại sao kinh điển viết rằng, một Bậc Đại Giác Chân Nhân có thể giữ cả thế giới trên đầu ngón tay của Ngài, vì Hạnh Đức của Ngài có có năng lực phi thường. Kinh điển nói về Hạnh Đức gì vậy? Đó là Thị Lực nhờ đó các con nhìn thấy thế gian Trọn Lành. Các con đã nghe về Thị Lực như thế của Dada, và nó cũng được thiết lập trong đức tin kiên cố của các con. Điều này đã được thiết lập

trong Chân Cảnh Thực Chứng của Thầy. Từ niềm tin kiên cố, chắc thật của các con diễn tiến thành Chân Cảnh Chứng Thật sẽ phải trải qua một khoảng thời gian nào đó. Đó là Đạo, là đường tu thân sống đạo để đạt được Chân Cảnh Giải Thoát. Một đường đơn sơ, dễ hiểu và không có gì khó khăn.

Lời Vàng của Dada

- Khi nào các con có thể nói rằng các con có khả năng nhìn thấy một lỗi lầm bên trong các con? Khi nó không còn trở lại nữa.
- Khi các con nhìn thấy lỗi lầm của các con đó là Chính Kiến (Samyak drashti-right vision), và khi các con nhìn thấy lỗi lầm của người khác, đó là Vọng kiến (mithya drashti-wrong vision).
- Các con vẫn phải chịu đau khổ nơi thế gian này bao lâu mà các con còn nhìn thấy lỗi lầm của thế gian và của người khác. Giải thoát, tự do, tự tại, an vui sẽ là của các con khi các con nhìn thấy thế gian và người khác đều trong lành, vô tội.
- Ai khiến các con nhìn thấy lỗi lầm nơi người khác? Chính là những kẻ nội thù sân hận, tự tôn, mê vọng, tham lam. Làm sao mà những kẻ thù này đi vào bên trong các con được? Do niềm tin sai lầm ‘Ta là Nguyễn V. X’. Những kẻ thù này sẽ bỏ đi ngay khi niềm tin sai lầm này bị tan vỡ.

Pujya Dadashri

Tiếng Việt Mục Lục Sách Về Khoa Học Trực Chứng của Ngài Dada Bhagwan

1. Lời Lời Châu Ngọc
2. Chết, Trước Khi, Đang Khi Và Sau Khi
3. Thị Lực Trọn Lành
4. Giải Pháp Cho Mọi Bất Hoà Trong Đời
5. Chân Trí Khoa Học Về Nghiệp Cảnh
6. Ta Là Ai?

Tiếng Anh Mục Lục Sách Về Khoa Học Thực Chứng của Ngài Dada Bhagwan

1. Adjust Everywhere
2. Anger
3. Aptavani - 1
4. Aptavani - 2
5. Aptavani - 4
6. Aptavani - 5
7. Aptavani - 6
8. Aptavani - 8
9. Aptavani - 9
10. Autobiography of Gnani Purush A.M.Patel
11. Avoid Clashes
12. Brahmacharya : Celibacy Attained With Understanding
13. Death : Before, During and After...
14. Flawless Vision
15. Generation Gap
16. Harmony in Marriage
17. Life Without Conflict
18. Money
19. Noble Use of Money
20. Non-Violence
21. Pratikraman : The Master Key That Resolves All Conflicts (Abridged & Big Volume)
22. Pure Love
23. Right Understanding to Help Others
24. Science of Karma
25. Science of Speech
26. The Current Living Tirthankara Shree Simandhar Swami
27. Simple and Effective Science for Self-Realization
28. The Essence of All Religion
29. The Fault Is of the Sufferer
30. The Guru and the Disciple
31. The Hidden Meaning of Truth and Untruth
32. The Practice of Humanity
33. Trimantra
34. Whatever Has Happened Is Justice
35. Who Am I?
36. Worries

Tap Chí "Dadavani" phát hành hằng tháng bằng tiếng Anh

Liên Hệ
Dada Bhagwan Foundation

India:

Adalaj
(Main Center)

Trimandir, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway,
Adalaj, Dist.: Gandhinagar - 382421, Gujarat, India.
Tel :+ 91 79 35002100, +91 9328661166-77
Email : info@dadabhagwan.org

Other Countries:

Argentina

Tel: +54 9 11 58431163
Email: info@dadabhagwan.ar

Australia

Tel: +61 402179706
Email: sydney@au.dadabhagwan.org

Brazil

Tel: +55 11999828971
Email: info@br.dadabhagwan.org

Germany

Tel: +49 700 DADASHRI (32327474)
Email: info@dadabhagwan.de

Kenya

Tel: +254 79592 DADA (3232)
Email: info@ke.dadabhagwan.org

New Zealand

Tel: +64 21 0376434
Email: info@nz.dadabhagwan.org

Singapore

Tel: + 65 91457800
Email: info@sg.dadabhagwan.org

Spain

Tel: +34 922302706
Email: info@dadabhagwan.es

UAE

Tel: +971 557316937
Email: dubai@ae.dadabhagwan.org

UK

Tel: +44 330 111 DADA (3232)
Email: info@uk.dadabhagwan.org

USA-Canada

Tel: +1 877 505 DADA (3232)
Email: info@us.dadabhagwan.org

Vietnam

Email: thunguyen108@hotmail.com,
dadatonguyen@gmail.com

Website: www.dadabhagwan.org

Đau khổ trong thế gian này sẽ còn với các con bao lâu mà các con còn nhìn thấy những lỗi lầm của thế gian và của người khác. Cảnh giới Giải Thoát sẽ thuộc về các con khi các con nhìn thấy cả thế gian cũng như người khác đều trong lành vô tội.

Ai làm cho các con nhìn thấy những lỗi lầm của người khác? Những kẻ nội thù có tên sân hận, tự tôn, vọng động, tham lam. Làm sao mà những kẻ thù này đi vào bên trong được? Bởi niềm tin sai lầm 'Ta là Nguyễn Văn X (người đọc thế tên mình vào). Những kẻ thù này sẽ bỏ đi ngay khi niềm tin sai lầm bị tan vỡ và niềm tin chân thật được thiết lập.

- Dadashri

May the original lamp light a series of lamps

dadabagwan.org

